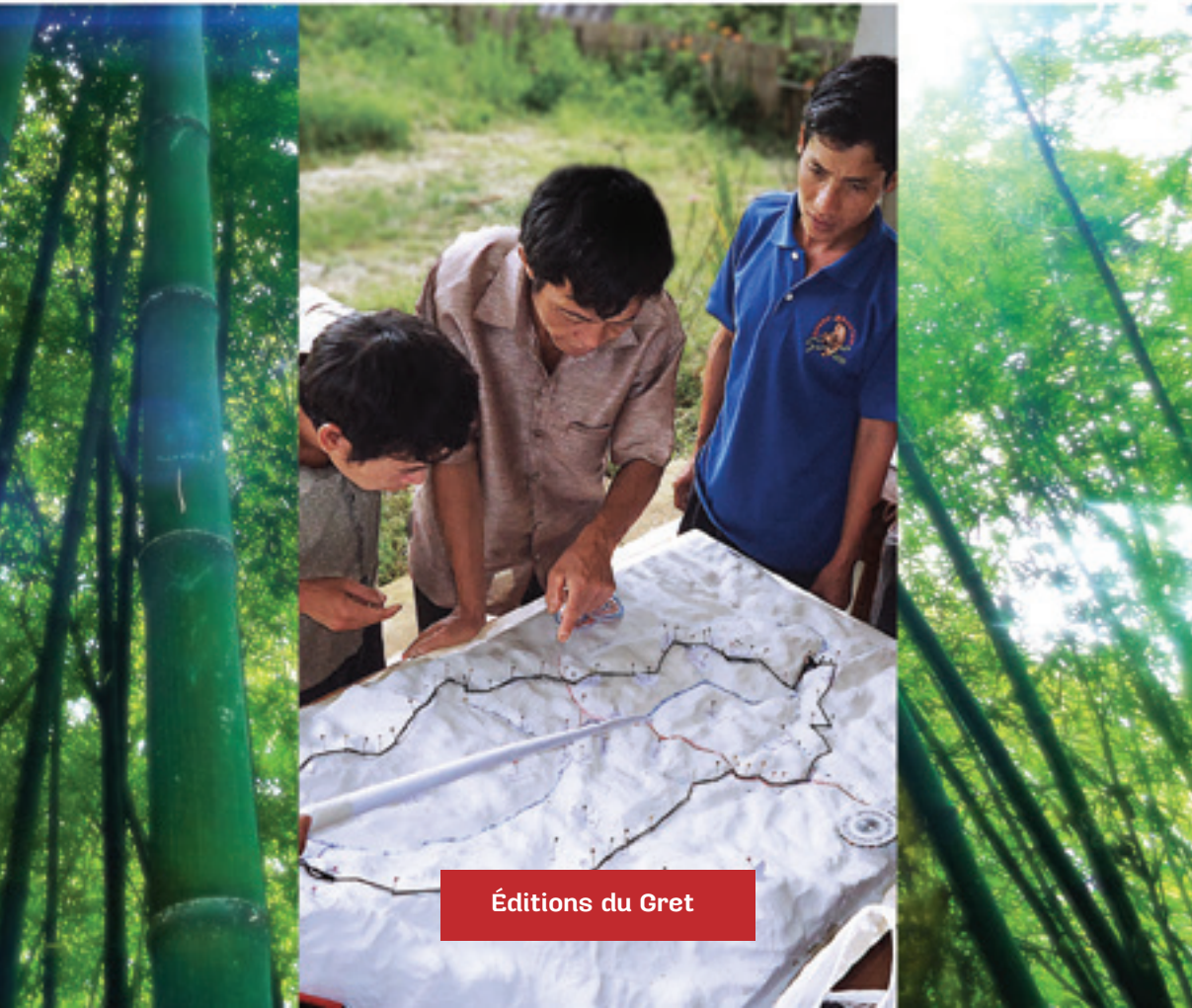

ປຶ້ມຄູ່ມື

ປຶ້ມຄູ່ມື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊຸມຊົນ

ເຮົາທ່ານ ປໍບຸນມີໂຊທ໌, Phong Huynh, ອັງ ເຮົາຈິວ່າງ,
ບຸນຍະສິດ ແສງມະນີ, Sara Melki

Éditions du Gret

GRET, Professionals for Fair Development

GRET ປີ 2015: ຊ່ຽວຊານມີອາຊີບ 771 ຄົນ, ມີ 150 ໂຄງການ ແລະ ຊ່ຽວຊານໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມປະເມີນໂຄງການຢ່າງນ້ອຍ 2.8 ລ້ານຄົນ ໃນ 28 ປະເທດ.

ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນນປີ 1976, GRET ແມ່ນອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGO ສາກົນ) ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຕາມກົດໝາຍປະເທດຝຣັ່ງເສດ, ເຊິ່ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມທິດທາງແຕ່ຂັ້ນຮາກຫຍ້າໃຫ້ກ້າວມາເປັນນະໂຍບາຍ, ເພື່ອຕອບໂຈດບັນດາຄໍາຖາມສິ່ງທ້າທາຍ ກ່ຽວກັບຄວາມຍາກຈົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ.

ອົງການ GRET ເປັນອົງການ NGO ໜຶ່ງທີ່ມີວິໄສທັດດ້ານການພັດທະນາ, ທີ່ຕ້ອງການນໍາເອົາຄວາມຮູ້ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃນທາງສ້າງສັນ, ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກພົນລະເມືອງຂອງປະເທດທີ່ທຸກຍາກດ້ອຍພັດທະນາ, ໄດ້ຜົນຈາລະນາໃຫ້ເປັນພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານການພັດທະນາ, ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ນັບແຕ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ານການພັດທະນາ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ຄອບຄຸມຫຼາຍສາຂາອາຊີບ.

ອົງການ GRET ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ:

- ໃນ 7 ເຂດພື້ນທີ່: ກະສິກໍາ: ນະໂຍບາຍດ້ານຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ດ້ານກະສິກໍາ, ປະເດັນດ້ານພົນລະເມືອງ ແລະ ຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕ; ນໍ້ຕົ້ມ ແລະ ສຸຂາພິບານ, ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ; ການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມເປັນມີອາຊີບ; ສຸຂະພາບ: ໂພສະນາການ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ; ເມືອງຫຼວງຂອງທຸກຄົນ ແລະ ການກະຈາຍອໍານາດ.
- ຄວາມລາກຫຼາຍດ້ານອາຊີບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ: ເກືອບທຸກໂຄງການຂອງອົງການ GRET ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ. ໂດຍການປະເມີນຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ຕໍາເນີນການສ້າງເລືອຂ່າຍ ແລະ ບ່ອນອື່ງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ອົງການ GRET ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຄ່ອງຕົວດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອການພັດທະນາທີ່ເປັນທໍາ.
- ແຕ່ຂັ້ນຕ່ອງຖິ່ນສູ່ລະດັບສາກົນ, ຈາກພາກສະໜາມຈົນມາເປັນນະໂຍບາຍ, ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ອົງກອນສາກົນ.

www.gret.org

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໃນຄູ່ມືແນະນໍານີ້:

ເນື້ອໃນ: gret@gret.org

ການແປ ແລະ ການຜະລິດຄືນ: baud@gret.org

ການບໍລິການສື່ສັງພິມ, ການປະຊາສໍາພັນ ແລະ ເຜີຍແຜ່: diffusion@gret.org

ບັນນາທິການ: Danièle Ribier

ຮູບພາບໜ້າປຶກ: Gret

ອອກແບບຄູ່ມື: Remy Rossi

ສະຫງວນລິຂະສິດ: Gret

ຈັດພິມຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ

**ປຶ້ມຄູ່ມື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ
ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊຸມຊົນ**

ກໍລະນີສຶກສາເປັນເວລາຫ້າປີ ໃນແຂວງຫົວພັນ
ສ. ປ. ປ. ລາວ

2012-2016

ຜູ້ຂຽນ :

ເຮີທ໌ ປໍບຸນມີໄຊທ໌, Phong Huynh, ອັງ ເຮີຈີຈ່າງ, ບຸນຍະສິດ ແສງມະນີ, Sara Melki.

ຜູ້ກວດເອກະສານຄືນ :

François Enten, Jean François Kibler.

ສາລະບານ

ຕົວອັກສອນຫຍໍ້	9
ຄຳນິຍາມ	11
ພາກສະເໜີແລະການນຳສະເໜີ	13
ພາກສະເໜີ	15
ເຫດຜົນຂອງການສ້າງບົດແນະນຳສະບັບນີ້	17
ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ວິທີການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ	19
ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຂອງ ຊາວບ້ານ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ	26
ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ	37
ບົດສະຫຼຸບ: ເພື່ອພົ້ນທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ	56
ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ສາທິດ ແລະ ທົດລອງ	59
ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ຂົມ	63
ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ກວັນ (KUAN E&D)	67
ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ຫົກ (HOK E&D)	70
ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແຂວງຫົວພັນ	73
ຄຳນຳ ວິທີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (CM)	75
ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ	77
ຂັ້ນຕອນທີ 1: ສ້າງແຜນທີ່ 3 ມິຕິ	85
ຂັ້ນຕອນທີ 2: ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະ ຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ	93
ຂັ້ນຕອນທີ 3: ການກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ	97
ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຄັດເລືອກຊະນິດໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນບ້ານທີ່ຕ້ອງ ການຈັດສັນ	103
ຂັ້ນຕອນທີ 5: ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ	107
ຂັ້ນຕອນທີ 6: ການກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ ແລະ ເມື່ອທີ່ຕ້ອງການປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ	113
ຂັ້ນຕອນທີ 7: ການແບ່ງຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ	119
ຂັ້ນຕອນທີ 8: ການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມຂອງບັນດາດອນຕົວຢ່າງ	125

ຂັ້ນຕອນທີ 9: ການສົນທະນາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງ	131
ຂັ້ນຕອນທີ 10: ລາຍລະອຽດຂອງແຜນການ ແລະ ແຜນທີ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ	135
ຂັ້ນຕອນທີ 11: ປິດກອງປະຊຸມການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຮັບຮອງເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ	141
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມ	145
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນ	153
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫົກ	161
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 4: ວາລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງບ້ານຝາດ	169
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5: ລາຍການອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ	171
ຄູ່ມືການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ	177
ຄໍານໍາ ການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ	179
ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ	181
ຈຸດປະສົງຂອງປຶ້ມຄູ່ມື	183
ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູການເກັບກູ້	187
ຂັ້ນຕອນທີ 1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ	187
ຂັ້ນຕອນທີ 2: ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ	197
ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຫຼີມງານປະເມີນພາຍນອກ	201
ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້	207
ຂັ້ນຕອນທີ 1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ	207
ຂັ້ນຕອນທີ 2: ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ	217
ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຫຼີມງານປະເມີນພາຍນອກ	221
ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກກ່ອນລະດູການເກັບກູ້	227
ຂັ້ນຕອນທີ 1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ	227
ຂັ້ນຕອນທີ 2: ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ	237
ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຫຼີມງານປະເມີນພາຍນອກ	241
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ລາຍຊື່ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (2015)	247
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ຝອມທີ່ 1 - ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມໃນພາກສະໜາມ	249
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ຝອມທີ່ 2 - ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ	257

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 4: ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການປະເມີນໄມ້ຂົມ	263
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 5: ຟອມທີ່ 1 - ການສໍາຫຼວດປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກສະໜາມ	269
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 6: ຟອມທີ່ 2 - ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ	277
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 7: ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການປະເມີນໄມ້ກວັນ	283
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 8: ຟອມທີ່ 1 - ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫົກໃນພາກສະໜາມ	289
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 9: ຟອມທີ່ 2 - ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຫົກ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ	299
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 10: ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການປະເມີນໄມ້ຫົກ	307
ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ	313
ຄໍານໍາ ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ	315
ໝວດທີ 1: ກຸ່ມແມ່ນຫຍັງ?	321
ໝວດທີ 2: ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບກຸ່ມ	323
ໝວດທີ 3: ການກຳນົດວັດຖຸປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ	327
ໝວດທີ 4: ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ, ການຄັດເລືອກ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກຸ່ມ	331
ໝວດທີ 5: ການຮັບປະກັນການປະຕິບັດງານ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈຂອງກຸ່ມ	337
ໝວດທີ 6: ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນ (Logbook) ແລະ ການຄິດໄລ່ທາງດ້ານການເງິນແບບງ່າຍໆ	343
ໝວດທີ 7: ການວິເຄາະການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ	347
ໝວດທີ 8: ການສ້າງກອງທຶນບ້ານໂດຍການ ເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ	351
ໝວດທີ 9: ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ປະກອບການໃນຕະຫຼາດ	355
ໝວດທີ 10: ການສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການ ຄ້າຂາຍ ແລະ ການເຈລະຈາຕໍ່ລອງສັນຍາ	361
ໝວດທີ 11: ການກຳນົດສິ່ງທ້າທາຍ / ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂ	369
ໝວດທີ 12: ການຈັດກອງປະຊຸມ, ການລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບຊຸງການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ ແລະ ການວາງແຜນປະຈຳປີ	373

ຕົວອັກສອນຫຍໍ້

BBTF (ບີບີທີເອັຟ)	ຄະນະຊີ້ນຳໄມ້ປ່ອງ
BSO (ບີເອສໂອ)	ການຈັດຕັ້ງການບໍລິການໄມ້ປ່ອງ
CLT (ຊີແອລທີ)	ໃບຕາດິນຊຸມຊົນ
CIFOR (ຊີຟໍ)	ສູນຄົ້ນຄ້ວາປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
CM (ຊີເອັມ)	ວິທີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
DAFO (ດາໂຟ)	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ
DLMA (ດີເອລເອັມເອ)	ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເມືອງ
DONRE (ດອນເຣ)	ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ
DOIC (ດີໂອໄອຊີ)	ພະແນກອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
DPI (ດີພີໄອ)	ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
E&D (ີ ແອນ ດີ)	ດອນສາທິດ ແລະ ການທົດລອງ
FM (ເອັຟເອັມ)	ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້
FMP (ເອັຟເອັມພີ)	ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດ
FRC (ເອັຟອາຊີ)	
FSRC/NAFRI (ເອັຟເອສອາຊີ/ນາຟຣີ)	ສູນຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ/ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
GDP (ຈີດີພີ)	ຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດ
GIS (ຈີໂອເອສ)	ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານພູມສາດ
GIZ (ຈີໂອແຊັດ)	
GPS (ຈີພີເອສ)	ລະບົບພິກັດຕຳແໜ່ງ
Gret (ເກຣັດ)	ຫ້ອງການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ha (ເຮັກຕາ)	ເຮັກຕາ
HH (ເອັຈເອັຈ)	ຫຼັງຄາເຮືອນ
iNGO (ໂອເອັນຈີໂອ)	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ
IRD (ໂອອາດີ)	ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາ
kg (ເຄຈີ)	ກິໂລກຼາມ
Lao PDR (ລາວ ພີດີອາ)	ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
LF (ແອລເອັຟ)	ແຮງງານ
LUP (ລຸບ)	ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ
LWU (ເອລດັບເບີລຍູ ຍູ)	ສະຫະພັນແມ່ຍິງ

m	(ເອັມ)	ແມັດ
m ²	(ຕາແມັດ)	ຕາແມັດ
MAF	(ມາຟ)	ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
NAFRI	(ນາຟຣີ)	ສະຖາບັນການຄົ້ນຄ້ວາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
NGO	(ເອັນຈີໂອ)	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ
NLMA	(ເອັນແອລເອັມເອ)	ໜ່ວຍງານການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ
NPA	(ເອັນພີເອ)	ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ
NTFP	(ເອັນທີເອັຟພີ)	ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
NRM	(ເອັນອາລເອັມ)	ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ
NUDP	(ເອັນຍູດີພີ)	ແຜນການການພັດທະນາເຂດເນີນສູງ
PAFO	(ປາໂຟ)	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
PC	(ພີຊີ)	ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດ
PG	(ພີຈີ)	ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
PGC	(ພີຈີຊີ)	ຄະນະກໍາມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
PLF	(ພີແອລເອຟ)	ແຮງງານຕົ້ນຕໍ
PLMA	(ພີແອລເອັມເອ)	ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຂວງ
PLUP	(ພລັບ)	ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
PONRE	(ພອນເຣ)	ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດດລ້ອມ
R&R	(ອາຣ ແອນ ອາຣ)	ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ
SNV	(ເອສເອັນວີ)	ອົງການພັດທະນາຂອງປະເທດເນເທີແລນ
t	(ທີ)	ໂຕນ
TLF	(ທີແອລເອຟ)	ແຮງງານສໍາຮອງ
VBC	(ວີບີຊີ)	ຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ
VBF	(ວີບີເອຟ)	ກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ
VC	(ວີຊີ)	ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ
VDP	(ວີດີພີ)	ແຜນການພັດທະນາບ້ານ
VLMC	(ວີແອລເອັມຊີ)	ຄະນະກໍາມະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບ້ານ
VFMT	(ວີເອຟເອັມທີ)	ວິຊາການຄຸ້ມຄອງໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ
V	(ວີ)	ຊາວບ້ານ
VV	(ວີວີ)	ອາສາສະມັກຊາວບ້ານ
Wd	(ດັບເລີລຍູດີ)	ມື້ເຮັດວຽກ
y	(ວາຍ)	ປີ
Z	(ແຊັດ)	ຕອນຍ່ອຍປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຄໍານິຍາມ

ຄວາມໝາແໜ້ນ: ການປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຕອນ: ການກຳນົດ ແລະ ການແບ່ງເຂດຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງພາຍໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.

ຕອນຍ່ອຍ: ເນື້ອທີ່ຍ່ອຍຂອງຕອນຕາມການແບ່ງຄວາມໝາແໜ້ນຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ຂະໜາດຂອງໝໍ້.

ດອນຕົວຢ່າງ: ຂະໜາດຂອງດອນນ້ອຍທີ່ສຳຫຼວດໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການຈັດສັນ: ການກຳນົດ ຫຼື ການຈັດແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ບ້ານຄຸ້ມຄອງ.

ຂີດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານ: ປະລິມານທີ່ບ້ານສາມາດຜະລິດ ແລະ ແປຮູບ, ຕາມແຮງງານ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຜະລິດໄມ້ປ່ອງ.

ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າ: ປະລິມານທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດສະໜອງໄດ້.

ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ: ແມ່ນປະລິມານໄມ້ທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດສະໜອງໄດ້ແກ່ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ແປຮູບໂດຍທີ່ບໍ່ມີການທຳລາຍປ່າໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດຟື້ນຟູໄດ້. .

ໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແລະ ການຍືນຍອມຮັບຮູ້: ແມ່ນຫຼັກການທີ່ຊຸມຊົນມີສິດທີ່ຈະໃຫ້ ຫຼື ບໍ່ຍືນຍອມໃນການສະເໜີໂຄງການທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ທີ່ດິນຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ອາໄສຢູ່ ຫຼື ການໃຊ້ທີ່ດິນໄປໃນທິດທາງອື່ນ.

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະຈຸບັນ: ແມ່ນຕອນດິນທີ່ບ້ານໃຊ້ໃນບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງບ້ານ.

ພາກສະເໝີແລະການນໍາສະເໝີ

ພາກສະເໜີ

ພວກເຮົາຈະຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມ "ຍຸຕິທຳ ແລະ ຍືນຍົງ" ໄດ້ແນວໃດ ?

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນສຳລັບນັກພັດທະນາ ແລະ ບຸກຄົນ ຫຼື ອົງກອນທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້. ເປັນການສະໜອງ “ວິທີການຫຼັກໆ” ທີ່ອີງໃສ່ການວິເຄາະປະສົບການໃນການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນມາໃນເຂດພູດອຍຂອງແຂວງຫົວພັນ, ເຊິ່ງຢູ່ທາງຕະເວັນອອກສ່ຽງເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ. ບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ຂຽນໂດຍນາງ Sara Melki (ຫົວໜ້າໂຄງການ) ແລະ ທີມງານໂຄງການ “ໄມ້ປ່ອງ”, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອົງການGret ພ້ອມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງຫົວພັນ, ແລະ ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຂະບວນການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາກສະໜາມແບບລະອຽດ.

ບົດແນະນຳນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຊຸກຍູ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ (ຊາວບ້ານ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ) ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັນສ້າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ຍືນຍົງ ປະຈຸບັນນີ້, ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃນແຕ່ລະປີເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ເຊິ່ງສະເລ່ຍແລ້ວປະມານ500,000 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ 2,800 ຄອບຄົວໃນປີ 2015, ເຊິ່ງເປັນລາຍຮັບເພີ່ມຕໍ່ປີ ທີ່ສະເລ່ຍປະມານ 200 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ຄົວເຮືອນ. ສຳລັບປະເທດລາວແລ້ວ ລາຍຮັບດັ່ງກ່າວແມ່ນເທົ່າກັບຈຳນວນເງິນທີ່ຄອບຄົວໜຶ່ງທີ່ມີສະມາຊິກ 6 ຄົນໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ຊົມໃຊ້ຕໍ່ເດືອນ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ໂດຍສະເພາະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ, ແມ່ນອີງໃສ່ຊາວບ້ານເປັນຫຼັກ, ອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກປະສົບການ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານທີ່ພວກເຂົາມີກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ປ່ອງ, ແລະ ນອກຈາກນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ການໂອ້ລົມ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນກັບຊາວບ້ານ, ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ເຊິ່ງເກີດຈາກການທີ່ໄດ້ສ້າງ “ແຜນຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງ ປີ 2011-2015” ຂຶ້ນມາກ່ອນໜ້ານີ້, ພ້ອມກັບການສ້າງກົນໄກໃນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການທົດລອງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຄວາມຜິດພາດຈາກການທົດລອງ

- ພາກທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ເປັນການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບວິທີການຮຽນຮູ້ທີ່ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະນະສະເພາະຂອງ “ຫຍ້າຫຍັກ” ຊະນິດນີ້ແລ້ວ (ໝາຍເຖິງໄມ້ປ່ອງ), ແມ່ນຈະສືບຕໍ່ບັນຍາຍກ່ຽວກັບທ່າແຮງຂອງໄມ້ປ່ອງຕໍ່ກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງປະເທດລາວ ແລະ ເປັນການຊີ້ແນະໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເອົາຊາວນາມາເປັນ ໃຈກາງຂອງການສ້າງຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້. ການບັນຍາຍລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແຂວງຫົວພັນຈະຊ່ວຍ ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕື່ມກ່ຽວກັບສະພາບທີ່ເປັນຢູ່ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງ ນັບແຕ່ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ. ສຸດທ້າຍນີ້, ພາກທີ່ໜຶ່ງຈະເປັນການນຳສະເໜີແບບລະອຽດກ່ຽວກັບ ວົງຈອນຂະບວນການຮຽນຮູ້, ເຊິ່ງອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕື່ມຜ່ານການນຳສະເໜີເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເກີດຈາກແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວນີ້ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າແບບຍືນຍົງ ແລະ ການພັດທະນາ ບັນດາຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ.
- ສຳລັບພາກທີ່ສອງຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ເປັນພາກທີ່ບັນຍາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຫຼາຍກວ່າພາກ ທີ່ໜຶ່ງ, ແລະ ເປັນການອະທິບາຍແບບລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຂອງໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາໃນຂະບວນການ ຮຽນຮູ້. ບັນດາເຄື່ອງມືໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຮູບແບບຂອງ ຄຳແນະນຳ, ແລະ ຕິດພັນກັບສີ່ຫວ່າງຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້: ການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໃນບັນດາບ້ານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດອນຄືນຄ້ວາສາທິດ ແລະ ຫົດລອງ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າ, ການປະເມີນປ່າປະຈຳປີຢູ່ຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບການເຄົາລົບບັນດາ ກິດລະບຽບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງກິດລະບຽບດັ່ງກ່າວ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແມ່ນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ພາຍໃນບ້ານ. ບົດແນະນຳດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນບົດທີ່ສາມາດໃຊ້ງ່າຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ຫຼືມາຮຽນໄດ້ມີການ ອະທິບາຍບັນດາຂັ້ນຕອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການຄິດໄລ່ແບບລະອຽດ. ເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າການຊຸກຍູ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ແມ່ນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໄດ້ນຳພາໄປສູ່ການສ້າງວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ແລະ ແທດເໝາະກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ. ອັນທີ່ຈິງແລ້ວ, ເຖິງວ່າເຕັກນິກທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ບໍ່ມີຄວາມແປກ ໃໝ່ຫຍັງ (ຕົວຢ່າງ: ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ຫຼື ການຫຼິ້ນເກມສະແດງບົດບາດ) ແຕ່ວ່າລັກສະນະຂອງການພັດທະນາ ວິທີການເຫຼົ່ານີ້, ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນມາໃນຕອນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ, ຜ່ານການ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນແບບສະໝັກສະເໝີລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງບັນດາຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ຫຼືມາຮຽນຂອງໂຄງການ, ຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ແປກໃໝ່ພໍສົມຄວນ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງຈະມອບວິທີການແບບຄົບຊຸດ ແລະ ສຳເລັດຮູບ ແລ້ວພ້ອມເອົາໄປນຳໃຊ້. ແຕ່ວິທີການດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການທົດລອງ ແລະ ປັບໃຊ້ໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່, ປັບໃຊ້ໃຫ້ເຂົ້າກັບການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນຕ້ອງໂສ້ ມູນຄ່າ, ລະຫວ່າງບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ວິຊາການທາງພາກລັດ, ປັບໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບກິດ ລະບຽບ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ມີມາໂດຍປະເພນີ, ແລະ ອື່ນໆ. ຢ່າງໜ້ອຍ, ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງ ເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ເປັນການເຊີນຊວນຄືນອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍຂອງວິທີ ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ເພື່ອການສ້າງຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ເປັນທຳ ແລະ ຍືນຍົງ. ຈາກບົດແນະນຳສະບັບນີ້ແລ້ວ ກໍ່ອາດຈະມີການພັດທະນາບົດແນະນຳສະບັບອື່ນຂຶ້ນມາອີກໃນອະນາຄົດໂດຍພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະ ໃນສະຖານ ທີ່ອື່ນໆ.

ເຫດຜົນຂອງການສ້າງບົດແນະນຳສະບັບນີ້

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ “ໄມ້ປ່ອງ” ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາຕັ້ງແຕ່ປີ 2010 ໂດຍອົງການ Gret ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່. ອີງໃສ່ສົມມຸດຕິຖານວ່າ ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີໃນປ່າທຳມະຊາດນັ້ນຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາໃຫ້ “ຍືນຍົງ” ທີ່ລວບລວມມາດຖານຕ່າງໆ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປົກຄອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂຄງການປະເພດໃດກໍ່ຕາມ, ມັກຈະພົບພໍ້ກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ໃນຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ພາລະບົດບາດ ຂອງຊຸມຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການກຳນົດສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ສິດທີ່ປະຊາຊົນມີຕາມປະເພນີ.

ດັ່ງນັ້ນ ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການນີ້ແມ່ນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ “ຍືນຍົງ” ແລະ “ເປັນທຳ” ສຳລັບທຸກໆ ພາກສ່ວນໃນທຸກໆ ລະດັບ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຄື່ອງມືເພື່ອຊຸກຍູ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໄມ້ປ່ອງ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຜະລິດໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກສ່ວນອື່ນໆໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ພາກສ່ວນລັດ ແລະ ເອກະຊົນໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ. ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍສຳລັບໂຄງການນີ້ ແມ່ນການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງການປະກອບສ່ວນ ແລະ ການເຫັນດີຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ ເພື່ອຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນທີ່ເປັນທຳລະຫວ່າງທຸກພາກສ່ວນທັງໝົດ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບວິທີການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການພັດທະນາບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ໄດ້ນຳສະເໜີວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິທີການກຳນົດເຂດປ່າ, ການເຮັດບັນຊີຈຳນວນໄມ້ປ່ອງ, ການກວດສອບ, ການທົດລອງ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ. ບົດແນະນຳນີ້ໄດ້ຖືກອອກແບບມາສຳລັບປະເທດລາວ, ແຕ່ກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນສະຖານະການອື່ນໆ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຫຼືກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ.

ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ວິທີການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ ປະເທດລາວ

➢ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ໄມ້ປ່ອງໃນເສດຖະກິດຂອງລາວ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນປະເທດເຂດຮ້ອນ ແລະ ລຸ່ມເຂດຮ້ອນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທະວີບອາຊີຕະເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ ມີປະເທດອ້ອມຂ້າງຢູ່ 5 ປະເທດ: ມຽນມາ, ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ປະເທດໄທ ແລະ ຈີນ. ປະຊາກອນຢູ່ປະເທດລາວມີຢູ່ປະມານ 7,000,000 ກວ່າຄົນ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຖືວ່າເປັນປະເທດທີ່ມີປະຊາກອນໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນທະວີບອາຊີຕະເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້.

ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ກະສິກຳເປັນຫຼັກ: 70 % ຂອງປະຊາກອນແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການເຮັດກະສິກຳ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ປ່າທຳມະຊາດກວມຢູ່ປະມານ 9,5 ລ້ານເຮັກຕາ, ທັງທີ່ພື້ນທີ່ທັງໝົດຂອງປະເທດແມ່ນມີຢູ່ປະມານ 24 ລ້ານເຮັກຕາ. ເນື້ອທີ່ຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດມີຢູ່ປະມານ 0,5 ລ້ານເຮັກຕາ (2,3 %), ເຊິ່ງໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງເຫຼົ່ານີ້ມີໄມ້ປ່ອງຢູ່ 50 ຊະນິດ, ແລະ ໃນຈຳນວນດັ່ງກ່າວນີ້ມີຢູ່ 30 ຊະນິດທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ເພື່ອການຄ້າຂາຍ.

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄດ້ສ້າງລາຍຮັບເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ ໄດ້ມີການປະເມີນໃນປີ 2000 ວ່າ ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ກວມເອົາລະຫວ່າງ 20 ຫາ 30 % ຂອງມູນຄ່າເພີ່ມທັງໝົດຂອງປະເທດ (ຂໍ້ມູນຈາກ Foppes ແລະ Ketphanh). ສຳລັບລັດຖະບານລາວແລ້ວ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ຖືວ່າເປັນມໍລະດົກມະຫາສານ ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ແລະ ເຫັນວ່າເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍເລັ່ງໃຫ້ປະເທດລາວໄດ້ກ້າວໄປເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີອຳນາດໃນພາກພື້ນ. ທີ່ຜ່ານມາ, ປະເທດລາວຖືວ່າເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຼາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດເປັນເວລາດົນນານ, ແຕ່ປະຈຸບັນນີ້ ລາວໄດ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ໄດ້ປຽບຖ້າເວົ້າເລື່ອງການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ຕົວເອງມີ, ເພາະວ່າບັນດາປະເທດອ້ອມຂ້າງໄດ້ຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ມາກ່ອນຈົນເກືອບໝົດແລ້ວ. ປະເທດລາວໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທາງການທູດກັບປະເທດເຫຼົ່ານີ້ພ້ອມ, ແລະ ປະຈຸບັນນີ້ກໍໄດ້ກາຍເປັນທາງຜ່ານບໍ່ວ່າຈະແມ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ການທູດ, ແຕ່ນອກຈາກນີ້ກໍຍັງເປັນອີກແຫຼ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍຍຸດທະສາດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ. ໃນທາງນີ້, ການຍອມຮັບໃນຄຸນຄ່າຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນບໍດີນມານີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນຊຶ່ງອຳນາດຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄວາມຕັ້ງຄຽດດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມແຮງເທົ່າກັບບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອດຶງດູດນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນເປັນໂລຍະເວລາທີ່ຈຳກັດ ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍພັດທະນາຫຼາກຫຼາຍກິດຈະກຳ, ເຊັ່ນກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຊິ່ງກວມເອົາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ GDP, ແລະ ນອກຈາກນີ້ກໍຍັງມີການຜະລິດຢາງພະລາ ແລະ ກ້ວຍໃນຮູບແບບຂອງອຸດສາຫະກຳພ້ອມ.

ໄມ້ປ່ອງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມສຳລັບຄອບຄົວຂອງຊາວນາ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໃນຮູບແບບຂອງອາຫານ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ໄມ້ທູ່ ແລະ ອື່ນໆ, ເຊິ່ງຕົກເປັນມູນຄ່າເງິນຮອດ 200 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີຕໍ່ຄອບຄົວ, ຢ່າງທີ່ສັງເກດໄດ້ຈາກການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

(ລາຍຮັບເພີ່ມທີ່ໄດ້ມາເທົ່າກັບເງິນເດືອນໆ ເຄິ່ງຫາສອງເດືອນ, ເທົ່າກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ເດືອນຂອງຄອບຄົວໜຶ່ງໃນຊຸມນະບົດທີ່ມີສະມາຊິກ 6 ຄົນ). ໃນລະດັບປະເທດ, ຂະແໜງປ່າໄມ້ແມ່ນກວມເອົາ 3.2 % ຂອງ GDP ແລະ 25 % ຂອງມູນຄ່າການສົ່ງອອກໃນປີ 2001. ການຄ້າຂາຍໄມ້ປ່ອງໃນປີ 2011 ສະເລ່ຍແລ້ວປະມານ 4,000,000 ໂດລາສະຫະລັດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງມີມູນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໜ້າສົນໃຈສຳລັບນັກລົງທຶນ.

ໄມ້ປ່ອງ, ເປັນຫຍ້າຫຍັກທີ່ມີວົງຈອນການເຕີບໂຕທີ່ບໍ່ຄ່ອຍມີໃຜຮູ້ຈັກ

› ເປັນຫຍ້າຫຍັກ

ໄມ້ປ່ອງເປັນຫຍ້າ - ທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບເຂົ້າເບື, ເຂົ້າ, ດິນຕານ ຫຼື ຫຍ້າປ້ອງ - ເພາະເຫດນີ້ໄມ້ປ່ອງຈຶ່ງໄດ້ມີຊື່ວ່າ “ຫຍ້າຫຍັກ”. ໄມ້ປ່ອງເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາພືດດອກ, ແລະ ຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດພືດໃບລ້ຽງດ່ຽວ, ໃນຕະກູນຫຍ້າ ຫຼື ເປັນຫຍ້າໃນຕະກູນຫຍ່ອຍຂອງ Bambusoideae. ເນື່ອງຈາກວ່າລຳຕົ້ນບໍ່ຄືຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ, ດັ່ງນັ້ນເນື້ອຂອງໄມ້ປ່ອງກໍຈະບໍ່ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນທີ່ສອງ ແຕ່ອາດຈະມີງ່າໄມ້ປົກຄຸມໃນບາງຄັ້ງ. ຕ່າງຈາກຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ, ລຳຂອງໄມ້ປ່ອງຈະບໍ່ເຕີບໂຕໄປຕາມການເວລາ. ຂະໜາດຂອງລຳແມ່ນສາມາດຄຳນວນໄດ້ຕອນທີ່ເລີ່ມແຕກໜໍ່ ແລະ ໜໍ່ດັ່ງກ່າວມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນສູງ, ໜ້າຕ່າງຂອງມັນຈະບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງຫຼາຍ, ຫຼື ແຕກຕ່າງພຽງໜ້ອຍດຽວ. ການປ່ຽນແປງຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນເນື້ອຂອງໃຍໄມ້ປ່ອງ: ໄມ້ປ່ອງມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຊ້ຳໃດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ເນື້ອຂອງໃຍໄມ້ປ່ອງມີການແຫ້ງ ແລະ ແຂງຕົວຂຶ້ນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າເວົ້າເລື່ອງລະບົບນິເວດວິທະຍາແລ້ວ, ໄມ້ປ່ອງເປັນພືດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໆ ບົວລະບັດຫຼາຍ, ແລະ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບພື້ນດິນທຸກປະເພດ, ບໍ່ວ່າພື້ນດິນດັ່ງກ່າວຈະຊຸດໂຊມຫຼາຍກໍຕາມ ເພາະວ່າໄມ້ປ່ອງມີຄຸນສົມບັດໃນການປັບສະພາບຂອງພື້ນດິນໄດ້. ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງມັນຈະຫຼາຍກວ່າຕົ້ນໄມ້ຊະນິດອື່ນໃນປ່າ, ແລະ ການຜະລິດຊີວະມວນແມ່ນຫຼາຍກວ່າປ່າໄມ້ທົ່ວໄປ.

ໄມ້ປ່ອງຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ດັ່ງນັ້ນການຊົມໃຊ້ໄມ້ປ່ອງຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ມີສຳລັບໄມ້ ແລະ ກົດໝາຍສະເພາະທີ່ຕິດພັນກັບໂຄຕາທີ່ທາງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຢູ່ລາວ, ການອອກໂຄຕາ ໝາຍເຖິງການທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ບໍລິສັດໃດໜຶ່ງຊື້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຫຼື ໄມ້ຈຳນວນໜຶ່ງໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້. ລັດຖະບານຈະມີການກຳນົດປະລິມານສູງສຸດທີ່ສາມາດຊື້ໄດ້ໃນພື້ນທີ່ເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ບໍລິສັດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

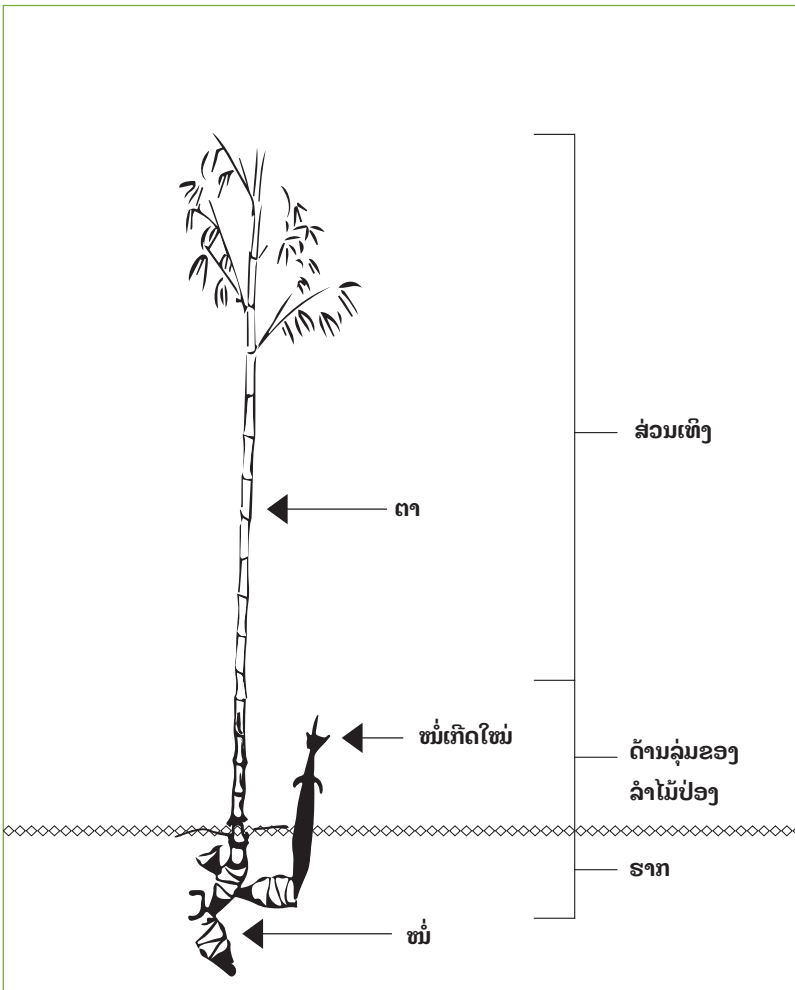
ມີຫຼາຍລະບົບນິເວດວິທະຍາແບບທຳມະຊາດ ຫຼື ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍມີຂອງມະນຸດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ. ໄມ້ປ່ອງຈະສະໜອງອາຫານ ແລະ ວັດຖຸດິບທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ, ແລະ ມີປະໂຫຍດຫຼາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ໄມ້ປ່ອງສາມາດຄວບຄຸມໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນໃນເຂດພູສູງສັນ ຫຼື ຕາມແຄມນ້ຳໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ໄມ້ປ່ອງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການບຳບັດນ້ຳເສຍ ຫຼື ໃຊ້ໄວ້ກັນລືມ.

› ມີການຝື້ນຝູງໄວ

ລຳຂອງໄມ້ປ່ອງຈະແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນ:

- ສ່ວນເທິງ (ລຳ) ;
- ດ້ານລຸ່ມຂອງລຳໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ພື້ນດິນ;
- ສ່ວນທີ່ຢູ່ໃຕ້ດິນ: ຮາກ.

ສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງໄມ້ປ່ອງ.

ໄມ້ປ່ອງຈະມີລະບົບຮາກທີ່ຫຼາກຫຼາຍ: ແບບທີ່ເຕີບໂຕອອກທາງຂ້າງ (sympodial), ແບບທີ່ເຕີບໂຕໄປທາງດຽວ (monopodial) ແລະ ແບບທີ່ເຕີບໂຕໄດ້ທັງສອງແບບ (mixpodial). ລະບົບຮາກແບບ sympodial ຈະມີຮາກທີ່ຂະຫຍາຍໄວເປັນສູນແໜ້ນໆ. ສ່ວນຮາກແບບ monopodial (ໄມ້ປ່ອງທີ່ແລ່ນ) ມີຮາກທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄປຕາມໂຕ້ດິນ, ແລະ ມີການຂະຫຍາຍອອກໄປທາງຂ້າງ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງລະບົບຮາກໄມ້ປ່ອງເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະປ່າໄມ້ມີຮູບຊົງລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຮາກຈະມີລັກສະນະພິເສດຢູ່ບ່ອນວ່າມັນມີການຟື້ນຟູຄ່ອນຂ້າງໄວ. ໄມ້ປ່ອງຈະຜະລິດໜໍ່ເຊິ່ງຈະກາຍເປັນລຳໃໝ່ພາຍໃນປີດັ່ງກ່າວ, ແລະ ການເຕີບໂຕແບບເຕັມທີ່ຈະໃຊ້ເວລາສາມປີ. ຖ້າມີການຕັດໜໍ່ໜຶ່ງຖິ້ມ, ກໍ່ຈະມີໜໍ່ໃໝ່ເກີດຂຶ້ນທັນທີ. ໃນລະດູທີ່ໜໍ່ກຳລັງເກີດ, ຮາກຈະຜະລິດໜໍ່ແບບບໍ່ຢຸດບໍ່ເຊົາ (ອີງຕາມຄຳເວົ້າຂອງຊາວນາ), ເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນແງ່ຂອງການຮັກສາການປົກຄຸມຂອງປ່າ. ໃນກໍລະນີຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າແບບຍືນຍົງ, ປ່າໄມ້ປ່ອງຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກໝົດ, ແຕ່ຈະມີການຕັດແຕ່ລຳທີ່ເຕີບໂຕຢ່າງເຕັມທີ່ແລ້ວເພື່ອນຳເອົາໄປຂາຍ.

› ເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ

ການອອກດອກ, ເປັນປະກົດການພິເສດ, ເຊິ່ງເກີດຈາກສາເຫດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້, ແລະ ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕອນທີ່ສຸມໄມ້ມີອາຍຸລະຫວ່າງສິບຫ້າຫາຮ້ອຍປີ. ມັນເປັນປະກົດການທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ລ່ວງໜ້າ, ແລະ ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ມັນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງນັ້ນຕາຍ. ໄມ້ປ່ອງປະເພດດຽວກັນທີ່ອອກດອກໃນເວລາດຽວກັນ ຈະຫາຍໄປຈາກທົ່ວທັດເກືອບໝົດ, ຫຼັງຈາກທີ່ອອກດອກແລ້ວໄມ້ປ່ອງເປັນພືດທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ, ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ອາດຈະສູນພັນໃນປີໃດປີໜຶ່ງກໍ່ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ມີການສຶກສາທາງດ້ານວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບສາເຫດຂອງການອອກດອກ, ແຕ່ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຢູ່ບ້ານຈະສາມາດຄາດເດົາໄດ້ວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຈັກປີ. ນັກວິທະຍາສາດກໍ່ບໍ່ຮູ້ເຊັ່ນດຽວກັນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີໄມ້ປ່ອງບາງຊະນິດທີ່ອອກດອກໃນບາງພື້ນທີ່ ແຕ່ບໍ່ອອກດອກຢູ່ບ່ອນອື່ນ.

ບົດສະຫຼຸບ

- ໄມ້ປ່ອງເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ມີຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນການແຜ່ກະຈາຍໄປຕາມພື້ນທີ່ຕ່າງໆ, ຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຫຼື ລັກສະນະທາງຊີວະວິທະຍາ.
- ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາຕື່ມ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຈັງຫວະຂອງການອອກດອກທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ.
- ໄມ້ປ່ອງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຊຸມຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງປະເທດລາວ ແລະ ທະວີບອາຊີຕະເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ມາໂດຍຕະຫຼອດ, ແລະ ດ້ວຍຄຸນສົມບັດພິເສດຂອງໄມ້ປ່ອງໃນການຟື້ນຟູໄວ ເລີຍເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງເປັນພືດທີ່ດີສຳລັບການປົກຄຸມປ່າ.

ຄວາມທ້າທາຍໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍຊາວບ້ານ

ດ້ວຍບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ, ທີ່ຮັກສາທັງຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ເປັນຊາວບ້ານເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍທັງຫຼາຍຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຫຼາກຫຼາຍລະບົບການຄຸ້ມຄອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ, ແຕ່ສຳລັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລ້ວ ແມ່ນຊຸມຊົນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວໃຫ້ຍືນຍົງ, ການພົວພັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຈະຕ້ອງມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີພື້ນທີ່ໃນການເຈລະຈາຕໍ່ລອງທີ່ເປັນທຳທີ່ສຸດ. ບັນດາຊຸມຊົນຢູ່ລາວເປັນຜູ້ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ວ່າການຂາດການຍອມຮັບໃນສິດ ແລະ ຕົວຕົນຂອງຊຸມຊົນຈາກພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນເປັນພາກສ່ວນທີ່ອ່ອນແອຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃນຂະບວນການຕໍ່ລອງ. ສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບໂຄງການນີ້ ກໍ່ຄືການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ທຸກໆ ພາກສ່ວນ ແລະ ໃນທຸກໆ ລະດັບຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ໂດຍການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ມີໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພົວພັນລະຫວ່າງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍ່ຄືພາກລັດ, ພວກເຮົາຈະອະທິບາຍແບບຄ້າວໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໂດຍຊາວບ້ານ ແລະ ສາຍພົວພັນທີ່ຊາວບ້ານມີກັບພາກລັດຖະບານລາວກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ.

» ສະພາບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ

ລາວເປັນປະເທດທີ່ມີພື້ນທີ່ທີ່ຖືເອົາທິດສະດີມາກ-ເລນິນເປັນພື້ນຖານໃນການນຳພາປະເທດຊາດ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຕະຫລອດໄລຍະເກືອບ 40 ປີມາແລ້ວ, ເຊິ່ງພັກດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຊື່ວ່າ, ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ. ອີງຕາມສະໄລແຮມຂອງພັກແລ້ວ, “ພັກຊື່ນຳ, ລັດຄຸ້ມຄອງ, ແລະ ປະຊາຊົນເປັນເຈົ້າ. ລັດຖະບານ ແລະ ພັກ ແມ່ນລວມກັນເປັນໜຶ່ງດຽວ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້, ແລະ ພັກລັດເປັນຜູ້ອອກແບບຊີ້ນຳ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານຈາກລຸ່ມຫາເທິງ.

ເຖິງວ່າໃນປະຈຸບັນນີ້, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນອົງການຈັດຕັ້ງລະດັບຊາດ ຫຼື ຊຸມຊົນ, ໄດ້ເລີ່ມເປັນທີ່ຍອມແລ້ວ ໃນການເປັນພາກປະຊາສັງຄົມ, ແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້ຍັງປະຕິບັດວຽກງານຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳຂອງພັກລັດຢູ່. ການຍອມຮັບພາກປະຊາສັງຄົມແມ່ນໄດ້ເລີ່ມປະກົດຂຶ້ນເມື່ອປີ 1991, ຕອນທີ່ໄດ້ມີການປະກາດນຳໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກອບຂອງກົດໝາຍໄດ້ຮັບການປັບປຸງຕັ້ງແຕ່ປີ 1997 ຫາປີ 2000, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີດຳລັດອອກມາ 2 ສະບັບ ເຊິ່ງເປັນການບົ່ງບອກວ່າໄດ້ມີການຍອມຮັບພາກປະຊາສັງຄົມຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ. ໃນປີ 2003, ກົດໝາຍປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ລະບຸເຖິງບົດບາດຂອງພາກປະຊາສັງຄົມໃນຂະບວນການພັດທະນາຂອງປະເທດ. ຂະບວນການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະກອນ ພ້ອມກັບ 9 ກະຊວງ ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນປີ 2008 ໃຫ້ຮ່າງດຳລັດຂຶ້ນມາກ່ຽວກັບພາກປະຊາສັງຄົມ, ດຳລັດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການໂອ້ລົມສົນທະນາກັນຢູ່. ໃນປີ 2010, ມີ 51 ສະມາຄົມ ແລະ 4 ມູນນິທິທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດທະບຽນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພາກປະຊາສັງຄົມໄດ້ເລີ່ມເປັນທີ່ຍອມຮັບແລ້ວ, ແຕ່ນະໂຍບາຍທາງດ້ານກະສິກຳ, ການລົງທຶນ ແລະ ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຍັງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງພັກລັດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພາກປະຊາສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ບໍ່ມີບົດບາດຫຼາຍໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍໃນເວລາດຽວກັນ ເພື່ອດຶງດູດນັກລົງທຶນ ແລະ ການອອກໂຄຕາ”ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຈຳໜ່າຍຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ

ນັ້ນ ຍັງເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການອອກໂຄຕາຄວນເປັນການຮັບປະກັນວ່າປະລິມານໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກເກັບກູ້ ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ປ່ອງໄມ້ປ່ອງເກີນສັກກາຍະພາບ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການວາງແຜນລາຍຮັບປະຈຳປີຂອງລັດຖະບານທີ່ຈະໄດ້ມາຈາກການເກັບພາສີອາກອນ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຕິດພັນກັບປະລິມານຕົວຈິງຂອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່, ແລະ ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຳລັງໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ. ການອະນຸມັດໂຄຕາໃຫ້ກັບນັກລົງທຶນແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງພາກສ່ວນລັດຖະບານ, ແລະ ຊຸມຊົນພາຍໃນບ້ານບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວ. ລະບົບການອອກໂຄຕາໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ເປັນການຊ່ວຍລັດຖະບານໃນການວາງແຜນລາຍຮັບທີ່ຈະໄດ້ຮັບ. ນອກຈາກນີ້, ຕາມທີ່ສັງເກດເຫັນໃນປະຈຸບັນ, ການແບ່ງເຂດການລົງທຶນນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ໄດ້ປຽບເນື່ອງຈາກວ່າໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ຄອບຄອງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວບຄຸມບັນດາໝູ່ບ້ານແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

➤ **ສິດທິໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ**

ກົດໝາຍປ່າໄມ້ຢູ່ລາວມີຄວາມຊັດເຈນຢູ່ບ່ອນວ່າ: ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄອບຄອງປ່າ. ອີງຕາມລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການຈັດປະເພດຊັບພະຍາກອນຈະເຮັດໃຫ້ມີການພັດທະນາໄປສູ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແມ່ນໄດ້ດຳເນີນຄຽງຄູ່ໄປກັບການຈັດສັນທີ່ດິນໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ, ເຊິ່ງໄດ້ມີການເລີ່ມຕົ້ນທົດລອງປະຕິບັດໃນປີ 1990. ອາຊີບຫຼັກຂອງ “ຊຸມຊົນ” ໃນເຂດຊຸມນະບົດແມ່ນການເຮັດໂຮ່ເຮັດນາ ແລະ ການປູກຝັງແບບປະສົມປະສານ, ເປັນການຫາຢູ່ຫາກິນແບບພໍພຽງ. ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນຈະເຕົ້າໂຮມກັນເປັນອົງກອນ ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າເຖິງທີ່ດິນແບບເທົ່າທຽມກັນ ໂດຍການສ້າງກົດລະບຽບຂຶ້ນມາ ແລະ ການມອບສິດທິທີ່ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຕົນເອງໄດ້. ຂະບວນການຈັດສັນທີ່ດິນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການ FAO ແລະ ອົງການຮ່ວມມືຈາກປະເທດສະວີເດັນ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທົ່ວປະເທດຈົນຮອດປີ 1994. ຄຽງຄູ່ກັບຂະບວນການນີ້ແມ່ນໄດ້ມີການແບ່ງເຂດທີ່ດິນ ແລະ ການຈັດພິມແຜນທີ່ ແລະ ເອກະສານທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງໃນທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ, ແມ່ນຖືວ່າເປັນສັນຍາມອບສິດໃນການຄອບຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຕັກນິກໃນການແບ່ງເຂດທີ່ດິນບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການສືບທອດຊຸມຊົນທີ່ດິນໂດຍປະເພນີຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊຸມນະບົດ, ແຕ່ແມ່ນຄັ້ງທຳອິດທີ່ຊາວບ້ານໄດ້ຍອມຮັບໃນສິດທິລັດຖະບານມີກ່ຽວກັບທີ່ດິນ. ແຕ່ການທີ່ບໍ່ມີລະບົບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບົບການໂກເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບຸກຄົນ, ແລະ ການຂາດພາກປະຊາສັງຄົມທີ່ມີໂຄງສ້າງທີ່ຊັດເຈນ, ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຜູກມັດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຊຸກຍູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ. ລັດຖະບານຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບມີປະສິດທິຜົນ” ແລະ “ຍືນຍົງ”, ໂດຍການແບ່ງເຂດພື້ນທີ່ບ້ານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຊັດເຈນ ແລະ ແນ່ນອນ. ການຂາດຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງແຕ່ລະຝ່າຍ, ເຮັດໃຫ້ການຈັດສັນດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນສ່ວນຕົວ, ຂອງສ່ວນລວມ ຫຼື ຂອງຊຸມຊົນໄດ້. ສຸດທ້າຍນີ້, ບຸກຄົນທີ່ມີການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບອຳນາດການປົກຄອງຢູ່ຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ຫຼື ສູນກາງ, ສາມາດຂ້າມຜ່ານບັນດາຂໍ້ຕົກລົງທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສິດໃນການໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂອງ “ຊຸມຊົນ” ມີຄວາມຈຳກັດ. ລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໂດຍປະເພນີ ຢູ່ ລາວ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍຈາກນະໂຍບາຍທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງລັດຖະບານ.

ເຖິງແມ່ນວ່າກົດໝາຍທີ່ດິນໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າຢູ່ຂັ້ນບ້ານເປັນລະບົບ ແລະ ມີໂຄງສ້າງ, ແຕ່ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ “ຊຸມຊົນ” ເປັນເຈົ້າການໃນຂະບວນການວາງແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ. ການຈັດສັນທີ່ດິນໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານທີ່ດ້ອຍໂອກາດທີ່ສຸດທຸກຍາກຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າເກົ່າລະຫວ່າງບັນດາບ້ານ, ເຊິ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການທຳລາຍປ່າ.

ບົດສະຫຼຸບ

ທາງພາກທົດສະດີ, ການເລີ່ມຍອມຮັບພາກປະຊາສັງຄົມຢູ່ລາວໃນເຊິ່ງກົດໝາຍ ຈະເຮັດໃຫ້ມີການຍອມຮັບໃນພາລະບົດບາດຂອງຊາວບ້ານໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ທາງພາກປະຕິບັດ

- ການນຳໃຊ້ໂຄຕາ ແລະ ຂະບວນການໃນການຊື້ຂາຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (ແລະ ໄມ້ປ່ອງ) ມີຜົນທາງດ້ານລົບຕໍ່ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ເຕັກນິກໃນການແບ່ງເຂດທີ່ດິນທີ່ຈະນຳພາໄປສູ່ການມອບສິດໃນການຄອບຄອງນຳໃຊ້ ແລະ ການຊື້ຂາຍທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງສິດທີ່ມີໂດຍປະເພນີ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນການຄອບຄອງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງບຸກຄົນ, ສ່ວນລວມ ຫຼື ຊຸມຊົນ.

=> ອີງໃສ່ສະພາບໃນປະຈຸບັນນີ້ (ບໍ່ວ່າທາງດ້ານນິຕິກຳ ຫຼື ທາງດ້ານເຕັກນິກ), ການຍອມຮັບ ແລະ ການຮັບປະກັນສິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢູ່ຂັ້ນບ້ານຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຢູ່.

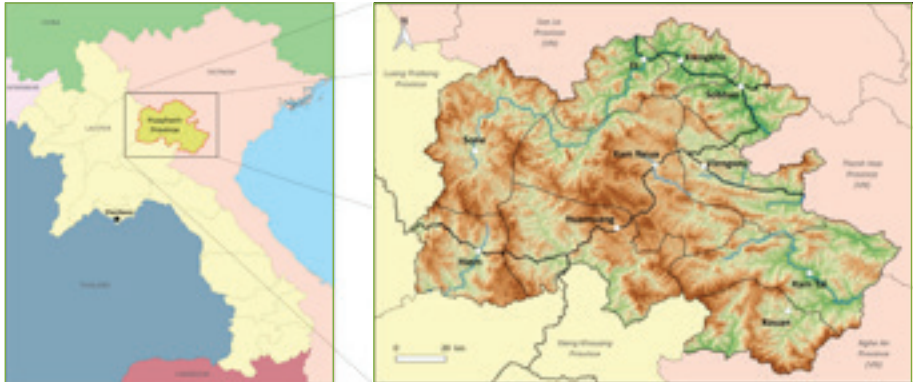
ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຂອງ ຊາວບ້ານ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

ໄມ້ປ່ອງຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

› ແຂວງຫົວພັນ

ແຂວງຫົວພັນເປັນແຂວງທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງຕະເວນອອກສ່ຽງເໜືອຂອງປະເທດລາວ. ແຂວງຫົວພັນເຊິ່ງມີຊາຍແດນຕິດຢູ່ກັບປະເທດຫວຽດນາມ, ເປັນເຂດທີ່ມີພູສູງຊັນ ແລະ ຍາກຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງຈາກບັນດາຕົວເມືອງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ. ຢູ່ແຂວງຫົວພັນຈະມີຢູ່ສາມລະດູ: ລະດູຝົນ, ລະດູແຫ້ງແລ້ງໜາວ, ແລະ ລະດູແຫ້ງແລ້ງອຸ່ນ. ເປັນໜຶ່ງໃນແຂວງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດຂອງປະເທດ, ແລະ ມີອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຢູ່ປະມານ 40 % ໃນປີ 2013.

ລາຍຮັບຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນໄດ້ມາຈາກການລ້ຽງສັດ, ຈາກກະສິກຳ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ໄມ້ປ່ອງ, ຫວາຍ, ໝາກແໜ່ງ, ຢາງພະລາ, ແລະ ອື່ນໆ). ແຂວງຫົວພັນອຸດົມສົມບູນດ້ວຍປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ. ມີການຄາດຄະເນວ່າເນື້ອທີ່ປ່າປະສົມທີ່ມີໄມ້ປ່ອງແມ່ນມີຫຼາຍກວ່າ 500 000 ເຮັກຕາ. ເນື້ອທີ່ປ່າທີ່ມີແຕ່ໄມ້ປ່ອງແມ່ນຕົກຢູ່ປະມານ 17 870 ເຮັກຕາ ຫຼື ລວມທັງໝົດ 77 ລ້ານກວ່າລຳ (ລັດສະໝີ & ສົມຫວັງ, 2006). ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ເປັນສົມບັດມະຫາສານສຳລັບການພັດທະນາແຂວງ, ເພາະສະນັ້ນເປົ້າໝາຍກໍຄືການຊຸກຍູ້ຂະບວນການເພີ່ມມູນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດໂດຍການພິຈາລະນາທຸກໆ ມິຕິຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນເລື່ອງສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດິນ. ເພາະວ່າພື້ນທີ່ນີ້ ເປັນພື້ນທີ່ໆ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍອອກເປັນອຸດສາຫະກຳ, ແຕ່ກຳລັງຈະໄປໃນທິດທາງດັ່ງກ່າວ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍຄືການເຊື່ອມສານປັດໃຈຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປົກປັກສາຊັບພະຍາກອນໃຫ້ຍືນຍົງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ.

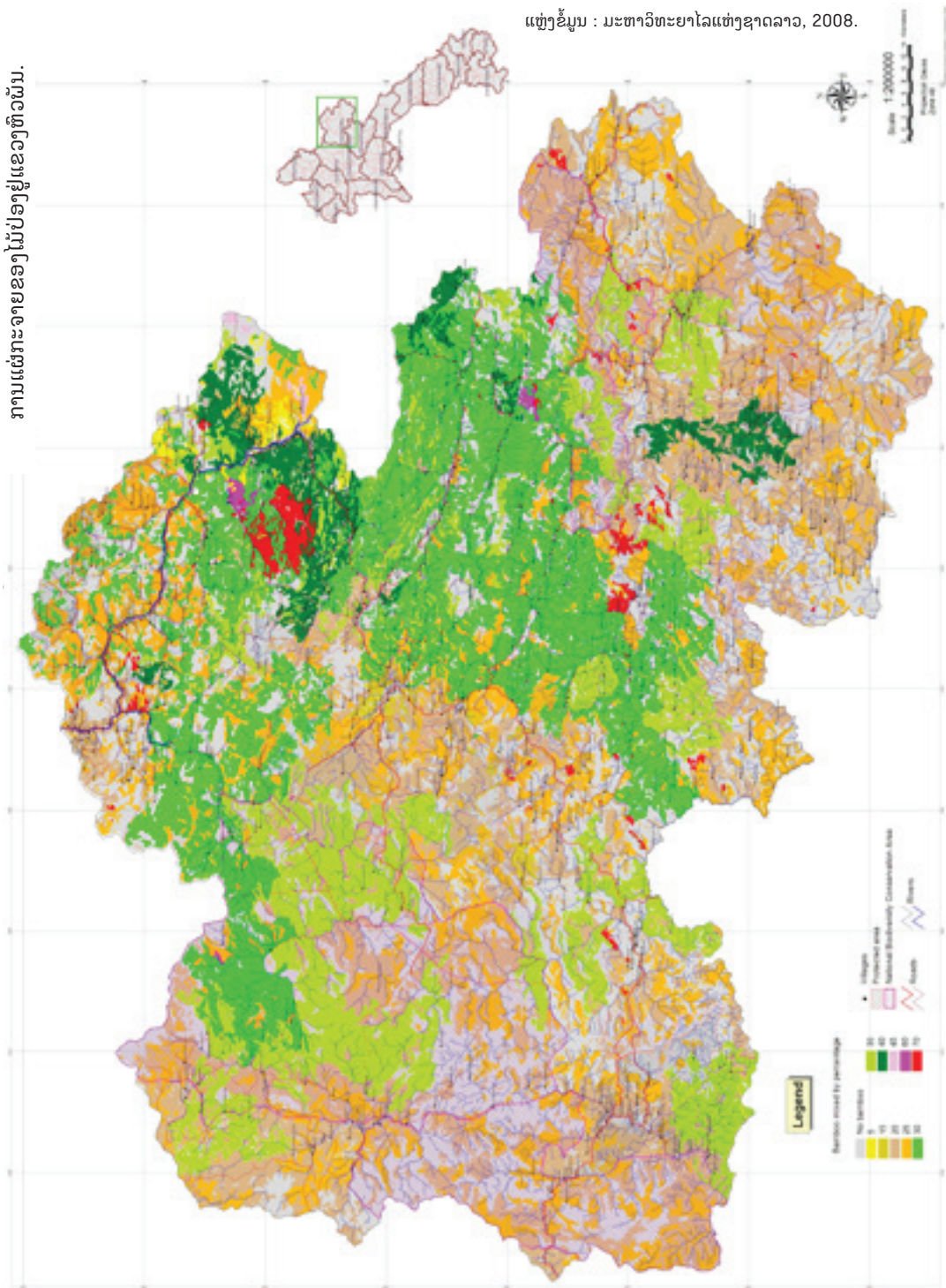

ພູມສາດຂອງແຂວງຫົວພັນ, ລາວ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ : Guillaume Lestrelin.

ການແຜ່ກະຈາຍຂອງໄມ້ປ່ອງຢ່າງແຂວງຫົວພັນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ : ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ, 2008.

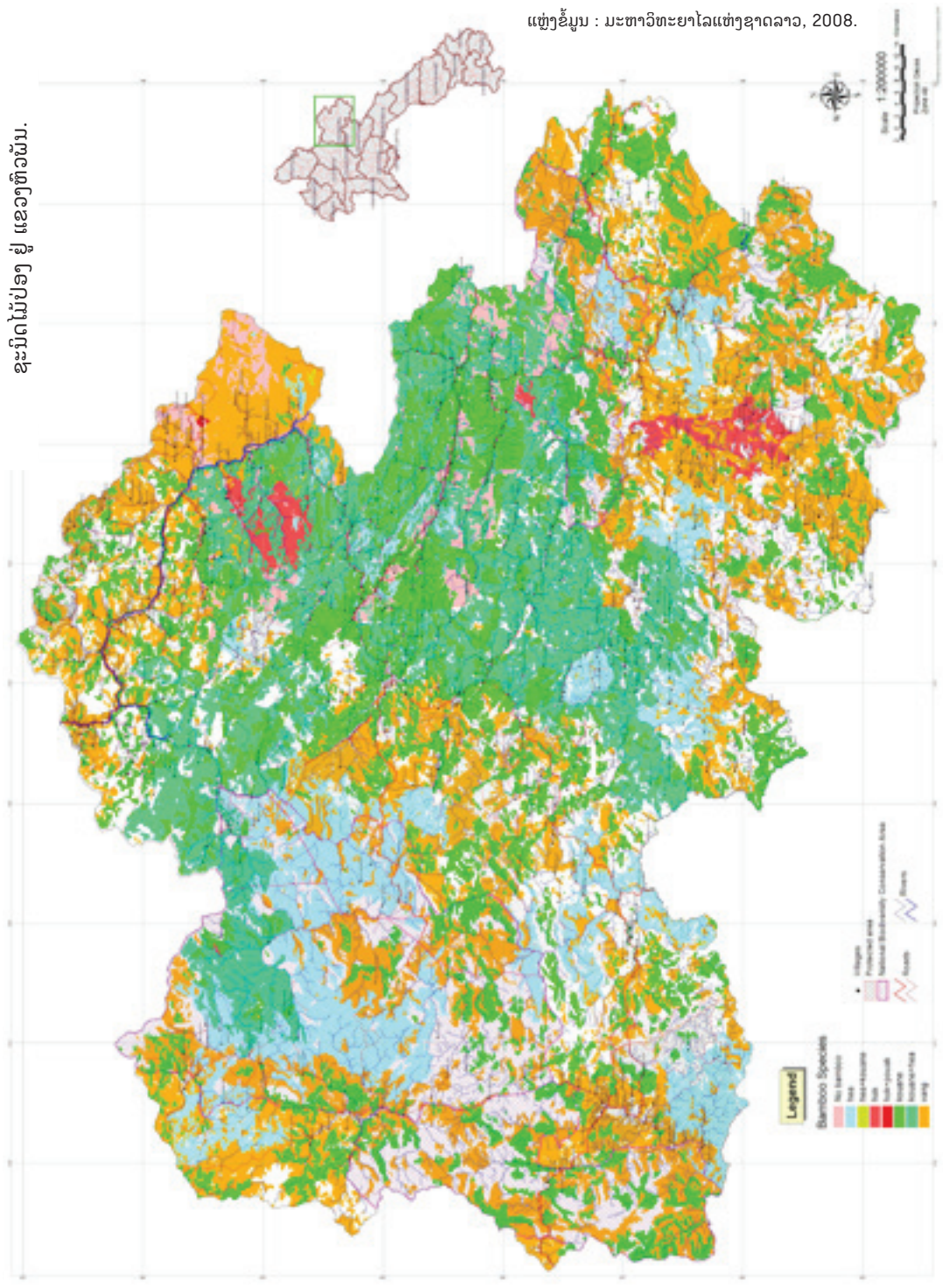

ການແຜ່ກະຈາຍຂອງໄມ້ປ່ອງຢ່າງແຂວງຫົວພັນ.

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ ແຂວງຫົວພັນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ : ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ, 2008.

ການແຜ່ກະຈາຍຂອງໄມ້ປ່ອງຢູ່ແຂວງຫົວພັນ.

› **ປ່າທຳມະຊາດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ**

ປ່າໄມ້ໃນພາກເໜືອຂອງປະເທດລາວເປັນປ່າໄມ້ທີ່ຂຽວຕະຫຼອດປີ (evergreen forest), ເຊິ່ງມີໄມ້ປ່ອງເກີດຕາມດິນປ່າຊັ້ນສອງ ຫຼື ຊັ້ນສາມທີ່ເກີດການຂຸດໂຊມຈາກການຖືກທຳລາຍ. ໄມ້ປ່ອງຂະນິດຕ່າງໆ ຈະຂຶ້ນກະແຈກກະຈາຍໄປຕາມພື້ນທີ່ ອົງຕາມລະດັບຄວາມສູງ, ສະພາບອາກາດ, ປະເພດດິນ ແລະ ການນຳໃຊ້ດິນທາງດ້ານກະສິກຳ.

ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວການແຜ່ກະຈາຍຂອງໄມ້ປ່ອງຈະເປັນຢ່າງກະແຈກກະຈາຍ, ຢ່າງທີ່ເຫັນໃນແຜນທີ່ (ຮູບທີ 3) ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບການຈຸ້ມກັນຂອງໄມ້ປ່ອງໃນແຂວງຫົວພັນ. ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າລະດັບຄວາມຈຸ້ມຂອງໄມ້ປ່ອງໃນປ່າທຳມະຊາດແມ່ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ບາງປ່າອາດຈະມີໄມ້ປ່ອງຈຸ້ມກັນຫຼາຍກວ່າປ່າອື່ນໆ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນຕອນດິນຂອງປ່າທີ່ຄ້າຍຄືກັນກໍຕາມ. ແຜນທີ່ແບບນີ້ເປັນພຽງແຜນທີ່ໜຶ່ງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຈຸ້ມກັນຂອງໄມ້ປ່ອງເທົ່ານັ້ນ: ໄມ້ປ່ອງມີການແຜ່ກະຈາຍໄວ, ໜຶ່ງມາແມ່ນຍ້ອນການນຳໃຊ້ດິນໂດຍຊາວນາດ້ວຍລະບົບການປູກຝັງແບບຈູດປ່າຖາງໄຮ່, ແລະ ສອງມາ ແມ່ນຍ້ອນການອອກດອກຂອງບາງຊະນິດໄມ້ປ່ອງເຊັ່ນໄມ້ເຮ້ຍ ແລະ ໄມ້ຫົກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແຜນທີ່ນີ້ກໍສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການແຜ່ກະຈາຍທີ່ບໍ່ສະໝ່ຳສະເໝີຂອງຊັບພະຍາກອນນີ້ໃນພື້ນທີ່ຂອງຊາວບ້ານ, ເຊິ່ງເປັນການແຜ່ກະຈາຍທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບສິດໃນການນຳໃຊ້ ຫຼື ການກຳນົດຂອບເຂດຂອງບ້ານ.

› **ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊະນິດໄມ້ປ່ອງ**

ຕາມທີ່ເຫັນໃນແຜນທີ່, ແຂວງຫົວພັນຈະມີຫຼາກຫຼາຍຊະນິດໄມ້ປ່ອງ (ຮູບທີ 4). ບາງຊະນິດ, ເຖິງແມ່ນໄດ້ມີການຊົມໃຊ້ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກເຂົ້າໃນແຜນທີ່ນີ້. ການແຜ່ກະຈາຍຂອງຊະນິດໄມ້ປ່ອງເຮັດໃຫ້ມີ «ພື້ນທີ່ຄຸ້ມຄອງ» ເຊິ່ງຂອບເຂດນັ້ນບໍ່ຄ່ອຍສອດຄ່ອງກັບການແບ່ງເຂດການປົກຄອງ, ສະນັ້ນແລ້ວເຮັດໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ຈາກການສຳຫຼວດ 30 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່, ໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນມີຢູ່ 6 ຊະນິດທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການຄ້າຂາຍ. ໃນມູມມອງຂອງຮູບຮ່າງລັກສະນະແລ້ວ, ແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ: ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮາກ, ຄວາມຍາວຂອງລຳ, ໜ້າຕ່າງ, ຄວາມໜາ, ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງ, ໜາມ, ໃບ ແລະ ຫງ່າໄມ້ຂອງມັນ.

› **ຫຼາກຫຼາຍການນຳໃຊ້**

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງໄມ້ປ່ອງຊະນິດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ການເພີ່ມມູນຄ່າມີຫຼາຍຮູບແບບ. ໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮັບການເພີ່ມມູນຄ່າເພື່ອນຳເອົາໄປຂາຍ, ເຊິ່ງການຄ້າຂາຍນັ້ນແມ່ນໄດ້ຈັດເປັນສອງປະເພດ:

- ເອົາມາເຮັດເປັນອາຫານ (ໜໍ່ໄມ້) ;
- ການຜະລິດເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ (ຫັດຖະກຳ, ເຝີນິເຈີ, ໄມ້ເສັ້ນ, ຝຸ່ນເຈ້ຍ ແລະ ອື່ນໆ).

ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງເປັນລາຍຮັບຊົ່ວຄາວ ແລະ ອົງໃສ່ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.

ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ	ປະເພດຮາກ	ຮູບຮ່າງລັກສະນະ
ໄມ້ຫັກ - Dendrocalamus hamiltonii	ເປັນລຸ່ມ	ລວງສູງຂອງລຳ : 12 ຫາ 18 m. ໜ້າຕ້າງຂອງລຳ: 6 ຫາ 8 cm. ຄວາມໜາຂອງລຳ : 1 ຫາ 2 cm. ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງໂດຍສະເລ່ຍ: 33 ຫາ 40 cm.
ໄມ້ກວັນ - Dendrocalamus longifimbriatus ໄມ້ເຮ້ຍ - Shizostachyum virgatum	ເປັນລຸ່ມ	ລວງສູງຂອງລຳ : 14 ຫາ 17 m. ໜ້າຕ້າງ : 4 ຫາ 6 cm. ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງ: 50 ຫາ 120 cm.
ໄມ້ຊາງ - Dendrocalamus brandisii	ເປັນລຸ່ມ	ລວງສູງຂອງປ່ອງ :10 ຫາ 15 m. ລຳທີ່ຄົດ ແລະ ມີໝາມ.
ໄມ້ຂົມ - Indosassa sinica	ລຳດ່ຽວ	ລວງສູງຂອງລຳ: 10 ຫາ 15 m. ໜ້າຕ້າງ : 4 ຫາ 10 cm. ເກີດໃນເຂດໜາວ.
ໄມ້ຈ້າ ຫຼື ໄມ້ລັນ - Sirundinaria microphylla	ລຳດ່ຽວ	ລວງສູງຂອງລຳ: 7 ຫາ 10 m. ລຳທີ່ນ້ອຍ ແລະ ຊື່. ໜ້າຕ້າງ: 2 ຫາ 4 cm. ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງ: 39 ຫາ 63 cm. ເກີດໃນເຂດໜາວ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ : Lao Bamboo Book, IDCR ແລະ ກົມປ່າໄມ້, 1994.

ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງເປັນລາຍຮັບຊື່ຄາວ ແລະ ອີງໃສ່ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ	ຈາກປ່າ.....	...ມາເປັນຜະລິດຕະພັນ
--------------	-------------	---------------------

- ໄມ້ຫົກ**
- ໝໍ້ໄມ້ແຫ້ງ ເປັນອາຫານ
 - ໄມ້ຄູ່

ໂລຍະການເກັບກູ້ໝໍ້: ເດືອນສິງຫາ ແລະ ກັນຍາ.

- ໄມ້ກວັນ
ໄມ້ເຮັຍ**
- ເປັນໄມ້ເສັ້ນ
 - ຫັດຖະກຳ

ໂລຍະການເກັບກູ້ລຳໄມ້ປ່ອງ: ເດືອນພະຈິກ ຫາ ເດືອນກໍລະກົດ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຈາກ: Khamsay, Sara,Gret.

ໝາຍເຫດ: ຢູ່ແຂວງຫົວພັນມີຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງເປັນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າທີ່ໄດ້ເອີ້ນມາໃນບົດນີ້, ແຕ່ໂຄງການ «ໄມ້ປ່ອງ» ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈກັບ 5 ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່ານີ້ເປັນຫຼັກ ເພາະວ່າເປັນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ມີທ່າແຮງໃນການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ	ຈາກປ່າ.....	...ມາເປັນຜະລິດຕະພັນ
--------------	-------------	---------------------

- ໄມ້ຊາງ**
- ຝຸ່ນເຈ້ຍ.

ໄລຍະການເກັບກູ້ລຳໄມ້ປ່ອງ: ເດືອນພະຈິກຫາເດືອນກໍລະກົດ.

- ໄມ້ຂົນ**
- ໜໍ່ໄມ້ໃຊ້ເປັນອາຫານ

ໄລຍະການເກັບກູ້ໜໍ່: ເດືອນທັນວາຫາເດືອນມີນາ.

- ໄມ້ຈ້າ**
- ໜໍ່ໄມ້
 - ເຝິນເຈີ

ໄລຍະເກັບກູ້ລຳໄມ້ປ່ອງ: ຂຶ້ນກັບຢູ່ບ້ານ ເດືອນສິງຫາ ຫາ ເດືອນພະຈິກ ຫຼື ເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນກໍລະກົດ.

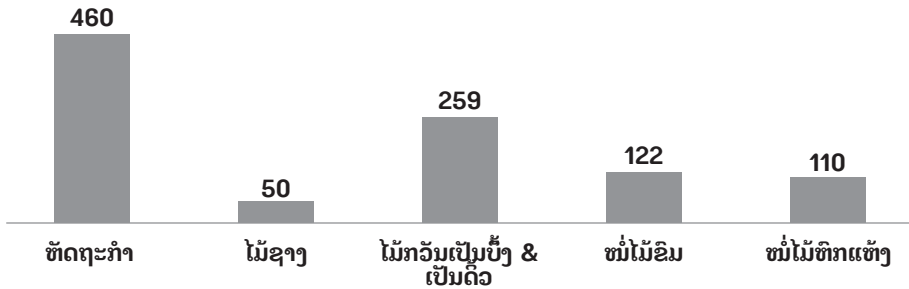
ໄລຍະເກັບກູ້ໜໍ່: ເດືອນມີນາ ຫາ ໃນຕອນທ້າຍຂອງເດືອນພຶດສະພາ ຫຼື ເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນສິງຫາ.

› ທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ

ໃນເຂດຈຸດສູມຂອງໂຄງການ (3 ເມືອງ ແລະ ປະມານ 70 ບ້ານ ແລະ 2,800 ຄົວເຮືອນ), ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສ້າງລາຍຮັບສະເລ່ຍແລ້ວ 200 ໂດລາສະຫາລັດຕໍ່ຄົວເຮືອນ. ມັນຄືລາຍຮັບຫຼັກໆ ທີ່ເປັນເງິນສົດ ສຳລັບແຕ່ລະຄົວເຮືອນ, ບວກໃສ່ລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນ ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການເຮັດໄຮ່ເຮັດນາ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການໄປເກັບເຄື່ອງປ່າອື່ນໆ.

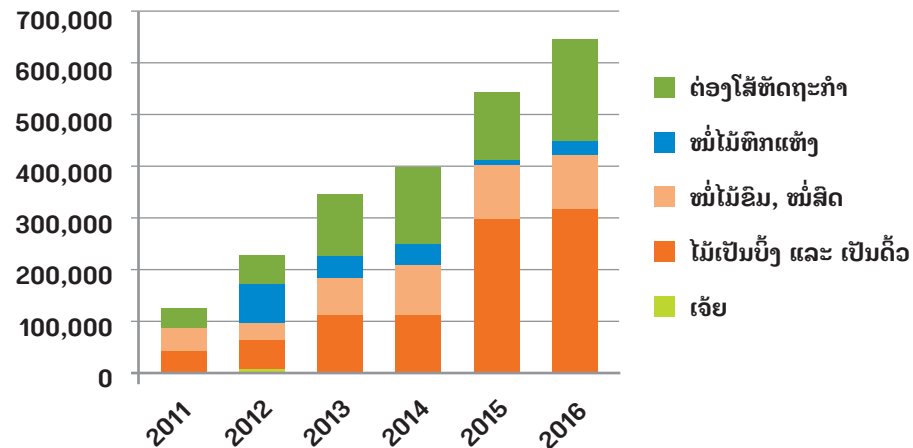
ລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມໃນແຕ່ລະປີສຳລັບແຕ່ລະຄົວເຮືອນ ແລະ ຕໍ່ກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ, ຕັ້ງແຕ່ປີ 2011 ຫາ 2016 ເປັນເງິນໂດລາ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ, Gret.

ສຸດທ້າຍນີ້, ມູນຄ່າທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາສຳລັບແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແມ່ນໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຕະຫຼອດຕັ້ງແຕ່ປີ 2011 ເປັນຕົ້ນມາ, ເຊິ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທ່າແຮງຂອງການພັດທະນາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍຢ່າງເຕັມທີ່ເທື່ອ.

ມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ໄດ້ຜະລິດໃນແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ຕັ້ງແຕ່ປີ 2011 ຫາ 2016.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ, Gret.

ຕັ້ງແຕ່ປີ 2011, ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຊັດ ເນື່ອງຈາກວ່າລັດຖະບານໄດ້ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕົງດູດນັກລົງທຶນ. ແຕ່ວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເປີດເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ, ແຕ່ວ່າມັນອາດຈະເປັນການເພີ່ມຄວາມກົດດັນສຳລັບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເກີນສັກກາຍະພາບ. ຮອດປະຈຸບັນນີ້, ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານແມ່ນໄດ້ມີການຊົມໃຊ້ໜ້ອຍກວ່າທ່າແຮງທີ່ມີ, ໂດຍຫຼັກແມ່ນຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານເອກະສານ ຫຼື ການທີ່ຊາວບ້ານມີເວລາໜ້ອຍ ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານປູກພືດເພື່ອຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຫຼາຍກວ່າກິດຈະກຳອື່ນ. ໃນປີ 2015, ໃນບັນດາປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກຊົມໃຊ້, ມີພຽງ 5,700 ເຮັກຕາ¹ເທົ່ານັ້ນທີ່ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນສາມເມືອງ.

ບົດສະຫຼຸບ

- ໄມ້ປ່ອງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຊ່ວຍຄາວສຳລັບປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງແຂວງຫົວພັນ, ແລະ ມີທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼາຍ ແລະ ການສ້າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຫຼາຍ.
- ປະຈຸບັນນີ້, ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງປ່າຄ່ອນຂ້າງສູງ. ການຊົມໃຊ້ປ່າອາດຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງບໍ່ມີໃຜຮູ້ໄດ້ວ່າຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ຈະຕາມມາຈະເປັນແນວໃດ.

=> ການຊົມໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຢູ່ລາວ ມີທ່າແຮງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມມີການຈະເລີນເຕີບໂຕ.

ສິ່ງທ້າທາຍຂອງໂຄງການ : ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຊາວບ້ານ

ທຸກໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ຍືນຍົງຢູ່ລາວ ຕ່ອງໂຕ້ຄຳນຶງເຖິງບັນດາເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປົກຄອງ. ການຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດຈຳນວນໜຶ່ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ:

- ການມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍກ່ຽວກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຊະນິດໄມ້ປ່ອງ (ການອອກດອກ) ເຮັດໃຫ້ການກຳນົດກິດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າທຳມະຊາດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ໄດ້ມີການທຸ້ມເທເທື່ອແຮງໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ, ແຕ່ຍັງບໍ່ມີການຄຳນຶງ ແລະ ຍອມຮັບໃນສິດທີ່ມີຕາມປະເພນີ ແລະ ສິດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະສິດທີ່ມີກັບປ່າ.
- ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນການຕໍ່ລອງລະຫວ່າງບັນດາພາກສ່ວນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

1. ການຄາດຄະເນທີ່ໄດ້ມາຈາກຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ສົບເບົາ.

› **ສົມມຸດຕິຖານຊົ່ວຄາວ: ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນທີ່ອົງໃສ່ຂໍ້ຜິດພາດ**

ສຳລັບຂັ້ນຕອນນີ້, ແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ທີມງານຂອງອົງການ Gret ມີການຕັ້ງຫຼາຍຄຳຖາມຂຶ້ນມາ. ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາບການໃນປະຈຸບັນຍັງຂາດຄວາມຊັດເຈນທາງດ້ານກົດໝາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງສາມາດຊອກຫາວິທີຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄດ້ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີໃນການສ້າງກົນໄກ, ເຄື່ອງມື ແລະ ກອບມາດຕະຖານ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ອົງໃສ່ການຍອມຮັບໃນຂໍ້ຜິດພາດ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຮູ້ກໍຄືວ່າມີວິທີການໃດແດ່ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂໍ້ກຳນົດໃນການຕໍ່ລອງມີຄວາມສະເໝີພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ຊາວບ້ານ. ອີກຄຳຖາມໜຶ່ງແມ່ນຢາກຮູ້ວ່າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນນັກພັດທະນາ, ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືການສາທິດຫຍິ່ງແດ່ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຮູບແບບໃໝ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍເຮັດໃຫ້ການພົວພັນລະຫວ່າງແຕ່ລະຝ່າຍມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ.

› **ພວກເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກການສົມມຸດວ່າ ການຮຽນຮູ້ໂດຍການທົດລອງ ແລະ ການຜິດພາດ ຄືພື້ນຖານຂອງຂະບວນການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນແບບຍືນຍົງ. ການຮຽນຮູ້ດັ່ງກ່າວນີ້ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຄວາມຢືດຢຸນ. ຄຳວ່າ “ຊັບສິນສ່ວນລວມ”**

ເງື່ອນໄຂໃນການຮຽນຮູ້ໂດຍການທົດລອງ ແລະ ຄວາມຜິດພາດ ເພື່ອສ້າງກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນສ່ວນລວມແມ່ນໄດ້ຮັບການອະທິບາຍດ້ວຍຄຳສັບວ່າ “ຊັບສິນສ່ວນລວມ” ທີ່ທ່ານ ອ້ອດສະຕູອມໄດ້ຄິດຄົ້ນຂຶ້ນມາ.

ອີງໃສ່ຄຳສັບນີ້, ປະຊາຊົນຈະເປັນຜູ້ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການສ້າງ ແລະ ຮັກສາຊັບສິນສ່ວນລວມຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈິງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຜົນກຳໄລຂອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມີໂອກາດຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວນັ້ນ. 8 ຫຼັກການເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງໃຫ້ກັບລະບົບຂອງຊັບສິນສ່ວນລວມໄດ້ຖືກກຳນົດ:

- ການແບ່ງເຂດຊັບພະຍາກອນຢ່າງຊັດເຈນ.
- ກົດລະບຽບທີ່ຊັດເຈນໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ.
- ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງກົດລະບຽບ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
- ການສ້າງເວທີສົນທະນາກັນສຳລັບການຕັດສິນໃຈຮ່ວມກັນ.
- ການດຳເນີນການປະເມີນຜົນຮ່ວມກັນ.
- ກົນໄກໃນການລົງໂທດເປັນຂັ້ນ.
- ກົນໄກໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.
- ລັດທີ່ສາມາດຍອມຮັບໃນສິດທີ່ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍສຳລັບໂຄງການນີ້ ແມ່ນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງພາກສ່ວນທັງໝົດ ແລະ ໃນທຸກໆ ລະດັບຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າມີຄວາມສະເໝີພາບ, ໂດຍ ການເຄົາລົບຂໍ້ກຳນົດໃນການຄຸ້ມຄອງ “ຊັບສິນສ່ວນລວມ” ທີ່ທ່ານ ອ້ອດສະຕູອມໄດ້ກ່າວມາ.

ໂດຍຫຼັກການແລ້ວໂຄງການມີຈຸດປະສົງໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ ໂດຍອີງໃສ່ປັດໃຈທາງດ້ານນິຕິກຳ, ເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ. ຜູ້ຜະລິດທີ່ສົນໃຈຈະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງຈະມີການລວມຕົວກັນເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຊື້ຂາຍ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂດຍຄະນະກຳມະການທີ່ໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກ. ສ່ວນອຳນາດການປົກຄອງບ້ານຈະເປັນຜູ້ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນ ໂດຍການສ້າງກົດລະບຽບ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງສຳລັບຊັບສິນສ່ວນລວມ. ກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການຂອງຊາວບ້ານ, ແລະ ອີງໃສ່ການວິເຄາະການທົດລອງຢູ່ໃນປ່າ.

ຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້, ໂຄງການນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນທີ່ອີງໃສ່ “ຂໍ້ຜິດພາດ” ໂດຍການສົນທະນາກັນລະຫວ່າງຫຼາຍໆ ພາກສ່ວນ ແລະ ຫຼາຍຂະແໜງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ມີການວິເຄາະການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ. ການຮຽນຮູ້ນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ການສ້າງກົດລະບຽບບົນພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການ, ອີງໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການພິຈາລະນາກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວຄືນ, ຈົນໄປຮອດຂັ້ນຕອນຂອງການປັບປຸງກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວດ້ວຍຂະບວນການທົດລອງຫຼາຍຄັ້ງ. ປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຂໍ້ຜິດພາດເປັນຕົວຊີ້ບອກກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນຮູ້ຂອງອົງກອນໃດໜຶ່ງໄດ້ດີທີ່ສຸດ. ສະຖານະການຂອງໂຄງການຈະບໍ່ຄ່ອຍມີຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະ ການທົດລອງດັ່ງກ່າວມັກຈະເຮັດໃຫ້ມີການທົດລອງເພີ່ມອີກ, ເຊິ່ງການທົດລອງພວກນີ້ຄືຕົ້ນເຫດຂອງການມີຄຳເຫັນຕອບກັບເຊິ່ງເປັນການດຳນິວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຜ່ານມາ. ການຮຽນຮູ້ຈະເປັນຮູບເປັນຊຶ່ງໃນກອງປະຊຸມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫຼື ໃນເວລາທີ່ມີການຕັດສິນໃຈເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນເວທີສົນທະນາ, ເຊິ່ງເປັນພື້ນທີ່ໆ ມີການຂັດແຍ່ງ ແລະ ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການຮຽນຮູ້ສິດຜົນປະໂຫຍດ, ເປັນພື້ນທີ່ໆ ລວບລວມຄວາມຮູ້ທີ່ແຕ່ລະຝ່າຍໄດ້ແບ່ງປັນກັນ. ໃນກອບຂອງໂຄງການ, ແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ “ຊຸມຊົນ” ພາຍໃນບ້ານເປັນຜູ້ດຳເນີນການສົນທະນາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວິໄສທັດທີ່ມີຮ່ວມກັນນັ້ນ ລວບລວມເອົາຜົນປະໂຫຍດຂອງທຸກໆ ພາກສ່ວນ, ນັ້ນກໍ່ຄືການພັດທະນາເສດຖະກິດດ້ວຍຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງ.

ສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນກໍ່ຄືຂະບວນການຮຽນຮູ້ຈາກຂໍ້ຜິດພາດທີ່ອີງການ Gret ໄດ້ນຳໃຊ້ນີ້ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ເຊິ່ງໃນຂະບວນການນີ້ ແມ່ນໄດ້ມີການຍອມຮັບບັນດາຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ໄດ້ເອົາມານຳໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາວິທີການເຮັດວຽກ. ວິທີການນີ້ອາດຈະໄດ້ມີການທົບທວນຄືນອີກຫຼາຍຄັ້ງຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງການດຳເນີນໂຄງການ. ຂະບວນການນີ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນໄປແບບອັດຕະໂນມັດໃນທຸກໆຄັ້ງ, ແຕ່ຈະຕ້ອງມີການປັບໃຊ້ຕະຫຼອດ. ສຸດທ້າຍນີ້, ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການພັດທະນາ, ເຊິ່ງມັກຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງການຜະລິດຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງວອງໄວ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບສະຖາບັນນັ້ນ ເຊິ່ງອີງໃສ່ການຮຽນຮູ້ຈາກຂໍ້ຜິດພາດ, ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ.

ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ

ພາກນີ້ຈະເປັນການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ເຊິ່ງເປັນວິທີການທີ່ໂຄງການໄດ້ຄັດເລືອກໃນປີ 2010 ແລະ 2016 ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ, ດ້ວຍ “ວົງຈອນການຮຽນຮູ້”.

ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີສຳລັບການດຳເນີນວິທີການນີ້ທີ່ອີງໃສ່ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ, ແມ່ນການຝັງ, ການມັກຮຽນ, ການວິເຄາະ ແລະ ການເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການ. ວິທີການເຮັດວຽກນີ້ໄດ້ນຳພາໄປສູ່ການພັດທະນາເຄື່ອງມືເຮັດວຽກທີ່ແທດເໝາະກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ ແລະ ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນສຳລັບວິທີການນີ້, ພວກເຮົາຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບທິດສະດີ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຂອງວົງຈອນການຮຽນຮູ້”. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າວິທີການ ດັ່ງກ່າວມີການດຳເນີນຄືແນວໃດ, ໂດຍການເອົາມານຳໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າແບບຍືນຍົງ (ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ, ການທົດລອງເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າ, ການປະເມີນຜົນປະຈຳປີຂອງກິດລະບຽບ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ປ່າ), ການຮັບປະກັນສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ ແລະ ການສ້າງ ຮູບແບບທຸລະກິດ ທີ່ ເຂົ້າເຖິງງ່າຍ ແລະ ສ້າງຜົນກຳໄລ.

ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ວົງຈອນຂອງການຮຽນຮູ້

› ເງື່ອນໄຂ: ການສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຮຽນຮູ້, ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດຂອງແຂວງ

ໃນປີ 2010, ອົງໃສ່ຄຳສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ² ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງໄດ້ປະຊຸມກັນເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງຢູ່ແຂວງຫົວພັນ. ໃນປີ 2008 ແລະ 2009, ອົງໃສ່ການສ້າງແຜນທີ່ໆ ລະບຸກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ມີໄມ້ປ່ອງໃນປ່າທຳມະຊາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທ່າແຮງທີ່ມີໄມ້ປ່ອງມີຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ໂປຼຽມຢາມປະເທດຫວຽດນາມ ແລະ ຈີນຫຼາຍຄັ້ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ໄມ້ປ່ອງສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກພາຍໃນແຂວງໄດ້.

ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ, ບັນດາພະແນກການຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ່າໄມ້ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່ານັ້ນ ໄດ້ມີການປະຊຸມກັນ: ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (DPI), ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (PAFO) ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (DIC). ພະແນກການຕ່າງໆ ໄດ້ລວມຕົວກັນເປັນ ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການໄມ້ປ່ອງ (BBTF), ເປັນຄະນະເຮັດວຽກທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອີ້ນອຳນວຍຕໍ່ຂະແໜງໄມ້ປ່ອງ ແລະ ມີການປະຊຸມກັນເພື່ອສິນທະນາກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງພາຍໃນແຂວງ.

2. SNV (ອົງການຮ່ວມມືຂອງປະເທດເນເທີແລນ), Gret, Prosperity Initiative.

ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການໄມ້ປ່ອງໄຕ້ສ້າງ “ແຜນຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງເປັນຄັ້ງທຳອິດສຳລັບປີ 2011-2015 “, ເຊິ່ງເປັນກອບຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງອຸດສາຫະກຳໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຍືນຍົງພາຍໃນແຂວງ. ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດນີ້ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນເຂດຊຸມນະບົດ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວມີຈຸດປະສົງໃນການພັດທະນາ:

- ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.
- ຕະຫຼາດໄມ້ປ່ອງ.
- ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສະຖາບັນ.

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂະແໜງໄມ້ປ່ອງຄັ້ງທຳອິດ (2011-2015)

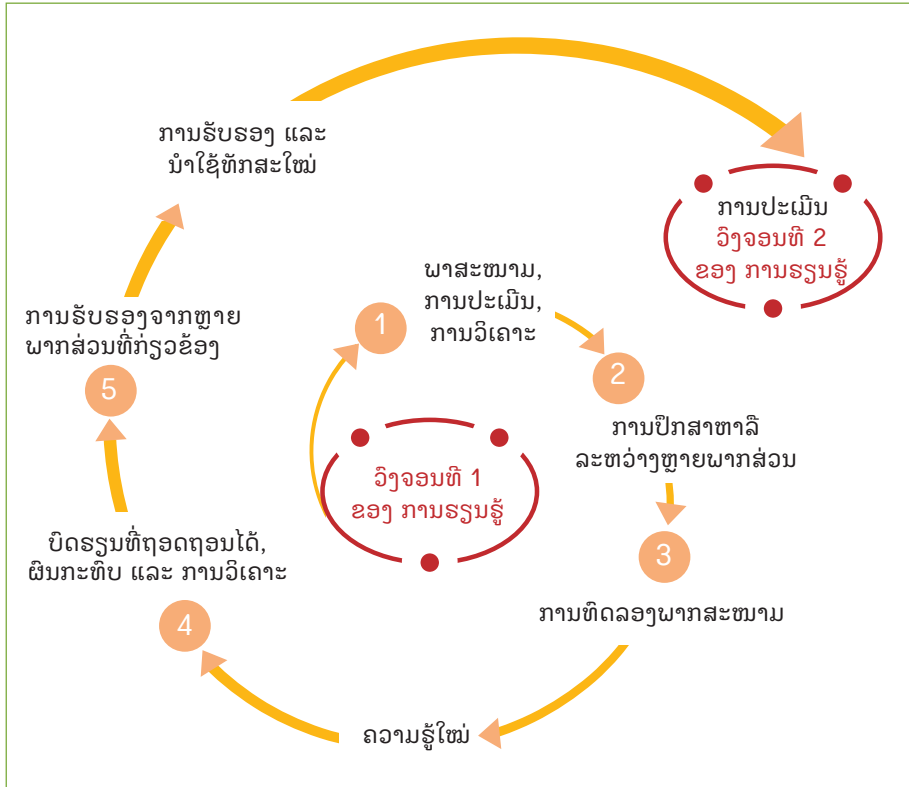
ຍຸດທະສາດຂອງແຂວງທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເປັນທາງການ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົນໄກຂອງການວາງແຜນຂອງປະເທດ, ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ: ເພາະຍຸດທະສາດນີ້ຈະກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນ ເຊິ່ງແຂວງຕ້ອງການບັນລຸ, ເປັນການສ້າງພື້ນທີ່ສຳລັບການປະສານງານ ແລະ ການທົດລອງ (BBTF ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ), ເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບັນດາຫ້ອງການມາເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ, ເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານສົ່ງເສີມບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມາຈາກປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ ແລະ ສູດທ້າຍຍຸດທະສາດນີ້ ເປັນການຮັບຮູ້ເຖິງບົດບາດທີ່ໂຄງການໄມ້ປ່ອງມີໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ແມ່ນຍຸດທະສາດທີ່ອົງການ Gret ໄດ້ຄັດເລືອກ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

› **ຂັ້ນຕອນຂອງວົງຈອນການຮຽນຮູ້**

ວົງຈອນການຮຽນຮູ້ຂອງ Paul Sfez ໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນຫ້າຂັ້ນຕອນອີງຕາມກອາຟຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ການວິເຄາະຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນທີ່ໂຄງການໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Paul Sfez, 2015.

ບັນດາຂັ້ນຕອນແມ່ນປະກອບດ້ວຍກິດຈະກຳພາກສະໜາມ, ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການທົດລອງ, ການວິເຄາະ, ກອງປະຊຸມເພື່ອຮັບຮອງ, ແລະ ອື່ນໆ. ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີຄວາມສຳຄັນ. ວົງຈອນໜຶ່ງຈະໃຊ້ເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍສອງປີ.

ຂັ້ນຕອນທີ I – ກິດຈະກຳພາກສະໜາມ: ການປະເມີນສະຖານະການ

ສຳລັບການຈັດປະຕິບັດກິດຈະກຳຢູ່ພາກສະໜາມຈະມີບັນດາວິຊາການຂອງແຕ່ລະພະແນກການເຂົ້າຮ່ວມນຳ. ການວິເຄາະສະຖານະການຈະອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ການວິເຄາະຕະຫຼາດຂອງພວກເຂົາ. ສະມາຊິກຂອງທີມງານຈະຝັງ, ຖາມ ແລະ ຮຽນຮູ້ໄປນຳຊາວບ້ານ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະດຳເນີນການວິເຄາະດ້ວຍຕົນເອງໂດຍອີງໃສ່ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ ເຊັ່ນການວິນິດໄສທາງດ້ານກະສິກຳ ແລະ ການສຶກສາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກັບຕະຫຼາດ.

ທີມງານຂອງໂຄງການຈະສັງເກດເບິ່ງລະບົບກົດຈະກຳຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ປະເມີນທ່າແຮງຂອງຕ່ອງໂສ້ ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງໃນການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ. ການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະສະຖານະການຈະເປັນ ການຊ່ວຍໃນການສະເໜີທິດທາງສຳລັບການທົດລອງ, ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນໃນລະດັບເຕັກນິກ ຫຼື ການປົກຄອງ, ເຊິ່ງຈະໄດ້ນຳເອົາມາສົນທະນາກັນໃນກອງປະຊຸມກັບຫຼາຍໆ ພາກສ່ວນ, ໂດຍສະເພາະໃນກອງປະຊຸມຂອງ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ສຳລັບສະມາຊິກຂອງໂຄງການຈະວຽກພາກສະໜາມເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ຈະມີວິຊາການ ຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕິດຕາມງານນຳຕະຫຼອດ.

ຂັ້ນຕອນທີ II - ກອງປະຊຸມປະຈຳປີລະຫວ່າງຫຼາຍພາກສ່ວນ: ການປົກສາຫາລືສຳລັບແຕ່ ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ

ນັບແຕ່ປີ 2012 ເປັນຕົ້ນມາ ໂຄງການໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດກອງປະຊຸມສຳລັບ “ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ” ເຊິ່ງໃນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ມີການສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບບັນຫາລວມ ແລະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ແຕ່ລະຂະແໜງການ (ຕົວຢ່າງ, ກອງປະຊຸມສຳລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝໍໄມ້ຫົກແຫ່ງ ທີ່ໄດ້ສົ່ງອອກໄປ ປະເທດຫວຽດນາມຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແລະ ອື່ນໆ).

ແຕ່ລະກອງປະຊຸມ “ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ” ຈະໃຊ້ເວລາມື້ໜຶ່ງ ແລະ ເປັນການປົກສາຫາລືກັນຂອງທຸກໆ ພາກສ່ວນ: ຊາວບ້ານ, ຜູ້ຜະລິດ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ. “ກອງປະຊຸມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວຈະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຕ່າງໆ ໄດ້ພົບປະ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກັນ.

ໃນພາກເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ, ທີມງານໂຄງການຈະນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະ, ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນນຳສະເໜີບັນດາຫົວຂໍ້ຂອງການສົນທະນາ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ພ້ອມກັບສົນທະນາ ກັນກ່ຽວກັບວິທີການແກ້ໄຂ, ເຊິ່ງຈະເປັນຂໍ້ມູນທີ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບຂະບວນການຮຽນຮູ້. ອີກເຄິ່ງມື້ແມ່ນ ຈະໄດ້ມີການເຮັດວຽກກັນເປັນກຸ່ມກັບແຕ່ລະພາກສ່ວນ ແລະ ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ເປັນທຳແກ່ທຸກໆ ພາກສ່ວນ.

ຕັ້ງແຕ່ປີ 2012, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ຽວກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ ແລະ ການປົກຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາປ່າ, ການປັບປຸງນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານ (ພາສີອາກອນ, ໂຄຕາ, ຂະບວນການຕ່າງໆ), ການຂາຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການຕໍ່ລອງລາຄາ, ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນການເກັບຄ່າທຳນຽມຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອເປັນທຶນໝູນວຽນໃຫ້ກັບກອງທຶນບ້ານ. ກອງປະຊຸມ ສຳມະນາດັ່ງກ່າວເປັນເວທີສຳລັບການສົນທະນາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນມີ ໂອກາດໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະສັນກັນກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີໃດໜຶ່ງ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວມາທົດລອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ III - ການທົດລອງ

ການທົດລອງອາດຈະກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍໃໝ່ຂອງພາກລັດ, ວິທີການເຮັດວຽກ, ເຕັກນິກການຈັດສັນ ຄຸ້ມຄອງປ່າ ຫຼື ການສ້າງຂີ້ຕົກລົງໃໝ່ສຳລັບການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຂາຍຜະລິດຕະພັນ (ຮູບແບບທຸລະກິດ). ການທົດລອງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ (ຊາວບ້ານ, ຫຼື ຜູ້ຜະລິດ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ) ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກທີມງານຂອງໂຄງການ.

ຂັ້ນຕອນທີ IV - ການວິເຄາະ, ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ການປັບປຸງ

ຜົນຂອງການປະເມີນການທົດລອງຈະນຳໄປສູ່ການພັດທະນາຕ່າງໆ ທີ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໄດ້ຄາດຄິດ ມາກ່ອນ. ການວິເຄາະຂໍ້ຜິດພາດຈະຊ່ວຍໃນການສະເໜີຈຸດປັບປຸງສຳລັບກອງປະຊຸມຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

ຂັ້ນຕອນທີ V ກອງປະຊຸມປະຈຳປີລະຫວ່າງຫຼາຍພາກສ່ວນ: ການຮັບຮອງ

ການວິເຄາະຜົນຂອງການທົດລອງຈະໄດ້ຮັບການສົນທະນາໃນກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ເຊິ່ງທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຈາກການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ອີງໃສ່ “ຂໍ້ຜິດພາດ”, ນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດ, ຮູບແບບທຸລະກິດ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ບໍ່ແມ່ນການຮັບຮອງແຕ່ພຽງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ວິທີການເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມເຖິງການປັບປຸງກົດລະບຽບໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ຫຼັງຈາກທີ່ບັນດາວິທີການ ແລະ ກົດລະບຽບໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຮັບຮອງແລ້ວ, ທີມງານຂອງໂຄງການກໍ່ສາມາດເອົາມາປັບໃຊ້ກັບໝູ່ບ້ານເປັນຈຳນວນຫຼາຍກວ່ານີ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າໂຄງການຈະສາມາດສ້າງເວທີສຳລັບການສົນທະນາໄດ້, ແຕ່ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍນັ້ນ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວມີຄວາມລະອຽດອ່ອນທາງດ້ານນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດ- ເຊັ່ນນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວກັບໂຄຕາ ແລະ ພາສີອາກອນ -, ແມ່ນຂຶ້ນກັບອຳນາດການປົກຄອງຂອງພາກລັດ, ທີ່ສາມາດຕິຄວາມໝາຍກ່ຽວກັບບັນດາກົດລະບຽບ ເພື່ອນຳເອົາມາປັບໃຊ້ໄດ້ຕາມທີ່ຕ້ອງການ.

ຄວາມສາມາດທີ່ຫຼາກຫຼາຍຄືຈຸດແຂງຂອງທີມງານ, ເພາະວ່າຈະເຮັດໃຫ້ທີມງານສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ກັບທຸກໆ ພາກສ່ວນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ວິຊາການແຕ່ລະທ່ານສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອສົມທົບກັນໄດ້. ຄວາມຊຳນານຂອງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນທີມງານແຕກຕ່າງກັນ (ເສດຖະສາດ, ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້), ດັ່ງນັ້ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕ່ລະທ່ານມີກ່ຽວກັບແຕ່ລະປະເດັນ ອາດຈະແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ພາສາທີ່ໃຊ້ອາດຈະຕ້ອງໄດ້ມີການອະທິບາຍຕື່ມໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນກັນແມ່ນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງດີ ເພື່ອເອົາມາໃຊ້ໃນການວິເຄາະ ແລະ ການສ້າງບົດສະຫຼຸບກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍມີການຄິດຮ່ວມກັນ”ໂດຍການເຄົາລົບວິໄສທັດທີ່ແຕ່ລະຄົນມີ, ແລະ ເປັນການປານີປານອມ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າຫາກັນ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວົງຈອນຂອງການຮຽນຮູ້ເພື່ອການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ

ໃນໝວດນີ້, ພວກເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານຂະບວນການຮຽນຮູ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດອນສາທິດ ແລະ ດອນທົດລອງ ແລະ ການປະເມີນຜົນປະຈຳປີກ່ຽວກັບການເຄົາລົບກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນໂດຍຊາວບ້ານ ພ້ອມກັບປະສິດທິຜົນທີ່ກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວມີຕໍ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ.

› ວົງຈອນທີ 1. ສິດທິໃນການຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ສິດທິໃນການຊົມໃຊ້ປ່າຂອງບ້ານເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຄ້າຂາຍຕ້ອງໄດ້ຜ່ານສອງຂັ້ນຕອນນີ້: ການກຳນົດ ແລະ ການແບ່ງເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງໃນພື້ນທີ່ບໍລິເວນຂອງບ້ານ, ພ້ອມນີ້ແມ່ນຕ້ອງມີການສ້າງແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມສຳລັບປ່າໄມ້ປ່ອງເຫຼົ່ານີ້. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ, ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອຳນາດການປົກຄອງເມືອງແລ້ວ, ຈະມອບສິດໃນການຊົມໃຊ້ ແລະ ຄ້າຂາຍໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ.

ຮອດປີ 2011, ການແບ່ງເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການກະກຽມແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ຖືກຕຳເນີນອີງໃສ່ແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງພາກລັດໄດ້ສ້າງໄວ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂຄງການໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະແນກການຕ່າງໆ ຂອງພາກລັດກ່ຽວກັບ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PLUP), ເນື່ອງຈາກວ່າໂຄງການໄດ້ສັງເກດວ່າບັນດາແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າຂັ້ນບ້ານທີ່ບັນດາພະແນກການໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາບໍ່ສົມບູນເທົ່າທີ່ຄວນ. ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມນີ້, ເປັນວິທີການທີ່ NAFRI/CIFOR/IRD³ ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາ (ເບິ່ງຂັ້ນຕອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ). ສອງທີມງານໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ, ໂດຍມີທີມງານໜຶ່ງໄດ້ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການວາງແຜນທີ່ດິນຢູ່ຂັ້ນບ້ານໂດຍການແບ່ງເຂດປ່າ, ສ່ວນອີກທີມງານໜຶ່ງແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ສອງວິທີການນີ້ແມ່ນໃຊ້ເວລາຫຼາຍຖ້າທຽບໃສ່ຄວາມໄວຂອງການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງໄດ້ມີການພັດທະນາວິທີການທີ່ເປັນການລວບລວມເອົາບັນດາອົງປະກອບຂອງການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າຂຶ້ນມາ, ເຊິ່ງມີຊື່ວ່າ “ວິທີການຮ່ວມ”. ວິທີການຮ່ວມນີ້ໄດ້ຖືກພັດທະນາ, ທົດລອງ ແລະ ຮັບຮອງ.

ການກະກຽມແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ (FMP) : ວິທີການທີ່ໜຶ່ງ

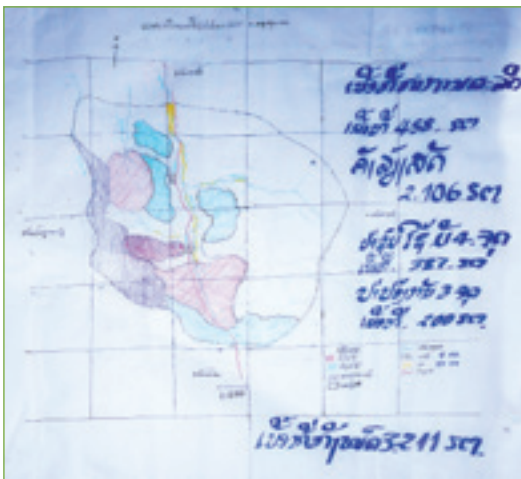
ວິທີການນີ້ແມ່ນເລີ່ມຈາກການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VBC) ຂຶ້ນມາກ່ອນ, ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນໂຄງສ້າງໃນການປົກຄອງບ້ານທີ່ເປັນທາງການ ແລະ ໄດ້ຮັບພາລະກິດໃນການກະກຽມແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄົາລົບ. VBC ຈະຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານໄດ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າແບບຖືກຕ້ອງ. ພາລະບົດບາດຂອງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນພ້ອມກັບກົດລະບຽບຂອງຄະນະກຳມະການນີ້ ຈະຖືກກຳນົດໃນກອງປະຊຸມ. ສ່ວນປ່ານັ້ນ, ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ແບ່ງເຂດໂດຍ VBC ແລະ ວິຊາການທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO). ການສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນປ່າ (ຢ່າງໜ້ອຍ 1 % ຂອງພື້ນທີ່ດອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ແບ່ງເຂດໄວ້) ໄດ້ຖືກຕຳເນີນເພື່ອປະເມີນທ່າແຮງໃນການຜະລິດ, ພ້ອມກັນນີ້, ແມ່ນໄດ້ມີການມອບໝາຍດອນທີ່ຢູ່ພາຍໃນປ່າໃຫ້ແຕ່ລະຄົວເຮືອນ. ແຕ່ລະຄົວເຮືອນຈະນັບ ແລະ ໝາຍຈຳນວນລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນດອນນັ້ນໃນທຸກໆປີ. ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວຈະຊ່ວຍໃນການຄຳນວນປະລິມານການຜະລິດລຳໄມ້ປ່ອງໃນຕໍ່ໜ້າໄດ້. ໃນຂະນະດຽວກັນ, VBC ຈະເປັນຜູ້ກຳນົດກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າ. ເອກະສານສະບັບສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ (ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ) ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍບົດລາຍງານ ແລະ ແຜນທີ່ຕ່າງໆ, ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ເປັນການມອບສິດໃຫ້ຊາວບ້ານຊົມໃຊ້ປ່າດັ່ງກ່າວເພື່ອການຄ້າຂາຍ. ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ໄດ້ສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຂອງທີມງານປ່າໄມ້.

3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ NAFRI/CIFOR/IRD – NAFRI : ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ, CIFOR : ສູນເພື່ອການຄົ້ນຄ້ວາປ່າໄມ້ສາກົນ, IRD : ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເພື່ອການພັດທະນາ.

8 ຂັ້ນຕອນຂອງການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (2012)

1. ການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.
2. ການກຳນົດດອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
3. ການແບ່ງເຂດດອນຢູ່ພາກສະໜາມ, GPS.
4. ການກວດກາຈຳນວນລຳໄມ້ໃນປ່າ.
5. ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນໃຫ້ກັບບັນດາຄົວເຮືອນ.
6. ການຄິດໄລ່ຈຳນວນລຳໄມ້ປ່ອງ, ການອະນາໄມ, ການໝາຍລຳໄມ້ປ່ອງ.
7. ການກຳນົດກົດລະບຽບໃນການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າ.
8. ການສະຫຼຸບແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ, ຮັບຮອງໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ແຜນທີ່ດອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ແບ່ງເຂດໄວ້ ແລະ ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຢູ່ບ້ານເອີ້ນ, ເມືອງວຽງໄຊ

ແຜນທີ່ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ແບ່ງເຂດໄວ້ ແລະ ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຢູ່ບ້ານເອີ້ນ, ເມືອງວຽງໄຊ

ວິທີການທົດລອງດັ່ງກ່າວນີ້ ມີປະສິດທິຜົນໃນການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແຕ່ກໍຍັງມີຂໍ້ເສຍຢູ່ສອງຂໍ້:

- ເປັນວິທີການທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ.
- ເປັນວິທີການທີ່ບໍ່ຮັບປະກັນວ່າການຄັດເລືອກປ່າໄມ້ປ່ອງນັ້ນນອນຢູ່ໃນແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານ, ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງບັນດາໝູ່ບ້ານໃກ້ຄຽງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕິດກັບຂອບເຂດຂອງບ້ານ.

ການສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ: ວິທີການທີສອງ

ນັບແຕ່ປີ 2011 ເປັນຕົ້ນມາ, ການກຳນົດ ແລະ ການແບ່ງເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກດຳເນີນໃນຂັ້ນຕອນຂອງການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານ, ເຊິ່ງແຜນດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດຂັ້ນຕອນໃນການກວດກາຂອບເຂດຂອງບ້ານກ່ອນ. ຈາກນັ້ນທຶນງານຂອງໂຄງການພ້ອມດ້ວຍວິຊາການຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໄດ້ສ້າງວິທີການສະເພາະຂຶ້ນມາເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການສ້າງ “ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ຂັ້ນບ້ານ”. ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ອີງໃສ່ ວິທີການສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PLUP), ເຊິ່ງໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝສຳລັບປະເທດລາວ ເຊັ່ນແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ຫຼື ເກມການສະແດງບົດບາດໃດໜຶ່ງ. ກ່ອນອື່ນ, ທຶນງານຂອງໂຄງການ ແລະ ວິຊາການພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການນີ້ກ່ອນ, ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນບ້ານໜຶ່ງຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງເປັນເວລາສິບຫ້າມື້. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາວິທີການດັ່ງກ່າວມາປັບໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ, ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນປີ 2009 ໃນໝູ່ບ້ານຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ອີງໃສ່ຜົນຂອງການສຳຫຼວດທາງການກະເສດແບບສົມບູນແບບທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນປີ 2011 ໃນສີ່ໝູ່ບ້ານຕົວແທນ. ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ເມືອງຮັບຮູ້ໃນກອງປະຊຸມສຳມະນາແລກປ່ຽນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອຳນາດການປົກຄອງກໍໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີໃຫ້ນຳເອົາວິທີການດັ່ງກ່າວມາທົດລອງ.

ຫຼັງຈາກສຳເລັດຂັ້ນຕອນຂອງການກະກຽມເຄື່ອງມືແລ້ວ, ວິທີການນີ້ກໍໄດ້ຮັບການທົດລອງໃນຕົ້ນປີ 2012 ໃນບ້ານໜຶ່ງກ່ອນ. ຈາກປະສົບການດັ່ງກ່າວອີດ ກໍໄດ້ມີການປັບປຸງວິທີການນີ້, ແລະ ຕໍ່ມາ, ພາຍໃນປີດັ່ງກ່າວ, ກໍໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕື່ມອີກສີ່ແຜນໂດຍອຳນາດການປົກຄອງ. ວິທີການນີ້ຈະປະກອບດ້ວຍ10 ຂັ້ນຕອນ.

ວິທີການນີ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ໜ້າພໍໃຈກ່ຽວກັບການກຳນົດປ່າໄມ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະນຳໃຊ້ເພື່ອການຄ້າຂາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບ້ານກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັ້ນໃຊ້ເວລາຫຼາຍ (ລະຫວ່າງສອງຫາສາມອາທິດຕໍ່ບ້ານ), ແລະ ນອກຈາກນີ້ຍັງຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ອີກ.

ວິທີການຮ່ວມ

ໃນທ້າຍປີ 2012, ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄດ້ມີການສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເກີນສິກກາຍະພາບ, ເຊິ່ງມີສາເຫດມາຈາກການທີ່ຜູ້ປະກອບການໄດ້ເຂົ້າມາປະກອບສ່ວນໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່ານີ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ກໍຄືການເລັ່ງລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ເຊິ່ງ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ປະກອບດ້ວຍການສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຂອງປ່າ. ສອງວິທີການນີ້ (PLUP ແລະ FMP) ຖືວ່າມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ແລະ ນອກຈາກນີ້ຍັງເຮັດໃຫ້ວິຊາການຂຶ້ນເມືອງເອົາມານຳໃຊ້ໄດ້ຍາກ.

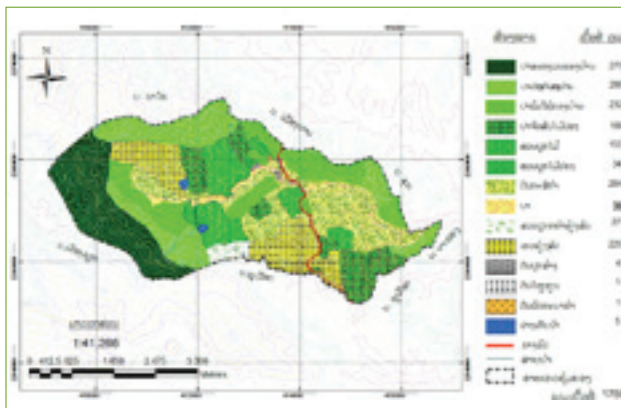
10 ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີການສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ໂຄງການໄດ້ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2012

1. ການສ້າງແຜນທີ່ 3 ມິຕິ.
2. ຝຶກເປີດກອງປະຊຸມໂດຍອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ການຄັດເລືອກເອົາຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂັ້ນບ້ານ.
3. ການແບ່ງຂອບເຂດບ້ານໃນແຜນທີ່ 3 ມິຕິກັບຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງແຕ່ລະບ້ານ, ແລະ ການກວດກາດ້ວຍລະບົບ GPS.
4. ການແບ່ງເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນປະຈຸບັນໃສ່ແຜນທີ່ 3 ມິຕິກັບຄະນະກຳມະການບ້ານ.
5. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງບ້ານ.
6. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະກິດຈະກຳຂອງບ້ານ.
7. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການກະເສດ, ລະບົບການປູກຝັງ, ລະບົບການລ້ຽງສັດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.
8. ເກມຈຳລອງເຫດການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍກວ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.
9. ການແບ່ງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານອອກເປັນເຂດກິດຈະກຳໃສ່ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ.
10. ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານ, ການກຳນົດແຜນການພັດທະນາ, ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍເຈົ້າເມືອງ.
11. ການສ້າງແຜນທີ່ດິຈິຕອນ ແລະ ກະດານ.
12. ຝຶກເປີດກອງປະຊຸມ.

ອີງໃສ່ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນທ້າຍປີ 2012 ໃນກອງປະຊຸມຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ”, ແມ່ນໄດ້ມີການສ້າງວິທີການໜຶ່ງຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງເປັນການລວບລວມເອົາການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າມາລວມກັນ: “ວິທີການຮ່ວມ”. ເປັນວິທີການທີ່ມີການນຳໃຊ້ງ່າຍ ແລະ ໃຊ້ເວລາໜ້ອຍ, ແລະ ເປັນການລວມເອົາການກຳນົດປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນດຽວກັນ.

ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ

ແຜນທີ່ດິນຈັດອັນ

ກະດານ

ວົງຈອນທຳອິດຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າ: ວິທີການທີ່ໄວທີ່ສຸດເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດ

ໃນກອງປະຊຸມວາງແຜນປະຈຳປີຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ວິທີການນີ້ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນຕົ້ນຂອງປີ 2013 ໂດຍອຳນາດການປົກຄອງແຂວງເຊິ່ງໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ນຳເອົາໄປທົດລອງ. ວິຊາການພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້. ເຊິ່ງສຸດທ້າຍ, ມີທັງໝົດ 16 ແຜນທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃນປີ 2013. ໃນປີ 2014, ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງໄດ້ຕັດສິນໃຈຮັບຮອງເອົາວິທີການນີ້, ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຜົນຂອງການທົດລອງ, ເຊິ່ງຜົນທີ່ອອກມານັ້ນເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈພໍສົມຄວນ.

ວົງຈອນການຮຽນຮູ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າເພື່ອການສ້າງວິທີການຮ່ວມ (ກຣາຟນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຮ່ວມກັບທ່ານ Paul Sfez, 2015).

12 ຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຮ່ວມ

ການກະກຽມ: ແຜນທີ່ໂຕໂປ, ອຸປະກອນ, ການກະກຽມທີມງານ, ການສົ່ງໜັງສືເຊີນ.

1. ການສ້າງແຜນທີ່ 3 ມິຕິຂອງບ້ານ.
2. ຝຶກເປີດກອງປະຊຸມໂດຍອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ການຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ.
- 3 ການແບ່ງເຂດບ້ານໃສ່ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ (GIS) + ຈຸດ GPS.
- 4 ການແບ່ງເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີທ່າແຮງໃນແຜນທີ່ 3 ມິຕິ, ຫຼັງຈາກການວິນິໄສແບບກະທັດຮັດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຕະຫຼາດທີ່ມີທ່າແຮງ, ຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຊາວບ້ານໃນການຜະລິດ ແລະ ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ.
- 5 ລົງພາກສະໜາມ, ຈັບຈຸດ GPS ແລະ ການປັບແຜນທີ່ດິຈິຕອນຜ່ານໂປຼແກມສ້າງແຜນທີ່.
- 6 ການແບ່ງເຂດໃນດອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ສຳລັບການກວດກາປະລິມານໄມ້ປ່ອງໃນປ່າ.
- 7 ການກວດກາປະລິມານໄມ້ປ່ອງໃນປ່າ.
- 8 ການຄິດໄລ່ ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກວດກາເຂົ້າໃນໂປຼແກມເພື່ອກຳນົດທ່າແຮງຂອງປ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນນຳສະເໜີຜົນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- 9 ການສົນທະນາກ່ຽວກັບການຈັດສັນດອນ (ສະຖານະໃດ: ເປັນຂອງຊຸມຊົນ? ຂອງສ່ວນລວມ? ສ່ວນບຸກຄົນ?), ແລະ ການກຳນົດສິດທີ່ມີໃນຊັບພະຍາກອນ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- 10 ການກະກຽມແຜນທີ່: ກະດານ, 3 ມິຕິ, ດິຈິຕອນ.
- 11 ການກະກຽມແຜນການຄຸ້ມຄອງ.
- 12 ຝຶກປິດກອງປະຊຸມ, ການນຳສະເໜີ ໃຫ້ຊາວບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງຮັບຮອງເອົາແຜນການຄຸ້ມຄອງພ້ອມກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ການຮັບຮອງເອົາແຜນການຄຸ້ມຄອງໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊາວບ້ານ.

› ວົງຈອນທີ 2. ການພັດທະນາຄວາມຮູ້ ແລະ ການປັບປຸງກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຜິດພາດຂອງການຮຽນຮູ້

ໃນວົງຈອນທີ 2, ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງການຂາດແຄນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດ, ແມ່ນໄດ້ມີການດຳເນີນດອນສາທິດ ແລະ ທົດລອງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນປະຈຳປີກ່ຽວກັບກົດລະບຽບ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ປ່າ.

ຂໍ້ກຳນົດໃນການສາທິດ ແລະ ທົດລອງ

ກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ຕົກລົງໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນການສ້າງແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາບົນພື້ນຖານຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການ. ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາຫຼາຍ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢູ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈະບໍ່ມີກົດລະບຽບທີ່ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ຖືກຮັບຮອງເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ, ພ້ອມກັນນີ້, ສຳລັບໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດຈະມີກົດລະບຽບທີ່ແຕກຕ່າງກັນອີງໃສ່ການນຳໃຊ້. ສະນັ້ນ, ການຮຽນຮູ້ຈະຂຶ້ນກັບຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານຫຼາຍກວ່າ.

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ທີ່ມີກ່ຽວກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ, ໃນປີ 2012, ໂຄງການໄດ້ເຊີນສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້ຢູ່ລາວ (FSRC) ໃຫ້ມາປະກອບສ່ວນຊ່ວຍແບ່ງປັນຄວາມຊຳນິຊຳນານທາງດ້ານວິທະຍາສາດທີ່ສູນມີ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ທີ່ຊາວບ້ານມີຢູ່ແລ້ວ. ໂຄງການໄດ້ຂໍໃຫ້ FSRC ມາປະເມີນຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ມີແຜນນຳໃຊ້ໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ແລະ ສ້າງໂຄງການຮ່ວມມືໃນໄລຍະຍາວທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄຳຕອບແກ້ຄຳຖາມທີ່ມີຕໍ່ໄປນີ້:

- ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າຢູ່ລາວ ເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ຍັງໃໝ່ຫຼາຍ, ເພາະສະນັ້ນພວກເຮົາສາມາດສຳຫຼວດ ແລະ ທົດລອງຫຼາຍໆ ຮູບແບບທີ່ມີໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ ບໍ່?
- ເນື່ອງຈາກວ່າຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ ເປັນຂະບວນການທີ່ຄ່ອນຂ້າງຍາວ, ເພາະສະນັ້ນພວກເຮົາສາມາດສ້າງຂະບວນການທີ່ໄວກວ່ານີ້ໄດ້ ບໍ່?

ດັ່ງນັ້ນໂຄງການ ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າຈາກ FSRC ໄດ້ຕັດສິນໃຈຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດອນທົດລອງ ແລະ ສາທິດ (E&D) ເພື່ອທົດລອງ ແລະ ສ້າງເອກະສານກ່ຽວກັບເຕັກນິກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງຂຶ້ນມາສຳລັບ 5 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ (ສອງດອນຕໍ່ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ). ນັກຄົ້ນຄວ້າຈາກ FSRC ໄດ້ສ້າງກົດລະບຽບໃນການທົດລອງຂຶ້ນມາກັບອາສາສະໝັກຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໄດ້ວິເຄາະຜົນທີ່ໄດ້ມາ. ດອນທົດລອງ ແລະ ສາທິດທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໝູ່ບ້ານຈຳນວນຫຼາຍ. ບັນດາມາດຕະການໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຊາວບ້ານແບບສະໜ້າສະເໝີ, ແລະ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງທີມງານຂອງໂຄງການ. ໃນແຕ່ລະປີ, ຜົນໄດ້ຮັບສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກແບ່ງປັນ ແລະ ວິເຄາະໃນກອງປະຊຸມທີ່ຈັດຂຶ້ນສຳລັບແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້». ແຕ່ວ່າຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີ, ສະນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ລິ້ຖ້າຢ່າງໜ້ອຍສາມປີກ່ອນຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຜົນທີ່ໄດ້ມາຈາກການທົດລອງ.

ການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນ ແລະ ຄວາມຍືດຢຸນຂອງກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຊັກຊ້າໃນການດຳເນີນດອນທົດລອງ ແລະ ສາທິດ (ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ລິ້ຖ້າຫຼາຍປີກ່ອນຈະເລີ່ມເຫັນຜົນຂອງການທົດລອງ) ແລະ ເລັ່ງສ້າງກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງສຳລັບບ້ານທີ່ຍັງບໍ່ມີແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ (ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍ), ທີມງານຂອງໂຄງການໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຊາວບ້ານ, ພ້ອມກັບວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຕິດຕາມ/ປະເມີນຜົນກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ປ່າ ໃນທຸກໆ ປີ. ການດຳເນີນການປະເມີນຜົນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການຜະລິດ. ຊາວບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີປະຕິບັດຕາມຂໍ້ສະເໜີຂອງໂຄງການ. ສັນຍາທີ່ເຊັນລະຫວ່າງຄະນະກຳມະການຂັ້ນບ້ານ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ໂຄງການ, ເປັນການຍອມຮັບໃນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ບ້ານມີກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງປ່າ. ຂັ້ນ

ຕອນນີ້ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກົດລະບຽບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງມີການພັດທະນາຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ.

ວຽກງານປະເມີນປ່າໃນແຕ່ລະປີໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການຢູ່ຂັ້ນບ້ານ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບແທນຜ່ານກອງທຶນໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ, ເຊິ່ງເປັນກອງທຶນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບທຶນໝູນວຽນຈາກການເກັບພາກສີອາກອນນຳພໍ່ຄ້າຢູ່ຂັ້ນບ້ານ.

ການປະເມີນປ່າໃນແຕ່ລະປີຈະຊ່ວຍໃນການຄຳນວນປະລິມານການຜະລິດສຳລັບປີຕໍ່ໄປ. ການຄຳນວນນີ້ຕ້ອງຕິດພັນກັບປະລິມານໄມ້ປ່ອງທີ່ພໍ່ຄ້າຊື້.

ວົງຈອນທີ 2 ຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ນຳໃຊ້ກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ. ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍຊຸມຊົນແບບເທື່ອລະກ້າວ.

ວົງຈອນທີ 2 ຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ

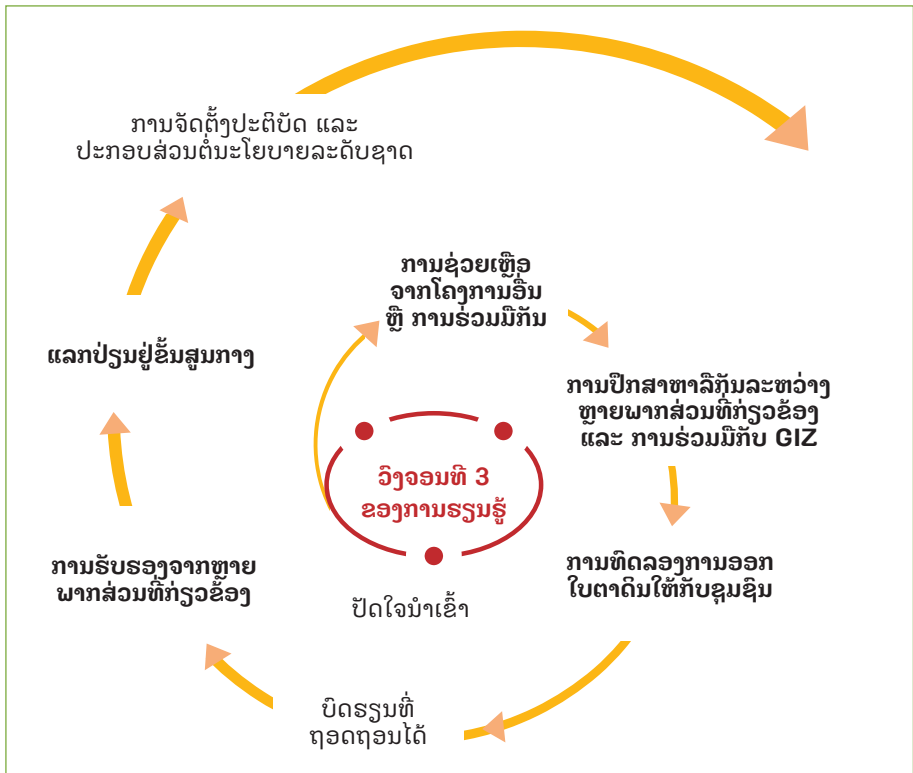

› **ວົງຈອນທີ 3: ການປົກປ້ອງສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊາວບ້ານ**

ເພື່ອຮັບຮອງສິດເດັດຂາດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ, ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງລະບົບການຂຶ້ນທະບຽນໃບຕາດິນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມມືກັນກັບໂຄງການຂອງ GIZ ຕັ້ງແຕ່ປີ 2014.

ວົງຈອນທີ 3 ຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ນຳໃຊ້ກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ. ການຮັບປະກັນສິດຂອງຊຸມຊົນໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ສິດໃນການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ

ໂຄງການໄດ້ມີການປູກຈິດສຳນຶກລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດຂອງຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າ ຜ່ານການຂຶ້ນທະບຽນໃບຕາດິນສຳລັບປ່າທຳມະຊາດໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ ແລະ ໃບຕາດິນສ່ວນບຸກຄົນສຳລັບດອນທີ່ມີການປູກຝັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີໃບຕາດິນຖາວອນສຳລັບດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ພາຍໃນແຂວງ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍສາມາດເຫັນໄດ້ໃນບາງແຂວງ ໄດ້ມີການພະຍາຍາມອອກໃບຕາດິນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ. ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັນກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດເພື່ອອອກໃບຕາດິນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືກັບປະເທດເຢຍລະມັນ, ອົງການ GIZ, ທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບລັດຖະບານລາວຢູ່ຂັ້ນສູນກາງໃນໂຄງການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ແລະ ການອອກໃບຕາດິນສ່ວນບຸກຄົນ.

ຕົວຢ່າງອື່ນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວົງຈອນການຮຽນຮູ້

› ການເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງພາກເອກະຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ

ຮູບແບບທຸລະກິດ

ຕັ້ງແຕ່ກາງປີ 2012, ບັນດາທີມງານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄິດເລື່ອງການສ້າງຍຸດທະສາດສຳລັບແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ເຊິ່ງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີ ແລະ ສົນທະນາໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດທີ່ຈັດຂຶ້ນສຳລັບບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ຈາກການວິເຄາະປຶ້ມບັນທຶກລາຍການໆ ເງິນຂອງບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຄິດຄົ້ນຫາຮູບແບບທຸລະກິດ ຫຼື»business model»ທີ່ດີທີ່ສຸດ, ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທາງສອງຝ່າຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສ້າງລາຍຮັບຄຽງຄູ່ໄປກັບການປົກປັກຮັກສາຢ່າ. ຮູບແບບການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ບັນດາທີມງານ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ໄດ້ມີການຄິດຄົ້ນຫາຮູບແບບການພັດທະນາກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງທີ່ເຫັນວ່າດີທີ່ສຸດສຳລັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ນອກຈາກນີ້ກໍໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ອຳນາດໃນການຕໍ່ລອງລາຄາເພີ່ມຂຶ້ນ. ຮູບແບບທຸລະກິດທີ່ທີມງານໄດ້ຄິດເລືອກ ແມ່ນລວມເອົາຂັ້ນຕອນການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນພ້ອມ, ເພາະວ່າມັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ລາຄາຂອງຜະລິດຕະພັນເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ບັນດາທີມງານໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ທຳການທົດລອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ. ຮູບແບບທຸລະກິດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຕະຫຼາດໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບທຸກໆ ພາກສ່ວນໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ມີຜົນຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດພ້ອມ.

ການຈັດການກັບການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ

ໄດ້ມີການສ້າງ ຮູບແບບທຸລະກິດ ຂັ້ນມາສຳລັບ 3 ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພໍ່ຄ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ: ໜ້າທຶກແຫ້ງ ແລະ ໜ້າຂົມສິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນທຸລະກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ເຊິ່ງຕິດພັນກັບຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດ, ລາຄາທີ່ດຳເນີນໄປ ແລະ ການຂາດການຈັດການສຳລັບຂະບວນການຈັດຫາ. ໃນຕົ້ນປີ 2012, ທີມງານໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນການວິເຄາະເພື່ອປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບກໍ່ຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພໍ່ຄ້າ. ໄດ້ມີການຈັດຫັດສະນະສຶກສາກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານໃນຫຼາຍໆ ແຂວງ ແລະ ຢູ່ໃນສະຫາກອນຜູ້ຜະລິດກາເຟ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ເຂດພູພຽງບໍລະເວນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນບັນດາກຸ່ມໄດ້ສ້າງກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດຂຶ້ນມາໂດຍອີງໃສ່ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ສຶກສາມາ: ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງປຶ້ມບັນທຶກລາຍການໆ ເງິນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຍອດຂາຍພ້ອມກັບການເກັບພາສີອາກອນຢູ່ຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການຂາຍ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນໄດ້ມອບເງິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ. ກອງທຶນດັ່ງກ່າວນີ້ມີໄວ້ເພື່ອຊຳລະຄ່າບໍລິຫານ ແລະ ເພື່ອວ່າຍເງິນເດືອນທີ່ຕິດພັນກັບການຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ. ບັນດາບ້ານ «ຕົວແບບ» ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ກັບໝູ່ບ້ານໃກ້ຄຽງ ແລະ ທີມງານໄດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແຕ່ລະບ້ານມາແບ່ງປັນປະສົບການຂອງພວກເຂົາກັບໝູ່ບ້ານອື່ນ.

ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ພໍ່ຄ້າໄດ້ລວມຕົວກັນເປັນເຄືອຂ່າຍ ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍພໍ່ຄ້າຂັ້ນມາສຳລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫັດຖະກຳ ແລະ ສ້າງປຶ້ມລາຍການຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳທີ່ມາຈາກ 3 ແຂວງ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາຊຳໄປຊຳມາກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ໂຄງການໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຊາວບ້ານເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກນຳບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ. ການໄດ້ຮັບລາງວັນແບບສະໝໍາສະເໝີໃນງານວາງສະແດງສິນຄ້າຕ່າງໆ ເປັນການບົ່ງບອກວ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວເປັນຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ກະຕິບເຂົ້າທີ່ຜະລິດຢູ່ແຂວງແມ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ ODOP

(ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ), ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນຈັກສານດັ່ງກ່າວເປັນ “ຜະລິດຕະພັນທີ່ຂັ້ນຊື່” ຂອງແຂວງຫົວພັນ. ຕະຫຼາດຫັດຖະກຳໃນປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນໄດ້ມີການແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວປະເທດ.

ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ແຫ້ງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ

ໃນປີ 2010 ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຫົກແຫ້ງແມ່ນຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ດີປານໃດ. ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງຫົວພັນໄດ້ມີການສົ່ງທຳມະບໍ່ໃຫ້ມີການສືບຕໍ່ດຳເນີນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່ານີ້ຍ້ອນວ່າມັນມີຄວາມສ່ຽງໃນການທຳລາຍປ່າ (ການນຳໃຊ້ໄມ້ເພື່ອການອົບໝໍ້ໃຫ້ແຫ້ງ) ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເກີນສັກກາຍະພາບ. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານະການນີ້ມີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຕື່ມ ແມ່ນການຄ້າຂາຍໝໍ້ແຫ້ງແບບຜິດກົດໝາຍ ໂດຍພໍ້ຄ່າທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸດຈະລິດ ແລະ ບວກໃສ່ການທີ່ບໍ່ມີການບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ມີຢູ່. ອີງໃສ່ຜົນດັ່ງກ່າວນີ້, ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພໍ້ຄ່າໄດ້ມີການເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ໂດຍການໃຊ້ເລັກິນ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ອື່ນຕະລາຍ ເຊັ່ນການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ແລະ ນຳໃຊ້ການປຸງແຕ່ງໝໍ້ໄມ້ແຫ້ງ. ຜົນຂອງການກະທຳນີ້ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການທຳລາຍຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສະອາດຂອງຜະລິດຕະພັນ, ແລະ ມີເຫດການໜຶ່ງທີ່ຄ້າຍຄຽງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2011 ຢູ່ປະເທດຫວຽດນາມ.

ຫົມງານຂອງໂຄງການໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ບັນດາຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດເຫັນທຳແຮງທີ່ມີໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່ານີ້ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ສັງຄົມ ໂດຍການເນັ້ນໜັກໃສ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ໃນປີ 2012, ຜ່ານການເຈລະຈາຕໍ່ລອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະ ເພື່ອເປັນການທົດລອງ, ອຳນາດການປົກຄອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກທຸລະກິດ 4 ທ່ານ ດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍການໃຫ້ໂຄຕາ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດແກ່ພວກເຂົາ. ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປ, ໄລຍະການທົດລອງດັ່ງກ່າວໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບັນດາທຸລະກິດທີ່ບໍ່ສັດຊື່ລັງໄຫຼເຂົ້າມາ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ໂດຍການກໍ່ຕັ້ງໜ່ວຍງານແປຮູບເຊິ່ງມີການນຳໃຊ້ໄມ້ ແລະ ຊຸມຝູຮົກໃນຂະບວນການປຸງແຕ່ງໝໍ້ໄມ້ແຫ້ງສຳລັບຕະຫຼາດຢູ່ຈີນ.

ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ແມ່ນໄດ້ມີການຈັດຫັດສະນະສຶກສາຂຶ້ນມາຢູ່ທີ່ປະເທດຫວຽດນາມ ເພື່ອເປັນການສຶກສາຕະຫຼາດ ແລະ ຊອກຫາຊ່ອງທາງການຕະຫຼາດທີ່ໃໝ່ເປັນທຳ. ຮູບແບບທຸລະກິດໃໝ່ກ່ຽວກັບການຜະລິດໝໍ້ແຫ້ງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີ ແລະ ສົນທະນາເຊິ່ງຮູບແບບທຸລະກິດນີ້ຈະອີງໃສ່ການສ້າງຕັ້ງ 4 ໜ່ວຍງານແປຮູບສະເພາະ ຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວສາມາດເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດປອດສານພິດ ແລະ ຕະຫຼາດ PGS ຂອງປະເທດຫວຽດນາມໄດ້. ນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ, ບັນດາໜ່ວຍງານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຊັນສັນຍາເພື່ອສະໜອງຜະລິດຕະພັນໃຫ້ກັບວິສາຫະກິດເພື່ອສົ່ງຄືມຢູ່ປະເທດຫວຽດນາມ. ຄ່າທຳນຽມທີ່ເກັບໄດ້ຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນຄ່າຕອບແທນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນທີ່ດຳເນີນວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ, ພ້ອມກັບການໃຫ້ທຶນບໍລິຫານໃຫ້ກັບບັນດາໜ່ວຍງານແປຮູບໃນຂັ້ນບ້ານ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນ, ເຊິ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບພາກລັດ, ເພື່ອທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະບວນການຢັ້ງຢືນ (PGS) ໃຫ້ກັບໝໍ້ໄມ້ແຫ້ງ. ເນື່ອງຈາກວ່າໄມ້ປ່ອງເປັນເຄື່ອງປ່າຂອງດຶງ, ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຊຸມຊົນ. ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນເພື່ອເຂົ້າຫາຕະຫຼາດສະເພາະ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ມີຜົນທີ່ດີຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພາະເປັນການສ້າງອາຊີບງານທຳແລະ ເປັນການເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບທ້ອງຖິ່ນ. ການຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອການຮັບຮູ້ຮອງຮັບຜະລິດຕະພັນຄຸນນະພາບຜ່ານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ອີງກອນຜູ້ຜະລິດ ໃນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍຢູ່ປະເທດຫວຽດນາມ.

ວົງຈອນການຮຽນຮູ້ທີ່ຕິດພັນກັບການປັບປຸງຮູບແບບທຸລະກິດ

ການຮຽນຮູ້ແບບຕໍ່ຍອດ

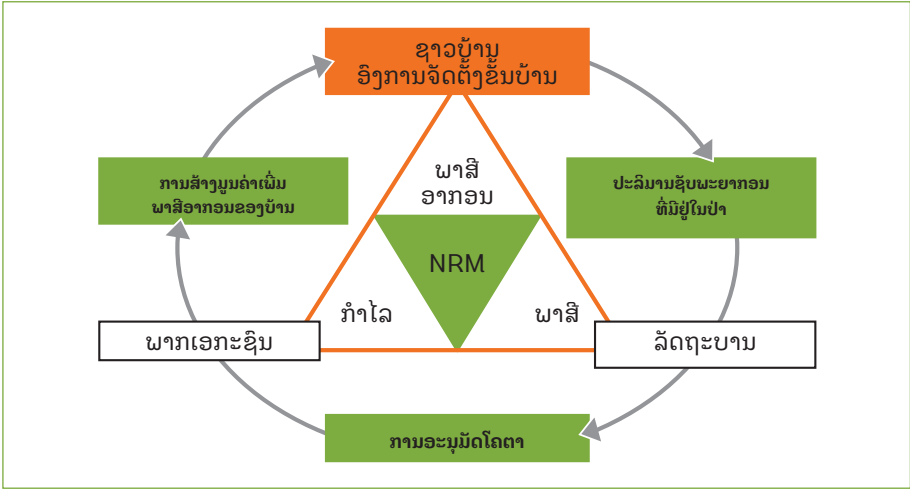
ການຮຽນຮູ້ແບບຕໍ່ຍອດ ແມ່ນວົງຈອນການຮຽນຮູ້ທີ່ປະກອບດ້ວຍກ້ຽວວຽນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ມີການຕໍ່ຍອດອອກ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນທຸກໆຄັ້ງທີ່ຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ.

ເພື່ອປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິຜົນຂອງຜູ້ປະກອບການໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫັດຖະກຳ ແລະ ໜໍ່ໄມ້, ແມ່ນໄດ້ມີການສຳຫຼວດແຜນທຸລະກິດພາຍໃນໝູ່ບ້ານທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນ “ໝູ່ບ້ານຕົວແບບ”. ບົດສຳຫຼວດນີ້ໄດ້ປະເມີນລັກສະນະຂອງສາຍພົວພັນທີ່ມີລະຫວ່າງຜູ້ປະກອບການຕ່າງໆ, ເພື່ອກຳນົດຄວາມສ່ຽງ, ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ແລະ ດຳເນີນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີແກ້ໄຂຕັ້ງກ່າວ. ການສ້າງເຄືອຂ່າຍພໍ່ຄ້າ ແລະ ຜູ້ປະກອບການເປັນການສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂຶ້ນມາລະຫວ່າງຕະຫຼາດ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ຂະບວນການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີບັນດາພາກສ່ວນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ໂຄງການມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ການທີ່ມີສາຍພົວພັນແບບເທົ່າທຽມກັນ ເຮັດໃຫ້ເຫັນທິດທາງໃໝ່ໃນການສົນທະນາກັບກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ມີຄວາມ “ລະອຽດອ່ອນ”, ຕົວຢ່າງ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຫີກແຫ້ງທີ່ສົ່ງອອກໄປສູ່ຕະຫຼາດຫວຽດນາມ.

ໂຄງການເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກລະຫວ່າງ 3 ພາກສ່ວນ: ຊາວບ້ານ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ

ບົດສະຫຼຸບ: ເພື່ອພື້ນທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຮຽນຮູ້ແບບວົງຈອນແລ້ວ, ແມ່ນໄດ້ມີການສ້າງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ທົດລອງ, ປັບປຸງ, ຮັບຮອງ ຫຼື ຜັນຂະຫຍາຍບັນດາກົດລະບຽບ, ເຄື່ອງມື ແລະ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້.

ຂະບວນການນີ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ຜູ້ປະກອບການໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ, ໂດຍການສະໜັບສະໜູນບັນດາຊຸມຊົນໃນການພັດທະນາ, ນຳໃຊ້, ຄວບຄຸມ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍກົດລະບຽບ.

ຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ຜູ້ຜະລິດໄດ້ລວມຕົວກັນເປັນກຸ່ມທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຄະນະກຳມະການທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກ ແລະ ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

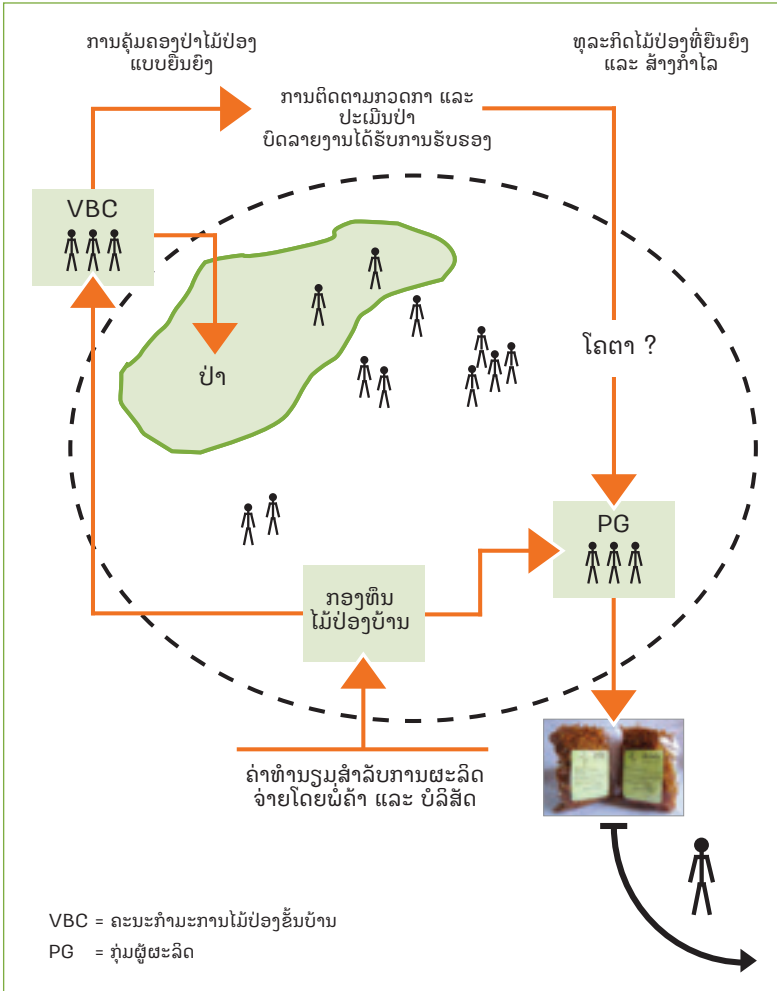
ໃນສ່ວນຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ແມ່ນໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງໃນຮູບແບບທີ່ມີການຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ, ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ, ໂດຍການສ້າງກົດລະບຽບ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນເພື່ອຜັນປະໂຫຍດຂອງຊັບສິນສ່ວນລວມ. ກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານທີ່ໄດ້ມາຈາກປະສົບການ ແລະ ຫຼັງຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທົດລອງຢູ່ໃນປ່າ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າມີຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ປັບຕົວ, ແຕ່ການສ້າງຕັ້ງລະບົບການປົກຄອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນລະຫວ່າງບ້ານທີ່ມີຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າແບບດຽວກັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງກຸ່ມຊາວບ້ານ ແລະ ພາກເອກະຊົນຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນ ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການຄິດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ວົງຈອນການຮຽນຮູ້ແບບອື່ນ ແລະ ແບບຕໍ່ຍອດຕື່ມອີກ...

ການຄຸ້ມຄອງຊີບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຄ້າຂາຍແບບຍືນຍົງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Sara Melki, ບົດສະເໜີຈາກກອງປະຊຸມສຳມະນາກ່ຽວກັບນິເວດວິທະຍາການກະເສດ, Alisea/Grey, ມິຖຸນາ 2016.

ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ສາທິດ ແລະ ທົດລອງ

ສໍາລັບ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຖາບັນ NAFRI

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແມ່ນພັດທະນາໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງທໍາມະຊາດ ເພື່ອການຄ້າຂາຍຂອງຊາວບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ໂດຍຜ່ານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທໍາມະຊາດ ແລະ ສວນປູກໄມ້ປ່ອງ. ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ 3 ເມືອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ (ເມືອງຊໍາເໜືອ, ເມືອງວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງສິບເປົາ). ເຊິ່ງໂຄງການນີ້ໄດ້ກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 70 ບ້ານ ແລະ ໄດ້ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ເພື່ອພັດທະນາ 5 ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຄື: ໝໍ້ໄມ້ສິດ (ໝໍ້ໄມ້ຂົມ-*Indosassa Sinica*), ໝໍ້ໄມ້ແຫ້ງ (ໝໍ້ໄມ້ຫົກ-*Dendrocalamus hamiltonii*), ໄມ້ນານ ແລະ ໄມ້ດົວ (ໄມ້ກວັນ-*Dendrocalamus longifimbriatus*), ຫັດຖະກໍາຈັກສານ (ຊະນິດໄມ້ປ່ອງຕ່າງໆ) ແລະ ການແປຮູບຝຸ່ນເຈ້ຍ (ໄມ້ຊາງ-*Dendrocalamus brandisii*) (ແຕ່ວ່າ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຊາງໄດ້ຢຸດການເຄື່ອນໄຫວແລ້ວ ເພາະວ່າ ໂຮງງານໄດ້ຢຸດການຜະລິດ ເນື່ອງຈາກວ່າມັນ ເປັນມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ).

ໜຶ່ງຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແມ່ນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການພົວພັນ- ປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງຫຼາຍໆ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອການສົ່ງເສີມ, ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການ ຕິດຕາມກວດກາວຽກງານໄມ້ປ່ອງພາຍໃນແຂວງຫົວພັນ. ພາກສ່ວນຫຼັກໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປັດຈຸບັນມີ: ຊາວບ້ານ, ພາກລັດ (ຫົວໜ້າ ແລະ ນັກວິຊາການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ພໍ່ຄ້າ ແລະ ນັກລົງທຶນ.

ໂຄງການຕ້ອງການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຂະແໜງຄົ້ນຄວ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນ ການນີ້, ໂດຍຜ່ານການດໍາເນີນໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັນ, ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຊຸກຍູ້ ເຫຼືອແຮງທີ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ທຸ້ມເທບໃນການພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (FSRC) ໄດ້ຮ່ວມມືກັບໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໃນປີ 2012 ຫາ 2015 ໃນການອອກແບບ ແລະ ດໍາເນີນໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັນ ທີ່ແນ່ໃສ່ການສະໜັບສະໜູນຊາວບ້ານ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງພາຍໃນແຂວງຫົວພັນ.

ໃນຊ່ວງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຮ່ວມມື, ສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ(FSRC) ໄດ້ກະກຽມ ແລະ ອອກແບບການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງເຕັກນິກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ໃນ 6 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ເຊິ່ງປະກອບມີ (1) ໝໍ້ໄມ້ຂົມ (*Indosassa Sinica*), (2) ໝໍ້ໄມ້ຈໍາ (*Sirundinaria microphylla*), (3) ໝໍ້ໄມ້ຫົກ (*Dendrocalamus hamiltonii*), (4) ໄມ້ກວັນ (*Dendrocalamus longifimbriatus*), (5) ໄມ້ຊາງ (*Dendrocalamus brandisii*) ແລະ (6) ໄມ້ເຮ້ຍ (*Shizos- tachyum virgatum*). ເຊິ່ງຊ່ວງໄລຍະ ປີ 2012-2015, ເຕັກນິກ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ປ່ອງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຍົກເວັ້ນສໍາລັບ ເຕັກນິກ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ເຮ້ຍ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍຫຼັງ. ການຕິດຕັ້ງດອນ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍອາສາສະໝັກຂັ້ນບ້ານ (VVs) ພາຍ ໃຕ້ການຊີ້ນໍາຂອງທີມງານໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ເຊິ່ງຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະນັກງານວິຊາການ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

ປັດຈຸບັນນີ້, ສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ(FSRC) ໄດ້ສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັບອົງການ GRET, ເຊິ່ງມີພາລະບົດບາດໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ດໍາເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງ (E&D), ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຽນບົດລາຍງານ. ໃນລະຫວ່າງການຂຽນບົດລາຍງານປະຈໍາປີ ຂອງການດໍາເນີນງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທິດລອງ, ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາຈາກດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງ (E&D) ແມ່ນໄດ້ຮັບການກະກຽມພ້ອມກັບການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງ (E&D)ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນພາກສະໜາມ ຂອງ 5 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ ແມ່ນເພື່ອ ສະເໜີຜົນຂອງການວິເຄາະ, ຜົນຂອງການສັງເກດເບິ່ງດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງ (E&D), ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄໍາແນະນໍາຈາກພະນັກງານໂຄງການ, ລວມທັງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ບັນດາອາສາສະໝັກຂັ້ນບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມຄົນໃໝ່. ສະນັ້ນ, ບົດລາຍ ງານສະບັບນີ້ໄດ້ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ

ທົດລອງ (E&D) ແຕ່ປີ 2012 ຫາ 2015 ພ້ອມກັບບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ ເຊິ່ງຈະໄດ້ອະທິບາຍໃນ 5 ຫົວຂໍ້ຂ້າງລຸ່ມ.

ຈຸດປະສົງ

1. ເພື່ອນຳສະເໜີ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນປີ 2012-2013-2014-2015 ຂອງ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ: “ໝໍ້ໄມ້ຂົມ (Indosasa Sinica), ໝໍ້ໄມ້ຫົກ (Dendrocalamus hamiltonii), ແລະ ໄມ້ກວັນ (Dendrocalamus longifimbriatus)” ໃນແຕ່ລະດອນທົດລອງ.
2. ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ຂອງ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ແລະ ພາຍໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ.
3. ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງ (E&D) ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຕັກນິກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ (FMT) ເພື່ອປັບປຸງເຕັກນິກການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນອະນາຄົດ.

ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ

1. ໂຄງການ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ອາສາສະໝັກຂັ້ນບ້ານ ຮັບຮູ້, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ເຫັນດີກັບຜົນໄດ້ຮັບສຸດທ້າຍຂອງການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ປ່ອງ ຈາກ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2013-2015: ໝໍ້ໄມ້ຂົມ, ໝໍ້ໄມ້ຫົກ, ແລະ ໄມ້ກວັນ.
2. ມີເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການສະໜັບສະໜູນອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊາວບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
3. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ທຳການວິເຄາະຄວາມພ້ອມ ແລະ ໄດ້ຂໍສະຫຼຸບທີ່ສຳຄັນຂອງບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ ເພື່ອນຳໄປປັບປຸງວຽກງານຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບເຕັກນິກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນອະນາຄົດ.

ລຸ່ມນີ້ແມ່ນບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງ (E&D) ສຳລັບ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ: ໄມ້ຂົມ, ໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ຫົກ. ເຊິ່ງຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອຄິດໄລ່ຜົນຜະລິດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຂົມ

ການຕິດຕັ້ງດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຂົມ

ດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຂົມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ປ່າທຳມະຊາດ ຂອງ 2 ບ້ານຄື: ບ້ານນາໂພ ແລະ ບ້ານເໝືອດ, ເມືອງວຽງໄຊ, ແຂວງຫົວພັນ.

ແຕ່ລະສະຖານທີ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທິດລອງແມ່ນໄດ້ກຳນົດ ແລະ ອອກແບບໂດຍການລຸ່ມ.

- ສິ່ງທິດລອງທີ 1 (T1): ຕັດໄມ້ຂົມ ທີ່ມີອາຍຸແກ່ ຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກທັງໝົດ 100% ໃນແຕ່ລະປີ ໃນຊ່ວງປົດປ່າ ຫຼື ປົດລະດູການເກັບກູ້ໝໍ້, “ເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນການຕັດໄມ້ຂົມທີ່ແກ່ ແມ່ນເດືອນຕຸລາ (10)”.
- ສິ່ງທິດລອງທີ 2 (T2): ຕັດໄມ້ຂົມ ທີ່ມີອາຍຸແກ່ ຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກທັງໝົດ 100% ໃນທຸກໆ 2 ປີ ໃນຊ່ວງປົດປ່າ ຫຼື ປົດລະດູການເກັບກູ້ໝໍ້, “ເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນການຕັດໄມ້ຂົມທີ່ແກ່ ແມ່ນເດືອນຕຸລາ (10)”.
- ສິ່ງທິດລອງທີ 3 (T3): ເປັນດອນປຽບທຽບໄມ້ຂົມ ໂດຍບໍ່ມີການຕັດໄມ້ອອກ (ປະແບບທຳມະຊາດ)

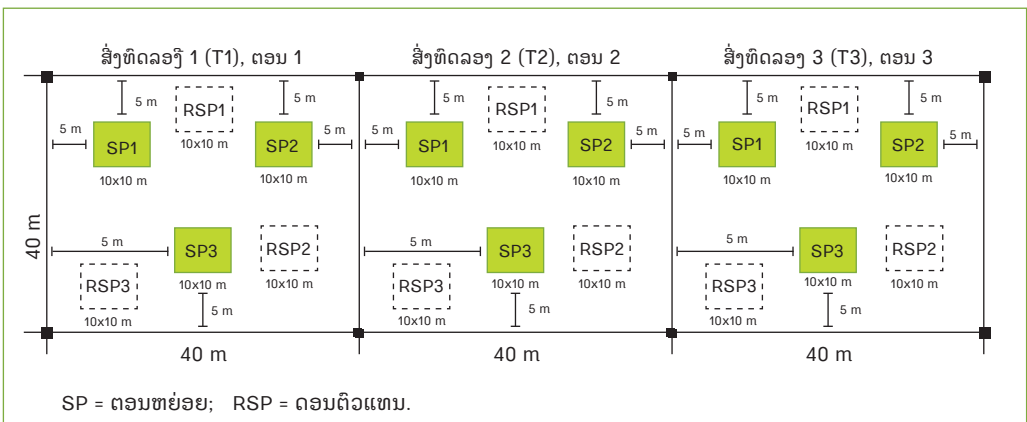
ຂະໜາດຂອງດອນ ແລະ ພື້ນທີ່ທິດລອງ: 40 x 40 m ຫຼື 1,600 m².

ແຕ່ລະດອນໃຫຍ່ ປະກອບດ້ວຍ 3 ດອນຍ່ອຍ, ເຊິ່ງແຕ່ລະດອນແມ່ນ = 10 x 10 m ຫຼື 100 m²

ແລະ ປະກອບດ້ວຍ 3 ດອນຕົວແທນ (RSP), ແລະ ແຕ່ລະດອນຕົວແທນ (RSP)=10 x 10 m ຫຼື 100 m²

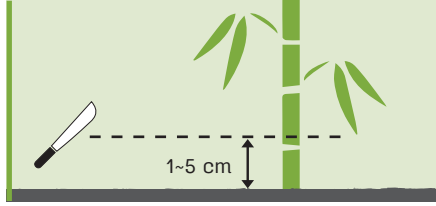
ການຈັດວາງດອນທິດລອງໃນແຕ່ລະບ້ານ: ດອນທິດລອງຈະຢູ່ຕິດກັນ ແລະ ແຕ່ລະດອນ ແລະ ດອນຍ່ອຍ ແມ່ນມີຮື່ວອ້ອມ.

ການຈັດວາງດອນໄມ້ຂົມ

ວິທີການຕັດ:ນໍາໃຊ້ມີດຕັດລໍາໄມ້ຂົມສູງ ປະມານ 1-5 ຊມ ຈາກພື້ນດິນ.

ການອະນາໄມ: ຫຼັງຈາກທີ່ຕັດລໍາໄມ້ຂົມແລ້ວ, ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກດອນທິດລອງ (ບໍ່ໃຫ້ຈູດ ແລະ ນໍາໃຊ້ເພື່ອສ້າງຮົ່ວປ້ອງກັນເພີ່ມ).

ຈໍານວນດອນທິດລອງ: ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງດອນທິດລອງປະກອບດ້ວຍ 1 ດອນຕົວ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າມີ 3 ດອນຕິດກັນ. ໃນແຕ່ລະດອນມີ ດອນຍ່ອຍ 2 ປະເພດ: (1) ດອນຕົວແທນ ແລະ (2) ດອນຍ່ອຍຕັ້ງລາຍລະອຽດຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- a. ດອນຕົວແທນ (RSP): ສ້າງເພື່ອເກັບກູ້ໜໍ່ໃໝ່ທັງໝົດ (ຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມໃນການຊື້ຂາຍ). ນັບຈໍານວນໜໍ່, ແລະ ວັດແທກຂະໜາດຂອງແຕ່ລະໜໍ່ (ໜ້າຕ້າງ, ລວງຍາວ) ແລະ ນໍາໜັກລວມທັງໝົດຂອງໜໍ່, ສໍາລັບແຕ່ລະດອນຕົວແທນ (RSP) ນັບ ແລະ ວັດແທກຈໍານວນໜໍ່ສືບພັນ (ຈໍານວນໜໍ່, ໜ້າຕ້າງ ແລະ ລວງສູງ)
- b. ດອນຍ່ອຍ (subP): ອອກແບບເພື່ອການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຫຼື ການວັດແທກອົງປະກອບ ເຊິ່ງວ່າ ຈໍານວນໜໍ່ທີ່ເກີດໃໝ່ ແລະ ຂະໜາດຂອງໜໍ່. ດອນຍ່ອຍເຫຼົ່ານີ້ ຈະມີການປ້ອງກັນຢ່າງດີຈາກການລົບກວນຈາກພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງ.

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂອງການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຂົມ

ພາຍຫຼັງ ສໍາເລັດການຕິດຕັ້ງດອນທິດລອງ ແລະ ດອນຍ່ອຍ, ອົງປະກອບຫຼັກໆ ຂອງຂໍ້ມູນແມ່ນ:

- ປະເພດການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ:ຂໍ້ມູນຕ້ອງເກັບກໍາຂໍ້ມູນຈາກດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຂົມ. ໂດຍສະເພາະ ໃນແຕ່ລະດອນທິດລອງແມ່ນ: (1) ຈໍານວນໜໍ່ໃໝ່ ພ້ອມວັດແທກຂະໜາດ(ໜ້າຕ້າງ ແລະ ລວງສູງ), (2) ຈໍານວນໜໍ່ເກັບກູ້ ພ້ອມວັດແທກຂະໜາດ (ໜ້າຕ້າງ ແລະ ລວງຍາວ) ແລະ ນໍາໜັກທັງໝົດ, (3) ຈໍານວນນໍ້າໜັກຂອງໜໍ່ທີ່ເກັບກູ້ຕໍ່ກິໂລກຼາມ (ຂະໜາດລວມ, ໜໍ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜໍ່ນ້ອຍ) ແລະ 4) ຈໍານວນໜໍ່ສືບພັນ ພ້ອມດ້ວຍຂະໜາດ (ໜ້າຕ້າງ ແລະ ລວງສູງ).

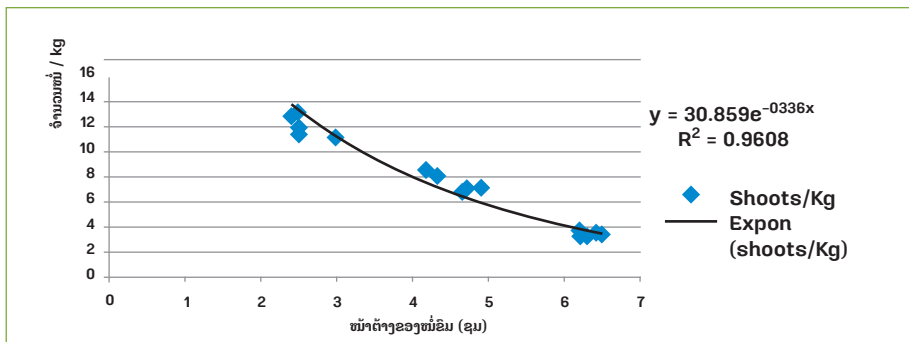
ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ (CM) ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ຂົນ

ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນສະເລ່ຍທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງ ແລະ ການສໍາຫຼວດໃນເວລາທີ່ຈັດສັນປ່າໄມ້ຂົນ ໃນຈໍານວນ 7 ບ້ານ ແລະ 22 ຕອນທີ່ໄດ້ສໍາຫຼວດ, ເຊິ່ງໄດ້ມີການສໍາຫຼວດ 1% ຂອງເນື້ອທີ່ 690 ເຮັກຕາ.

	ຈໍານວນລໍາ ອາຍຸ 1 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈໍານວນລໍາ ອາຍຸ 2 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈໍານວນລໍາ ອາຍຸ 3 ປີ/ ເຮັກຕາ	ສະເລ່ຍ ຈໍານວນໜໍ່/ ເຮັກຕາ	ສະເລ່ຍ ຈໍານວນໜໍ່/ ລໍາອາຍຸ 1 ປີ & 2 ປີ	ນໍ້າໜັກໜໍ່ kg/ເຮັກຕາ	ໜ້າຕ້າງ ຂອງລໍາ ອາຍຸ 1 ປີ ໃນການ ທົດລອງ ແລະ ສະເລ່ຍໜ້າຕ້າງ ຂອງລໍາອາຍຸ 1 ປີ & 2 ປີ ໃນການຈັດ ສັນ CM	ສະເລ່ຍ ຈໍານວນ ໜໍ່/kg	ສະເລ່ຍ kg/ໜໍ່
ບ້ານທີ່ຈັດສັນ CM	1,915	3,240	6,038	12,888	5.00	2,430	5.11	5.30	0.19
ການທົດລອງ E&D ບ.ນາໂພ	1,799	2,251	2,266	9,785	4.46	2,004	3.91	6.63	0.15
ການທົດລອງ E&D ບ.ເໝີອດ	1,422	1,278	1,552	7,504	5.52	1,856	4.32	4.24	0.24
ຄິດໄລ່									

ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງນໍ້າໜັກ ແລະ ໜ້າຕ້າງມີດັ່ງນີ້:

ຄວາມສໍາພັນນໍ້າໜັກ & ໜ້າຕ້າງໜໍ່ຂົນ

ຂໍ້ມູນຈາກການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງ (E&D) ແລະ ບົດລາຍງານການວິເຄາະຈາກສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (FSRC)

ຂໍ້​ມູນ​ເຫຼົ່ານີ້​ແມ່ນ​ນຳ​ໃຊ້​ໃນ​ການ​ຈັດ​ຕັ້ງ​ປະຕິບັດ​ແຜນ​ຈັດ​ສັນ​ຄຸ້ມ​ຄອງ ແລະ ນຳ​ໃຊ້​ປ່າ​ໄມ້​ປ່ອງ​ແບບ​ຍືນ​ຍົງ (CM) ແລະ ການ​ຕິດ​ຕາມ​ກວດ​ກາ​ປະ​ເມີນ​ປ່າ​ໄມ້​ປ່ອງ. ນອກ​ຈາກ​ນັ້ນ ຍັງ​ໃຊ້​ເພື່ອ​ຄາດ​ຄະ​ເນ​ປະ​ລິ​ມານ​ໜໍ່​ຂົມ​ໃນ​ພື້ນ​ທີ່​ໜໍ່​ຂົມ​ທັງ​ໝົດ ເພື່ອ​ໃຫ້​ບ້ານ​ນຳ​ໃຊ້​ປ່າ​ໄມ້​ຂົມ​ແບບ​ຍືນ​ຍົງ ແລະ ເພື່ອ​ສ້າງ​ແຜນ​ພັດ​ທະ​ນາ​ທຸ​ລະ​ກິດ​ໃຫ້​ແກ່​ຊາວ​ບ້ານ.

ຄໍາ​ແນະ​ນຳ​ໃນ​ການ​ຄຸ້ມ​ຄອງ​ປ່າ​ໄມ້​ຂົມ

- 1) ອີງ​ຕາມ​ຂໍ້​ມູນ​ກ່ຽວ​ກັບ​ໄມ້​ຂົມ​ທຳ​ມະ​ຊາດ, ໃນ​ເວ​ລາ​ທີ່ 100% ຂອງ​ລຳ​ໄມ້​ຂົມ​ທີ່​ມີ​ອາຍຸ​ແກ່​ກ່ວາ 3 ປີ ໄດ້​ຖືກ​ຕັດ​ອອກ​ທັງ​ໝົດ ໃນ​ທຸກ​ໆ​ປີ ຫຼື ທຸກ​ໆ 2 ປີ ແລະ ບໍ່​ມີ​ການ​ເກັບ​ກູ້​ໜໍ່​ໃນ​ຊ່ວງ​ລະ​ດູ​ການ​ອອກ​ໜໍ່ ແມ່ນ​ສິ່ງ​ຜິດ​ເຮັດ​ໃຫ້​ຈຳ​ນວນ​ໜໍ່​ບໍ່​ຫຼາຍ​ຫຼັງ​ຈາກ​ລະ​ດູ​ການ​ເກັບ​ກູ້.
- 2) ເຕັກ​ນິກ​ໃນ​ການ​ຕັດ​ລຳ​ໄມ້​ຂົມ​ທີ່​ມີ​ອາຍຸ​ແກ່ ຫຼາຍ​ກ່ວາ 3 ປີ ອອກ​ທັງ​ໝົດ​ໃນ​ທຸກ​ໆ​ປີ ແລະ ການ​ກຳ​ນົດ​ລະ​ດູ​ການ​ເກັບ​ກູ້​ໜໍ່​ລະ​ຫວ່າງ​ເດືອນ​ທັນ​ວາ ຫາ ເດືອນ​ມີ​ນາ ແມ່ນ​ເຕັກ​ນິກ​ທີ່​ເໝາະ​ສົມ​ທີ່​ສຸດ​ເພື່ອ​ຮັບ​ປະ​ກັນ​ຄວາມ​ຍືນ​ຍົງ​ຂອງ​ປ່າ​ໄມ້​ຂົມ.

ການ​ວາງ​ແຜນ​ຮົ່ວ​ໄມ້

ການ​ວາງ​ແຖວ​ຮົ່ວ​ໄມ້

ການ​ສ້າງ​ຕັ້ງ​ຮົ່ວ​ໄມ້

ຕົວ​ຢ່າງ​ທີ່ 1 ປ້າຍ​ໄມ້

ປ້າຍ​ໄມ້

ໝໍ່​ໄມ້

ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ກວັນ (KUAN E&D)

ການຕິດຕັ້ງດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ກວັນ

ດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ກວັນໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປ່າທຳມະຊາດຂອງ 2 ບ້ານຄື: ບ້ານເອີນ ແລະ ບ້ານຊຽງແມນ, ເມືອງວຽງໄຊ, ແຂວງຫົວພັນ.

ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງແຕ່ລະດອນທິດລອງ ແມ່ນໄດ້ຄັດເລືອກໂດຍອີງໃສ່ປ່າໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງຕອນໄມ້ກວັນ ແລະ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 4 ດອນທິດລອງ ລວມທັງໝົດ 4 ດອນທິດລອງ.

ຂະໜາດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງດອນທິດລອງແມ່ນ = 30 x 30 m ຫລື 900 m² = 3600 m² ຂອງດອນທັງໝົດ.

ການຈັດວາງແຜນຜັງຂອງດອນທິດລອງ: ໃນແຕ່ລະບ້ານ, ດອນຕົວຢ່າງແຕ່ລະດອນແມ່ນຕັ້ງຢູ່ຕິດກັນ ຫຼື ລຽນກັນ ແລະ ມີຮີ່ວອ້ອມແຕ່ລະດອນທິດລອງເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດລ້ຽງທຳລາຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຊາວບ້ານໄປເກັບກູ້.

ການຈັດວາງດອນໄມ້ກວັນ

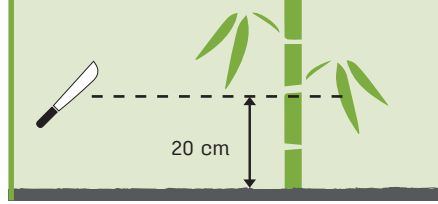
30 ມ.	ສິ່ງທິດລອງທີ່ 1	ສິ່ງທິດລອງທີ່ 2	ສິ່ງທິດລອງທີ່ 3	ສິ່ງທິດລອງທີ່ 4
	30 ມ.	30 ມ.	30 ມ.	30 ມ.

ວິທີການທິດລອງ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງ 4 ດອນທິດລອງ

- ສິ່ງທິດລອງທີ່ 1 (T1): ຕັດລຳໄມ້ທີ່ແກ່ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ອອກ 100% ແຕ່ລະປີ ໃນເດືອນມັງກອນ.
- ສິ່ງທິດລອງທີ່ 2 (T2): ຕັດລຳໄມ້ທີ່ແກ່ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ອອກ 100% ທຸກໆ 2 ປີ ໃນເດືອນມັງກອນ.
- ສິ່ງທິດລອງທີ່ 3 (T3): ຕັດລຳໄມ້ທີ່ແກ່ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ອອກ 100% ແລະ ຕັດລຳໄມ້ອາຍຸ 1-2 ປີ ອອກ 20% ໃນແຕ່ລະປີ ໃນຊ່ວງເດືອນມັງກອນ.
- ສິ່ງທິດລອງທີ່ 4 (T4): ເປັນດອນປຽບທຽບການທິດລອງ ໝາຍຄວາມວ່າປະໂວ້ຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ບໍ່ມີການຕັດລຳອອກ.

ວິທີການຕັດ: ນຳໃຊ້ມີດຕັດລຳໄມ້ກວັນສູງປະມານ 20 ຊມ ຈາກພື້ນດິນ.

ການອະນາໄມ: ຫຼັງຈາກທີ່ຕັດແລ້ວ, ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກກວດອນທິດລອງ (ບໍ່ໃຫ້ຈູດ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຮົ່ວປ້ອງກັນເພີ່ມ).

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ກວັນ

ປະເພດການເກັບກຳຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳຈາກດອນສາທິດ ແລະ ທິດລອງແຕ່ລະດອນ ແມ່ນມີຢູ່ 3 ປະເພດ ຄື:

- (1) ຈຳນວນໜໍ່ເກີດໃໝ່ຕໍ່ລຳ ພ້ອມກັບຂະໜາດ (ໜ້າຕ້າງ ແລະ ລວງສູງ) ແລະ ນ້ຳໜັກ (ລຳເກີດໃໝ່),
- (2) ຈຳນວນລຳ ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ພ້ອມຂະໜາດ (ໜ້າຕ້າງ, ລວງຍາວ) ແລະ ນ້ຳໜັກ
- (3) ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 1-2 ປີ ທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ພ້ອມກັບຂະໜາດ (ໜ້າຕ້າງ, ລວງຍາວ), ນ້ຳໜັກ ແລະ ຮູບຮ່າງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ (CM) ແລະ ການ ຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການທິດລອງ (E&D) ແລະ ການສຳຫຼວດໃນ 6 ບ້ານ ແລະ 10 ຕອນໄມ້ກວັນ ທີ່ກວມເອົາພື້ນທີ່ 142 ເຮັກຕາ (ອີງຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ:

	ນ້ຳໜັກ ໄມ້ນານ	ໜ້າຕ້າງ	ຈຳນວນ ປ່ອງ	ລວງຍາວ ຂອງປ່ອງ	ຈຳນວນ ສຸມ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນລຳ ອາຍຸ 1 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນລຳ ອາຍຸ 2 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນລຳ ອາຍຸ 3 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນລຳ ອາຍຸຫຼາຍ ກວ່າ 3 ປີ/ ເຮັກຕາ
ບ້ານທີ່ຈັດສັນ CM	10.9	7.4	11.4	83.3	203	1,153	1,489		3,948
ການທິດລອງ E&D ບ.ເອີນ		7.25			122	1,707	1,679	1,804	4,364
ການທິດລອງ E&D ບ.ຊຽງແມນ		5.6			85	2,276	2,385	2,799	5,244
ສະເລ່ຍຂໍ້ມູນ ເພື່ອນຳໃຊ້ ໃນຕໍ່ໜ້າ									

ຄໍາແນະນໍາໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ

- 1) ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ໃນທຳມະຊາດ, ລໍາໄມ້ກວັນທີ່ມີອາຍຸອ່ອນແມ່ນຈະມີຕົວດ້ວງເຈາະທຳລາຍ ເຮັດໃຫ້ໜຶ່ງເນົ່າຕາຍໃນຕົ້ນລະດູຝົນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ການຕັດລໍາໄມ້ກວັນ ທີ່ມີອາຍຸແກ່ກວ່າ 3 ປີ ຂຶ້ນໄປ ອອກເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການຄ້າຂາຍ ຫຼື ອຸດສາຫະກຳ, ຄວນຂຸດຄົ້ນໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ ເດືອນພະຈິກ - ເມສາ ເພາະເປັນຊ່ວງທີ່ໄມ້ກວັນຢຸດການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຍັງເປັນໂອກາດໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປ້ອງກັນການເກີດໄຟໄໝ້ລາມປ່າອີກ.
- 2) ເຕັກນິກການຕັດໄມ້ກວັນ ແມ່ນຕັດລໍາໄມ້ ທີ່ມີອາຍຸແກ່ກວ່າ 3 ປີ ຂຶ້ນໄປ ອອກ 100% ພ້ອມທັງຕັດລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1-2 ປີ ອອກ 20% ໃນແຕ່ລະປີ ແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມສໍາລັບຊາວບ້ານ ແລະ ລໍາໄມ້ອ່ອນທີ່ມີອາຍຸ 1-2 ປີ ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຫັດຖະກຳຈັກສານເພື່ອນໍາໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ ຫຼື ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.
- 3) ຄໍາແນະນໍາເພີ່ມເຕີມ ໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນອະນາຄົດຕ້ອງໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບລະດູການທີ່ເໝາະສົມໃນການຕັດລໍາອ່ອນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໜ້ອ້ອນໃນລະຫວ່າງການຂຸດຄົ້ນໄມ້ກວັນ.

ກາໝາຍຕົວເລຂ

ປ້າຍໄມ້ 1

ປ້າຍໄມ້ 3

ປ້າຍໄມ້ 4

ການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ຫີກ (HOK E&D)

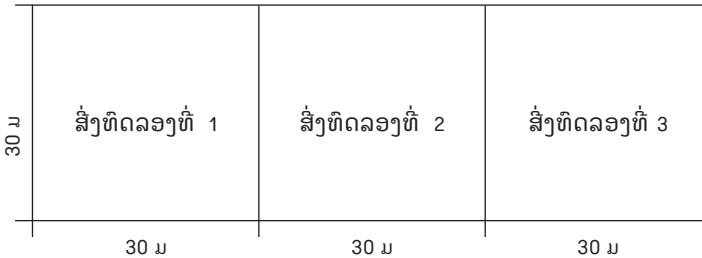
ການຕິດຕັ້ງດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ຫີກ

ດອນຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທົດລອງໄມ້ຫີກໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ປ່າທຳມະຊາດ ຢູ່ໃນ 2 ບ້ານຄື: ບ້ານນາໂພ ແລະ ບ້ານຝາດ, ເມືອງວຽງໄຊ, ແຂວງຫົວພັນ.

ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງແຕ່ລະດອນທົດລອງ ແມ່ນໄດ້ຄັດເລືອກໂດຍອີງໃສ່ປ່າໄມ້ຫີກທີ່ສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງປ່າໄມ້ຫີກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ.

- ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ: ມີ 3 ດອນທົດລອງ ລວມທັງໝົດ 3 ດອນຕົວຢ່າງ
- ຂະໜາດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງດອນທົດລອງ: 30 x 30 m ຫຼື 900 m² = 2,700 m²
- ແຜນຜັງຂອງດອນທົດລອງ: ໂດຍມີຮິ້ວປ້ອງກັນດອນທົດລອງ.

ການຈັດວາງດອນໄມ້ຫີກ

ຮູບແບບການທົດລອງໃນປ່າໄມ້ຫີກຂອງບ້ານນາໂພ

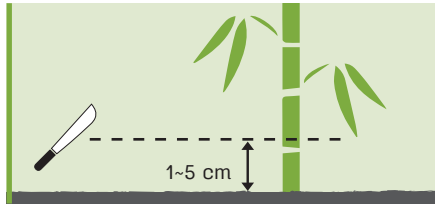
- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 1 (T1): ຕັດລຳໄມ້ແກ່ ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ 100% ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ເດືອນມິຖຸນາຫາວັນທີ 15 ເດືອນກັນຍາ ທຸກໆປີ. ເຄືອນຍ້າຍລຳ ຫຼື ຫງ່າທີ່ຕາຍ ອອກຈາກດອນ.
- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 2 (T2): ຕັດລຳໄມ້ແກ່ ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ 100% ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ເດືອນມິຖຸນາຫາວັນທີ 20 ເດືອນຕຸລາ ທຸກໆປີ. ເຄືອນຍ້າຍລຳ ຫຼື ຫງ່າທີ່ຕາຍ ອອກຈາກດອນ.
- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 3 (T3): ບໍ່ມີຕັດລຳໄມ້ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ເດືອນມິຖຸນາຫາວັນທີ 20 ເດືອນຕຸລາ ທຸກໆປີ.

ຮູບແບບການທົດລອງໄມ້ຫົກ ບ້ານຝາດ

- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 1 (T1): ຕັດລໍາໄມ້ແກ່ ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ 50% ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ ເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ວັນທີ 15 ເດືອນກັນຍາ ທຸກໆປີ. ເຄື່ອນຍ້າຍລໍາ ຫຼື ຫງ່າທີ່ຕາຍ ອອກຈາກດອນ.
- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 2 (T2): ຕັດລໍາໄມ້ແກ່ ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ 50% ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ ເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ວັນທີ 20 ເດືອນຕຸລາ ທຸກໆປີ. ເຄື່ອນຍ້າຍລໍາ ຫຼື ຫງ່າທີ່ຕາຍ ອອກຈາກດອນ.
- ສິ່ງທົດລອງທີ່ 3 (T3): ບໍ່ມີຕັດລໍາໄມ້ອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ ເດືອນມິຖຸນາຫາວັນທີ 20 ເດືອນຕຸລາ ທຸກໆປີ.

ວິທີການຕັດ: ນໍາໃຊ້ມິດຕັດລໍາໄມ້ຫົກ ສູງປະມານ 5-10 ຊມ ຈາກພື້ນດິນ.

ການອະນາໄມ: ຫຼັງຈາກທີ່ຕັດແລ້ວ, ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ອອກຈາກດອນທົດລອງ (ບໍ່ໃຫ້ຈູດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ເພື່ອສ້າງຮົ້ວປ້ອງກັນເພີ່ມ).

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂອງການຄົ້ນຄວ້າສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ຫົກ

ປະເພດການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໃນການທົດລອງ ປະກອບດ້ວຍ 3 ປະເພດຄື: (1) ຈໍານວນໝໍ້ສິບພັນ ພ້ອມກັບວັດແທກຂະໜາດໜ້າຕ່າງ ແລະ ລວງສູງ, (2) ຈໍານວນໝໍ້ທີ່ເກັບກູ້ ພ້ອມກັບວັດແທກຂະໜາດໜ້າຕ່າງ, ລວງຍາວ ແລະ ນໍ້າໜັກ ແລະ (3) ຈໍານວນຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ພ້ອມກັບວັດແທກຂະໜາດໜ້າຕ່າງ, ລວງສູງ ແລະ ນໍ້າໜັກ.

ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແບບຍືນຍົງ (CM) ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນສະເລ່ຍຈາກການທົດລອງ (E&D) ແລະ ການສໍາຫຼວດໃນລະຫວ່າງ ການວາງແຜນການຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກໃນ 6 ບ້ານ ແລະ 14 ດອນ, ສໍາຫຼວດ 1% ໃນເມື່ອທີ່ 560 ເຮັກຕາ.

	ຈຳນວນ ສຸມ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນ ລຳອາຍຸ 1 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນ ລຳອາຍຸ 2 ປີ/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນ ລຳອາຍຸ 3 ປີ ແລະ >3 ປີ/ ເຮັກຕາ	ສະເລ່ຍ ຈຳນວນ ໝໍ້ /ເຮັກຕາ	ນ້ຳໜັກ ໝໍ້ສິດ kg/ ເຮັກຕາ	ຈຳນວນ ລຳອາຍຸ 1 ປີ/ ສຸມ	ຈຳນວນ ລຳອາຍຸ 2 ປີ/ ສຸມ	ຈຳນວນ ໝໍ້/ສຸມ	ຈຳນວນ ໝໍ້/ 1 ລຳແມ່ຜົນ ສະເລ່ຍ 1&2 ປີ	ຈຳນວນ ໝໍ້/1 ລຳ ແມ່ຜົນ ອາຍຸ 1 ປີ
ບ້ານທີ່ ຈັດສັນ CM	185	564	924	2,874	5,636	5,636	3.05	5.00	30.49	7.58	
ການ ທົດລອງ E&D ບ.ນາໂພ	189	431	359	2,610	1,969	1,888	2.28	1.90	10.42	4.98	4.6
ການ ທົດລອງ E&D ບ.ຝາດ	126	407	316	1,943	2,674	2,317	3.24	2.51	21.24	7.39	6.6
ຂໍ້ມູນ ທີ່ນຳໃຊ້											

ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫີກ

- 1) ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫີກ ແມ່ນ ຕັດລຳໄມ້ແກ່ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 3 ປີ ອອກ 50% ໃນທຸກໆ 2 ປີ ແລະ ໃຫ້ເກັບກູ້ໝໍ້ໃນເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ຂອງທຸກໆປີ.
- 2) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບການ ພາຍໃນບ້ານໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຫີກໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ຊັງນ້ຳໜັກໄມ້.

ນັບຈຳນວນໄມ້.

ປ້າຍເຕືອນ.

ເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແຂວງຫົວພັນ

ຄູ່ມືການສໍາຫຼວດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ ວິທີການຢູ່ໃນ
ຂັ້ນບ້ານ- ເມືອງຊໍາເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ສີບເບົາ

ຄຳນຳ ວິທີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (CM)

ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໄປຕາມໂຄງຮ່າງວຽກງານຂອງໂຄງການພັດທະນາ ໄມ້ປ່ອງ ແຂວງຫົວພັນ (ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ), ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ. ນັບແຕ່ປີ 2011, ອົງການ Gret ໄດ້ຮ່ວມງານກັບອົງການ SNV, ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ແຜນຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງແຂວງຫົວພັນເພື່ອພັດທະນາໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນ 3 ເມືອງຄື: ເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໂຊ ແລະ ສິບເບົາ. ເຊິ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້ໂຄງການແມ່ນໄດ້ຊ່ວຍໃນການພັດທະນາ 4 ປະເພດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ໂດຍມີ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຄື:

- ໄມ້ກວັນ (*Dendrocalamus longifimbriatus*) ສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຮງງານເພື່ອແປຮູບເປັນ ໄມ້ດົ້ວ ແລະ ໄມ້ເສັ້ນເພື່ອສິ່ງອອກສູ່ຕະຫຼາດຫວຽດນາມ.
- ໄມ້ຂົມ (*Indosassa sinica*) ສະໜອງໜີ້ສິດໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກທົ່ວໄປ.
- ໄມ້ຫົກ (*Dendrocalamus hamiltonii*) ຜະລິດເປັນໜີ້ແຫ້ງເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດ ພາຍໃນ, ຕະຫຼາດນັດວຽງຈັນ ແລະ ຕະຫຼາດຫວຽດນາມ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງໃນການຊົມໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງ ການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ, ອົງປະກອບຫຼັກອັນໜຶ່ງຂອງໂຄງການແມ່ນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸ ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການວາງແຜນໃນການ ຄຸ້ມຄອງ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນອອກແບບມາເພື່ອ (ການວາງແຜນກຳນົດ, ສຳຫຼວດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ).

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຊ້ໃນການຝຶກອົບຮົມໃນການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ສຳຫຼວດປ່າໄມ້ປ່ອງ ເຊິ່ງເນື້ອໃນແມ່ນອອກແບບເພື່ອການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມໃນການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານ.

ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມສຳລັບຄູຝຶກ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ນັກຮຽນນັກສຶກສາ, ຜູ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ສະຖາບັນການຝຶກອົບຮົມ, ພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແບບຍືນຍົງ.

ເຖິງວ່າປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ຈະມີເນື້ອໃນໃຈຄວາມກ້ວາງຂວາງ, ແຕ່ຈະບໍ່ລວມບັນດາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູ່ຝຶກ, ທັກສະໃນການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ທັກສະໃນການອໍານວຍ ຄວາມສະດວກ, ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ GIS ຕ່າງໆ.

ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຄວບຄູ່ກັບບັນດາຫົວຂໍ້ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ກອງປະຊຸມການຝຶກອົບຮົມ.
- ຕາຕະລາງການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະຕອນຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.
- ເອກະສານ Excel ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ໄດ້ມາຈາກບ້ານ (ການສືບທະນາກັບຊາວບ້ານ ແລະ ການສຳຫຼວດຈາກປ່າໄມ້ປ່ອງ).
- ການຝຶກອົບຮົມໂປຼແກມແຕ້ມແຜ່ນທີ່ (GIS software).

ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ບັນດາລະບຽບການຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາຄູ່ມືຂອງສປປລາວ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ໝວດທີ່ 3 ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະບັບວັນທີ່ 21/10/2003, ມາດຕາທີ່ 27.
- ກົດໝາຍປ່າໄມ້, 2007.
- ກົດໝາຍທີ່ດິນ, 2003.
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ປຶ້ມຄູ່ມື “ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນບ້ານ” ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້/ກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ, 2010.
- 2012. ປຶ້ມຄູ່ມືການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ທົດລອງຢູ່ເມືອງວຽງຄຳ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໂດຍສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ NAFRI-IRD-CIFOR, ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປລາວ.

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ວິທີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ(CM)

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງອົງປະກອບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ, ທີມງານໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັບວິຊາການຂອງຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນເມືອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PLUP) ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານແມ່ນໄດ້ມີການກຳນົດ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນປີ 2009, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳເມືອງ (ປະຈຸບັນເປັນໜ່ວຍງານໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ) ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (LUP) ຢູ່ເມືອງຊຳເໜືອ ແລະ ວຽງໄຊ, ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນແນ່ໃສ່ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ທີ່ດິນກະສິກຳເທົ່ານັ້ນ.

ໃນປີ 2011, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ໃນບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນເມືອງສິບເປົ້າ ແລະ ເມືອງວຽງໄຊ, ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.

ໃນປີ 2011, ວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ເມືອງວຽງຄຳ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ເຊິ່ງວິທີການນີ້ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ມີການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການປະສານງານລະຫວ່າງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກັບ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂອງເມືອງ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ ແລະ ທັງເປັນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງແຜນການພັດທະນາໃນຂັ້ນບ້ານ (VDP). ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງໃນການອອກແບບ ແລະ ການສະເໜີໂຄງການ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂຄງການພັດທະນາເຂດເນີນສູງ ຫຼື NUDP.

ໃນປີ 2012, ໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເມືອງ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ຫຼາຍບ້ານເປົ້າໝາຍ. ທຸກຂັ້ນຕອນແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂັ້ນບ້ານ (VLMC), ໂດຍຄະນະດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຈາກຊາວບ້ານຈຳນວນ 10 ທ່ານຕໍ່ບ້ານ. ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍ ແມ່ນເພື່ອກຳນົດ ແລະ ສຳຫຼວດຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ດິນປະເພດອື່ນໆ ພາຍໃນບ້ານ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນດິນເຂດລ້ຽງສັດ, ດິນກະສິກຳ, ດິນເຂດກໍ່ສ້າງ...ໆລຽງ). ເຖິງແມ່ນວ່າວິທີການດັ່ງກ່າວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຜົນດີຫຼາຍຢ່າງແຕ່ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ງົບປະມານມະຫາສານ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ໃຊ້ໄລຍະເວລາຫຼາຍ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມແລ້ວ, ວິຊາການປ່າໄມ້ຂອງໂຄງການປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັບຊາວບ້ານ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງແຜນໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ສະນັ້ນໃນປີ 2012, ວິທີການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄື: ການກຳນົດ ແລະ ການແບ່ງເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດອື່ນໆ ແລະ ແຜນໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງວິທີດັ່ງກ່າວແມ່ນໃຊ້ເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຫຼາຍ. ສະນັ້ນ, ແມ່ນ

ໄດ້ມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການດັດແກ້ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ. ໃນປີ 2012, ໂຄງການໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮັບການຮຽກຮ້ອງຈາກພາກສ່ວນລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເລັ່ງເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍບ້ານຢູ່ໃນແຂວງຫົວພັນ, ເພື່ອໃຫ້ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໄປສູ່ຫຼາຍບ້ານ ແລະ ສະມາດຕອບສະໜອງຕາມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດຂອງສິ່ງຕ້ອງໄສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງທ້າທາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ແຕ່ກໍ່ເປັນໂອກາດທີ່ດີໃຫ້ແກ້ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໃນການປະເມີນຄືນບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເວລາໜ້ອຍລົງແຕ່ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະສົມວິທີການລະຫວ່າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ເພື່ອປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງວິທີການໃໝ່, ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 2012, ໂຄງການໄມ້ປ່ອງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນມາ ສຳລັບແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ (ກອງປະຊຸມຕ່ອງໂສ້ໜີ້ໄມ້ຂົນສົດ, ໜີ້ໄມ້ຫົກແຫ້ງ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ເຝີນີເຈີ, ໄມ້ຊາງ ແລະ ໄມ້ກວັນ) ຢູ່ເມືອງວຽງໄຊ ແລະ ສົບເບົາ, ແຂວງຫົວພັນ. ເຊິ່ງໃນນັ້ນໜຶ່ງຫົວຂໍ້ຫຼັກແມ່ນການສົນທະນາກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ໂວກວ່າໃນການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງໄດ້ສົນທະນາກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານຈາກແຕ່ລະພາກສ່ວນ (ພາກສ່ວນຊາວບ້ານ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ພາກລັດ). ລະຫວ່າງການສົນທະນາດັ່ງກ່າວ ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄດ້ສະເໜີວິທີການ.

ໃໝ່ເຊິ່ງຊື່ວ່າ “ວິທີການຮ່ວມ” (CM) ເຊິ່ງເປັນວິທີການທີ່ລວມບັນດາຂັ້ນຕອນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PLUP) ແລະ ວິທີການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ (ການສຳຫຼວດ, ການວາງແຜນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ). ບັນດາຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຊັບຊ້ອນ, ເນັ້ນໜັກບັນດາກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຕ່ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເທົ່າທຽມກັນ.

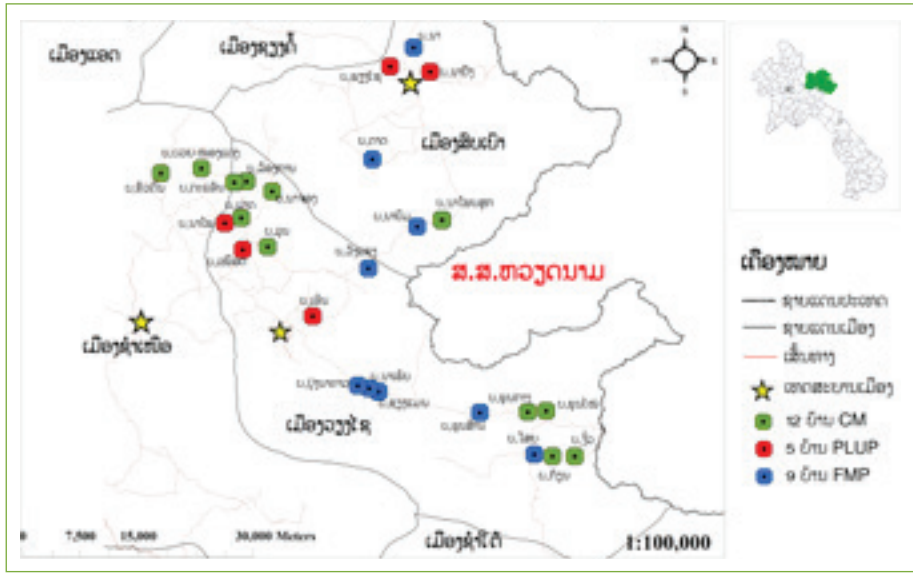
ໃນຕົ້ນປີ 2013, ວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ວິທີການຮ່ວມ) ດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນ 12 ບ້ານ. ເຊິ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ບັນດາບ້ານທີ່ມີໜີ້ໄມ້ ແລະ ໜີ້ໄມ້ ກັບບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ກັນເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂດກຸ່ມບ້ານເມືອງປານ, ເມືອງວຽງໄຊ. ຈາກນັ້ນແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ບັນດາບ້ານທີ່ມີໄມ້ກວັນທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອຂອງເມືອງວຽງໄຊ.

ໃນຮູບທີ່ 1 ແຜນທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການພັດທະນາການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ນັບແຕ່ປີ 2011 ແລະ 2012, ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄດ້ສະໜັບສະໜູນແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນຈຳນວນ 9 ບ້ານ (ບ້ານສີຝ້າ). ໃນປີ 2012 ໂຄງການໄດ້ສະໜັບສະໜູນການປັບປຸງວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນຈຳນວນ 5 ບ້ານ (ບ້ານສີແດງ). ແຕ່ປີ 2013-2015 ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ “ວິທີການຮ່ວມ” ຢູ່ໃນ 12 ບ້ານ (ບ້ານສີຂຽວ).

ແຜນທີ່ສະແດງການພັດທະນາການຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງນັບແຕ່ປີ 2011.

- ສີຟ້າ: ບ້ານທີ່ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນປີ 2011-2012.
- ສີແດງ: ບ້ານທີ່ມີວິທີການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນປີ 2012.
- ສີຂຽວ: ບ້ານທີ່ມີວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ວິທີການຮ່ວມ) ໃນປີ 2013.

ບັນດາບ້ານທີ່ມີການຈັດສັນວິທີການຮ່ວມ (CM) - ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PLUP) - ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ (FMP) ເມືອງຊໍາເໜືອ - ວຽງໄຊ - ສິບເບົາ, ແຂວງຫົວພັນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ປີ 2011-2015

“ນີ້ເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ເພາະສະນັ້ນວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ໜ້າທີ່ກັບສະພາບການໃນປະຈຸບັນຢູ່ພາຍໃນວິທີການທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ແລກປ່ຽນວິທີການດັ່ງກ່າວກັບບັນດາໂຄງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນໃນຂະບວນການຮຽນຮູ້ດັ່ງກ່າວ.”

ຈາກປະສົບການ ແລະ ການປັບປຸງໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ປະຈຸບັນວິທີການຈັດສັນປ່າແມ່ນມີທັງໝົດ 11 ຂັ້ນຕອນ ດ້ວຍກັນເຊິ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້. ເຊິ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນແມ່ນຈະມີຈຸດປະສົງ, ວິທີການສະເພາະ ພ້ອມທັງໄລຍະເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນຈະອະທິບາຍລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ຄູ່ຝຶກ ເພື່ອໃຊ້ໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຈັດສັນປ່າ.

ວິທີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີດັ່ງນີ້:

ຂັ້ນຕອນ	ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ	ໄລຍະເວລາ	ວິໄສທັດ	ຈຸດປະສົງ
	ຂັ້ນຕອນທຳອິດ ກະກຽມອຸປະກອນ			
1	ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.	1 ມື້	ຕ້ອງການໃຫ້ມີອຸປະກອນໃຫ້ທຸກທ່ານເຂົ້າໃຈ	ສ້າງແຜ່ນທີ່ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
2	ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະ ຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.	ເຄິ່ງມື້	ເພື່ອໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄັດເລືອກທີມງານທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.	ແນະນຳທີມງານທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກ່າວຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການໃນການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານທຸກຄົນຄັດເລືອກທີມງານ. ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.
3	ກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.	1-3 ມື້	ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງໂດຍອີງໃສ່ແຜນການຈັດສັນທີ່ດິນຈຸລະພາກ	ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງເລື່ອງເຂດຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານຕໍ່ບ້ານ ໃນກໍລະນີທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງມີຢູ່ຕາມເຂດຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານ.
4	ຄັດເລືອກຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຈັດສັນຢູ່ພາຍໃນບ້ານ (ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີມູນຄ່າທາງດ້ານການຕະຫຼາດ).	2-4 ຊົ່ວໂມງ	ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງຜົນໄດ້ຮັບຈາກຕ້ອງໄສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ.	ໜຶ່ງ ຫຼື ອາດຈະຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຊະນິດໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເພື່ອຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ.
5	ຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບ້ານ.	2-4 ຊົ່ວໂມງ	ເພາະວ່າແຮງງານແມ່ນມີຈຳນວນຈຳກັດຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.	ເພື່ອຄິດໄລ່ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ.
6	ກຳນົດປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການ ຈັດສັນ ແລະ ເຂດຕ້ອງການໃຫ້ມີການປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ.	1-2 ຊົ່ວໂມງ	ໃຊ້ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິໃນການກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍອີງຕາມບັນດາມາດຖານຕ່າງໆ ທີ່ມີ.	ເພື່ອໃຫ້ມີການກຳນົດຂັ້ນທຳອິດຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.
7	ກຳນົດເຂດ ແລະ ດອນຕົວຢ່າງໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.	ເຄິ່ງເຄິ່ງມື້	ປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ຄືກັນ, ສະນັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດດອນຕົວຢ່າງໂດຍອີງຕາມມາດຖານຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.	ເພື່ອກຳນົດຕອນຍ່ອຍ ແລະ ດອນຕົວຢ່າງທີ່ຈະສຳຫຼວດ.

ຂັ້ນຕອນ	ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ	ໄລຍະເວລາ	ວິໄສທັດ	ຈຸດປະສົງ
8	ສຳຫຼວດບັນດາດອນຕົວຢ່າງໃນພາກສະໜາມ.	1-4 ມື້	ສຳຫຼວດ 1 ເປີເຊັນຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ	ສຳຫຼວດ 1 ເປີເຊັນຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ. .
9	ສິນທະນາກ່ຽວກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.	1 ມື້	ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດເປັນຂອງລວມບ້ານແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ມີລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງ.	ສ້າງລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.
10	ກະກຽມເອກະສານລະອຽດໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແຕ້ມແຜນທີ່ກະດານພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງ.	1-2 ມື້		ເພື່ອໃຫ້ມີເອກະສານສັງລວມບັນດາຜົນໄດ້ຮັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຊັນຮັບຮອງຈາກບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
11	ປິດກອງປະຊຸມ ແລະ ຮັບຮອງເອກະສານການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.	ເຄິ່ງເຄິ່ງມື້	ຊາວບ້ານທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍບັນດາຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.	ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຮັບຮູ້.
	ເຊັນຮັບຮອງແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.	1-5	ລວບລວມເອກະສານທັງໝົດ ແລະ ຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງບັນດາຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບ້ານ.

ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ແມ່ນຈະອະທິບາຍແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕາມໂຄງສ້າງລຸ່ມນີ້:

- ຈຸດປະສົງ
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
- ໄລຍະເວລາ
- ເອກະສານ ແລະ ອຸປະກອນ
- ວິທີການ
- ຜົນໄດ້ຮັບ
- ຄຳແນະນຳ

ຂັ້ນຕອນກະກຽມ

ການກະກຽມກ່ອນລົງພາກສະໜາມ

- ການແຈ້ງການ ແລະ ຍອມຮັບໃນຂັ້ນບ້ານ⁴ (FPIC).
- ການຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບບ້ານທີ່ສົນໃຈຕ້ອງການຢາກໃຫ້ມີແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ການຖາມເລື່ອງຄວາມພ້ອມຂອງບ້ານ, ການອະທິບາຍແຜນວຽກ ແລະ ຈຸດປະສົງ.
- ການສະເໜີຂໍ້ຕົກລົງເປັນທາງການຈາກທ່ານເຈົ້າເມືອງເພື່ອອະນຸມັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໃນແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ການນຳສະເໜີວິທີການ ແລະ ສ້າງແຜນວຽກກັບວິຊາການທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ວິຊາການທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ. ເຊິ່ງວິຊາການເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສະນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມກ່ອນລົງມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ.
- ກະກຽມ ແລະ ແຈກຢາຍໜັງສືແຈ້ງເຊີນໃຫ້ແກ່ບ້ານອ້ອມຂ້າງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເພື່ອສົນທະນາເລື່ອງເຂດຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານ. ເຊິ່ງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານອ້ອມຂ້າງຕ້ອງຖືເອກະສານທັງໝົດທີ່ກ່ຽວກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຕົນເອງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເອົາກາປະທັບບ້ານມາພ້ອມ. ເຊີນຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງແມ່ນ 3 ທ່ານຕໍ່ບ້ານ, ເຊິ່ງມີນາຍບ້ານ 2 ທ່ານ ແລະ ແນວໂຮມບ້ານ 1 ທ່ານ ຜູ້ທີ່ຮູ້ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຕົນເອງດີທີ່ສຸດ.
- ການກະກຽມອຸປະກອນ ແລະ ງົບປະມານ (ເບິ່ງລາຍການອຸປະກອນໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ).

4. <http://www.forestpeoples.org/guiding-principles/free-prior-and-informed-consent-fpic>

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ຈັດທະນະຕຸກວອນ

ແຂວງຫົວພັນ
ເມືອງວຽງໄຊ

ເລກທີ. 99 / ຈມ
ວັນທີ... 15 / 02 / 2013

ຂໍ້ຕົກລົງ.

**ວ່າດ້ວຍ ການກຳນົດເອົາບ້ານຝາດ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ**

- ອີງຕາມ: ກົດໝາຍປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ສະບັບເລກທີ 03 / ສສຊ ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003 ໃນ ໝວດທີ III ມາດຕາທີ 27 ວ່າດ້ວຍເສັດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າເມືອງ
- ອີງຕາມ: ກອງປະຊຸມຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແຂວງຫົວພັນ ຄັ້ງວັນທີ 19 / 12 / 2012.
- ອີງຕາມ: ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ ແກ່ການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ແຂວງຫົວພັນ ເມືອງວຽງໄຊ.
- ອີງຕາມ: ແຜນດຳເນີນງານຂອງອົງການສົ່ງເສີມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ຢູ່ເມືອງວຽງໄຊ

ເຈົ້າເມືອງ ເມືອງວຽງໄຊຕົກລົງ:

- ມາດຕາ I: ເສັດດີໃຫ້ໂຄງການສົ່ງເສີມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ປະຈຳຢູ່ເມືອງວຽງໄຊ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ບ້ານ ຝາດ ເມືອງວຽງໄຊ.
- ມາດຕາ II: ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ອົງການສົ່ງເສີມ ພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ປະຈຳຢູ່ເມືອງວຽງໄຊ ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສົ່ງແວດລ້ອມເມືອງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຝາດ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ.
- ມາດຕາ III : ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

໑໑ ໂຮມມິໄລ

ປະເພດ

1 ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ	1 ສະບັບ
2 ຫ້ອງການ ສສມ	1 ສະບັບ
3 ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	1 ສະບັບ
4 ບ້ານ ຝາດ	1 ສະບັບ
5 ສຳເນົາ	1 ສະບັບ

ເອກະສານອະນຸມັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງຈາກທ່ານເຈົ້າເມືອງ

ສ້າງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ, ເປັນຂັ້ນຕອນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ການສ້າງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປເພື່ອໃຊ້ໃນວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ PLUP ແມ່ນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍທີມງານທີ່ເຮັດວຽກກັບຊາວບ້ານໃນການແຕ້ມບັນດາເສັ້ນລະດັບຕ່າງໆ ໂດຍໃຊ້ພາບຈາກແຜ່ນທີ່ດາວທຽມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການນຳໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເພາະບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ແລະ ເປັນການຍາກໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານທີ່ຈະຮູ້ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້. ໃນປີ 2011, ໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍໂຄງການກະສິກຳກະເສດອິນຊີ (Agrisud project)⁵ ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງເພື່ອສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ, ທີມງານໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງເຫັນວ່າຈຸປະກອນດັ່ງກ່າວແມ່ນເຮັດໃຫ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບພູມສັນຖານຕ່າງໆ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນດີຂອງພູມສັນຖານ ແລະ ຊາວບ້ານສາມາດຮູ້ເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແລະ ເຂດດິນປະເພດອື່ນໆຂອງບ້ານ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງຮູບຖ່າຍຈາກແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິແມ່ນສາມາດໃຊ້ເຂົ້າໃນການແຕ້ມແຜ່ນທີ່ ແລະ ເປັນຈຸປະກອນທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການສົນທະນາກັບຊາວບ້ານ.

ສະນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ, ເຊິ່ງໃນການສ້າງແຜ່ນທີ່ດັ່ງກ່າວ, ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜ່ນທີ່ໂຕໂປທີ່ແຕ້ມຈາກໂປແກມໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຫ້ອງການພູມິສາດແຫ່ງຊາດ (ວຽງຈັນ). ແຜ່ນທີ່ໂຕໂປດັ່ງກ່າວແມ່ນປຶ້ນເປັນເຈ້ຍຂະໜາດ A0 ແລະ ປຶ້ນໃສ່ຂະນິດເຈ້ຍທີ່ສາມາດກັນນ້ຳໄດ້. ເຊິ່ງບັນດາເສັ້ນລະດັບຕ່າງໆ ດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງແຕ້ມໃນໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງເສັ້ນແມ່ນ 40 ແມັດ ແລະ ແຕ່ລະເສັ້ນແມ່ນສີຕ້ອງແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ້ມໄປພ້ອມກັນ ແລະ ພ້ອມທັງບົ່ງບອກຊື່ຂອງແຕ່ລະເສັ້ນ.

ສິ່ງທຳທາຍໜຶ່ງໃນການສ້າງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປແມ່ນຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງທີ່ດິນຂອງບ້ານ ແລະ ເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ. ສະນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ຄິນຄວ້າຫາຂໍ້ມູນລະອຽດຈາກບ້ານ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ.

ເມື່ອຂັ້ນຕອນໃນການກະກຽມສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນສາມາດເລີ່ມຕົ້ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ.

5. 2012. ຄູ່ມືວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ວິທີການ ແລະ ຈຸປະກອນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ທົດລອງຢູ່ເມືອງວຽງຄຳ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງ NAFRI-IRD-CIFOR, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປລາວ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ

ຈຸດປະສົງ

ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ອະທິບາຍເຖິງສະຖານະການໃນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ (ບັນຫາ, ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ...) ເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ສະຫະພັນແມ່ຍິງບ້ານ, ຊາວໜຸ່ມບ້ານ, ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ ຂະໜາດເຈ້ຍ A0 ແກັດເຈ້ຍ/ເຈ້ຍກາກຕົງ: ຈໍານວນເຈ້ຍກາກຕົງແມ່ນເທົ່າກັບຈໍານວນເສັ້ນລະດັບໃນແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ, ແລະ ຄວາມໜາຂອງເຈ້ຍຕ້ອງແມ່ນ 1 ຊັງຕີແມັດ ແລະ ຍາວເທົ່າກັນກັບຂະໜາດຂອງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ ໃຊ້ຈຸປະກອນທີ່ນ້ອຍ: ມິດຕັດນ້ອຍ, ຄັດເຕີ, ເຂັມມຸດ, ກາວຕິດເຈ້ຍ, ໄມ້ບັນທັດ, ປິກ, ສີ່ ເຈ້ຍກາກບອນ ສະກັອດເຈ້ຍ ຜາບັງແຂນ
ໄລຍະເວລາ	
1 ມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ລາຄາສ້າງທັງໝົດປະມານ 100\$

ວິທີການສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ຈາກແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ

ລວມທຶນ

ກຸ່ມໜຶ່ງປະມານ 5 ຫຼື 6 ຄົນ ສາມາດສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ແລະ ສໍາເລັດພາຍໃນໜຶ່ງວັນ.

ສ້າງເສັ້ນລະດັບ

ຕິດເຈ້ຍແກ້ດກ່ອນໃຫ້ຂະໜາດເທົ່າກັບຂະໜາດຂອງແຜ່ນທີ່. ຕິດເຈ້ຍກາກບອນໃຫ້ພໍດີກັບຂະໜາດເນື້ອທີ່ຂອງແຜ່ນທີ່. ຈາກນັ້ນນໍາເອົາເຈ້ຍກາກບອນມາໃສ່ຫວ່າງກາງຂອງແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ ແລະ ເຈ້ຍແກ້ດ ແລ້ວຕິດທັງສາມໃຫ້

ແໜ້ນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການໂຫຼ ຫຼື ຜິດພາດໃນເວລາແຕ້ມເສັ້ນລະດັບໂດຍໃຊ້ບິກຂີດຕາມເສັ້ນລະດັບໃນແຜ່ນທີ່ໂຕໂປ, ໂດຍແຕ້ມຈາກເສັ້ນລະດັບທີ່ຕໍ່າສຸດຫາເສັ້ນລະດັບທີ່ສູງສຸດເຊິ່ງໜຶ່ງເສັ້ນລະດັບແມ່ນໃຊ້ເຈ້ຍແກ້ດໜຶ່ງແຜ່ນ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ແຕ້ມເສັ້ນລະດັບໃຫ້ໝາຍທິດ ແລະ ນໍາເບີເສັ້ນໃຫ້ແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມຜິດພາດໃນເວລາຕິດແຕ່ລະເສັ້ນໃສ່ກັນ.

ແຕ້ມບັນດາເສັ້ນລະດັບຈາກແຜ່ນທີ່ໂຕໂປໃສ່ແກ້ດເຈ້ຍ/ເຈ້ຍກາກຕິງ

ແຕ້ມບັນດາເສັ້ນລະດັບຈາກແຜນທີ່ໂຕໂປໃສ່ແກ້ດເຈ້ຍ

ແຕ້ມບັນດາເສັ້ນລະດັບຈາກແຜນທີ່ໂຕໂປໃສ່ແກ້ດເຈ້ຍ/ເຈ້ຍກາກຕົງ

ຕັດເຈ້ຍແກ້ດຂອງແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບ ແລະ ຕິດແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບໃສ່ກັນ

ຕັດແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບ ແລະ ຕິດໃສ່ແຜ່ນເຈ້ຍແກ້ດຫຼັກໂດຍເລີ່ມຈາກເສັ້ນລະດັບທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດຫາເສັ້ນລະດັບທີ່ສູງທີ່ສຸດ. ຫຼັງຈາກທີ່ເອົາແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບຕິດໃສ່ກັນແລ້ວໝາຍຄວາມວ່າໂຄງຮ່າງຂອງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ.

ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ - ຕັດເສັ້ນໂຕໂປ ແລະ ຕິດແຕ່ລະເສັ້ນໃສ່ກັນ

ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ-ຕິດແຕ່ລະຊັ້ນຂອງເສັ້ນລະດັບ, ແລະ ຕິດຜາບັ້ງແຂນ

ຊັ້ນສຸດທ້າຍ

ຕິດໂຄງສ້າງຂອງແຜ່ນທີ່ດ້ວຍສະກັອດເຈ້ຍເພື່ອປ້ອງກັນເຈ້ຍແກ້ດ. ເຊິ່ງໂຄງສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິດັ່ງກ່າວແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນພື້ນທີ່ມູມສາດຂອງບ້ານໃນລັກສະນະ 3 ມິຕິ, ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ບ້ານອ້ອມຂ້າງ. ຈາກນັ້ນຕິດຜາບັ້ງແຂນໃສ່ດ້ານເທິງເພື່ອສ້າງພື້ນຜິວທີ່ລຽບໃນແຜ່ນທີ່. ສຸດທ້າຍລໍຖ້າຈົນແຜ່ນທີ່ແຫ້ງດີແລ້ວແຕ້ມສາຍນໍ້າ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂຽນໃສ່ຊື່ຜູ້ຕ່າງໆ ໃສ່ເຈ້ຍນ້ອຍແລ້ວຕິດໃສ່ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.

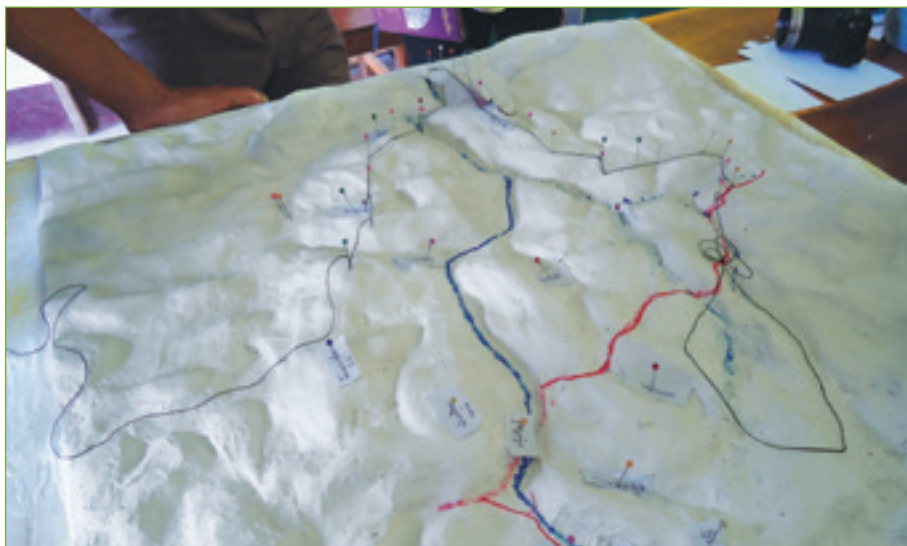
ສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ-ຕິດແຕ່ລະຊັ້ນຂອງເສັ້ນລະດັບ, ແລະ ຕິດຜາບັ້ງແຂນ

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ມີແຜນທີ່ 3 ມິຕິໃຫ້ບ້ານພ້ອມທັງຊື່ທ້ອງຖິ່ນຂອງພູຕ່າງໆ, ສາຍນ້ຳ, ເສັ້ນທາງ.
- ການສ້າງແຜນທີ່ 3 ມິຕິແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນຄູ່ມືສະບັບນີ້ ແລະ ແຜນທີ່ 3 ມິຕິດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະເກັບໄວ້ໃນບ້ານ.

ແຜນທີ່ 3 ມິຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງບ້ານ ພ້ອມທັງລັກສະນະພູມສາດຂອງບ້ານ

ແຜນທີ່ 3 ມິຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງບ້ານ ພ້ອມທັງລັກສະນະພູມສາດຂອງບ້ານ.

ແຜນທີ່ 3 ມິຕິແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃນຄູ່ມືສະບັບນີ້.

ດ້ານຄຸນນະພາບ, ຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງນີ້:

ຈຸດອ່ອນ	ຈຸດດີ
ໃຊ້ເວລາໃນການສ້າງແຜນທີ່ 3 ມິຕິ (ກະກຽມ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ ດັ່ງກ່າວແມ່ນໃຊ້ເວລາ 2 ວັນ).	<ol style="list-style-type: none"> 1. ເປັນເຄື່ອງມືແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. 2. ຊາວບ້ານເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ລະດັບຄວາມຄ້ອຍຊັນຂອງພູມສັນຖານຂອງບ້ານ. 3. ແຜນທີ່ 3 ມິຕິດັ່ງກ່າວແມ່ນສາມາດໃຊ້ໂດຍໂຄງການອື່ນໄດ້. 4. ເປັນເຄື່ອງມືທໍາອິດໃນການສົນທະນາກັບຊາວບ້ານ.

ຄໍາແນະນໍາ:

- ແຜນທີ່ໂຕໂປຕ້ອງອີງຕາມແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ວິທີການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍໂຄງການອື່ນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຂັດແຍ່ງກັນເປັນຕົ້ນວ່າ “ແຜນທີ່ອອກນອກເຂດ”.
- ໝາຍນໍາເບີຂອງເສັ້ນລະດັບ ແລະ ທິດເໜືອໃສ່ແຕ່ລະເສັ້ນລະດັບໃຫ້ລະອຽດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສັບສົນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະ ຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

ເປີດກອງປະຊຸມເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງບັນດາກິດຈະກຳຂອງໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ບັນດາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເຊິ່ງປະຈຸບັນນີ້, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VBC) ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ຊາວບ້ານທຸກຄົນ, • ຕົວແທນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, • ຕົວແທນຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ • ທ່ານເຈົ້າເມືອງ, • ຕົວແທນບ້ານອ້ອມຂ້າງບ້ານລະ 3 ທ່ານ (ນາຍບ້ານ), • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, • ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> • ບໍ່ມີ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ວາລະເປີດກອງປະຊຸມ

ຕ້ອງໄດ້ຮ່າງວາລະເປີດກອງປະຊຸມ ແລະ ນຳສະເໜີກ່ອນເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງມີ 3 ອົງປະກອບຄື:

1. ແນະນຳ ແລະ ນຳສະເໜີຈຸດປະສົງ ແລະ ວາລະກອງປະຊຸມ.

- ໂຄງຮ່າງທີມງານຈັດຕັ້ງປະຈະບັດ;
- ແຈ້ງຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມ;
- ຮຽນເຊີນທ່ານເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຮອງເຈົ້າເມືອງເປີດກອງປະຊຸມຢ່າງເປັນທາງການ;
- ແຈ້ງຈຸດປະສົງແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ນຳສະເໜີວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ນຳສະເໜີວາລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ນຳສະເໜີລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ.

2. ຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ.

3. ສະຫຼຸບ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນໂດຍແຂກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະ ທ່ານເຈົ້າເມືອງໃຫ້ຄຳໂອ້ວາດ ແລະ ເປີດກອງປະຊຸມ.

ເປີດກອງປະຊຸມ

ໃນກອງປະຊຸມແບ່ງອອກເປັນ 2 ພາກຄື:

1. ພາກທຳອິດແມ່ນການແນະນຳ ແລະ ນຳສະເໜີຈຸດປະສົງ, ວາລະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
2. ພາກທີ່ສອງແມ່ນການຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ(VBC).

ການແນະນຳ ແລະ ການນຳສະເໜີ

ຫັດສະນະໂດຍທົ່ວໄປໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນເປັນຄືນະວະນິຍາຍ ແລະ ເປັນຫັດສະນະທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍສຳລັບຊາວບ້ານ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ທີມງານໃນເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈະຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- ເພື່ອໃຫ້ມີເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານທີ່ຈະແຈ້ງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຂີ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ.
- ເພື່ອກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຈັດສັນເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ.
- ເພື່ອກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານເພື່ອໃຫ້ມັນງ່າຍແກ່ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ.
- ເພື່ອປະເມີນຊົດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານໃນການຜະລິດໄມ້ປ່ອງໃນແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

- ສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງເພື່ອປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງເພື່ອການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງຂອງຊາວບ້ານ.
- ເພື່ອສ້າງແຜນທີ່ໃຫ້ແກ່ຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນບ້ານໃຫ້ຊາວບ້ານເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ເພື່ອສັງລວມຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງແຜນການກຳນົດຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງສະເໝີແກ່ທ່ານເຈົ້າເມືອງຮັບຮອງເອົາ.

ຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານປະກອບດ້ວຍ 9-11 ທ່ານຕໍ່ບ້ານ, ເຊິ່ງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນບ້ານ ແລະ ມີພາລະບົດບາດດັ່ງນີ້:

- ຕົວແທນນາຍບ້ານ;
- ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ;
- ໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດ;
- ສະຫະພັນແມ່ຍິງ;
- ໜ່ວຍງານຊາວໜຸ່ມ;
- ແນວໂຮມບ້ານ;
- ຕົວແທນຊົນເຜົ່າ;
- ແລະ ຕົວແທນສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນຄວນປະກອບດ້ວຍຜູ້ຊາຍ 50% ແລະ ແມ່ຍິງ 50%. ເພາະວ່າກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນແມ່ຍິງເປັນຕົ້ນ ທີ່ທຳການເກັບກູ້ ແລະ ແປຮູບໝໍ້ ສະນັ້ນແມ່ຍິງແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແຜນການຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງອີງໃສ່ບັນດາອົງປະກອບ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສ່ວນບຸກຄົນດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.
- ເປັນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບຈາກຊາວບ້ານ.
- ບໍ່ໜຸ່ມ ແລະ ບໍ່ແກ່ເກີນໄປ.
- ສາມາດອ່ານອອກຂຽນໄດ້.
- ມີຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບຊາວບ້ານ.
- ມີຄວາມຊື່ສັດ, ມີຄວາມສາມາດ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.
- ມີປະສົບການໃນການເຮັດວຽກກັບປ່າໄມ້.

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງແມ່ນມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງດັ່ງນີ້:

- ກຳນົດ ແລະ ສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ສ້າງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ .
- ແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ຮັບຜິດຊອບດອນສາທິດ ແລະ ທົດລອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ພາຍຫຼັງຊາວບ້ານເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ແລ້ວຊາວບ້ານຈະຄັດເລືອກເອົາຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ, ແລະ ພ້ອມທັງຮັບຮອງຄະນະດັ່ງກ່າວ, ຈາກນັ້ນນຳສະເໜີໃຫ້ທ່ານເຈົ້າເມືອງຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ເອກະສານຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວແມ່ນເຊັນຮັບຮອງໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ. ເຊິ່ງເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຄຳແນະນຳ

- ສະຖານທີ່ໃນການຈັດກອງປະຊຸມແມ່ນຕ້ອງກວ້າງພຽງພໍກັບຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ເຊັ່ນ: ຊາວບ້ານ, ຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.
- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກແຕ່ລະປີ, ແຕ່ຈະມີການຝຶກອົບຮົມແຕ່ລະປີ.
- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຕ້ອງແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ.

ຂັ້ນຕອນທີ3:

ການກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອໃຫ້ມີເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານທີ່ຈະແຈ້ງກັບບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງບ້ານລະ 3 ທ່ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ຄອມພິວເຕີ ໂປຼແກມອັບແມັບ Arcmap ເຄື່ອງຈັບຈຸດພິກັດ ກ້ອງຖ່າຍຮູບ ຝ້າຍ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງເຄິ່ງມື້-5ມື້ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ປະກອບດ້ວຍທີມງານ

ການເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນປະກອບໂດຍຊາວບ້ານ ແລະ ຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງບ້ານລະ 3 ທ່ານເປັນຕົ້ນມີນາຍບ້ານ, ຮອງນາຍບ້ານ ແລະ ແນວໂຮມບ້ານທີ່ຮູ້ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານດີ.

ຕົວແທນຈາກແຕ່ລະບ້ານອ້ອມຂ້າງຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ກາປະທັບບ້ານມາພ້ອມ.

ວຽກໃນຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ທີມງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ທີມງານທີ່ໜຶ່ງແມ່ນເຮັດວຽກເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສົນທະນາຢູ່ໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິກັບຊາວບ້ານ ແລະ ບ້ານອ້ອມຂ້າງກ່ຽວກັບການກຳນົດ ແລະ ພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.
- ທີມງານທີ່ສອງແມ່ນເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວບ້ານໃນການຈັບຈຸດພິກັດໃນພາກສະໜາມ.
- ທີມງານທີ່ສາມແມ່ນເຮັດວຽກກັບຄອມພິວເຕີໂດຍການບັນທຶກເອກະສານການພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.

ການກຳນົດ ແລະ ພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານແມ່ນໝາຍດ້ວຍເຂັມມຸດ ແລະ ດ້ວຍຝ້າຍສີດຳໃສ່ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.

- ຕົວແທນບ້ານໆ ລະ 3 ທ່ານແມ່ນໄດ້ຖືກເຊີນເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານກຳນົດ ແລະ ພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.
- ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານແມ່ນໄດ້ພັນລະນາໂດຍຊາວບ້ານ.
- ວິຊາການຈົດບັນທຶກການພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເອກະສານການຈັດສັນປ່າ.

ຕອນທ້າຍວິຊາການອ່ານເອກະສານບັນທຶກເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຟັງເພື່ອກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ.

ຈັບຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຕາມແຜ່ນທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດ

ໃນເວລາດຽວກັນ, ບ້ານທຳອິດທີ່ສຳເລັດການກຳນົດ ແລະ ພັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານແລ້ວແມ່ນລົງພາກສະໜາມເພື່ອຈັບຈຸດພິກັດລະຫວ່າງບ້ານໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງຈັບຈຸດພິກັດ.

- ວິຊາການຈັບຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານ.
- ຈຸດພິກັດຕັ້ງກ່າວແມ່ນຈະບັນຈຸເຂົ້າໃນເອກະສານເຂດຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານ.

ຮູບຊາວບ້ານກຳລັງກຳນົດ ແລະ ຜັນລະນາເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ຊາວບ້ານຈັບຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ສ້າງແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນກ່ຽວກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ຮູບຂອງແຜ່ນທີ່ 3 ມີຕິແມ່ນຈະປ້ອນເຂົ້າໃນໂປຼແກມແຕ້ມແຜ່ນທີ່ ແລະ ໂຫຼດຈຸດພິກັດຂອງເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ສຸດທ້າຍແຜ່ນທີ່ 3 ມີຕິແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນພ້ອມທັງບັນຈຸຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.

ການຮັບຮອງເອກະສານເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

- ສຸດທ້າຍຂອງຂັ້ນຕອນນີ້, ທີມງານອ່ານເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຄືນໃຫ້ແກ່ທຸກບ້ານຝັງ.
- ຫຼັງຈາກທີ່ຕົວແທນຈາກແຕ່ລະບ້ານເຫັນດີກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານແລ້ວກໍ່ພິມອອກ ແລະ ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະບ້ານເຊັນ ແລະ ຈຳກາປະທັບ.
- ເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຈະປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານ “ແຜນການຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.”

ຖ້າມີຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບ້ານແມ່ນທີມງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງໄດ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເພື່ອໃຫ້ບັນລຸສຳເລັດ ແລະ ໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍເຫັນດີກ່ຽວກັບເຂດການຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງບ້ານ. ເຄື່ອງມືໃນການແກ້ໄຂບັນຫາແມ່ນອາດຈະໃຊ້ບັນດາເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຫຼື ລົງໄປໃນພາກສະໜາມບ່ອນທີ່ 2 ບ້ານມີຄວາມຂັດແຍ່ງແລ້ວຈັບຈຸດພິກັດ ແລະ ນຳມາໂຫຼດເຂົ້າໃນແຜ່ນທີ່ແລ້ວຊື່ແຈງໃຫ້ 2 ບ້ານເຫັນ. ໃນບາງກໍລະນີ, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບເຂດຄຸ້ມຄອງແມ່ນອາດໃຊ້ໄລຍະເວລາຫຼາຍວັນ.

ຄຳແນະນຳ

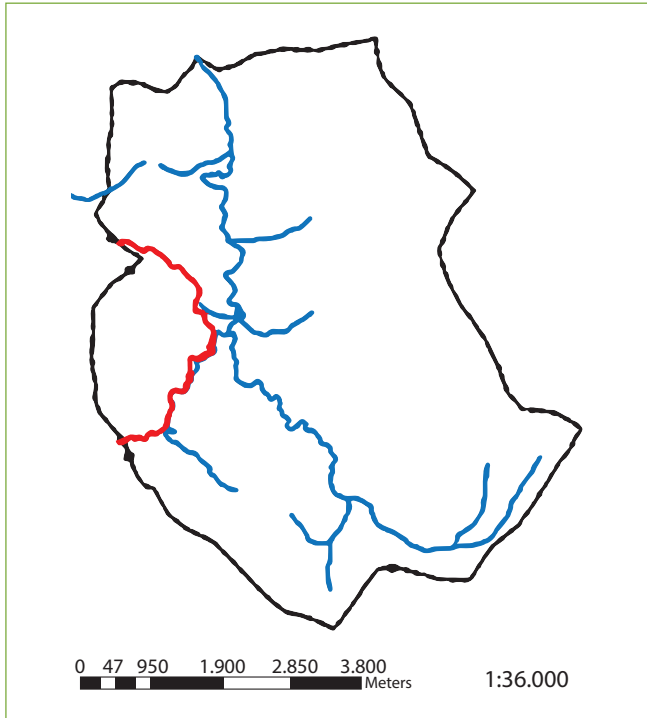
- ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການຈັບຈຸດພິກັດໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄກຈາກບ້ານ.
- ຜູ້ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ. ເຊິ່ງບັນຫາດັ່ງກ່າວອາດແມ່ນລະຫວ່າງບ້ານ (ບາງຄັ້ງອາດແມ່ນລະຫວ່າງບ້ານທີ່ຕ່າງເມືອງ). ໃນກໍລະນີທີ່ບັນຫາບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະສະເໜີຂໍການສະໜັບສະໜູນຈາກທ່ານເຈົ້າເມືອງ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການເສຍສະຫຼະເວລາອັນຈຳເປັນ (ເຖິງວ່າຈະຫຼາຍມື້ກໍ່ຕາມ) ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງທຸກບ້ານ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

- ໄດ້ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ) ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.
- ໄດ້ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນພ້ອມຈຸດພິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ (ໃຊ້ປະກອບໃນເອກະສານເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ).
- ຜົນໄດ້ຮັບ ແມ່ນເອກະສານການກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ. ເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນເຊັນໂດຍຕົວແທນຂອງທຸກບ້ານ ແລະ ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 4:

ຄັດເລືອກຊະນິດໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນບ້ານທີ່ຕ້ອງ ການຈັດສັນ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອກຳນົດຊະນິດຕ້ອງໂສ້ໄມ້ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງການພັດທະນາ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ຄອມພິວເຕີ ຟາຍ Excel ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “14....BAN_SUMMARY_FM_Ban...”), ຊະນິດໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “bamboo in the village”) ເຈ້ຍຂາວ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ຄັດເລືອກຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ

ຢູ່ພາຍໃນບ້ານແມ່ນມີໄມ້ປ່ອງຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ເຊິ່ງມີຫຼາຍຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງພາຍໃນຄອບຄົວ ໃນຂະນະທີ່ບາງຊະນິດໄມ້ປ່ອງນັ້ນ ແມ່ນໃຊ້ເພື່ອຄ້າຂາຍ. ໃນການຄັດເລືອກຊະນິດໄມ້ປ່ອງເພື່ອຈັດສັນຢູ່ພາຍໃນບ້ານແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະເມີນຂອງທີມງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊິ່ງຈະປະເມີນເບິ່ງຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານມີການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຄ້າຂາຍ. ໃນພາກນີ້ການຕະຫຼາດຂອງແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງພາຍຫຼັງທີ່ຊະນິດໄມ້ປ່ອງນັ້ນໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໂດຍອີງໃສ່ບັນດາມາດຖານຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ຂະໜາດ, ເນື້ອທີ່, ແລະ ຈຳນວນແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.
- ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະກຳຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.

ໄມ້ປ່ອງບາງຊະນິດແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທຸລະກິດຫຼາຍສະນັ້ນ, ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຕໍ່ການເກັບກູ້ ແລະ ຂຸດຄົ້ນເກີນກຳນົດ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ, ທີມງານຕ້ອງໄດ້ຊ່ວຍໃນການຄັດເລືອກຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຫຼັກທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ.

ປະຫວັດການຄັດເລືອກຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ

ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອສືບທະນາກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ການສືບທະນາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສືບທະນາກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ:

- ປະລິມານທີ່ຂາຍໃນປີຜ່ານມາ.
- ຊາວບ້ານໄດ້ເລີ່ມຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງຕອນໃດ? ຍ້ອນຫຍັງ? (ມີຖະໜົນບໍ່,...).
- ວິວັດທະນາການຂອງປະລິມານຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງທີ່ຂາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາເຖິງປະຈຸບັນ.
- ພໍ່ຄ້າມາແຕ່ໃສ? ແລະ ຕະຫຼາດຢູ່ໃສ?
- ຈຳນວນຫຼັງຄາເຮືອນທີ່ເຮັດວຽກກັບຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ຄາດປະມານລາຍຮັບຈາກຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ລະດູການຜະລິດ.

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມາໄດ້ ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຕະຫຼາດ, ລາຍຮັບພາຍໃນບ້ານ ແລະ ປະລິມານທີ່ຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ.

ການປູກປ່າກ້າເບ້ຍໄມ້ປ່ອງ

ເປີດການສົນທະນາ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຊາວບ້ານຕ້ອງການຢາກລິເລີ່ມປູກປ່າກ້າເບ້ຍໄມ້ປ່ອງເພື່ອສະໜັບສະໜູນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ.

- ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າປະເພດໃດທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃນການພັດທະນາການປູກປ່າກ້າເບ້ຍ?
- ຄວນປູກໄມ້ປ່ອງຊະນິດໃດ?
- ມີຈັກຫຼັງຄາເຮືອນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການປູກປ່າກ້າເບ້ຍໄມ້ປ່ອງ?
- ຕ່ອງການຈັກເຮັກຕາ ຕໍ່ຫຼັງຄາເຮືອນ ຫຼື ຕໍ່ບ້ານສໍາລັບການປູກໄມ້ປ່ອງ?

ກຳນົດບັນຫາ ແລະ ທິດທາງແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ

ວິຊາການຖາມຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໃຫ້ສ້າງລາຍການບັນຫາທີ່ພົບພໍ້ໃນແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ຖາມກ່ຽວກັບວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວວ່າໃຜທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໄດ້.

ຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ຮັບການບັນທຶກເຂົ້າໃນຟາຍ excel ທີ່ບັນຈຸການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “14...BAN_SUMMARY_FM_Ban...”), ແລະ ຟາຍບັນຈຸແຜນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “VDP khome”, “VDP hok”, “VDP Kouane”):

ຜົນໄດ້ຮັບ

- ໄດ້ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນພາຍໃນບ້ານ.
- ການກຳນົດຈຸດຕີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນການຄັດເລືອກຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຄໍາແນະນຳ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນຕ້ອງການໃຊ້ເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສະນັ້ນ, ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຄັດເລືອກເພື່ອຈັດສັນຕ້ອງໃຫ້ມັນສອດຄ່ອງ, ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5:

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຄາດຄະເນຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານສາມາດຜະລິດໄດ້ ອີງຕາມຈຳນວນແຮງງານທີ່ມີພາຍໃນບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ຄອມພິວເຕີ ຟາຍ Excel ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “14....BAN_SUMMARY_FM_Ban...”), ຟາຍ Excel ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “vill cap Prod khome”, “Vill cap Prod vill hok”, “Vill cap Prod vill Kouane”)
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 4, ທີມງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງໄດ້ປະເມີນ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ.

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ

ທີມງານ ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຄາດຄະເນຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການທີ່ວ່າ ຊາວບ້ານຈະບໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ຫຼາຍກວ່າແຮງງານທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນບ້ານ. ເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວເປັນການກຳນົດຈຳນວນເຮັກຕາຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຈັດສັນເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂີດຄວາມສາມາດທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດໃຫ້ໄດ້. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ແລະ ເປັນການເຊື່ອມໂຍງກັບການເຮັດສັນຍາຊື້ຂາຍ ແລະ ການກຳນົດໂກຕາໃຫ້ແກ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆ.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງໄດ້ແບ່ງເປັນ 2 ທີມງານ:

- ທີມງານອຳນວຍຄວາມສະດວກແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການຖາມຄຳຖາມກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ຕ່າງໆ ໃສ່ເຈ້ຍຂາວ.
- ທີມງານຄອມພິວເຕີແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການບັນທຶກການປະກອບຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ.

ໃນການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

- ຈຳນວນຫຼັງຄາເຮືອນ ແລະ ແຮງງານທີ່ເຮັດວຽກກັບແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງພາຍໃນບ້ານ.

ຄິດໄລ່ຈຳນວນແຮງງານຕົ້ນຕໍຕໍ່ຫຼັງຄາເຮືອນ

	ຫົວໜ່ວຍ	ຜົນໄດ້ຮັບ
ຈຳນວນຫຼັງຄາເຮືອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ	ຫຼັງຄາເຮືອນ	
ຈຳນວນມື້ເຮັດວຽກເຕັມຂອງແຮງງານໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ (ແຮງງານຕົ້ນຕໍ) ຂອງແຕ່ລະຫຼັງຄາເຮືອນ	ແຮງງານຕົ້ນຕໍ/ ຫຼັງຄາເຮືອນ	
ຈຳນວນແຮງງານສຳຮອງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ (ແຮງງານສຳຮອງ) ຂອງແຕ່ລະຫຼັງຄາເຮືອນ	ແຮງງານສຳຮອງ/ ຫຼັງຄາເຮືອນ	1 ແຮງງານສຳຮອງ
ຈຳນວນແຮງງານລວມຕໍ່ຫຼັງຄາເຮືອນ	ແຮງງານ/ ຫຼັງຄາເຮືອນ	ແຮງງານຕົ້ນຕໍ + ແຮງງານສຳຮອງ/2

- ປະລິມານ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕໍ່ມື້.

ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕໍ່ແຮງງານຕົ້ນຕໍຕໍ່ມື້.

	ຫົວໜ່ວຍ	ຜົນໄດ້ຮັບ
ສະເລ່ຍປະລິມານທີ່ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕໍ່ມື້	ກິໂລກຼາມ/ມື້/ ແຮງງານ	

- ຖ້າຫາກຊາວບ້ານມີການແປຮູບໄມ້ປ່ອງ, ຈະໃຊ້ເວລາຈັກຊົ່ວໂມງໃນການແປຮູບປະລິມານທີ່ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕໍ່ມື້:

ຈຳນວນຊົ່ວໂມງທີ່ໃຊ້ໃນການແປຮູບປະລິມານທີ່ເກັບກູ້ໄດ້ໃນ 1 ມື້

	ຫົວໜ່ວຍ	ຜົນໄດ້ຮັບ
ຈຳນວນຊົ່ວໂມງທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດປະລິມານທີ່ເກັບກູ້ໃນ 1 ມື້ຕໍ່ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍ	ຈຳນວນຊົ່ວໂມງ/ ແຮງງານຕົ້ນຕໍ	
ຈຳນວນຊົ່ວໂມງທີ່ໃຊ້ໃນການແປຮູບປະລິມານທີ່ເກັບກູ້ໃນ 1 ມື້ຕໍ່ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍ	ຈຳນວນຊົ່ວໂມງ/ ແຮງງານຕົ້ນຕໍ	

- ຈຳນວນມື້ທີ່ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ ໃນ 1 ລະດູການ.

ລວມຈຳນວນມື້ທັງໝົດທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງຂອງ 1 ແຮງງານຕົ້ນຕໍໃນ 1 ລະດູການ

	ຫົວໜ່ວຍ	ຜົນໄດ້ຮັບ
ຈຳນວນມື້ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງໃນ 1 ລະດູການ	ຈຳນວນມື້/ ແຮງງານ	

- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຊາວບ້ານໃນການຜະລິດ ແລະ ແປຮູບໄມ້ປ່ອງ.

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ ແມ່ນການຄາດຄະເນປະລິມານໄມ້ປ່ອງທີ່ບ້ານສາມາດຂາຍຕໍ່ປີ.

ການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບ້ານ

	ຫົວໜ່ວຍ	ຜົນໄດ້ຮັບ
ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຊາວບ້ານໃນການຜະລິດ ແລະ ແປຮູບໄມ້ປ່ອງ	ກິໂລກຼາມ/ບ້ານ	ສູດຄິດໄລ່ຂ້າງລຸ່ມ

ສູດໃນການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານໃນການຜະລິດ ແລະ ແປຮູບໄມ້ປ່ອງ:

ຂີດຄວາມສາມາດ
ຂອງບ້ານ
ຕໍ່ລະດູການ =

$$\left[\frac{\text{ຈຳນວນແຮງງານຕໍ່ຫຼັງຄາເຮືອນ} \times \text{ຈຳນວນຫຼັງຄາເຮືອນໃນບ້ານ}}{\text{ປະລິມານເກັບກູ້/ແຮງງານ/ມື້ ລະບຸ ແລະ ກຳນົດໃນບາງຕອນປ່າໄທ}} \times \left[\frac{\text{ຈຳນວນມື້ທີ່ເຮັດວຽກຂອງ 1 ແຮງງານ/ລະດູການ}}{\text{ຈຳນວນມື້ທີ່ເກັບກູ້ ແລະ ແປຮູບ}} \right]$$

ຂີດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານໃນການແປຮູບແມ່ນຂໍ້ມູນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ. ເຊິ່ງໃຊ້ໃນການສົມທຽບກັບປະລິມານທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດໃຫ້ໄດ້ (ປະລິມານການໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ). ການຜະລິດໂດຍລວມສາມາດຈະມີຄວາມຈຳກັດຖ້າຂາດແຮງງານ ຫຼື ປ່າໄມ້ປ່ອງມີໜ້ອຍ.

ຄາດຄະເນຈຳນວນເຮັດຕາທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ທຳອິດແມ່ນຖາມຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບຄ່າສະເລ່ຍປະລິມານການເກັບກູ້ຂອງ 1 ແຮງງານຕໍ່ເຮັກຕາ.

ອີງຕາມແຮງງານລວມຂອງບ້ານ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະແຮງງານໃນການເກັບກູ້ຕໍ່ເຮັກຕາ (ກິໂລກຼາມ/ເຮັກຕາ), ພວກເຮົາຄິດໄລ່ຈຳນວນເຮັກຕາທີ່ຕ້ອງການ, ສະນັ້ນ, ແຕ່ລະແຮງງານແມ່ນສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ໂດຍອີງຕາມຂີດຄວາມສາມາດ. ນີ້ແມ່ນຈຳນວນເຮັກຕາທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນອີງຕາມການປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ຈິງໃນເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.

ຈຳນວນກິໂລກຼາມໄມ້ປ່ອງຕໍ່ເຮັກຕາ = ແຮງງານຕົ້ນຕໍພາຍໃນບ້ານ x ຈຳນວນກິໂລກຼາມທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຕໍ່ເຮັກຕາຂອງແຕ່ລະແຮງງານຕົ້ນຕໍ

ຈຳນວນເຮັກຕາຕ້ອງການໃຫ້ມີແຜນຄຸ້ມ
ຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ =

$$\frac{\text{ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບ້ານ}}{\text{ຈຳນວນກິໂລກຼາມໄມ້ປ່ອງຕໍ່ເຮັກຕາ}}$$

ຖ້າຫາກເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານໜ້ອຍກວ່າເນື້ອທີ່ຄິດໄລ່ນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຕໍ່ການເກັບກູ້ເກີນກຳນົດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການເກັບກູ້ເກີນກຳນົດໃນບາງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຕ້ອງໄດ້ລະບຸ ແລະ ກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນບ້ານ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

- ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຕໍ່ປີຂອງບ້ານ (ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ).
- ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ.
- ຊາວບ້ານເຂົ້າໃຈວິທີການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ.

ຄໍາແນະນໍາ

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບ້ານແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງໃນແຕ່ລະປີຕາມຈໍານວນແຮງງານ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງໃນແຕ່ລະຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6:

ການກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ ແລະ ເນື້ອທີ່ຕ້ອງການປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອກຳນົດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ເຄື່ອງຈັບຈຸດພິກັດ ຄອມພິວເຕີ ໂປຼແກມອັກແມບ(ແຕ້ມແຜນທີ່) ຟາຍ Excel ການສະຫຼຸບແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: “14.. BAN_SUMMARY_FM_Ban..” ຟາຍ Excel : “ຕົວຢ່າງ” ຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ
ໄລຍະເວລາ	
1 ມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ປ່ອງ	

ວິທີການ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປັດຈຸບັນ ແລະ ການປະເມີນກິດຈະກຳຂອງບ້ານ

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈບັນດາກິດຈະກຳຂອງບ້ານ, ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນເບິ່ງບັນດາກິດຈະກຳຂອງບ້ານ ທີ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍປະເພດທີ່ດິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນເປັນຕົ້ນວ່າ *ດິນນາ, ດິນໄຮ່, ດິນລ້ຽງສັດ, ດິນປູກສາລີ, ດິນປູກໝາກເກົ້າ ແລະ ດິນປູກປ່າ...*

ໃນແຜນທີ່ 3 ມີຕິການກຳນົດແຕ່ລະປະເພດດິນທີ່ໃຊ້ໃນປັດຈຸບັນແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ເສັ້ນຝ່າຍທີ່ມີສີແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອໝາຍ:

1. ປ່າຫວງຫ້າມ.
2. ປ່າປ້ອງກັນ.
3. ເຂດລ້ຽງສັດ.
4. ດິນກະສິກຳ.
5. ດິນປູກປ່າ.
6. ເຂດປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ (ຖ້າບ້ານຕ້ອງການປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ).
7. ປ່າຊົມໃຊ້.
8. ປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດ.

ການກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນແຜນທີ່ 3 ມີຕິເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນຫຼາຍກໍລະນີເຊິ່ງເປັນການແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ ກັບກິດຈະກຳອື່ນເປັນຕົ້ນວ່າເຂດລ້ຽງສັດ, ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ທີ່ດິນກໍ່ສ້າງ. ເຊິ່ງບັນດາກິດຈະກຳ ດັ່ງກ່າວອາດຈະທຳລາຍປ່າໄມ້ປ່ອງ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜິດພາດຊ້ຳ ຊ້ອນ, ແຕ່ລະປະເພດທີ່ດິນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລະອຽດ.

ໝາຍເຫດ:

- ຕ້ອງໄດ້ລະບຸນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງແຕ່ລະເສັ້ນຝ່າຍໃສ່ໃນແຜນທີ່ 3 ມີຕິ.
- ຂຽນຊື່ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດໃສ່ເຈ້ຍນ້ອຍຕິດໃສ່ໃນແຜນທີ່ 3 ມີຕິ.

ການກຳນົດເນື້ອທີ່ດິນປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຕ້ອງໄດ້ມີການໝາຍຝ່າຍທີ່ມີສີສະເພາະໃດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຕອນດິນທີ່ຕ້ອງການກຳນົດເປັນເຂດປູກປ່າກ້າ ເບ້ຍໄມ້ປ່ອງ, ແລະ ເຂດດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ໄປຈັບຈຸດພິກັດເພື່ອແຕ້ມແຜນທີ່ ແລະ ຄິດໄລ່ຫາເນື້ອທີ່ລະອຽດ.

ການກຳນົດທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ

ໃນການກຳນົດທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ 5 ມາດຖານໃນການພິຈາລະນາ:

- ຄວາມໝາແໜ້ນຂອງການປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊາວບ້ານ.
- ການເຂົ້າເຖິງ, ທາງເຂົ້າເຖິງສະດວກ ຫຼື ງ່າຍແກ່ການເຂົ້າເຖິງ.
- ບໍ່ແມ່ນເຂດລ້ຽງສັດ/ເຂດທີ່ງຫຍ້າອາຫານສັດ.
- ບໍ່ແມ່ນເຂດຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນເຂດທີ່ເຮັດໄຮ່ອ້ອມຮອບ.
- ພິຈາລະນາແຜນການພັດທະນາໃນອະນາຄົດເປັນຕົ້ນວ່າບໍ່ມີແຜນຂອງເມືອງ, ກຸ່ມບ້ານ, ບ້ານໃນການສ້າງເສັ້ນທາງ, ການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ແລະ ແລວໄຟຟ້າຕ່າງໆ...

ໃນການກຳນົດຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນຕ້ອງໝາຍດ້ວຍເສັ້ນຝ່າຍທີ່ມີລັກສະນະພິເສດໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ.

ພັນລະນາເຂດແດນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ, ເຊິ່ງຈະປະກອບເຂົ້າໃນແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ທີ່ມງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງຮູ້ວ່າເນື້ອທີ່ຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ) ອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບຂອງການພັນລະນາ, ສິນທະນາຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ຕາມການຈັບຈຸດພິກັດ. ເຊິ່ງຂໍ້ມູນທັງໝົດນີ້ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງແຜນທີ່.

ຮູບແຜນທີ່ 3 ມິຕິພ້ອມດ້ວຍເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ, ແຕ່ລະປະເພດຂອງປ່າ, ເຂດລ້ຽງສັດ, ດິນກະສິກຳ ແລະ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດສັນພ້ອມດ້ວຍເສັ້ນຝ່າຍສີຕ່າງໆ

ການຈັບຈຸດພິກັດຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຈັບຈຸດພິກັດ 4 ຈຸດ (4 ແຈ) ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງບັນດາຈຸດພິກັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນການແຕ້ມແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນ ເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ສັງລວມບັນດາຈຸດພິກັດຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຊື່ຂອງຈຸດ	ແນະນຳຈຸດ	Y LONG	X LAT
ຈຸດ 1	ທາງຕະເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ, ທາງຕະເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ, ທິດຕະເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້, ທາງຕະເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້		
ຈຸດ 2			
ຈຸດ 3			
ຈຸດ 4			
ຈຸດ 5			
...			

ຕາຕະລາງແມ່ນສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ ແລະ ປັບປຸງຢູ່ໃນ ຟາຍ excel ທີ່ແຍກກັນເປັນຕົ້ນແມ່ນເອກະສານ “ຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ”.

ການແຕ້ມແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ກຳນົດໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິແມ່ນໃຊ້ປ້ອນເຂົ້າໃນໂປຼແກມແຕ້ມແຜ່ນທີ່. (ເບິ່ງຄູ່ມືການນຳໃຊ້ໂປຼແກມອັກແມບ ຫຼື ArcMap) ເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ຖ່າຍຮູບແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ປ້ອນເຂົ້າໃນອັກຈິສ (ArcGis);
- ປ້ອນຈຸດພິກັດຕາມຂັ້ນຕອນ 6d (ຂ້າງເທິງ);
- ແຕ້ມຂອບເຂດຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ໃຊ້ອັກແມບ (ArcMap) ໃນການຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ທຸກຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດສັນ (ພ້ອມຊື່, ເນື້ອທີ່...) ໃນຄອມພິວເຕີ, ພ້ອມທັງສ້າງແຜ່ນທີ່ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ແຜ່ນທີ່ດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າ.

ສັງລວມການກຳນົດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຕອນ

ຈຳນວນ ຕອນປ່າ ໄມ້ປ່ອງ	ຊະນິດ ປ່າໄມ້ປ່ອງ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)	ຊື່ຕອນ ແລະ ພັນລະນາທີ່ຕັ້ງ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ	ຕ່ອງໂສ້ໄມ້ປ່ອງ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບແຕ່ລະຕອນ
1				
2				
...				

ຜົນໄດ້ຮັບ:

- ໄດ້ກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.
- ໄດ້ກຳນົດຕອນດິນປູກປ່າໄມ້ປ່ອງໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.
- ແຜ່ນທີ່ລະອຽດຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ທີ່ດິນປູກປ່າໄມ້ປ່ອງພ້ອມທັງຈຸດພິກັດ ແລະ ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.
- ໄດ້ແຜ່ນທີ່ກະດານຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ໄດ້ເນື້ອທີ່ລະອຽດຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ເຮັກຕາ) ແລະ ເນື້ອທີ່ທີ່ດິນປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ (ເຮັກຕາ).

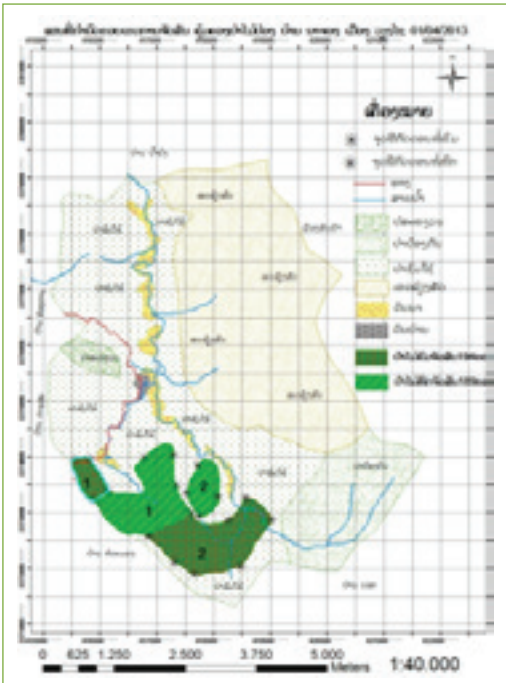
ຄຳແນະນຳ:

- ການກຳນົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຊາວບ້ານທຸກຄົນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຂໍ້ຂັດແຍ້ງໃນອະນາຄົດ.
- ບາງກໍລະນີທີ່ເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງນ້ອຍຫຼາຍ ອາດຈະຍາກໃນການກຳນົດຊື່ ແລະ ພັນລະນາຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຄຳແນະນຳໃນການໃຊ້ໂປຼແກມແຕ້ມແຜ່ນທີ່ ອັກເມບ ArcMap

- ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການປ້ອນຂໍ້ມູນແມ່ນລະອຽດດີ. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຮູບໃນແຜ່ນທີ່ແມ່ນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຊິ່ງມັນສາມາດເກີດບັນຫາເຊັ່ນການຕັດສາຍນ້ຳ ແລະ ຕັດເສັ້ນໂຕໄປໄດ້ໃນເວລາແຕ້ມ.
- ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີເອກະສານກ່ຽວກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານກັບບ້ານອ້ອມຂ້າງ (ໃຊ້ເອກະສານທີ່ມີໃນໄລຍະຜ່ານມາ) ແລະ ສົນທະນາກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າມີເອກະສານແມ່ນໃຫ້ອ່ານ ແລະ ປັບປຸງໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ.
- ໃນແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ, ແມ່ນໃຫ້ຂຽນຊື່ແຕ່ລະເນື້ອທີ່ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ຈະແຈ້ງ ເພື່ອສາມາດເຫັນໄດ້ດີຜ່ານໂປຼແກມອັກເມບ (ArcMap).
- ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຜົນໄດ້ຮັບທຸກຢ່າງແມ່ນໄດ້ບັນທຶກລະອຽດເຂົ້າໃນຄອມພິວເຕີ.
- ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າລະບົບການປະສານງານແມ່ນລະບົບດຽວກັນກັບແຕ່ລະຊັ້ນ (property, source, coordinate system).

ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງກັບເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ

ຂັ້ນຕອນທີ 7:

ການແບ່ງຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອສະແດງລັກສະນະຂອງແຕ່ລະເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານເພື່ອປັບປຸງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ເຄື່ອງຈັບຈຸດພິກັດ ຄອມພິວເຕີ ໂປຼແກມ ອັກເມບ (ArcMap) ເຈ້ຍຂາວ ເຈ້ຍໃສ ຟາຍ Excel ການສັງລວມເອກະສານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ນັ້ນຄືຟາຍ: "14..BAN_SUMMARY_FM_Ban..") ຟາຍ Excel : "ຕົວຢ່າງ" ຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ການແບ່ງຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງຍ່ອຍເພື່ອສໍາຫຼວດ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ແຕ້ມຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງດ້ວຍອັກເມບ (Arc Map) ໂດຍໃຊ້ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ບັນດາຈຸດພິກັດແລ້ວແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນຕ້ອງໃຊ້ໜ້າຈໍແອວຊີດີ ສາຍໃສ່ເຈ້ຍຂາວຂະໜາດ A0 ແລ້ວແຕ້ມຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງພ້ອມທັງສາຍນໍ້າ ແລະ ເສັ້ນທາງໃສ່ເຈ້ຍດັ່ງກ່າວ. ແລ້ວສາຍແຜ່ນທີ່ກູເກິນ (Google-earth) ໃສ່ແຜ່ນທີ່ ແຕ້ມດັ່ງກ່າວເພື່ອໃຫ້ເຫັນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຊົມໃຊ້ (ດິນກະສິກໍາຕ່າງໆ).

ອະທິບາຍແຜ່ນທີ່ດັ່ງກ່າວພ້ອມທັງສາຍນໍ້າ, ສາຍພູ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ, ໃນຂະນະດຽວກັນໃຊ້ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິອະທິບາຍພ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍ.

ການແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງເພື່ອສໍາຫຼວດແມ່ນຂຶ້ນກັບແຕ່ລະຊະນິດປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຕົວຢ່າງ: ໄມ້ຂົມແມ່ນຊະນິດທີ່ບໍ່ເປັນສຸມ, ສ່ວນໄມ້ຫົກ ແລະ ໄມ້ກວັນແມ່ນຊະນິດທີ່ເປັນສຸມ.

>>> ສໍາລັບ **ໄມ້ຂົມ**, ຕອນປ່າໄມ້ຂົມຕ້ອງແບ່ງອອກເປັນ 4 ຕອນຍ່ອຍຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຂົມ: ເຂດບໍ່ມີປ່າໄມ້ຂົມ, ເຂດປ່າຂົມໜໍ່ໃຫຍ່, ເຂດປ່າໄມ້ຂົມໜໍ່ກາງ ແລະ ເຂດປ່າໄມ້ຂົມໜໍ່ນ້ອຍ. ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຂົມແມ່ນເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງຂະໜາດ ແລະ ນໍ້າໜັກຂອງໜໍ່ (ອີງຕາມຜົນການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ທົດລອງ).

ສໍາລັບການແບ່ງປ່າໄມ້ຂົມເພື່ອສໍາຫຼວດເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ກໍານົດເຂດທີ່ບໍ່ມີໜໍ່, ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່, ເຂດໜໍ່ກາງ ແລະ ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ⁶ ຢ່າງຈະແຈ້ງ:

- ໜໍ່ໃຫຍ່ = ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໜໍ່ໃຫຍ່.
- ໜໍ່ກາງ = ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໜໍ່ກາງ.
- ໜໍ່ນ້ອຍ = ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໜໍ່ນ້ອຍ.
- ເຂດບໍ່ມີລໍາ/ໜໍ່, ບໍ່ມີປ່າໄມ້ປ່ອງໃນເຂດນີ້.

>>> ສໍາລັບ **ໄມ້ກວັນ** ແລະ **ໄມ້ຫົກ**, ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນແບ່ງອອກເປັນ 4 ຕອນຍ່ອຍຂຶ້ນກັບຄວາມໜາແໜ້ນຂອງສຸມໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ: ເຂດບໍ່ມີປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເຂດມີຄວາມໜາແໜ້ນປ່າໄມ້ປ່ອງຫຼາຍ, ເຂດມີຄວາມໜາແໜ້ນປ່າໄມ້ປ່ອງກາງ ແລະ ເຂດມີຄວາມໜາແໜ້ນປ່າໄມ້ປ່ອງໜ້ອຍ.

ສໍາລັບການແບ່ງປ່າໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ຫົກ ເພື່ອສໍາຫຼວດເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ກໍານົດເຂດທີ່ບໍ່ມີປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເຂດໜາແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດໜາແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດໜາແໜ້ນນ້ອຍ ຢ່າງຈະແຈ້ງ⁷.

- ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ = ມີຈໍານວນສຸມໄມ້ຫຼາຍ.
- ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ = ມີຈໍານວນສຸມໄມ້ປານກາງ.
- ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ = ມີຈໍານວນສຸມໄມ້ໜ້ອຍ.
- ເຂດບໍ່ມີສຸມ, ແມ່ນບໍ່ມີປ່າໄມ້ປ່ອງໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

6-7. ການນິຍາມໂດຍຊາວບ້ານອີງຕາມເສັ້ນຜ່າກາງ (ເປັນຊັງຕີແມັດ) ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ.

ແຕ້ມ ແລະ ກຳນົດແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍເພື່ອສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ບ້ານຝາດ-ກຸມພາ 2013)

ການນຳໃຊ້ເຈ້ຍຕາກະໂລໃສ, ວິຊາການນັບຈຳນວນຕາກະໂລຂອງແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ຜ່ານມາເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຕອນ.

ໃນທີ່ນີ້ຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ຂອງ 1 ຕາກະໂລ.

ນັບຈຳນວນຕາກະໂລຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ ແລະ ກຳນົດເນື້ອທີ່ຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຈຳນວນຕາກະໂລ ແລະ ການຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ) ຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຕອນຍ່ອຍ	ຈຳນວນຕາກະໂລ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)
ເຂດໜາແໜ້ນຫຼາຍ		
ເຂດໜາແໜ້ນປານກາງ		
ເຂດໜາແໜ້ນໜ້ອຍ		
ເຂດບໍ່ມີປ່າໄມ້ປ່ອງ		
ລວມໝົດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ		ຈາກອັກແມບ (Arcmap)

ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ໃນການສຳຫຼວດຕ້ອງໄດ້ສຳຫຼວດຢ່າງໜ້ອຍ 1% ຂອງເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອທີ່ 1% ຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ, ໂດຍໃຊ້ເນື້ອທີ່ໆ ຮູ້ຈາກການຄິດໄລ່. ດອນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຫຼວດແມ່ນຂຶ້ນກັບຊະນິດໄມ້ປ່ອງ:

- **ຊະນິດທີ່ເປັນສຸມ:** ໄມ້ຫົກ ແລະ ໄມ້ກວັນ: ຂະໜາດຂອງດອນຕົວຢ່າງແມ່ນ 32 ແມັດ x 32 ແມັດ = 1000 ຕາແມັດ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສຳຫຼວດຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນ 3 ດອນຕົວຢ່າງຕໍ່ 1 ຕອນຍ່ອຍ.
- **ຊະນິດທີ່ບໍ່ເປັນສຸມ:** ໄມ້ຂົມ ຂະໜາດຂອງດອນຕົວຢ່າງແມ່ນ: 10 ແມັດ x 10 ແມັດ = 100 ຕາແມັດ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສຳຫຼວດຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນ 5 ດອນຕົວຢ່າງຕໍ່ 1 ຕອນຍ່ອຍ.

ຈາກການຄິດໄລ່, ແມ່ນເປັນການປະເມີນຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຳຫຼວດຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ຕົວຢ່າງການຄິດໄລ່ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຄວາມໜາແໜ້ນ	ເນື້ອທີ່ (ha)	ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ (1%)	ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງສຳຫຼວດ
ຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ	10	1	3
ຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ	41	4	4
ຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ	40	4	4
ບໍ່ມີໄມ້ປ່ອງ	10	ບໍ່ມີ	ບໍ່ມີ
ລວມທັງໝົດ	101	9	11

ສະຖານທີ່ຂອງດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

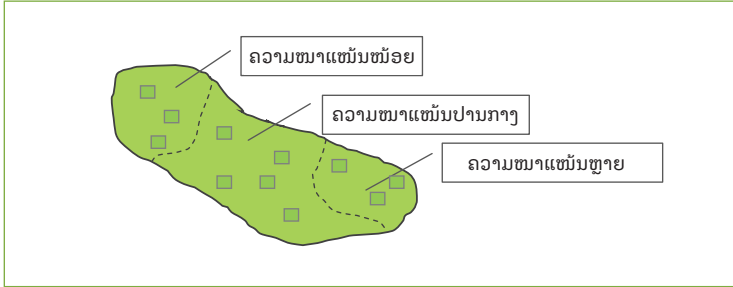
ມີ 2 ມາດຖານທີ່ໃຊ້ໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ຂອງດອນຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍປ່າໄມ້ປ່ອງ:

- ເປັນສະຖານທີ່ສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຕອນຍ່ອຍນັ້ນໄດ້.
- ເປັນສະຖານທີ່ຊາວບ້ານບໍ່ໄດ້ເກັບກູ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ແຕ້ມດອນຕົວຢ່າງໃສ່ເຈ້ຍ A0 ແລະຖ່າຍຮູບຂອງດອນຕົວຢ່າງ, ເຊິ່ງໃຊ້ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຟາຍ excel.

ດອນຕົວຢ່າງ, ເຊິ່ງໃຊ້ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຟາຍ Excel.

ຜົນໄດ້ຮັບ:

- ໄດ້ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງສໍາຫຼວດ.
- ໄດ້ຈໍານວນດອນຕົວຢ່າງທີ່ຈະສໍາຫຼວດຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ຮູ້ສະຖານທີ່ເຮັດດອນຕົວຢ່າງທີ່ຈະສໍາຫຼວດຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ຄໍາແນະນໍາ:

- ໃນການກໍານົດແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນເປັນຂໍ້ມູນດິບ ແລະ ມາຈາກຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານເຊິ່ງສາມາດຜິດພາດໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 8:

ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມຂອງບັນດາ ດອນຕົວຢ່າງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປະເມີນຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ແບບຟອມ ສາຍແມັດ ເຈ້ຍຂາວ ຟາຍ Excel ການສໍາຫຼວດ/ການປະເມີນ (“survey/assessment”)
<p>ໄລຍະເວລາ</p>	
<p>ເຄິ່ງມື້-2 ມື້, ຂຶ້ນກັບເນື້ອທີ່ຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ</p>	
<p>ສະຖານທີ່</p>	
<p>ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ ແລະ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນພາກສະໜາມ</p>	

ວິທີການ

ວິທີການໃນການສຳຫຼວດແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຕາມແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ (ການເກັບກູ້ລຳຫຼື ເກັບກູ້ໝໍ້).

ໄມ້ປ່ອງມີ 3 ກໍລະນີ:

- ໄມ້ຂົມ ຊະນິດທີ່ບໍ່ເປັນສຸມເພື່ອຄ້າຂາຍໝໍ້ໄມ້ສິດ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1).
- ໄມ້ກວັນ ຊະນິດທີ່ເປັນສຸມເພື່ອຄ້າຂາຍລຳໄມ້ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2).
- ໄມ້ຫົກ ຊະນິດທີ່ເປັນສຸມເພື່ອຄ້າຂາຍໝໍ້ໄມ້ສິດ, ໝໍ້ແຫ້ງ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3).

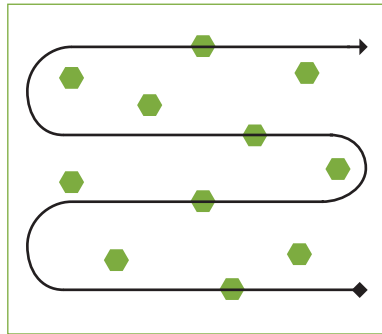
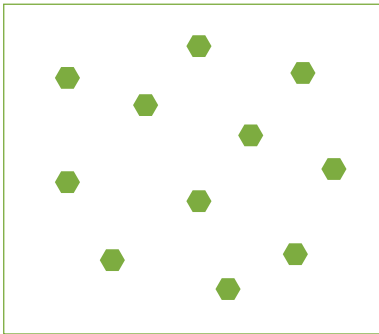
ການຝຶກອົບຮົມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ຂຶ້ນກັບຊະນິດໄມ້ປ່ອງ, ໃຫ້ເລືອກແບບຟອມທີ່ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ. ນີ້ເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເຊິ່ງໃນການຝຶກອົບຮົມແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫ້ອງປະຊຸມ ແລະ ພາກສະໜາມ. ເມື່ອທຸກຢ່າງເຂົ້າໃຈລະອຽດແລ້ວການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນພາກສະໜາມແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້, ໂດຍອີງຕາມແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ໃນການສຳຫຼວດແມ່ນຕ້ອງແບ່ງເປັນແຕ່ລະທີມງານ.

ການສ້າງດອນຕົວຢ່າງໃນພາກສະໜາມແມ່ນໃຫ້ອີງຕາມສະຖານທີ່ໆ ໄດ້ກຳນົດໃນຂັ້ນຕອນທີ່ຜ່ານມາ: ປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເປັນສຸມ/ລຳ

ການແຕ້ມດອນຕົວຢ່າງ ແລະ ການນັບດອນຕົວຢ່າງ

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບແມ່ນຂຶ້ນກັບຂໍ້ມູນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ວິທີການແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຕາມແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ. ຖ້າຫາກແມ່ນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໝໍ້, ການປະເມີນແມ່ນຈຳນວນໝໍ້ທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດໃຫ້ໄດ້ໃນແຕ່ລະປີ. ຖ້າຫາກແມ່ນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລຳໄມ້ປ່ອງ, ການປະເມີນແມ່ນຈຳນວນລຳໄມ້ທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງສາມາດໃຫ້ໄດ້ໃນແຕ່ລະປີ.

ການປະເມີນ ແລະ ວັດແທກໜ້າຕັດຂອງປ່າໄມ້ຂົມໂດຍຊາວບ້ານ (ບ້ານຝາດ, ກູມພາ, 2013)

ຖ້າຫາກແມ່ນການປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບໜໍ່ໄມ້ປ່ອງ, ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງເກັບກໍາແມ່ນດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜໍ່ໄມ້ຂົມໃນດອນຕົວຢ່າງເພື່ອປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບ ຈາກດອນຕົວຢ່າງ	ເຫດຜົນ	ສູດຈາກດອນສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ປ່ອງ
ຈໍານວນສຸມ	ຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງຕໍ່ເຮັກຕາ.	ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງດອນຕົວຢ່າງ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ	ຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງລໍາໄມ້ປ່ອງຕໍ່ປີຕໍ່ເຮັກຕາຂອງລໍາໄມ້ປ່ອງທີ່ມີອາຍຸແຕກຕ່າງກັນທີ່ຈະເປັນພໍ່ແມ່ຜົນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ນັບຈໍານວນໜໍ່ຂອງ 3 ຊໍາອາຍຸໃນລະດູການຜ່ານມາ	ປະເມີນຈໍານວນໜໍ່ຂອງ 3 ຊໍາອາຍຸໃນໄລຍະຜ່ານມາເພື່ອກໍານົດຈໍານວນໜໍ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຂອງແຕ່ລະລໍາວ່າ 1 ລໍາຈະໃຫ້ຈັກໜໍ່ ຫຼື ຈະມີຈັກໜໍ່ຕໍ່ 1 ເຮັກຕາໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.
ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ		
ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ		
ວັດແທກໜ້າຕັດຈໍານວນ ລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ	ໜ້າຕັດຂອງລໍາໄມ້ປ່ອງແມ່ນພົວພັນໂດຍກົງກັບນ້ຳໜັກຂອງໜໍ່. ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຂາຍໜໍ່ໃຫ້ບັນດາພໍ່ຄ້າເປັນກິໂລກຼາມ	ຄວາມສໍາພັນແມ່ນຂຶ້ນກັບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ. ຕົວຢ່າງຄວາມສໍາພັນຂອງໜໍ່ໄມ້ຂົມ/ ກິໂລກຼາມ = $30.85 e^{-0.33 x}$ (ໜ້າຕັດຂອງໜໍ່ເປັນຊັງຕີແມັດ) ($r^2=0.96$).
ວັດແທກໜ້າຕັດຈໍານວນ ລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ		

ສຳລັບການປະເມີນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບລຳໄມ້ປ່ອງ (ຕົວຢ່າງ: ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ດົວ), ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນຕັ້ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງລຳໄມ້ປ່ອງໃນຕອນຕົງຢ່າງເພື່ອປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບຈາກຕອນຕົວຢ່າງ	ເຫດຜົນ	ສູດຈາກຕອນສາທິດ ແລະ ທິດລອງໄມ້ປ່ອງ
ຈຳນວນສຸມ	ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງຕໍ່ເຮັກຕາ	ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນຕົວຢ່າງ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ	ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີຕໍ່ສຸມຕໍ່ເຮັກຕາຂອງລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີຈະເປັນພໍ່ແມ່ພັນປ່າໄມ້ປ່ອງ	ປະເມີນຈຳນວນໜ່ຂອງ 3 ຊຳອາຍຸໃນໄລຍະ ຜ່ານມາເພື່ອກຳນົດຈຳນວນໜ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຂອງແຕ່ລະລຳວ່າ 1 ລຳຈະໃຫ້ຈັກໜ່ ຫຼື ຈະມີຈັກໜ່ຕໍ່ 1 ເຮັກຕາໃນລະດູການຕໍ່ໄປ
ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ		
ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ	ນັບຈຳນວນໜ່ຂອງ 3 ຊຳອາຍຸໃນລະດູການຜ່ານມາ	ລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີແມ່ນສາມາດເກັບກູ້ພາຍຫຼັງທີ່ມີອາຍຸຮອດ 3 ປີ, ເປັນຈຳນວນລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ເຫຼືອໄວ້ເພື່ອເກັບກູ້ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ
ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ປະເມີນຈຳນວນລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນໄລຍະ 3 ປີຕໍ່ໜ້າ.	ລຳທີ່ມີອາຍຸ 2 ແລະ 3 ປີ ແມ່ນເປັນຈຳນວນລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ເຫຼືອໄວ້ເພື່ອເກັບກູ້ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປຄືກັນ.
ການວັດແທກໜ້າຕັດຂອງລຳ	ຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບທີ່ຕ້ອງການຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.	ຂະໜາດຂອງລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ໃຫຍ່ໜ້າຄວາມວ່າສາມາດຜະລິດໄມ້ດົວໄດ້ຫຼາຍຕໍ່ 1 ລຳໄມ້ປ່ອງ.
ຊັງນ້ຳໜັກຂອງລຳ	ຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບທີ່ຕ້ອງການຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.	ສຳລັບຕ່ອງໂສ້ໄມ້ດົວ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຂາຍໃຫ້ບັນດາພໍ່ຄ້າແມ່ນເປັນກິໂລກຼາມ.
ຈຳນວນປ່ອງ	ຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບທີ່ຕ້ອງການຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.	ເປີເຊັນຂອງລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ສາມາດໃຊ້ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫຼັງຈາກທີ່ຕັດຂໍ້ໄມ້ປ່ອງຖິ້ມແລ້ວ (ຍັງບໍ່ທັນແປຮູບ).
ລວງຍາວຂອງປ່ອງ	ຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບທີ່ຕ້ອງການຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.	ສຳລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ດົວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ລະດັບຄວາມຍາວຕາມທີ່ຕ້ອງການ.

ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1,2 ແລະ 3 ພ້ອມທັງລາຍລະອຽດໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງທີ 11 ແລະ 12 ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຫຼັງຈາກເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມແລ້ວ, ແມ່ນໃຫ້ປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າຄອມພິວເຕີ (ຟາຍ excel) ເພື່ອຄິດໄລ່ຕາມຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການເຊັ່ນວ່າ: ປະລິມານຂອງໜ່ ຫຼື ປະລິມານຂອງລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ, ເຊິ່ງເປັນການຄິດໄລ່ ແລະ ວິເຄາະທີ່ລະອຽດຂອງຜົນຜະລິດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1,2 ແລະ 3 ພ້ອມທັງລາຍລະອຽດໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງທີ 11 ແລະ 12 ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ການຕິດຕັ້ງປ້າຍຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ໃນເວລາທີ່ໄປຈັບຈຸດພິກັດແມ່ນຫົມງານຕ້ອງເອົາປ້າຍປ່າໄມ້ປ່ອງໄປຕິດໃສ່ແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານຜ່ວມ.

ຮູບປ້າຍຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ (ບ້ານຂົວດິນ, ພະຈິກ 2014)

ການນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ

ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບໃນການປະເມີນໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ. ເຊິ່ງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໃຊ້ປຽບທຽບກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານໃນຂັ້ນຕອນທີ 5. ແລະ ສາມາດໃຊ້ປຽບທຽບກັບຂໍ້ມູນປ່າໄມ້ປ່ອງຊະນິດດຽວກັນທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງຢູ່ບ້ານອື່ນ.

4 ປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນການປຽບທຽບ ແລະ ສົນທະນາກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:

- ຄິດໄລ່ທ່າແຮງຂອງປະລິມານໄມ້ປ່ອງທີ່ແປຮູບ ແລະ ຂາຍໂດຍອີງຕາມແຮງງານຂອງບ້ານ.
- ຄິດໄລ່ປະລິມານຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.
- ຜົນໄດ້ຮັບຈາກດອນສາທິດ ແລະ ທົດລອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ຜົນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ໃນການສົນທະນາກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມີເພື່ອການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ. ແລະ ຫົມງານຈະເອົາມາປຽບທຽບກັບຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຫຼື ກັບຜົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນປ່າໄມ້ປ່ອງຊະນິດດຽວກັນທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງຢູ່ບ້ານອື່ນ.

ຕົວຢ່າງການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຂອງຕາຕະລາງ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນການຄິດໄລ່ກັບຊາວບ້ານ ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກພາກສະໜາມ

	ຫົວໜ່ວຍ/ unit	ລວມ
ຄາດຄະເນຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້/ປີ ຈາກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ	ໂຕນ/ T	20
ຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ພາຍໃນບ້ານ	ໂຕນ/ T	15
ປະລິມານທີ່ຊາວບ້ານໄດ້ເກັບກູ້, ບັນທຶກໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໃນປີ 2013	ໂຕນ/ T	5
ປະລິມານທີ່ຊາວບ້ານໄດ້ເກັບກູ້, ບັນທຶກໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໃນປີ 2014	ໂຕນ/ T	10

ຕົວຢ່າງ, ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ປ່າໄມ້ຂຶ້ນຫຼັງຈາກການປະເມີນອາດຈະຄ້າຍຄື:

ໃນຕົວຢ່າງນີ້, ຫຼັງຈາກການປຽບທຽບແລ້ວ, ແມ່ນໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ຊາວບ້ານວ່າພວກເຂົາສາມາດເກັບກູ້ໜໍ່ຕະຫຼອດລະດູການຫຼາຍສຸດແມ່ນບໍ່ເກີນ 15 ໂຕນຂອງໜໍ່ທີ່ມີຢູ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດທີ່ສູງສຸດຂອງບ້ານ (ຈາກແຮງງານທີ່ມີຢູ່ຂອງບ້ານ) ເພື່ອການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງຕາມຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານແບບຍືນຍົງ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງປະລິມານການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ (2013 ທຽບໃສ່ກັບ 2014) ອາດຈະເປັນຍ້ອນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນແຕ່ລະປີ. ໃນກໍລະນີທີ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງຕໍ່າກວ່າຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງບ້ານ, ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບປະລິມານການເກັບກູ້ແມ່ນສ່ຽງຕໍ່ການເກັບກູ້ເກີນ.

ສັງລວມທຸກຂໍ້ມູນຟາຍ excel ແລະ ໃຊ້ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ:

- ຄາດຄະເນຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງແຕ່ລະຕອນໄມ້ປ່ອງເພື່ອການນໍາໃຊ້ແບບຍືນຍົງ.
- ຈໍານວນໜໍ່ ຫຼື ຈໍານວນລໍາ ຫຼື ຈໍານວນສຸມໄມ້ປ່ອງຕໍ່ເຮັກຕາ ແລະ ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດຕໍ່ເຮັກຕາ.
- ຄໍາແນະນໍາໃນການຜະລິດແບບຍືນຍົງທີ່ບ້ານສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການຄ້າຂາຍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 9:

ການສືບທະນາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອສືບທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ວາງແຜນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ & ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ເຈ້ຍຂາວ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ວິຊາການສິນທະນາກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລັກສະນະທີ່ຕ້ອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊາວບ້ານ: ການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງເປັນຂອງລວມບ້ານ.

ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ

>>> ລະບຽບການແມ່ນຫຍັງ?

ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ “ດີ” ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ. ທີມງານ ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເປີດການສິນທະນາກັບຊາວບ້ານ ແລະ ໄດ້ມີການກຳນົດກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ທີມງານໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແມ່ນມີປະສິບການໃນການກຳນົດບາງລະບຽບການໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ສະນັ້ນ, ສາມາດໃຊ້ປະສິບການດັ່ງກ່າວໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສິນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມດັ່ງກ່າວກັບຊາວບ້ານ.

ຂະບວນການຮຽນຮູ້

>>> ຈະຮັບປະກັນໄດ້ແນວໃດວ່າຊາວບ້ານຈະໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການ?

ເພື່ອຮັບປະກັນການເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການ, ທີມງານຕ້ອງໄດ້ສິນທະນາໃນລັກສະນະເຜີຍແຜ່ລະບຽບການໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານທຸກຄົນຈະເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

- ຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການຕອນໃດ ແລະ ດ້ວຍວິທີໃດ?
- ຕ້ອງມີການລົງໂທດ ຫຼື ປັບໃໝຊາວບ້ານຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບລະບຽບການບໍ່?
- ຈະລົງໂທດແບບໃດຖ້າບໍ່ເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການ? (ຕົວຢ່າງ: ປັບໃໝເປັນເງິນ, ຫຼາຍປານໃດ?)
- ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ບັງຄັບໃຊ້ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ແລະ ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປັບໃໝ?

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສິນທະນາດັ່ງກ່າວໃນຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ທີມງານຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍປະສິບການທີ່ມີກ່ຽວກັບລະບຽບການຂອງບ້ານອື່ນໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້, ຫຼັງຈາກສຳເລັດການສິນທະນາແລ້ວທີມງານຕ້ອງໄດ້ສັງລວມບັນດາລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.

ການວາງແຜນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ມີຄູ່ມືສະເພາະ)

ການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງເປັນການກວດກາລະບຽບການ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ. ເຊິ່ງການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງແຕ່ລະປີ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ, ການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນຊ່ວຍໃນການປັບປຸງເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການໃນທຸກໆປີ, ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຮຽນຮູ້, ບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ ທີ່ສາມາດໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງ ແລະ ປະກອບເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳໄດ້ໃນແຕ່ລະປີ.

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດໃນແຕ່ລະປີ (ຕົວຢ່າງ: ຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ).

ທີມງານກໍ່ຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນໃນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊາວບ້ານ.

ຕົວຢ່າງຕາຕະລາງໄລຍະເວລາການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ: ໄມ້ຫົກ, ໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ຂົມ

ໄມ້ຫົກ

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
ໄລຍະເກັບຄູ້												
ຕິດຕາມກວດກາ												

ໄມ້ກວັນ

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
ໄລຍະເກັບຄູ້												
ຕິດຕາມກວດກາ												

ໄມ້ຂົມ

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
ໄລຍະເກັບຄູ້												
ຕິດຕາມກວດກາ												

ຄ່າແຮງງານໃນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນໃຊ້ງົບປະມານຂອງບ້ານທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ພາສີຈາກບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ເກັບຊື້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.

ຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ແມ່ນປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການວາງແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ການສິນທະນາກ່ຽວກັບການແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຊາວບ້ານຄຸ້ມຄອງ: ແບ່ງໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງເປັນຂອງລວມບ້ານ.

ໃນກໍລະນີຈັດແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສິນທະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບຊາວບ້ານເພື່ອຊອກຫາວິທີການທີ່ງ່າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດແບ່ງໃຫ້ແຕ່ລະສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ.

ການສືບທະນາກ່ຽວກັບແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວແມ່ນປະກອບເຂົ້າໃນແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ໃນການສືບທະນາແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງການຈັດສັນໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເປັນຂອງລວມບ້ານ. ແລະ ຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງຕາມການຈັດສັນແຕ່ລະປະເພດ.

ສຸດທ້າຍນີ້, ທີມງານຕ້ອງໄດ້ສືບທະນາກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບທິດທາງໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ຕາມຕອນດິນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ:

- ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດ.
- ແຜນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດໃນແຕ່ລະປີ.
- ສືບທະນາກ່ຽວກັບແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ຄໍາແນະນຳ:

- ໃນກໍລະນີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ, ອາດຈະບໍ່ງ່າຍໃນການຈັດແບ່ງໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວ, ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໄດ້.
- ຈະຮັບປະກັນການຊົມໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ແນວໃດ?
- ໃນການຈັດແບ່ງປ່າໄມ້ປ່ອງເປັນຂອງລວມບ້ານ ຫຼື ໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນມີວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ.
- ຖ້າຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ສ່ວນບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ, ແຕ່ລະຄົວເຮືອນສາມາດມີໂບຕາດິນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນອະນາຄົດບໍ່? ຫຼື ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຍັງເປັນຂອງລວມບ້ານ?

ຂັ້ນຕອນທີ 10:

ລາຍລະອຽດຂອງແຜນການ ແລະ ແຜນທີ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປັບປຸງເອກະສານການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງເພື່ອຂໍການຮັບຮອງຈາກບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ & ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ • ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> • ຟາຍ Excel • ປຶ້ມບັນທຶກ • ຄອມພິວເຕີ • ອັກເມບ (ArcMap)
<p>ໄລຍະເວລາ</p>	
<p>1 ມື້</p>	
<p>ສະຖານທີ່</p>	
<p>ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການໂຄງການ</p>	

ວິທີການ

ມີ 3 ປະເພດແຜ່ນທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ມີ 3 ປະເພດແຜ່ນທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທີ່ 3 ປະເພດແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ຄືກັນ (ແຜ່ນທີ່ກະດານ, ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນ ແລະ ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ).

ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ

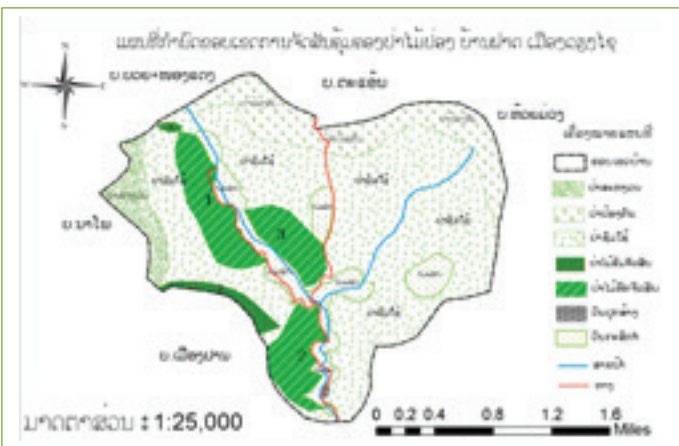
ທາສີແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ, ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ, ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດສັນ, ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍເສັ້ນສີຂຽວຕ່າງໆ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນທີ່ຕັ້ງຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ (ປ່າປ່ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ...) ແລະ ສີເຫຼືອງສະແດງໃຫ້ເຫັນທີ່ດິນກະສິກໍາ.

ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ

ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນ

ຕ້ອງແຕ້ມແຜ່ນທີ່ແຕ່ລະປະເພດໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດສັນ, ສ້າງແຜ່ນທີ່ລວມຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ແລະ ສ້າງແຜ່ນທີ່ສະເພາະແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງພ້ອມດ້ວຍເນື້ອທີ່ຂອງແຕ່ລະຕອນ.

ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນຂອງບ້ານພ້ອມທັງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ແຜນທີ່ກະດານ

ແຜນທີ່ກະດານຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ, ສາຍນ້ຳ, ເສັ້ນທາງ, ແລະ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເຄື່ອງໝາຍ, ມາດຕາສ່ວນ, ທິດ ແລະ ເນື້ອທີ່.

ຫົວຂໍ້ຂອງແຜນທີ່ຕ້ອງລະອຽດເປັນຕົ້ນວ່າ “ແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຫົກ ແລະ ໄມ້ຂົມບ້ານຝາດ”.

ແຜນທີ່ກະດານຕິດທາງເຂົ້າຂອງບ້ານສະແດງໃຫ້ເຫັນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ

ສັງລວມແຜນທີ່ທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການ:

1. ແຜນທີ່ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ:
 - 1 ແຜນທີ່ໂຕໂປ;
 - 1 ແຜນທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນໂຕໂປ;
 - 1 ແຜນທີ່ກູເກິນ (Google).
2. ແຜນທີ່ທຸກຕອນດິນທັງໝົດ:
 - 1 ແຜນທີ່ໂຕໂປ;
 - 1 ແຜນທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນໂຕໂປ.
3. ແຜນທີ່ສະເພາະແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ປ່ອງ:
 - 1 ແຜນທີ່ທຸກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງພ້ອມເສັ້ນໂຕໂປ;
 - 1 ແຜນທີ່ກູເກິນ (Google);
 - 1 ແຜນທີ່ແຕ່ລະຕອນບໍ່ມີໂຕໂປ.

ໝາຍເຫດ: ທຸກແຜນທີ່ຕ້ອງມີເຄື່ອງໝາຍ, ທິດ, ມາດຕາສ່ວນ, ເສັ້ນລາຍ, ຫົວຂໍ້, ຊື່ບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງ, ແລະ ຊື່ແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ເອກະສານແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ

ປັບປຸງເອກະສານ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນຈາກວັນທີ່ຜ່ານໆມາ. ເຊິ່ງເປັນເອກະສານທີ່ຮັບຮອງໂດຍການນຳຂັ້ນເມືອງເພື່ອອະນຸມັດໃນການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບເອກະສານໃນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈ ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍ. ຖ້າຫາກເອກະສານຕ້ອງປະກອບມີຕາຕະລາງ ແມ່ນຕ້ອງອະທິບາຍຂໍ້ມູນທີ່ຢູ່ໃນຕາຕະລາງຢ່າງລະອຽດ, ແລະ ກ້ອງຕາຕະລາງຕ້ອງອະທິບາຍວິທີການ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ວິເຄາະໃຫ້ຈະແຈ້ງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊາວບ້ານ).

ຕ້ອງກຳນົດຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານທີ່ເໝາະສົມເປັນຕົ້ນແມ່ນ “ການກຳນົດ, ຈັດສັນ, ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.”

ເນື້ອໃນເອກະສານແມ່ນດັ່ງຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ສາລະບານຂອງເອກະສານຈັດສັນປ່າ:

ຄຳນຳ

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງວິທີການຈັດສັນປ່າ

1. ແຜນການເຮັດວຽກຂອງບ້ານ/ວາລະກອງປະຊຸມ.
2. ມາດຖານການຄັດເລືອກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.
3. ຂໍ້ຕົກລົງຈາກທ່ານເຈົ້າເມືອງເພື່ອຮັບຮອງເອົາຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ.
4. ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງບ້ານ ແລະ ເອກະສານແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຈຸລະພາກທີ່ມີທີ່ຕັ້ງຂອງບ້ານ.
5. ເອກະສານເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານພ້ອມດ້ວຍ 2 ແຜ່ນທີ່ ແລະ ບັນດາຈຸດພິກັດ.
6. ແຜ່ນທີ່ ແລະ ການພັນລະນາຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຈັດສັນພ້ອມດ້ວຍ 2 ແຜ່ນທີ່.
7. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
 - a. ຂີດຄວາມສາມາດຂອງບ້ານ ແລະ ເນື້ອທີ່ຕ້ອງການ
 - b. ແຜ່ນທີ່ຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງບ້ານ
 - c. ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ
 - i. ປ່າໄມ້ຫົກຕອນທີ 1
 - ii. ປ່າໄມ້ຫົກຕອນທີ 2
 - iii. ສັງລວມຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດແບບຍືນຍົງຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງບ້ານ
 - d. ການແນະນຳໃນການເກັບກູ້

e. ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ

f. ແຜນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

g. ກິດຈະກຳການພັດທະນາບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ

8. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ.

 ຂ. ແຜນແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບປ່າໄມ້ຫົກ

9. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ.

 ຂ. ແຜນແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບປ່າໄມ້ຫົກ

10. ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ.

11. ການຮັບຮອງເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ.

12. ສະຫຼຸບ.

13. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 11:

ປິດກອງປະຊຸມການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຮັບຮອງເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຮັບຮອງເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍຊາວບ້ານ ແລະ ແຕ່ລະຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ & ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ຊາວບ້ານທຸກທ່ານ • ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ • ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ • ທ່ານເຈົ້າເມືອງ • ຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງ • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ວິຊາການຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ • ທີມງານໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> • ເອກະສານການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆເພື່ອຮັບຮອງ ຫຼື ຂໍການຮັບຮອງ • ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ
ໄລຍະເວລາ	
ເຄິ່ງມື້	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	

ວິທີການ

ພິມເອກະສານທີ່ປະກອບດ້ວຍເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ, ແຜນທີ່, ແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ການປິດກອງປະຊຸມຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນຈັດຂຶ້ນຕາມວາລະກອງປະຊຸມດັ່ງນີ້:

ແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:

- ກ່າວຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມ.
- ນຳສະເໜີວຽກທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂັ້ນບ້ານ (ໄລຍະເວລາ, ກິດຈະກຳ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ).
- ທ່ານເຈົ້າເມືອງໃຫ້ກຽດກ່າວເປີດກອງປະຊຸມຢ່າງເປັນທາງການ.
- ຕົວແທນຂອງບ້ານອ່ານເອກະສານແຜນຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຊາວບ້ານ ແລະ ບັນດາ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້ພ້ອມທັງໃຊ້ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ.
- ເປີດການສົນທະນາກັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ.
- ຮັບຮອງເອກະສານຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງຈາກຊາວບ້ານ.
- ສະຫຼຸບໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ ແລະ ກ່າວປິດກອງປະຊຸມ.

ສະຫຼຸບ

ປຶ້ມຄູ່ມືການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ້ອງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຂຽນຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາ 4 ປີຂອງໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ້ອງໃນການກຳນົດ ແລະ ການສຳຫຼວດປ່າໄມ້ປ້ອງ. ບັນດາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆແມ່ນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃນລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສຳລັບປ່າໄມ້ປ້ອງ ແມ່ນໄດ້ປະກອບເປັນເອກະສານ “ແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ້ອງ”. ເຊິ່ງເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ບ້ານສາມາດນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ້ອງທຳມະຊາດເພື່ອການຄ້າຂາຍໄດ້.

ປຶ້ມຄູ່ມືການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ້ອງສະບັບນີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວບລວມທຸກໆ ເອກະສານທີ່ເຮັດຈະເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ້ອງນີ້ສົມບູນໄດ້. ບັນດາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວບຄູ່ກັບປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນ:

- ແນ່ນຳໃຫ້ອ່ານເອກະສານ: “ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແບບຍືນຍົງຂອງ ສປປລາວ, ບົດລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການຈັດສັນທີ່ດິນຂອງໂຄງການ mosaic” ໂດຍສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI CIFOR), ທັນວາ 2010.
- ການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ການຄິດໄລ່ງົບປະມານທີ່ງ່າຍດາຍ: ເພື່ອຄຸ້ມຄອງກອງທຶນທີ່ໄດ້ຈາກປ່າໄມ້ປ້ອງເພື່ອເປັນງົບປະມານໃຊ້ງ່າຍໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການປ່າໄມ້ປ້ອງຂັ້ນບ້ານເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳປ່າໄມ້ປ້ອງ.
- ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ້ອງ, ກອງທຶນ, ການຂຽນບົດລາຍງານ, ແລະ ການນຳໃຊ້ກອງທຶນ...
- ການຈັດບັນທຶກທົ່ວໄປສຳລັບການສຳຫຼວດປ່າໄມ້ປ້ອງ, ຜົນຜະລິດ ແລະ ການປະເມີນການການຄ້າຂາຍ...
- ວິທີການອື່ນໆອີກທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ້ອງແບບຍືນຍົງ.

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ້ອງແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນການກຳນົດ ແລະ ການລົງທຶນດ້ານການຕະຫຼາດ. ເຊິ່ງເປັນການເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບການກຳນົດໂກຕາຂອງພາກລັດໃຫ້ແກ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆ. ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານການຕະຫຼາດ, ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານສາມາດລົງທຶນເພື່ອຄວາມໄດ້ປຽບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຂະແໜງການປ່າໄມ້ປ້ອງໄດ້.

ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້ປ້ອງຂອງບ້ານໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຽງຄູ່ກັບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຊຸມຊົນໂດຍການຮ່ວມມືກັບໂຄງການ GIZ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ເຊິ່ງສາມາດກາຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບໃໝ່ໄດ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1:

ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມ

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ: ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜີ້ໄມ້ສິດ

ພວກເຮົາມີ:

- ການກຳນົດແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຢ່າງລະອຽດໂດຍໃຊ້ອັກເມບ Arcmap/ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ບັນດາຈຸດພິກັດຕ່າງໆ.

ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ:

- ການກຳນົດຄວາມໝາແໜ້ນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ທ່າແຮງຂອງຜົນຜະລິດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ (ໂຕນໜີ້ໄມ້ທີ່ມີໃນປ່າໄມ້ຂົມ).

ວິທີການລຸ່ມນີ້ແມ່ນໃຊ້ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມ:

- ໃນແຕ່ລະຕອນຕົວຢ່າງແມ່ນຕ້ອງການເກັບກຳ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - ຈຳນວນລໍາໄມ້ປ່ອງອາຍຸ 1 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາໄມ້ປ່ອງອາຍຸ 2 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາໄມ້ປ່ອງອາຍຸ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີຂຶ້ນໄປ;
 - ໜ້າຕັດຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ;
 - ໜ້າຕັດຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ.

ຂະໜາດຂອງຕອນຕົວຢ່າງແມ່ນ: 10 x 10 ແມັດ, ສໍາລັບຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ບໍ່ເປັນສຸມໃຫຍ່ (ໄມ້ຂົມ).

ອະທິບາຍແບບຟອມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. 1 ແບບຟອມແມ່ນສໍາລັບໃຊ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ 1 ຕອນຕົວຢ່າງ.

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນການສຳຫລວດ ໄມ້ຂົມ

ວັນທີ...../...../ 2014

ບ້ານ.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ຊື່ຜູ້ເອົາຂໍ້ມູນ:.....

ຕອນທີ				
ຂະໜາດຂອງໜໍ່ໃນດອນ				
ນ້ຳເບີດອນ	ຈຳນວນລຳໃນແຕ່ລະຂັ້ນອາຍຸຂອງແຕ່ລະດອນ			
	1 ປີ	2 ປີ	3 ປີ ຂຶ້ນ	ລວມ

ໃນແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງແມ່ນໃຫ້ເລືອກ 10 ລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 10 ລຳທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ມາວັດແທກໜ້າຕ່າງເພື່ອເປັນຕົວແທນແກ່ແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງ.

ແບບຟອມໃນການບັນທຶກ:

ຕາຕະລາງ ວັດແທກໜ້າຕ້າງລໍາ ໄມ້ຂົມ

ວັນທີ...../...../ 2014

ບ້ານ.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ຊື່ຜູ້ເວົ້າຂໍ້ມູນ:.....

ຕອນທີ	
ຂະໜາດຂອງໜໍ່	

ຕອນຕົວຢ່າງທີ 1

ລໍາ	ໜ້າຕ້າງ 1 ປີ (ຊມ)	ໜ້າຕ້າງ 2 ປີ (ຊມ)
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

ການຄິດໄລ່ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນໃນຟາຍ excel

ຫຼັງຈາກການສຳຫຼວດຈາກພາກສະໜາມ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ທຶມງານຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍວິທີການຄິດໄລ່ໃຫ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ. ແລະ ຄິດໄລ່ພ້ອມກັນ (ເຖິງວ່າໄດ້ຄິດໄລ່ໃນຟາຍ Excel ແລ້ວກໍ່ຕາມ). ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈບັນດາຜົນໄດ້ຮັບ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ.

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນອະທິບາຍຟາຍ excel ແລະ ວິທີການຄິດໄລ່.

ສຳລັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຕອນທີ່ 1:

ເຂດໜີ້ໃຫຍ່

ດອນຕົວຢ່າງ	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ	ຈຳນວນລຳ 2 ປີ	ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມ
1	2	3	10	15
2				
...				
ລວມ	15	60	55	

ເຂດໜີ້ກາງ

ດອນຕົວຢ່າງ	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ	ຈຳນວນລຳ 2 ປີ	ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມ
1				
2				
...				
ລວມ	13	55	60	

ເຂດໜີ້ນ້ອຍ

ດອນຕົວຢ່າງ	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ	ຈຳນວນລຳ 2 ປີ	ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມ
1				
2				
...				
ລວມ	16	70	50	

ແບບຟອມ excel “ການສຳຫຼວດປ່າໄມ້ຂົນຂອງບ້ານ khome ban survey.”

ບັນທຶກຈຳນວນລຳປ່າໄມ້ປ່ອງອາຍຸ 1, 2 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ

ເຂດໜີ້ໃຫຍ່	ເຂດໜີ້ກາງ	ເຂດໜີ້ນ້ອຍ
ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ		
ລວມຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີຢູ່ໃນດອນຕົວຢ່າງ		
ລວມຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີຢູ່ໃນດອນຕົວຢ່າງ		
ລວມຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີຢູ່ໃນດອນຕົວຢ່າງ		
ສະເລ່ຍໜ້າຕ້າງລຳອາຍຸ 1 ປີ		
ສະເລ່ຍໜ້າຕ້າງລຳອາຍຸ 2 ປີ		

ສະເລ່ຍໜ້າຕ້າງທັງໝົດຂອງຈຳນວນລຳໄມ້ຂົນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ບັນທຶກຈຳນວນລຳປ່າໄມ້ປ່ອງອາຍຸ 1, 2 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ.

ໄມ້ຂົນຕອນທີ່ 1	ຕອນຫຍ່ອຍ			
	ຫົວໜ່ວຍ	ໃຫຍ່	ກາງ	ນ້ອຍ
ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ				
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ			
ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ (1 ດອນຕົວຢ່າງ =100m ²)	Sp			
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງໃນຕອນຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ	-	-	-
ຂໍ້ມູນເກັບກຳມາຈາກດອນຕົວຢ່າງ				
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ			
ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງ ລຳ 1 ປີ	cm			
ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງ ລຳ 2 ປີ	cm			

ບັນທຶກເຂົ້າໃນເອກະສານຟາຍ excel : “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet “KHOME plot 1”

ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ:

$$\frac{\text{ຈຳນວນລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີໃນເຂດໜໍ່ໃຫຍ່} \times \text{ຈຳນວນເນື້ອທີ່ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່}}{\text{ເນື້ອທີ່ລວມທີ່ສຳຫຼວດ}}$$

ສູດການຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ຈຳນວນລຳອາຍຸ 2 ປີ ແລະ 3 ປີ ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ. ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ຂໍ້ມູນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ	
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ

ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນສຸມທັງໝົດໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ: ຈຳນວນສຸມໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ. ໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດຽວກັນສຳລັບຈຳນວນສຸມທັງໝົດກັບລຳ 1, 2 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີຂຶ້ນໄປໃນແຕ່ລະຕອນ.

ຂໍ້ມູນທຸກຕອນທີ່ນຳມາຄິດໄລ່		
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນທີ່ 1	ເຮັກຕາ	ເນື້ອທີ່ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່ + ເນື້ອທີ່ເຂດໜໍ່ກາງ + ເນື້ອທີ່ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ ໃນການສຳຫຼວດ	ເຮັກຕາ	ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງທັງໝົດທີ່ສຳຫຼວດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ເປີເຊັນຂອງການສຳຫຼວດ %	%	$\frac{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ}}{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ}} \times 100$
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ	ລວມ (ຈຳນວນລຳ 1 ປີ) ຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ	ລວມ (ຈຳນວນລຳ 2 ປີ) ຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ການປະເມີນຈຳນວນໜໍ່ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ:

ໄມ້ຂົມຕອນທີ່ 1		ຕອນຫຍ່ອຍ		
	ຫົວໜ່ວຍ	ໃຫຍ່	ກາງ	ນ້ອຍ
ອີງຕາມຂໍ້ມູນດອນສາທິດທົດລອງ ຈາກສູນຄົ້ນຄ້ວາ (FRC) ສົກປີ 2013: ຈຳນວນໜໍ່ໄມ້ຕໍ່ປີ, ສະເລ່ຍຈຳນວນລຳໄມ້ 1 & 2 ປີ ແມ່ນ:				
ສະເລ່ຍຈຳນວນລຳ 1&2 ປີ	ລຳ	ສະເລ່ຍຈຳນວນລຳ 1ປີ ແລະ 2 ປີ	ສະເລ່ຍຈຳນວນລຳ 1ປີ ແລະ 2 ປີ	ສະເລ່ຍຈຳນວນລຳ 1ປີ ແລະ 2 ປີ
ຈຳນວນໜໍ່ /ປີ	ໜໍ່	ຈຳນວນລຳ x 5	ຈຳນວນລຳ x 5	ຈຳນວນລຳ x 5
ອີງຕາມຂໍ້ມູນດອນສາທິດທົດລອງ ຈາກສູນຄົ້ນຄ້ວາ (FRC) ສົກປີ 2013: ຈຳນວນໜໍ່ໄມ້ / ກິໂລ = 30,85 e(-0.33 x (ເສັ້ນຜ່າກາງຂອງໜໍ່ໄມ້ເປັນ ຊ.ມ)) (r ² =0,96)				
ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງຂອງລຳ 1 & 2 ປີ	ຊ.ມ	ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງຂອງລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ	ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງຂອງລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ	ສະເລ່ຍເສັ້ນຜ່າກາງຂອງລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ
ສະເລ່ຍ ໜໍ່/ກິໂລ	ໜໍ່/ກິໂລ	ສຸດຄິດໄລ່		
ສະເລ່ຍນ້ຳໜັກໜໍ່ / ປີ	ກິໂລ	ຈຳນວນໜໍ່ຕໍ່ປີ/ ຈຳນວນກິໂລກຼາມໜໍ່	ຈຳນວນໜໍ່ຕໍ່ປີ/ ຈຳນວນກິໂລກຼາມໜໍ່	ຈຳນວນໜໍ່ຕໍ່ປີ/ ຈຳນວນກິໂລກຼາມໜໍ່
ສະເລ່ຍນ້ຳໜັກໜໍ່ / ປີ	ໂຕນ	/ 1000	/ 1000	/ 1000
ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດໝົດທຸກຕອນ / ປີ				
ລວມຈຳນວນໜໍ່ / ປີ	ໜໍ່	ຈຳນວນລວມຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ		
ລວມນ້ຳໜັກໜໍ່ / ປີ	ໂຕນ	ຈຳນວນລວມຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ		

ວິທີການຂ້າງເທິງນີ້ແມ່ນສາມາດໃຊ້ກັບທຸກຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.

ການປະເມີນຜົນຜະລິດຂອງໜໍ່ສິດທີ່ມີຢູ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເກັບກູ້ທຸກໜໍ່ທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໄວ້ໜໍ່ໄມ້ບາງຈຳນວນເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນລະດູການຕໍ່ໄປ. ເພື່ອຄິດໄລ່ທ່າແຮງການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດແບບຍືນຍົງຕໍ່ລະດູການ, ໃນການເກັບກູ້ແມ່ນຈະເກັບກູ້ 80% ແລະ ທີ່ເຫຼືອ 20% ແມ່ນໄວ້ເປັນພື້ນຖານໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.

ຂໍ້ມູນສຳລັບບ້ານ	ຫົວໜ່ວຍ	ໄມ້ຂົມຕອນທີ່ 1	ໄມ້ຂົມຕອນທີ່ 2	ລວມ
ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດໜໍ່ໄມ້ສິດຈາກປ່າໄມ້ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	ກອບປີຂໍ້ມູນ	ກອບປີຂໍ້ມູນ	ລວມ -
ວິເຄາະຜົນຜະລິດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ເປັນເປີເຊັນ				80%
ຄາດຄະເນການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດຈາກປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	ຜົນຜະລິດຂອງປ່າ x 80%	ຜົນຜະລິດຂອງປ່າ x 80%	ລວມ -

ບັນທຶກເຂົ້າໃນຟາຍ excel: “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet ‘KHOME all plots”

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນປຽບທຽບກັບຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງບ້ານ ແລະ ປະລິມານທີ່ເກັບກູ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

	ຫົວໜ່ວຍ	ລວມ
ຄາດຄະເນການເກັບກູ້ໄມ້ສິດຈາກປ່າໄມ້ແບບຢືນຢົງ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ຄາດຄະເນຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ໄມ້ສິດຂອງບ້ານ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2012	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2013	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2014	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ2:

ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນ

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ: ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ດົວ ແລະ ໄມ້ເສັ້ນ

ພວກເຮົາມີ:

- ການກຳນົດແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຢ່າງລະອຽດໂດຍໃຊ້ອັກເມບ Arcmap/ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ບັນດາຈຸດພິກັດຕ່າງໆ.

ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ:

- ການກຳນົດຄວາມໜາແໜ້ນຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ທ່າແຮງຂອງຜົນຜະລິດຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ (ຈຳນວນລໍາໄມ້ ແລະ ໂຕນທີ່ມີໃນປ່າໄມ້ກວັນ).

ວິທີການລຸ່ມນີ້ແມ່ນໃຊ້ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ກວັນ:

- ໃນແຕ່ລະຕອນຕົວຢ່າງແມ່ນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ.
- ການວັດແທກຈຳນວນ 5 ລໍາໄມ້ກວັນຕໍ່ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ:
 - ນໍ້າໜັກຕັດປາຍ;
 - ນໍ້າໜັກໄມ້ນານ;
 - ໜ້າຕ້າງ;
 - ຈຳນວນປ່ອງ;
 - ລວງຍາວຂອງປ່ອງ.
- ຂະໜາດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ: 32 x 32 ແມັດ ສໍາລັບຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ເປັນສູນໃຫຍ່ (ໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ຫີກ).

ອະທິບາຍແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ໜຶ່ງແບບຟອມຕໍ່ໜຶ່ງຕອນຕົວຢ່າງ.

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນການສຳຫລວດ ໄມ້ກວັນ

ວັນທີ...../...../ 2014

ບ້ານ.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ຊື່ຜູ້ເອົາຂໍ້ມູນ:.....

ຕອນທີ				
ລັກສະນະຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປ່າ				
ຈຳນວນສຸມ	ຈຳນວນລຳໃນແຕ່ລະຂັ້ນອາຍຸຂອງແຕ່ລະຕອນ			
	1 ປີ	2 ປີ	3 ປີ ຂຶ້ນ	ລວມ
ລວມ				

ໃນການວັດແທກແມ່ນສາມາດໃຊ້ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນການສຳຫລວດ ໄມ້ກວັນ

ວັນທີ...../...../ 2014

ບ້ານ.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ຊື່ຜູ້ເວົ້າຂໍ້ມູນ:.....

ຕອນທີ					
(ໜ້າຕ້າງ, ນ້ຳໜັກ, ນ້ຳໜັກໄມ້ນານ, ຈຳນວນປ່ອງ, ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງ)					
ຕອນມີຫລາຍ	ລໍາ 1	ລໍາ 2	ລໍາ 3	ລໍາ 4	ລໍາ 5
ນ້ຳໜັກ ຕັດປາຍ (ກລ)					
ນ້ຳໜັກ ໄມ້ນານ (ກລ)					
ໜ້າຕ້າງ (ຊມ)					
ຈຳນວນປ່ອງ					
ລວງຍາວປ່ອງ (ຊມ)					

ແບບຟອມນີ້ແມ່ນໃຊ້ກັບແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ການຄິດໄລ່ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນໃນຟາຍ excel

ຫຼັງຈາກການສໍາຫຼວດຈາກພາກສະໜາມ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ທີມງານຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍວິທີການຄິດໄລ່ໃຫ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ. ແລະ ຄິດໄລ່ພ້ອມກັນ (ເຖິງວ່າໄດ້ຄິດໄລ່ໃນຟາຍ excel ແລ້ວກໍ່ຕາມ). ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈບັນດາຜົນໄດ້ຮັບ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສືບທະນາກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ.

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນອະທິບາຍຟາຍ excel ແລະ ວິທີການຄິດໄລ່.

ຕອນຕົວຢ່າງທີ່ 1

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1	2	3	10	15
	2				
	...				
ລວມ	15	60	55		

ຕອນຕົວຢ່າງທີ່ 2

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1				
	2				
	...				
ລວມ	13	55	60		

ຕອນຕົວຢ່າງທີ່ 3

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1				
	2				
	...				
ລວມ	16	70	50		

ບັນທຶກຈໍານວນສຸມ/ ລໍາ 1, 2, 3 ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນ.

ແບບຟອມຟາຍ excel “Kouane ban Survey”

ຈຳນວນສຸມ	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ	ຈຳນວນລຳ 2 ປີ	ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມ	ເນື້ອທີ່
ດອນຕົງຢ່າງທີ່ 1					1 000
ດອນຕົງຢ່າງທີ່ 2					1 000
ດອນຕົງຢ່າງທີ່ 3					1 000
ລວມ					3 000

ແບບຟອມຟາຍ excel “Kouane ban Survey” sheet: “Analyse HIGH density”

ວິທີການຕັ້ງກ່າວເທິງນີ້ແມ່ນໃຊ້ກັບເຂດຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ

ສຸດທ້າຍພວກເຮົາໄດ້ຈຳນວນສຸມລວມທັງໝົດ ແລະ ຈຳນວນລຳ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜາແໜ້ນ.

ຕອນປ່າໄມ້ກວ້າງທີ່ 1	ຕອນຫຍ່ອຍ			
	ຫົວໜ່ວຍ	ໜາແໜ້ນ ຫຼາຍ	ໜາແໜ້ນ ກາງ	ໜາແໜ້ນ ຕໍ່າ
ເນື້ອທີ່ຕອນຫຍ່ອຍ ແລະ ເນື້ອທີ່ດອນຕົວຢ່າງ				
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະຕອນຫຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ			
ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ (1 ດອນຕົວຢ່າງ =1000m ²)	nb			
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງໃນຕອນຫຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ	-	-	-
ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມາຈາກດອນຕົວຢ່າງຕ່າງໆ				
ຈຳນວນສຸມ	Clp			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ			

ບັນທຶກເຂົ້າໃນຟາຍ excel : “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet ‘Kouane plot 1”

ສູດລຸ່ມນີ້ແມ່ນໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ຈຳນວນສຸມ:

$$\frac{\text{ຈຳນວນສຸມໃນເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ} \times \text{ເນື້ອທີ່ຂອງເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ}}{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດທີ່ສຳຫຼວດ}}$$

ວິທີການດັ່ງກ່າວສາມາດໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ຈຳນວນລຳ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.

ຂໍ້ມູນແຕ່ລະຕອນຫຍ່ອຍ	
ຈຳນວນສຸມ	Clp
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ

ໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດຽວກັນສຳລັບ: ຈຳນວນລຳທັງໝົດກັບລຳ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີຂຶ້ນໄປໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ກວັ້ນຂອງບ້ານ.

ຂໍ້ມູນທຸກຕອນທີ່ນຳມາຄິດໄລ່		
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນທີ່ 1	ເຮັກຕາ	ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ + ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນກາງ + ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງໃນການສຳຫຼວດ	ເຮັກຕາ	ລວມເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຫຼວດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ເປີເຊັນຂອງການສຳຫຼວດ %	%	ລວມເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ/ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ x 100
ຈຳນວນສຸມທັງໝົດ	clp	ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ + ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນກາງ + ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ	ລວມ(ຈຳນວນລຳ 1 ປີ)ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ	ລວມ(ຈຳນວນລຳ 2 ປີ)ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ	ລວມ(ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ) ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ພວກເຮົາໄດ້ຈຳນວນລຳແຕ່ລະຊຳອາຍຸຂອງແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ແລະ ມີລະບຽບການທີ່ວ່າບໍ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນລຳທີ່ມີອາຍຸໜ້ອຍກວ່າ 3 ປີ (ເພາະເປັນພໍ່ແມ່ພັນ).

ໂດຍອີງຕາມລະບຽບການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນ:

- ຖ້າຫາກການສໍາຫຼວດໃນປີ 2016, ລໍາທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໃນປີ 2016 ແມ່ນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ.
- ຖ້າຫາກການສໍາຫຼວດໃນປີ 2016, ລໍາທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໃນປີ 2017 ແມ່ນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ໃນປີ 2016.
- ຖ້າຫາກການສໍາຫຼວດໃນປີ 2016, ລໍາທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໃນປີ 2018 ແມ່ນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ໃນປີ 2016.
- ຖ້າຫາກການສໍາຫຼວດໃນປີ 2016, ລໍາທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໃນປີ 2019 ແມ່ນໜ່ວຍໃນປີ 2016.

ຂໍ້ມູນສໍາລັບບ້ານ	ຈໍານວນ ຮ.ຕ	ປະລິມານລໍາ ທີ່ສາມາດຕັດ ຢູ່ໃນຕອນ ປີ 2014	ປະລິມານລໍາ ທີ່ສາມາດຕັດ ຢູ່ໃນຕອນ ປີ 2015	ປະລິມານລໍາ ທີ່ສາມາດຕັດ ຢູ່ໃນຕອນ ປີ 2016	ປະລິມານລໍາ ທີ່ສາມາດຕັດ ຢູ່ໃນຕອນ ປີ 2017
ຕອນ 1					
ຕອນ 2					
ຕອນ 3					
ລວມ	-	-	-	-	-

ບັນທຶກໃນຟາຍ excel file: “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet ‘KOUANE all plots”

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນປຽບທຽບກັບຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງບ້ານ ແລະ ປະລິມານທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ລວມນໍ້າໜັກໄມ້ກວັນ (1ລໍາ = 7 ກິໂລກຼາມໄມ້ນານ)	
ຈໍານວນໂຕນທີ່ສາມາດແປຮູບໃນປີ 2014	ໂຕນ
ຈໍານວນໂຕນທີ່ສາມາດແປຮູບໃນປີ 2015	ໂຕນ
ຈໍານວນໂຕນທີ່ສາມາດແປຮູບໃນປີ 2016	ໂຕນ
ຈໍານວນໂຕນທີ່ສາມາດແປຮູບໃນປີ 2017	ໂຕນ
ປະລິມານທີ່ຊາວບ້ານສາມາດຕັດໄມ້ໄດ້	ໂຕນ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ3:

ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫີກ

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ: ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ໜໍ່ໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ລໍາໄມ້ຫີກ

ພວກເຮົາມີ:

- ການກຳນົດແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຢ່າງລະອຽດໂດຍໃຊ້ອັກເມບ Arcmap/ແຜນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ບັນດາຈຸດພິກັດຕ່າງໆ.

ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ:

- ການກຳນົດຄວາມໜາແໜ້ນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ທ່າແຮງຂອງຜົນຜະລິດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກ ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງໜໍ່ທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ຫີກ (ຈຳນວນໂຕນທີ່ມີໃນປ່າໄມ້ຫີກ).

ວິທີການລຸ່ມນີ້ແມ່ນໃຊ້ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫີກ:

- ໃນແຕ່ລະຕອນຕົວຢ່າງແມ່ນຕ່ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ;
 - ຈຳນວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ.
- ຂະໜາດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ: 32 x 32 ແມັດ ສໍາລັບຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ເປັນສຸມໃຫຍ່ (ໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ຫີກ).

ອະທິບາຍແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ໜຶ່ງແບບຟອມຕໍ່ໜຶ່ງຕອນຕົວຢ່າງ.

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນການສຳຫລວດ ໄມ້ຫົກ

ວັນທີ...../...../ 2014

ບ້ານ.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ຊື່ຜູ້ເອົາຂໍ້ມູນ:.....

ຕອນທີ				
ລັກສະນະຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປ່າ				
ຕອນຕົວຢ່າງທີ				
ຈຳນວນສຸມ	ຈຳນວນລຳໃນແຕ່ລະຂັ້ນອາຍຸຂອງແຕ່ລະສຸມ			
	1 ປີ	2 ປີ	3 ປີ ຂຶ້ນ	ລວມ

ການຄິດໄລ່ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນໃນຟາຍ excel

ຫຼັງຈາກການສໍາຫຼວດຈາກພາກສະໜາມ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ທຶມງານຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍວິທີການຄິດໄລ່ໃຫ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ. ແລະ ຄິດໄລ່ພ້ອມກັນ (ເຖິງວ່າໄດ້ຄິດໄລ່ໃນຟາຍ excel ແລ້ວກໍ່ຕາມ). ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈບັນດາຜົນໄດ້ຮັບ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສຶບທະນາກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ.

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນອະທິບາຍຟາຍ excel ແລະ ວິທີການຄິດໄລ່.

ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ (10 ເຮັກຕາ):
ດອນຕົວຢ່າງທີ່1

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1	2	3	10	15
	2				
	...				
ລວມ	15	60	55		

ດອນຕົວຢ່າງທີ່2

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1				
	2				
	...				
ລວມ	13	55	60		

ດອນຕົວຢ່າງທີ່3

	ຈໍານວນສຸມ	ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 2 ປີ	ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ	ລວມທັງໝົດ
	1				
	2				
	...				
ລວມ	16	70	50		

ບັນທຶກຈໍານວນສຸມ/ ລໍາ 1, 2, 3 ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜາແໜ້ນ.

ແບບຟອມຝາຍ excel “Hok ban Survey”

	ຈຳນວນສຸມ	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ	ຈຳນວນລຳ 2 ປີ	ຈຳນວນລຳ 3 ປີ ແລະ 3 ປີ ຂຶ້ນໄປ	ລວມ	ເນື້ອທີ່
ດອນຕົວຢ່າງທີ່ 1						1 000
ດອນຕົວຢ່າງທີ່ 2						1 000
ດອນຕົວຢ່າງທີ່ 3						1 000
ລວມ						3 000

ແບບຟອມຝາຍ excel “Hok ban Survey” sheet: “Analyse low density”

ວິທີການຕັ້ງກ່າວເທິງນີ້ແມ່ນໃຊ້ກັບເຂດຄວາມໜາແໜ້ນປານຫຼາຍ ແລະ ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ

ສູດທ້າຍພວກເຮົາໄດ້ຈຳນວນສຸມລວມທັງໝົດ ແລະ ຈຳນວນລຳ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜາແໜ້ນ.

ບັນທຶກເຂົ້າໃນເອກະສານຝາຍ excel: “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet ‘hok plot 1”

ໄມ້ຫົກດອນທີ່ 1	ດອນຫຍ່ອຍ			
	ຫົວໜ່ວຍ	ໜາແໜ້ນ ຫຼາຍ	ໜາແໜ້ນ ກາງ	ໜາແໜ້ນ ຕໍ່າ
ເນື້ອທີ່ດອນຫຍ່ອຍ ແລະ ເນື້ອທີ່ດອນຕົວຢ່າງ				
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະດອນຫຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ			
ຈຳນວນດອນຕົວຢ່າງ (1 ດອນຕົວຢ່າງ =1000m ²)	Nb			
ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະດອນຕົວຢ່າງໃນດອນຫຍ່ອຍ (ຮ.ຕ)	ເຮັກຕາ	-	-	-
ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມາຈາກດອນຕົວຢ່າງຕ່າງໆ				
ຈຳນວນສຸມ	Clp			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ			
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ			

ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນສຸມທັງໝົດ:

ຈຳນວນສຸມທັງໝົດໃນເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ x ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ

ເນື້ອທີ່ທັງໝົດທີ່ສຳຫຼວດ

ວິທີການຕັ້ງກ່າວສາມາດໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ຈຳນວນລຳ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ.

ຂໍ້ມູນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ	
ຈຳນວນສຸມ	Clp
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 3 ປີຂຶ້ນໄປ	ລຳ

ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນສຸມທັງໝົດໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ: ຈຳນວນສຸມໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດຽວກັນສຳລັບ: ຈຳນວນລຳທັງໝົດ 1, 2, 3 ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີຂຶ້ນໄປໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫຼືກຂອງບ້ານ.

ຂໍ້ມູນທຸກຕອນທີ່ນຳມາຄິດໄລ່		
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນທີ່ 1	ເຮັກຕາ	ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ + ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນກາງ + ເນື້ອທີ່ເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ
ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ ໃນການສຳຫຼວດ	ເຮັກຕາ	ລວມເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຫຼວດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ເປີເຊັນຂອງການສຳຫຼວດ %	%	ລວມເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນຕົວຢ່າງ/ ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ x 100
ຈຳນວນສຸມທັງໝົດ	clp	ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ + ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນກາງ + ຈຳນວນສຸມເຂດຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 1 ປີ	ລຳ	ລວມ(ຈຳນວນລຳ 1 ປີ)ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
ຈຳນວນລຳໄມ້ 2 ປີ	ລຳ	ລວມ(ຈຳນວນລຳ 2 ປີ)ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ເພື່ອປະເມີນຈຳນວນໜໍ່ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ

ໄມ້ຫົກຕອນທີ່ 1		ຕອນຫຍ່ອຍ		
	ຫົວໜ່ວຍ	ໜາແໜ້ນ ຫຼາຍ	ໜາແໜ້ນ ກາງ	ໜາແໜ້ນ ຕໍ່າ
ອີງຕາມຂໍ້ມູນດອນສາທິດທົດລອງ ຈາກສູນຄົ້ນຄວາ (FRC) ສົກປີ 2013: ຈຳນວນໜໍ່ໄມ້ຕໍ່ປີ ໄມ້ 1ປີ, 1 ລຳ ສາມາດໃຫ້ໜໍ່ໄດ້				10
ຈຳນວນລຳ 1ປີ	ລຳ	ກອບປີ	ກອບປີ	ກອບປີ
ຈຳນວນໜໍ່ຕໍ່ປີ	ໜໍ່	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ x 10	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ x 10	ຈຳນວນລຳ 1 ປີ x 10
ອີງຕາມຂໍ້ມູນດອນສາທິດທົດລອງ ຈາກສູນຄົ້ນຄວາ (FRC) ສົກປີ 2013: ໜໍ່ໄມ້ 1 ໜໍ່ຈະມີນ້ຳໜັກໂດຍສະເລ່ຍ (ກິໂລ) :				10
ນ້ຳໜັກໜໍ່ໂດຍສະເລ່ຍ/ປີ	ກິໂລ	ກອບປີ ຈຳນວນໜໍ່	ກອບປີ ຈຳນວນໜໍ່	ກອບປີ ຈຳນວນໜໍ່
ນ້ຳໜັກໜໍ່ໂດຍສະເລ່ຍ/ປີ	ໂຕນ	ຈຳນວນໜໍ່ x 1 kg	ຈຳນວນໜໍ່ x 1 kg	ຈຳນວນໜໍ່ x 1 kg
ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດໜໍ່ທຸກຕອນ/ປີ				
ລວມຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ /ປີ	ໜໍ່	ລວມແຕ່ລະເຂດຄວາມໜາແໜ້ນ		
ລວມນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ/ປີ	ໂຕນ	ລວມແຕ່ລະເຂດຄວາມໜາແໜ້ນ		

ວິທີການຕັ້ງກ່າວແມ່ນໃຊ້ໃນແຕ່ລະຕອນໄມ້ຫົກ.

ການປະເມີນຜົນຜະລິດຂອງໜໍ່ສິດທີ່ມີຢູ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງບ້ານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາຈະບໍ່
ເກັບກູ້ທຸກໜໍ່ທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໄວ້ໜໍ່ໄມ້ບາງຈຳນວນເພື່ອເປັນພໍ່ແມ່ພັນໃນລະດູການ
ຕໍ່ໄປ. ເພື່ອຄິດໄລ່ທ່າແຮງການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດແບບຍືນຍົງຕໍ່ລະດູການ, ໃນການເກັບກູ້ແມ່ນຈະເກັບກູ້ 60%
ແລະ ທີ່ເຫຼືອ 40% ແມ່ນໄວ້ເປັນພໍ່ແມ່ພັນໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.

ຂໍ້ມູນສຳລັບບ້ານ	ຫົວໜ່ວຍ	ໄມ້ຫົກຕອນທີ່ 1	ໄມ້ຫົກຕອນທີ່ 2	ລວມ
ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດໜໍ່ໄມ້ສິດຈາກປ່າໄມ້ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	ກອບປີ	ກອບປີ	ລວມ -
ວິເຄາະຜົນຜະລິດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ເປັນເປີເຊັນ %				60%
ຄາດຄະເນການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດຈາກ ປ່າໄມ້ແບບ ຍືນຍົງ / ປີ	ໂຕນ (ໜໍ່ສິດ)	ຜົນຜະລິດ ປ່າໄມ້ປ່ອງ x 60%	ຜົນຜະລິດ ປ່າໄມ້ປ່ອງ x 60%	ລວມ
ປະລິມານໜໍ່ສິດທີ່ນຳມາຜະລິດໜໍ່ແຫ້ງໃຫ້ໄດ້ 1 ກິໂລ				15
ເທົ່າກັບຂີດຄວາມສາມາດໜໍ່ໄມ້ແຫ້ງ / ປີ	ໂຕນ (ໜໍ່ສິດ)	ປະເມີນການເກັບ ກູ້ຜົນຜະລິດແບບ ຍືນຍົງ/15	ປະເມີນການເກັບ ກູ້ຜົນຜະລິດແບບ ຍືນຍົງ/15	ລວມ -

ບັນທຶກເຂົ້າໃນຝາຍ excel : “1406_BFLUP_FMP_B.” sheet ‘HOK all plots”

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນປຽບທຽບກັບຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງບ້ານ ແລະ ປະລິມານທີ່ສາມາດການເກັບກູ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

	ຫົວໜ່ວຍ	ລວມ
ຄາດຄະເນການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດຈາກປ່າໄມ້ແບບຢືນຢົງ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ຄາດຄະເນຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ສິດຂອງບ້ານ / ປີ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ ແລະ ແປຮູບ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານ	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2012	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2013	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	
ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ສິດທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ ຕາມການບັນທຶກຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ປີ 2014	ໂຕນ(ໜໍ່ສິດ)	

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ4:

ວາລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ບ້ານ ຝາດ, (ກຸມພາ-ມີນາ 2013)

ວັນທີ່	ຂັ້ນຕອນ	ກິດຈະກຳ	ຜົນໄດ້ຮັບ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
20/02/13	ຂັ້ນຕອນ 1	ການສ້າງແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ	ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ	
21/02/13	ຂັ້ນຕອນ 2	ເປີດກອງປະຊຸມ	ເປີດການດຳເນີນກິດຈະກຳຈັດສັນປ່າຢ່າງເປັນທາງການຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ	ຫ້ອງການກະສິກຳ, ພະແນກກະສິກຳ, ທີ່ດິນເມືອງ, ທີ່ດິນແຂວງ, ທ່ານເຈົ້າເມືອງ ແລະ ຊາວບ້ານ
	ຂັ້ນຕອນ 3	ກຳນົດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ	ໄດ້ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ	ຕົວແທນຈາກບ້ານອ້ອມຂ້າງບ້ານບ້ານລະ 3 ທ່ານ/ຊາວບ້ານ
22/02/13	ຂັ້ນຕອນ 4	ກຳນົດຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ	ໄດ້ຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ຕ້ອງການຈັດສັນ	ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
	ຂັ້ນຕອນ 5	ເກັບກຳຂໍ້ມູນເສດຖະກິດສັງຄົມຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ	ດັ່ງຂໍ້ມູນເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງບ້ານ	ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
25/02/13	ຂັ້ນຕອນ 6	ກຳນົດຕອນຍ່ອຍປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຕອນຕົວຢ່າງ 3 ຕອນປ່າໄມ້ຫົກ 2 ຕອນປ່າໄມ້ຂົມ		ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
	ຂັ້ນຕອນ 7	ຝຶກອົບຮົມການສຳຫຼວດໄມ້ຫົກ ແລະ ການສຳຫຼວດໄມ້ຂົມ		ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
26/02/13	ຂັ້ນຕອນ 3 ເຂດຄຸ້ມຄອງບ້ານ	ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານກັບບ້ານບວຍ	ໄດ້ຈຸດຕິກັດເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານລະຫວ່າງບ້ານບວຍ, ບ້ານຕະແອ້ນ ແລະ ບ້ານຝາດ	ຊາວບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ຫ້ອງການຊັບຈາກ 2 ເມືອງວຽງໄຊ ແລະ ຊຳເໜືອ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 4

ວັນທີ່	ຂັ້ນຕອນ	ກິດຈະກຳ	ຜົນໄດ້ຮັບ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
26.02.13 To .../03/13	ຂັ້ນຕອນ 8	ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນພາກສະໜາມ	ສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ 2 ທີມ = 1 ຕອນປ່າໄມ້ຂົມຕອນທີ່ 2 ສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ : 3 ທີມ = 1 ຈັບຈຸດຜິກັດ + 2 ທີມສຳຫຼວດ	ວົງ, ສິດ ແລະ ຊາວບ້ານ ວົງ, ວິດ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ຊາວບ້ານ
06/03/13	ຂັ້ນຕອນ 9	ການສືບທະນາກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ	ໄດ້ລະບຽບການໃນການ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການກຳນົດຕອນປ່າ ໄມ້ປ່ອງເພື່ອຄຸ້ມຄອງ	ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
07/03/13	ຂັ້ນຕອນ 10	ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແຜ່ນທີ່	ໄດ້ແຜ່ນທີ່ດິຈິຕອນ, ແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ ແລະ ແຜ່ນທີ່ກະດານ	ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ
08/03/13	ຂັ້ນຕອນ 11	ປິດກອງປະຊຸມ	ຮັບຮອງແຜນການ ຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ປິດກອງປະຊຸມ	ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ+ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ບ້ານ + ທີມງານ + ຫ້ອງການກະສິກຳ + ຫ້ອງການຊັບ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ5:

ລາຍການອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ

ອຸປະກອນ	ປະລິມານ	ປະລິມານ ຕ້ອງການຊື້ ສໍາລັບບ້ານ	ລາຄາ (ກີບ)	ລາຄາ ທັງໝົດ
ແຜນທີ່ໂຕໂປ	1		100,000	
ເຈ້ຍແກ້ດໃຫຍ່ (1x1x0,01)	ຂຶ້ນກັບຈ/ນ ເສັ້ນໂຕໂປ		20,000	
ຜ້າບັງຜັນແຂນ	2 m ²		25,000	

ລວມສໍາລັບແຜ່ນທີ່ 3 ມິຕິ

ສາຍໄຟ 10 ແມັດ	1		250,000	
ຖ່ານ 2A	2		25,000	
ສາຍແມັດ(50 ແມັດ)	3			
ບັນທັດ ແຫກໜ້າຕ່າງ	3			

ລວມສໍາລັບອຸປະກອນນ້ອຍ

ສີຂາວ ຕຸກນ້ອຍ	1		7,000	
ແມ່ສີດໍາ	1		7,000	
ແມ່ສີແດງ	1		7,000	
ແມ່ສີເຫຼືອງ	1		7,000	
ແມ່ສີຝາ	1		7,000	
ແມ່ສີຂຽວ	1		7,000	
ສີສັນ	1		7,000	

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5

ອຸປະກອນ	ປະລິມານ	ປະລິມານ ຕ້ອງການຊື້ ສໍາລັບບ້ານ	ລາຄາ (ກີບ)	ລາຄາ ທັງໝົດ
ສີນໍ້າມັນ ຂາວ	1		18,000	
ສີນໍ້າມັນ ດໍາ	1		8,000	
ສີນໍ້າມັນ ຝາ	1		8,000	
ສີນໍ້າມັນ ເຫຼືອງ	1		8,000	
ສີນໍ້າມັນ ຂຽວ	1		30,000	
ສີນໍ້າມັນ ແດງ	1		8,000	
Oil paint Light blue color	1		8,000	
Oil paint Brown color	1			
Oil paint Light green color	1		8,000	
Oil paint Light blue color	1			
ຟອຍຫາສີນ້ອຍ	5		8,000	
ຟອຍຫາສີນ້ອຍ	2		4,000	
ຟອຍຫາສີ.	1		6,000	
ລວມສິທັງໝົດ				
ກະດານໄມ້ 120x150 cm	1		400,000	
ໄມ້ແປ້ນ 20x400cm				
ຕະປູ 5, 8, 10	1 kg		12,000	
ຕະປູໝວກ	1 box		15,000	
ສິວານິດ(ສີໃສ)	1		20,000	
ສັງກະສີ	4		40,000	
ລວມສໍາລັບແຜ່ນທີ່ກະດານ				

ອຸປະກອນ	ປະລິມານ	ປະລິມານ ຕ້ອງການຊື້ ສໍາລັບບ້ານ	ລາຄາ (ກີບ)	ລາຄາ ທັງໝົດ
ລູກກາລາເຝີ	1			
ຄັດເຕີ້ໃຫຍ່	4		10,000	
ຄັດເຕີ້ນ້ອຍ	10		15,000	
ກາວລາເຕັກປອງໃຫຍ່	2		20,000	
ສະກັອດເຈ້ຍກີ້ໃຫຍ່	6		15,000	
ເຂັມມຸດໃຫຍ່	1 pack		4,000	
ເຂັມມຸດນ້ອຍ	10 boxes		3,000	
ປືມບັນທຶກ	12		8,000	
ເຈ້ຍ A0	30		1,000	
ເຈ້ຍກາກບອນ ເຈ້ຍA4	1 pack			
	2 pack		35,000	
ເຝືດຂຽນເຈ້ຍ	2 boxes		45,000	
ບິກ	12		1,000	
ສີ່ດໍາ	1 boxes			
ສາຍຝ້າຍ 3 ສີ (ສີລະໂນ)	36 balls		4 000	
ສາຍຝ້າຍ 12 ສີ (ສີລະໂນ)	12 (1 ball each)			
ນໍ້າເມັກຂາວດໍາປຣິນ ເຕີ້	1		350,000	
ລວມສໍາລັບອຸປະກອນນ້ອຍ				

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5

ອຸປະກອນ	ປະລິມານ	ປະລິມານ ຕ້ອງການຊື້ ສໍາລັບບ້ານ	ລາຄາ (ກີບ)	ລາຄາ ທັງໝົດ
ເຮັດປື້ມຂໍ້ຕົກລົງ				
ເອກະສານທີ່ໄດ້ຜິມ	ຄາດຄະເນ		500,000	
ລວມສໍາລັບເອກະສານ				

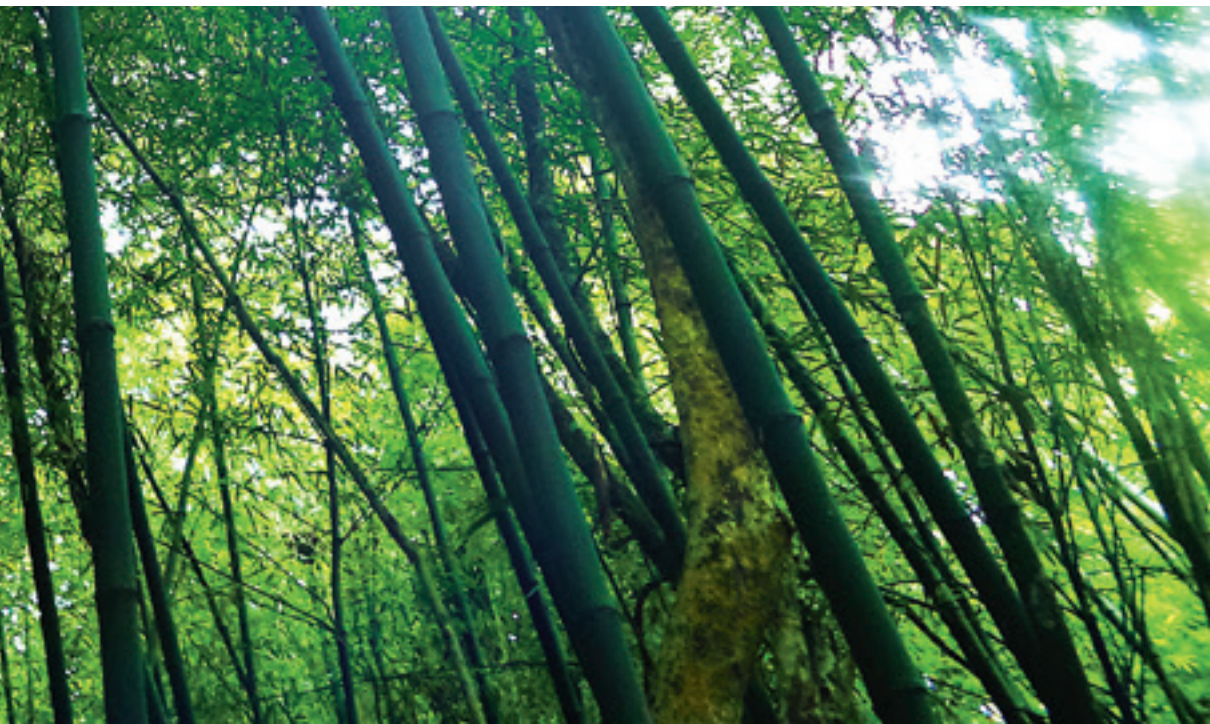
ອຸປະກອນໃຫຍ່	ຈຳນວນ	ໝາຍເຫດ
ຈັກໄຟຟ້າ	1	ໃນກໍລະນີທີ່ບ້ານບໍ່ມີໄຟຟ້າ
ໝໍ້ສ້າງອງໄຟ + ສາຍໄຟ	1	
ກໍ່ສາຍໄຟໃຫຍ່	1	
ຄອມພິວເຕີ	2	
ArcMap / Qgis	1	
ເຄື່ອງພິມພຣິນເຕີ	1	
ໂປຣເຈັກເຕີ	1	
ຈີພີເອສ	3	
ກ້ອງຖ່າຍຮູບ	1	

ເຄື່ອງໃຊ້	ຈຳນວນ	ໝາຍເຫດ
ຈັກຄິດໄລ່ເລກ	4	
ກຣາຟເຟີ	2	
ມິດຕັດ(ມິດສະໄລ)	2	
ບັນທັດໃຫຍ່	2	

ຄູ່ມື ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ສິບເບົາ
ແຂວງຫົວພັນ - ສ.ປ.ປ.ລາວ

ຄໍານໍາ ການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໄປຕາມໂຄງຮ່າງວຽກງານຂອງໂຄງການພັດທະນາ ໄມ້ປ່ອງແຂວງຫົວພັນ(ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ), ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງ ຫົວພັນ. ນັບແຕ່ປີ 2011, ອົງການ GRET (ຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ), ໄດ້ສະໜັບສະໜູນແຜນຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງແຂວງຫົວພັນເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນ 3 ເມືອງຄື: ເມືອງຊໍາເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ສີບເບົາ. ເຊິ່ງໃນປັດຈຸບັນນີ້ໂຄງການແມ່ນໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແກ້ 4 ປະເພດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍມີ 3 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ:

- ໄມ້ກວັນ (*Dendrocalamus longifimbriatus*) ສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຮງງານເພື່ອແປຮູບເປັນ ໄມ້ດົວ ແລະ ໄມ້ເສັ້ນເພື່ອສິ່ງອອກສູ່ຕະຫຼາດຫວຽດນາມ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫັດຖະກໍາ.
- ໄມ້ຂົມ (*Indosasa sinica*) ສະໜອງໜໍ່ສິດໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກທົ່ວໄປ.
- ໄມ້ຫົກ (*Dendrocalamus hamiltonii*) ຜະລິດເປັນໜໍ່ແຫ້ງເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດ ພາຍໃນ, ຕະຫຼາດນັດວຽງຈັນ ແລະ ຕະຫຼາດຫວຽດນາມ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງພາຍໃນບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງໂຄງ ການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງແມ່ນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທໍາ ມະຊາດຂອງຊຸມຊົນ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແມ່ນເປັນເອກະສານໜຶ່ງທີ່ຍັງຍືນເຖິງການນໍາໃຊ້ ປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ດີ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຄ້າຂາຍ ໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ (ເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືກ່ຽວກັບ ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ສໍາຫຼວດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ). ແນວຄວາມຄິດແມ່ນ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາຊຸມຊົນໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງທໍາມະຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ນີ້ເປັນບາດ ກ້າວທໍາອິດທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີ.

ວິທີການໜຶ່ງທີ່ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງແມ່ນ“ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງປະຈໍາປີ”, ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ (VBC) ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບຜິດຊອບໃນວຽກງານນີ້. ຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແມ່ນມີໜ້າທີ່ສະເພາະຄື:

ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຂະບວນການ ຄ້າຂາຍໄມ້ປ່ອງ:

- ບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບ ຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.
- ຮັບຜິດຊອບເຄື່ອນໄຫວຕິດຕາມກວດກາການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງພາຍໃນບ້ານລະຫວ່າງລະດູການເກັບ ກູ້ໜໍ່/ຊຸດຄົ້ນໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງປະຈໍາປີ.
- ລາຍງານສະພາບການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຊາວບ້ານພາຍໃນບ້ານ ຮັບຮູ້ນໍາກັນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນເມືອງ.

ສືບສວນສອບສວນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານ:

- ໄກ່ແກ່ຍບັນຫາຂັ້ນຕໍ່ແຍ່ງ, ຂໍ້ຜິດພາດຕ່າງໆ, ສຶກສາອົບຮົມຜູ້ທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບການໃນການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ປັບໄໝຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ບໍ່ເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ຄຸ້ມຄອງບັນຊີການເງິນ:

- ຈົດກ່າຍບັນຊີລາຍຮັບ - ລາຍຈ່າຍ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໄມ້ປ່ອງ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບໄໝ, ໄດ້ມາຈາກການແບ່ງປັນຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ໄດ້ມາຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງພາກສ່ວນອື່ນໆ.
- ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເງິນທີ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໄມ້ປ່ອງໄດ້ມາ ແລ້ວໝູນໃຊ້ເງິນຕາມທີ່ຄະນະໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ສະຫຼຸບບັນຊີລາຍຮັບ ລາຍຈ່າຍ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ຄະນະຮັບຮູ້ເປັນເອກະພາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ວິຊາການຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງປະຈຳປີ, ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້, ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື 3 ຫົວທີ່ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອໃຫ້ຄຳຊີ້ນຳສຳລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ:

- ໄມ້ກວັນ (*Dendrocalamus longifimbriatus*).
- ໄມ້ຫົກ (*Dendrocalamus hamiltonii*).
- ໄມ້ຂົມ (*Indosasasinica*).

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງປຶ້ມຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ວິຊາການນຳໃຊ້ ໃນການດຳເນີນວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນ/ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້. ເປັນການອອກແບບ, ວາງແຜນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ. ສະນັ້ນ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຫຼັກ ໃນການດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ໂດຍນຳໃຊ້ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ແລະ ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີຄວາມສາມາດ, ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ, ແລະ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈລະອຽດກ່ຽວກັບປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ຜ່ອມ. ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນເໝາະສົມແກ່ຄູຝຶກ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ນັກຮຽນນັກສຶກສາ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ, ບໍລິສັດ, ພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ເພື່ອໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງອົງປະກອບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ ຂອງໂຄງການພັດທະນາ ໄມ້ປ່ອງ, ນັບແຕ່ປີ 2013, ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄດ້ອອກແບບວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືກັບວິຊາການພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງວຽງໄຊ ແລະ ຊຳເໜືອ. ໄດ້ມີການເລີ່ມຕົ້ນຈັດຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນ ບ້ານ. ເຊິ່ງກຸ່ມດັ່ງກ່າວແມ່ນເອີ້ນວ່າ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VBC). ວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍວຽກງານຕິດຕາມກ່ອນ ລະດູການເກັບກູ້ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການອອກແບບໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບການຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບ້ານ ແລະ ແຕ່ລະປະເພດໄມ້ປ່ອງ. ວິທີການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາສຳລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ຂອງໄມ້ຫີກ, ສ່ວນວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຫຼັງລະດູເກັບກູ້ແມ່ນສຳລັບໄມ້ຂົມ ແລະ ໄມ້ກວັນ. ສຳລັບແຕ່ລະບ້ານແລ້ວ, ພາລະໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງກໍ່ໄດ້ລວມເອົາທັງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້. ໃນປີ 2014, ວິທີການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນ 11 ບ້ານທີ່ມີປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ 17 ບ້ານທີ່ມີປ່າໄມ້ກວັນ, ໃນຂະນະທີ່ວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ກ່ອນລະດູເກັບກູ້ ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນ 9 ບ້ານທີ່ມີປ່າໄມ້ຫີກ.

ແຜນທີ່ບັນດາບ້ານທີ່ໄດ້ມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

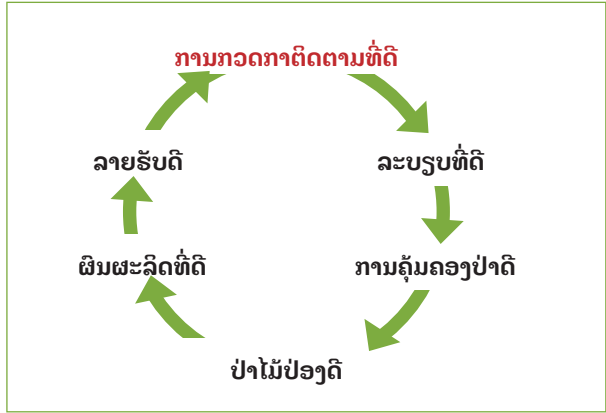
ໃນປີ 2015, ອົງໃສ່ບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ຈາກປີ 2013-2014, ວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງທັງສອງ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ 12 ບ້ານທີ່ມີປ່າໄມ້ຂົມ, 16 ບ້ານທີ່ມີໄມ້ກວັນ ແລະ ອີກ 7 ບ້ານທີ່ມີປ່າໄມ້ຫີກ.

ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງ ຫົວພັນໂດຍຜ່ານຂະບວນການຮຽນຮູ້, ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອກະສານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ (FM) ນັ້ນໄດ້ ຮັບການປັບປຸງລະຫວ່າງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເຊິ່ງເປັນເອກະສານການປະກອບສ່ວນໃນການສົນທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ນິຍາມກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆສຳລັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ. ຂະບວນ ການໃນການພັດທະນາເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ແນວຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ຂອງຊາວບ້ານກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ມະຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ທາງດ້ານ ເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໃນປີ 2012 ໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືກັບສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (FSRC/NAFRI) ໄດ້ເຮັດການ ສາທິດ ແລະ ທົດລອງ ກ່ຽວກັບ 5 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນຈຳນວນ 8 ບ້ານ (E&D). ການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນເພື່ອຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກທາງດ້ານວິທະຍາສາດພື້ນຖານໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ.

ການສ້າງດອນສາທິດ ແລະ ທົດລອງດັ່ງກ່າວເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການມີຜົນຜະລິດທີ່ດີໃນແຕ່ລະປີຈາກດອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ມີການນຳ ໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງລາຍຮັບໃນໄລຍະຍາວໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ເພື່ອຮັບປະກັນຊັບ ພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ, ຊາວບ້ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປົກປັກຮັກສາປ່າ ໄມ້ປ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍການເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ຂະບວນການຮຽນຮູ້ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້

ຕົວບົ່ງຊີ້ຂອງຂະບວນການຮຽນຮູ້ວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ນັບແຕ່ປີ 2013. ສຳລັບວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ຊາວບ້ານ/ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານສາມາດຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆແຕ່ລະປີໂດຍອີງໃສ່ປະສົບ ການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້.

ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງສະບັບນີ້ແມ່ນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຂະບວນການຮຽນຮູ້ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຂອງຊາວບ້ານຈາກປີ 2013.

ຈຸດປະສົງຂອງປຶ້ມຄູ່ມື

ຈຸດປະສົງຂອງຄູ່ມືສະບັບນີ້ແມ່ນເພື່ອ:

1. ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ອຸປະກອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
2. ສະໜອງກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
3. ຮັບປະກັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊາວບ້ານກ່ຽວກັບວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
4. ຮັບປະກັນວ່າລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຈາກຊາວບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີການໂດຍລວມຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ໃນປີ 2015, ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VBC), ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ (VFMT) ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຢູ່ໃນກອງປະຊຸມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຂົມ, ໄມ້ຫົກ ແລະ ໄມ້ກວັນ ທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ເມືອງວຽງໄຊຄັ້ງວັນທີ 10-18/12/2014 (ເບິ່ງຕາຕະລາງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1). ເຊິ່ງວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ (VFMT) ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໂດຍໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງເພື່ອໃຫ້ເປັນວິຊາການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຊິ່ງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນເພື່ອຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ຄະນະກຳມະການປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະນັ້ນ, ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນຈະມີບົດບາດຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ ຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ການບໍລິການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ (ຄູຝຶກ).

ຈາກການປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ, ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ (VFMTs) ແມ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເກີດ ຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຍຸດທະສາດໃນການຮັບປະກັນການກວດກາຕິດຕາມປ່າທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການລາຍງານ. ພາຍຫຼັງຍຸດທະສາດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານຈະໄດ້ມີການກວດກາ ແລະ ກວດສອບໂດຍທີມງານກວດກາພາຍນອກ.

ຍຸດທະສາດຂອງການກວດກາຕິດຕາມປະເມີນປ່າໄມ້ປ້ອງ

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມຍືນຍົງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ້ອງໃນຂັ້ນບ້ານແມ່ນການພັດທະນາວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ້ອງໃນຂັ້ນບ້ານໃນໄລຍະຍາວ. ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດ ແລະ ການປະສານງານທີ່ດີຂຶ້ນ, ວິຊາການດັ່ງກ່າວກໍ່ຈະກາຍເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງສູນ/ອົງການຈັດຕັ້ງການບໍລິການໄມ້ປ້ອງ (BSO) ເຊິ່ງຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ້ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ ຜ່ານການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດໄມ້ປ້ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ (2016-2020). ໃນບັນດາບໍລິການທີ່ພວກເຂົາຈະສະໜອງແມ່ນມີການໃຫ້ບໍລິການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ແລະ ວິທີການຈັດສັນປ່າ (CM) ໃຫ້ບັນດາເມືອງເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການພັດທະນາໄມ້ປ້ອງ (ເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ສົບເບົາ) ແລະ ບັນດາເມືອງຕ່າງໆໃນແຂວງຫົວພັນ ພ້ອມກັບແຂວງອື່ນໆໃນອະນາຄົດ.

ໃນດ້ານວິຊາການ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ້ອງແມ່ນເປັນການພິສູດ ແລະ ການແຈ້ງຕືອນກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ້ອງ ເຊິ່ງຈຸດ ປະສົງຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງຂັ້ນບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນ:

1. ເພື່ອກວດກາການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ້ອງແບບຍືນຍົງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.
2. ເພື່ອກວດກາ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ້ອງ.

ຈາກປະສົບການ ແລະ ການປັບປຸງໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ໃນປະຈຸບັນແມ່ນປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຊິ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນປະກອບດ້ວຍ ໂຄງສ້າງດັ່ງນີ້:

- ຈຸດປະສົງ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.
- ໄລຍະເວລາ.
- ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ.
- ວິທີການ.
- ຜົນໄດ້ຮັບ.
- ຄຳແນະນຳ.

ຕາຕະລາງບັນດາຂັ້ນຕອນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ຂັ້ນຕອນ	ລາຍລະອຽດ	ໄລຍະເວລາ	ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ແນວຄວາມຄິດ	ຈຸດປະສົງ	ວິທີການ
1	ການສຳຫຼວດພາກສະໜາມ	ຂຶ້ນກັບຈຳນວນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ	ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ	ປະເມີນ ແລະ ບັນທຶກສະພາບການຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.	<ul style="list-style-type: none"> ປະເມີນສະພາບການຂອງຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້. ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊາວບ້ານເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ 	ນັບຈຳນວນລຳແຕ່ລະຊຳອາຍຸ, ຂະໜາດຂອງລຳ, ເນື້ອທີ່ໆຖືກທຳລາຍ, ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ ແລະ ຄວາມຈຸດົມສົມບູນຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ
2	ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ	2-4 ຊົ່ວໂມງ	ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ	ເປີດການສົນທະນາບັນດາປະເດັ່ນຕ່າງໆກ່ຽວກັບສະພາບຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກພາກສະໜາມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ສົນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ແລະ ຮັບຮອງຜົນຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ. 	ກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອອະທິບາຍຜົນການສຳຫຼວດປ່າໄມ້ປ່ອງພາກສະໜາມ ແລະ ສົນທະນາກ່ຽວກັບປະເດັ່ນທີ່ຈຳເປັນໃນການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ.
3	ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ	ຂຶ້ນກັບຈຳນວນບົດລາຍງານຂອງຈຳນວນບ້ານ	ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ, ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ຕ້ອງການຢາກຮູ້ວິທີການ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ຊາວບ້ານໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອປະເມີນບົດລາຍງານຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບັນດາບ້ານ. 	ຫ້ອນໂຮມ ແລະ ປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານຂອງບັນດາບ້ານ. ຮັບຮອງບັນດາບົດລາຍງານ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານ ແລະ ສົ່ງບົດລາຍງານສອງປະເພດນີ້ໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ງົບປະມານສໍາລັບວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

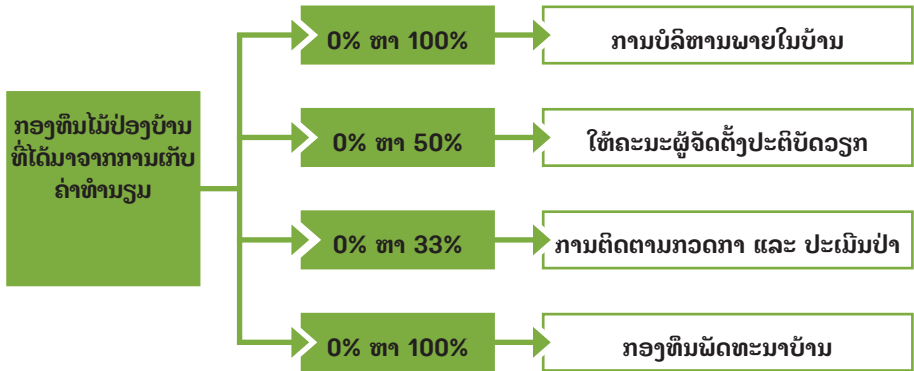
ເຖິງວ່າງົບປະມານທີ່ໃຊ້ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ບໍ່ຫຼາຍເທົ່າກັບງົບປະມານທີ່ໃຊ້ກັບກິດຈະກຳອື່ນຖ້າເຮົາສົມທຽບກັບກິດຈະກຳການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ການຈັດສັນປ່າ (PLUP, CM ແລະ ອື່ນໆ), ແຕ່ເປັນງົບປະມານຄ່າເສຍເວລາແທນກິດຈະກຳອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເປັນຕົ້ນວ່າ (ກິດຈະກຳເຮັດໄຮ່, ເຮັດນາ, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ອື່ນໆ). ເຊິ່ງງົບປະມານດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໄດ້ມາຈາກກອງທຶນໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານ, ຖ້າຫາກວ່າມີການເກັບໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນແມ່ນສາມາດເປັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ພຽງພໍສໍາລັບກິດຈະກຳການຕິດຕາມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງໄດ້.

ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບແລ້ວ, ກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານແມ່ນສາມາດໄດ້ມາຈາກ:

- ການເກັບຄ່າທຳນຽມຈາກບັນດາພໍ່ຄ້າທີ່ເຂົ້າມາເກັບຊື້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານ;
- ງົບປະມານທີ່ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງກິດຈະກຳອື່ນພາຍໃນບ້ານ;
- ການເຈລະຈາສັນຍາ (ຕົວຢ່າງ: ພໍ່ຄ້າສາມາດສະໜອງງົບປະມານສ່ວນໃດໜຶ່ງໃຫ້ກັບກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ) ແລະ ອື່ນໆ.

ຫຼັງຈາກທີ່ເກັບໄດ້ຄ່າທຳນຽມແລ້ວ, ແມ່ນສາມາດບໍລິຫານກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານໄດ້ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບ້ານ, ຕົວຢ່າງ:

ໂຄງສ້າງການນຳໃຊ້ກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານເພື່ອການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ

ໃນກໍລະນີບ້ານທີ່ບໍ່ມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ ຫຼື ກອງທຶນນັ້ນບໍ່ພຽງພໍ, ອໍານາດການປົກຄອງບ້ານຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາໃຫ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແບບເປັນວຽກລວມຂອງບ້ານ (ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ/ປ່າໄມ້ບ້ານປຽນຜຽນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະປີ).

ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູການເກັບກູ້

ໂດຍລວມແລ້ວ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນ: 2 ຂັ້ນຕອນແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາຍໃນບ້ານໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 3 ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍທີມງານປະເມີນພາຍນອກ. ໂດຍສະເພາະຂັ້ນຕອນທີ 1 ແມ່ນການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມເຊິ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ຫຼື ປ່າໄມ້ບ້ານ, ສ່ວນຂັ້ນຕອນທີ 2 ແມ່ນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານປະຊຸມກັບຊາວບ້ານເພື່ອນໍາສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ ແລະ ສົນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ. ແລະ ສຸດທ້າຍສໍາລັບຂັ້ນຕອນທີ 3 ແມ່ນທີມງານປະເມີນພາຍນອກເປັນຜູ້ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນທີ 1 ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 2 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1:

ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມຂອງບ້ານຢູ່ໃນພາກສະໜາມ

1

ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມໃນພາກສະໜາມ

2

ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ກ່ຽວກັບລະບຽບການ ແລະ ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ

ຈຸດປະສົງ

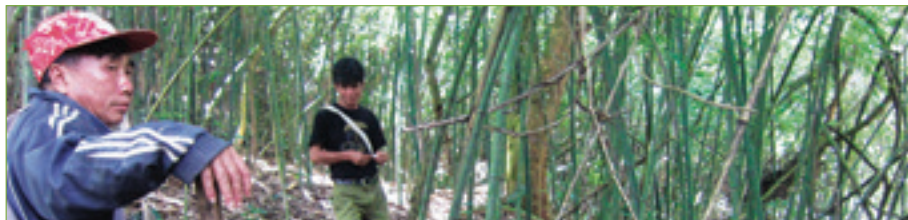
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈໍານວນລໍາໄມ້ຂົມທີ່ມີໃນແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ ແລະ ຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຄາດຄະເນຈໍານວນລໍາໄມ້ຂົມທີ່ສາມາດໃຫ້ໜໍ່ໄດ້ໃນແຕ່ລະປີ,
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຂະໜາດຕົວແທນຂອງລໍາໄມ້ຂົມຂອງແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ,
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ,
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຄວາມຈຸດົມສົມບູນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ,
- ປະລິມານໜໍ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ/ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ 	ແບບຟອມ1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2), <ul style="list-style-type: none"> • ບົກ • ບັນທັດແທກໜ້າຕ່າງ • ເຊືອກຟາງ
ໄລຍະເວລາ	
ຂຶ້ນກັບຈໍານວນຕອນປ່າໄມ້ຂົມ (ຕົວຢ່າງ: ບ້ານຝາດມີ 18 ເຮັກຕາ, ແລະ ໃຊ້ເວລາ 2 ມື້)	
ສະຖານທີ່ ຕອນປ່າໄມ້ຂົມຂອງບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	
ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC	

ວິທີການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

› ຄວາມສໍາຄັນໃນການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ

- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ຂົມພາຍຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.
- ສະພາບການຖືກທໍາລາຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້: ວິທີການເກັບກູ້, ຈຸປະກອນການເກັບກູ້, ທໍາລາຍຈາກສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ປະລິມານໜໍ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.

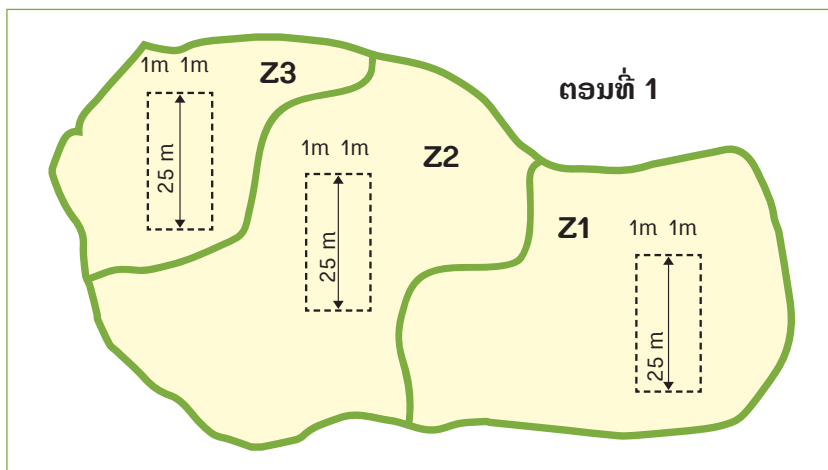

ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດປ່າໄມ້ຂົມໃນພາກສະໜາມ

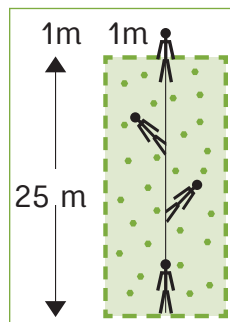
› **ວິທີການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ**

- ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ.
- ຄັດເລືອກຕອນປ່າໄມ້ຂົມທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້, ໂດຍອີງໃສ່ເຂດຂະໜາດໜໍ່ໄມ້ຂົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, (ເບິ່ງຄູ່ມື CM), ໂດຍຈະແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ຂົມອອກເປັນ 3 ຕອນຍ່ອຍໃນການສໍາຫຼວດຄື: ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່, ເຂດໜໍ່ກາງ ແລະ ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ.

ຕອນຍ່ອຍປ່າໄມ້ຂົມ: ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່, ເຂດໜໍ່ກາງ ແລະ ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ (Z1, Z2, Z3) ເພື່ອການສໍາຫຼວດ

- ສໍາລັບແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມທີ່ໄດ້ກຳນົດ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຮັດການປະເມີນຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເສັ້ນຊື່, ເຊິ່ງແຕ່ລະເສັ້ນຊື່ແມ່ນຕ້ອງມີຄວາມຍາວ 25 ແມັດ (ເບິ່ງຮູບທີ 7). ເຊິ່ງເນື້ອທີ່ຂອງແຕ່ລະເສັ້ນຊື່ຈະໄດ້ເຮັດການປະເມີນຂ້າງຊ້າຍ ແລະ ຂວາ ຂ້າງລະ 1 ແມັດໄປຕາມລວງຍາວຂອງເສັ້ນຊື່ 25 ແມັດ. ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າເນື້ອທີ່ທັງໝົດທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນແມ່ນ $25 \times 2 = 50 \text{ m}^2$.

ເສັ້ນຊື່ 25m ແລະ ພ້ອມດ້ວຍເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ

- ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກຳນົດເນື້ອທີ່ແຕ່ລະເສັ້ນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍແລ້ວ (ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເສັ້ນຕໍ່ຕອນຍ່ອຍ, ເຊິ່ງແຕ່ລະເສັ້ນແມ່ນມີເນື້ອທີ່ 50m²), ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ບັນທຶກແຕ່ລະເສັ້ນຊື່ທີ່ປະເມີນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່, ເຂດໜໍ່ກາງ ແລະ ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ) ໂດຍໃຊ້ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ບັນທຶກຈຳນວນເສັ້ນຊື່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ຕອນທີ 1	ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່	ເຂດໜໍ່ກາງ	ເຂດໜໍ່ນ້ອຍ	ລວມ
ຈຳນວນເສັ້ນ (50 m ²)				

- ບັນທຶກຈຳນວນລໍາໄມ້ຂົມແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານຍ່າງ ແລະ ປະເມີນເນື້ອທີ່ກຳນົດໃນແຕ່ລະເສັ້ນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ ແລະ ບັນທຶກຈຳນວນລໍາໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານບັນທຶກຈຳນວນລໍາອາຍຸ 1 ປີໃນແຕ່ລະເສັ້ນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານບັນທຶກຈຳນວນລໍາອາຍຸ 2 ປີໃນແຕ່ລະເສັ້ນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານບັນທຶກຈຳນວນລໍາອາຍຸ 3 ປີໃນແຕ່ລະເສັ້ນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

ການບັນທຶກຈຳນວນລໍາແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ການບັນທຶກຈຳນວນລຳແຕ່ລະຊຳອາຍຸ

ຈຳນວນເສັ້ນ	ຕອນຍ່ອຍ	ລຳທີ່ມີອາຍຸ		
		1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ
ເສັ້ນທີ 1	ເຂດໜີ້ໃຫຍ່			
ເສັ້ນທີ 2				
ເສັ້ນທີ 1	ເຂດໜີ້ກາງ			
ເສັ້ນທີ 2				
ເສັ້ນທີ 1	ເຂດໜີ້ນ້ອຍ			
ເສັ້ນທີ 2				
ລວມ				

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າເພື່ອກຳນົດປະລິມານໜໍ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ ຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ໂດຍຄິດໄລ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຕອນສາທິດ ແລະ ທິດລອງ (ການວິເຄາະຂອງສູນຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (FSRC) ໃນປີ 2015 ໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 1 ລຳໄມ້ຂົມສາມາດໃຫ້ໄດ້ 5 ໜໍ່ຕໍ່ປີ).

- ການວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລຳໄມ້ຂົມໃນຕອນປ່າໄມ້ຂົມ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຈະວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລຳໄມ້ຂົມພຽງແຕ່ 1 ເສັ້ນທີ່ປະເມີນຕໍ່ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມ. ເສັ້ນດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ປະເມີນຕ້ອງສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຕອນຍ່ອຍດັ່ງກ່າວໄດ້.
 - ສຳລັບແຕ່ລະລຳ, ແມ່ນໃຫ້ວັດແທກປ້ອງທີ່ 4 ຈາກພື້ນດິນ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ຈາກເສັ້ນທີ່ເປັນຕົວແທນ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລຳທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ຈາກເສັ້ນທີ່ເປັນຕົວແທນ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລຳທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຂຶ້ນໄປ ຈາກເສັ້ນທີ່ເປັນຕົວແທນ.
 - ໃນການວັດແທກໜ້າຕ່າງຕົວແທນຂອງລຳໄມ້ຂົມໃນແຕ່ລະຊຳອາຍຸ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຈະວັດແທກ 3 ລຳຕໍ່ຊຳອາຍຸ (ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບລຳອາຍຸ 1 ປີ ແມ່ນແທກ 3 ລຳ, ໃນຈຳນວນ 3 ລຳດັ່ງກ່າວແມ່ນແທກລຳໃຫຍ່ສຸດ 1 ລຳ, ລຳກາງ 1 ລຳ ແລະ ລຳນ້ອຍສຸດ 1 ລຳ).

ການວັດແທກໜ້າຕ່າງລຳໄມ້ຂົມ

ການວັກແທກໜ້າຕ່າງດັ່ງກ່າວແມ່ນບັນທຶກເຂົ້າໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກຂະໜາດໜ້າຕ່າງລໍາໄມ້ຂົມແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຂະໜາດຂອງໜ້າ/ລໍາໄມ້ຂົມ								
ເຂດໜ້ໃຫຍ່			ເຂດໜ້ກາງ			ເຂດໜ້ນ້ອຍ		
1 ປີ	2 ປີ	>3ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3ປີ

ເສັ້ນທີ 1

ລວມ	
ສະເລ່ຍ	

ຂະໜາດໜ້າຕ່າງຂອງລໍາໄມ້ຂົມແມ່ນເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບນໍ້າໜັກຂອງໜ້ໄມ້ຂົມ.

- ການປະເມີນເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຍ່າງສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມທັງໝົດ ແລະ ສັງເກດສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນການກວດກາ:
 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ;
 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດຕອນປ່າໄມ້ຂົມ;
 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກລໍາໄມ້ຂົມທີ່ແກ່ຫັກ ແລະ ລີ້ມ;
 - ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ;
 - ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກຳຂອງຊາວບ້ານ (ມີຂຸມໃຫຍ່ ແລະ ເລິກ), ແລະ ອື່ນໆ.

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມດັ່ງກ່າວແມ່ນບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງສຳລັບການເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ

	ເສຍຫາຍຈາກ:	ມີ/ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)	ສາເຫດ	ວິທີການ ແກ້ໄຂ
	ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ				
ການປະເມີນຄວາມ ເສຍຫາຍຂອງ ເນື້ອທີ່	ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ				
	ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ				
	ດິນເຊາະເຈື່ອນ				
	ມີຮູໄຫຍ່ ແລະ ເລິກ				

ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ແມ່ນມີກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການຫຼຸດລົງຂອງຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ຂົມໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ການເກັບກຳໄດ້. ເຊິ່ງເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາທີ່ຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.

- ການປະເມີນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ຂົມ
 - ການປະເມີນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ຂົມ.
 - ປະເມີນຄວາມຊຸ່ມຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.
 - ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດເບິ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ລະດັບຄວາມຊຸ່ມເບິ່ງວ່າແຕ່ລະປີແມ່ນຄືກັນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ ຫຽບໃສ່ປີທີ່ຜ່ານມາ.
 - ໃນກໍລະນີທີ່ສຳຫຼວດ ແລະ ປະເມີນເຫັນວ່າຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມເຫັນວ່າຫຼຸດລົງ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຮູ້ສາເຫດ ແລະ ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ.

ໃນການປະເມີນ ແລະ ກຳນົດດັ່ງກ່າວແມ່ນບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ

	ການປະເມີນ	ສາເຫດ	ວິທີການແກ້ໄຂ
ການປະເມີນຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ຂົມ	ຝຸນ/ໃບໄມ້ ຄວາມຊຸ່ມ		

ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບວ່າຜົນຂອງການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ (ສະພາບອາກາດ, ປະລິມານຝົນ, ແລະ ອື່ນໆ)ໃນແຕ່ລະປີສາມາດມີຜົນໂດຍກົງກັບການໃຫ້ໜ່ອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.

» ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ

• ຫຼັງຈາກທີ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໄດ້ສໍາເລັດການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມແລ້ວ, ຄະນະດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ ແລະ ຄາດຄະເນປະລິມານຂອງຜົນຜະລິດໜໍ່ໄມ້ຂົມທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມສໍາລັບລະດູການຕໍ່ໄປ ໂດຍອີງຕາມບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:

- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລໍາ 1 ແລະ 2 ປີ ແມ່ນ 1984 ລໍາຕໍ່ເຮັກຕາ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D and CM)
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງທຸກຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນມີຢູ່.....ເຮັກຕາ.
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລໍາ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນ.....ລໍາໃນເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດທັງໝົດ 300 ຕາແມັດຂອງ 6 ເສັ້ນຊື່ທີ່ສໍາຫຼວດ
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລໍາ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜ່ປະມານ 5 ໜ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜ່ມີນ້ຳໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D and CM)
- ຜ່ານການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມເຫັນວ່າມີ.....ເຮັກຕາເສຍຫາຍຈາກ..... ສະນັ້ນ, ວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:
- ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າ.....ເຮັກຕາ - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ.....ເຮັກຕາ =ເຮັກຕາ
- ຈຳນວນແຮງງານໃນບ້ານມີ.....ຄົນ
- ຈຳນວນມື້ທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ໜ່ໃນໜຶ່ງລະດູການແມ່ນ.....ມື້ຕໍ່ໜຶ່ງລະດູການ
- ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້.....ກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້

$$\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນ} \dots \text{ເຮັກຕາ} - \text{ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ ແມ່ນ} \dots \text{ເຮັກຕາ} = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນ} \dots \text{ເຮັກຕາ}}{\text{ຫຼື} \dots \text{ຕາແມັດ}}$$

$$300 \text{ ຕາແມັດ} \rightarrow \text{ຈຳນວນລໍາທີ່ສໍາຫຼວດ} \dots \text{ລໍາ}$$

$$\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ} \dots \text{ຕາແມັດ} \rightarrow x \text{ ?}$$

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ຍັງແມ່ນ} \dots \text{ເຮັກຕາ} \times \text{ຈຳນວນລໍາທີ່ສໍາຫຼວດ} \dots \text{ລໍາ}}{300}$$

$$= \text{ຈຳນວນລໍາທັງໝົດ} \dots \text{ລໍາ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າລຳທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜ່ປະມານ 5 ໜ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$1 \text{ ໜ່} \rightarrow 5 \text{ ໜ່}$$

$$\text{ຈຳນວນໜ່ທັງໝົດ.....ໜ່} \rightarrow x ?$$

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນລຳທັງໝົດ.....ລຳ} \times 5 \text{ ໜ່}}{1}$$

$$= \text{ຈຳນວນໜ່ທັງໝົດ.....ໜ່}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜ່ມີນ້ຳໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$1 \text{ ໜ່} \rightarrow 0.19 \text{ ກິໂລກຼາມ}$$

$$\text{ຈຳນວນໜ່ທັງໝົດ.....ໜ່} \rightarrow x ?$$

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນໜ່ທັງໝົດ.....ໜ່} \times 0.19 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1}$$

$$= \text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜ່.....ກິໂລກຼາມ}$$

$$1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow 1 \text{ ໂຕນ}$$

$$\text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜ່.....ກິໂລກຼາມ} \rightarrow ? \text{ ໂຕນ}$$

$$X = \frac{\text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜ່.....ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000}$$

$$= \text{ນ້ຳໜັກໜ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}$$

ແຕ່ເພື່ອການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜ່ທັງໝົດທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ສະນັ້ນ:

$$100\% \rightarrow \text{ນ້ຳໜັກໜ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}$$

$$80\% \rightarrow x?$$

$$\begin{aligned}
 X &= \frac{80\% \times \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}}{100} \\
 &= \text{ຈໍານວນໜໍ່ທັງໝົດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.....ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

› **ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ**

ໃນລະຫວ່າງການສໍາຫຼວດປ່າ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຫັນບັນດາ:

- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົບພໍ້ໃນເວລາສໍາຫຼວດຢູ່ໃນພາກສະໜາມ.
- ສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງສໍາລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມໃນອະນາຄົດ.
- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານອາດສະເໜີສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.

ສໍາລັບແບບຟອມສໍາຫຼວດແມ່ນສາມາດໄປເບິ່ງໄດ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກທີ່ສໍາເລັດແລ້ວ, ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ໄດ້ບັນທຶກຈໍານວນລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ບັນທຶກໜ້າຕ້າງລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ຖ້າມີ.
- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.

ຫຼັງຈາກທີ່ສໍາເລັດແລ້ວ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນສາມາດໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໃນການປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມທີ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໄດ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜົນຜະລິດຂອງໝໍ້. ສະນັ້ນ, ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການຄິດໄລ່ຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ:

- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນໄດ້ໃຊ້ໃນການຕໍ່ລອງສັນຍາກັບບັນດາຜູ້ຄ້າ.
- ເປັນການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຈັດແບ່ງໂກຕາຂອງພາກລັດໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ຄ້າ ແລະ ການວາງແຜນທຸລະກິດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.
- ເປັນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ການຮັບປະກັນວ່າການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ຂົມຂອງຊາວບ້ານ ມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຕ້ອງອີງຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ຂົມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ບັນດາຂໍ້ມູນທັງໝົດຕ້ອງຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ບັນດາຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະຂອງທີມງານປະເມີນພາຍນອກ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ສົນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການ

1

ການສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມໃນພາກສະໜາມ

2

ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ກ່ຽວກັບລະບຽບການ ແລະ ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ

ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດພາກສະໜາມຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.
- ເພື່ອຈັດຕັ້ງເປີດການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ການວາງແຜນການຄ້າຂາຍ ແລະ ສົນທະນາລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ.
- ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮັບຮອງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມກ່ອນສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ແກ່ທີມງານພາຍນອກປະເມີນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ນາຍບ້ານ • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ • ຊາວບ້ານ 	<ul style="list-style-type: none"> • ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ • ແບບຟອມທີ 2: ສິນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການ • ບິກ
ໄລຍະເວລາ	
2-4 ຊົ່ວໂມງ	
ສະຖານທີ່	
ທ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC

ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

› ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

- ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- ເປີດການສິນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ຂົມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະພາບການຄ້າຂາຍ.
- ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ.
- ໃຫ້ຊາວບ້ານເຊັນຮັບຮອງເຫັນດີນຳໃສ່ບົດສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານພາຍນອກປະເມີນ.

› ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ກະກຽມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດປ່າໃນພາກສະໜາມ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- ຂັ້ນຕອນນີ້ໜ້າຈະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ ແລະ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານພາຍໃນບ້ານ ເຊິ່ງເປັນຜົນຂອງການປະສານງານທີ່ດີຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ນາຍບ້ານ.
- ລະຫວ່າງການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຕ້ອງສະເໜີຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການປະຊຸມຢ່າງຈະແຈ້ງ ພ້ອມກັບການທົບທວນບັນດາຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ ໃນຮູບແບບທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານ.

• ຫຼັງຈາກທີ່ສໍາເລັດການນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບບັນດາຜົນໄດ້ຮັບແລ້ວ, ແມ່ນໃຫ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄ້າຂາຍ. ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແມ່ນສາມາດນໍາໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ມີຕໍ່ໄປນີ້:

- ຂະໜາດໜ້າງຸ່ງຕ່າງຂອງໜ້າໄມ້ຂົມເປັນແນວໃດເມື່ອສົມທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ, ມີຈັກໜ່ວຍ/ກິໂລກຼາມ
- ປີນີ້ໄດ້ຂາຍໜ້າໄມ້ຂົມໄດ້ຈັກໂຕນ ເມື່ອສົມທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ (ເບິ່ງປື້ມບັນທຶກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດພາຍໃນບ້ານ)?
- ທ່ານຄິດວ່າຜົນຜະລິດໃນປີນີ້ດີກວ່າປີຜ່ານມາບໍ່, ແມ່ນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ ມີຫຍັງປ່ຽນແຕ່ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ
- ເວລາທ່ານໄດ້ໄປຫາໜ້າໄມ້ຂົມໃນປ່າ, ທ່ານໄດ້ຢ່າງອອກໄປໂກກວ່າເກົ່າບໍ່ໃນແຕ່ລະປີ
- ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຫັນວ່າຍັງມີສັດລ້ຽງທີ່ເຂົ້າໄປທໍາລາຍ ແລະ ຍັງມີການຖາງປ່າຈູດປ່າໄມ້ຂົມ, ຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ
- ສະພາບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມຂອງຊາວບ້ານເປັນແນວໃດ, ທ່ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ຂົມໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່, ຖ້າປ່າໄມ້ຂົມຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ
- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຈາກຊາວບ້ານກ່ຽວກັບການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າມີຫຍັງແດ່.

• ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານຕ້ອງບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ.

• ສຸດທ້າຍນີ້, ຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ, ທາງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານອາດໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າຊາວບ້ານຍັງບໍ່ທັນເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມເທື່ອ. ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ອາດໃຊ້ໂອກາດນີ້ເພື່ອເປີດການສົນທະນາກ່ຽວກັບການເຄົາລົບລະບຽບການເຫຼົ່ານັ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- ຖ້າຫາກລະບຽບການບໍ່ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສົນທະນາກັນ ແລະ ພະຍະຍາມທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈນໍາກັນກ່ຽວກັບສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານ ບໍ່ເຄົາລົບລະບຽບການ.
- ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ທ່ານຄິດວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ?
- ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ຊາວບ້ານຄິດວ່າຕ້ອງການເພີ່ມ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?

ແບບຟອມ 2 ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການແມ່ນເບິ່ງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ການສົນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບບັນດາປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ຂົມ.
- ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ.
- ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ກ່ຽວກັບບົດສົນທະນາຕ່າງໆ ແລະ ບົດລາຍງານທີ່ຈະສົ່ງໄປໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ໃຫ້ໃຊ້ເວລາໃນການສົນທະນາກັບຊາວບ້ານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດຊັດເຈນ;
- ອ່ານລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ຊາວບ້ານຝັງ ແລະ ຖາມພວກເຂົາວ່າຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງລະບຽບການເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານ ບໍ່;
- ບົດລາຍງານທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາຕ້ອງເຂົ້າໃຈງ່າຍສໍາລັບຊາວບ້ານ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກພວກເຂົາຜ່ອມ.
- ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງ ແລະ ຈໍ້າກາປະທັບຈາກອໍານາດການປົກຄອງບ້ານກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3:

ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ທີມງານປະເມີນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

1

ການສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຂົມໃນພາກສະໜາມ

2

ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ກ່ຽວກັບລະບຽບການ ແລະ ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ

ຈຸດປະສົງ

ທີມງານປະເມີນພາຍນອກແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍບຸກຄົນພາຍນອກ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງໂດຍກົງ. ເຊິ່ງທີມງານດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ວິຊາການຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ມີໜ້າທີ່ເປັນທີມງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງພາຍນອກ. ທີມງານດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງໃນທຸກໆປີ.

ທີມງານປະເມີນພາຍນອກດັ່ງກ່າວແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວ ແລະ ມີບົດລາຍງານການສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຈາກບັນດາບ້ານແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບທ້ອນ ແລະ ປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ. ຈາກການປະເມີນດັ່ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນອີກສະບັບໜຶ່ງເພື່ອລາຍງານວ່າການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ສຳເລັດໄປດ້ວຍດີ. ຫຼັງຈາກທີ່ສຳເລັດການວິເຄາະ ແລະ ການປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານແລ້ວ ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ເຊັນຮັບຮອງບັນດາບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວພ້ອມກັບການປະກອບຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ເພື່ອປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູການເກັບທ້ອງຂອງທຸກໆ ບ້ານ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ຂົມໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີຈາກຊາວບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ & ເອກະສານ
ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ: • ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	• ຟອມ 1 ແລະ ຟອມ 2 (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2 ແລະ 3) • ແບບຟອມການປະເມີນ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 4)
ໄລຍະເວລາ	• ບິກ
ຂັ້ນກັບຈໍານວນບ້ານ (ຕົວຢ່າງ: ປົກກະຕິ 1 ບ້ານໃຊ້ເວລາ 2-4 ຊົ່ວໂມງ)	
ສະຖານທີ່	
ເຮືອນຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ, ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ຕ້ອງໄດ້ກໍານົດ

ວິທີການຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

› ຄວາມສໍາຄັນຂອງການປະເມີນຜົນພາຍນອກ

- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຢູ່ພາຍໃນບ້ານ;
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ຂົມໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກຊາວບ້ານ;
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມຫຼັງລະດູເກັບກູ້ຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

› ວິທີການປະເມີນ

- ກະກຽມແບບຟອມການປະເມີນພາຍນອກ.
- ເກັບທ້ອນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.
- ປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມດັ່ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຢູ່ 5 ພາກສ່ວນຫຼັກຄື:

1. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄົບ 2 ຂັ້ນຕອນຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?
- ມີໃຜແຕ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າດັ່ງກ່າວ?

- ໄດ້ມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມທັງໝົດຈັກຕອນ?
- ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?

2. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນປ່າ

- ມີຈັກເສັ້ນຊື່ທີ່ໄດ້ຮັບການສໍາຫຼວດໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມ;
- ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມມີໝໍ້ສືບຜັນຈັກໝໍ້(ຈໍານວນລວມລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ);
- ໜ້າຕ່າງຂອງລໍາໄມ້ຂົມແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸເປັນແນວໃດ
- ຕອນປ່າໄມ້ຂົມເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ, ລໍາຫັກ ແລະ ລົ້ມ, ແລະ ດິນເຊາະເຈື່ອນມີຢູ່ປະມານຈັກເຮັກຕາ;
- ປະລິມານໜໍ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປມີປະມານຈັກໂຕນ;
- ບ້ານທ່ານມີງົບປະມານໃນການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ປີນີ້ຂາຍໜໍ່ໄດ້ຈັກໂຕນ;
- ຂະໜາດຂອງໜໍ່ຊໍ່າໃດ, ມີຈັກໜໍ່ຕໍ່ກິໂລກຼາມ;
- ຜົນຜະລິດໜໍ່ໃນປີນີ້ທຽບກັບປີຜ່ານມາເປັນແນວໃດ;
- ຊາວບ້ານໄປຫາໜໍ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ຂົມໄກບໍ່, (ໄປຫາຢູ່ບ່ອນດຽວກັບທີ່ໄປໃນປີຜ່ານມາບໍ່ ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ໄປຫາໜໍ່ໄກອອກໄປ);
- ມີຂໍ້ສະເໜີຫຍັງແດ່ທີ່ຊາວບ້ານສະເໜີເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ;
- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ໃນເວລາມຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າມີຫຍັງແດ່ ແລະ ຄິດວ່າມີວິທີການໃດທີ່ເປັນວິທີການແກ້ໄຂທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມຂອງຊາວບ້ານ.
- ສະຫຼຸບ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານເປັນແນວໃດ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມແບບຍືນຍົງ

- ຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຈາກຊາວບ້ານບໍ່.
- ເຕັກນິກການເກັບກູ້ໜໍ່ ແລະ ການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນໃນການຫາໜໍ່ຕ່າງໆຖືກຕ້ອງບໍ່.
- ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ລະບຽບການບໍ່.
- ຕ້ອງການເພີ່ມບາງຂໍ້ລະບຽບການບໍ່.

4. ຄໍາແນະນໍາໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຄໍາເນີນການປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ ແລະ ຖ້າຫາກມີບາງບັນຫາທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ, ທີມງານຈະໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ

ຂັ້ນບ້ານເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ແນະນຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກການເກັບກູ້ໜໍ່ໃຫ້ຖືກວິທີ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຕື່ມຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຽນບົດລາຍງານຕ່າງໆ.

5. ຄຳແນະນຳໃຫ້ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທາງພາກລັດ/ໂຄງການ

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ຈະພິຈາລະນາບັນດາຄຳສະເໜີຂອງຊາວບ້ານ ແລະ, ອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແມ່ນຈະນຳສະເໜີທີ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທາງພາກລັດ ເພື່ອໃຫ້ປະກອບຄຳເຫັນຕອບກັບ ແລະ/ຫຼື ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.

► ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານ

ສຸດທ້າຍນີ້, ຫຼັງຈາກທີ່ບົດລາຍງານການປະເມີນພາຍນອກຖືກໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສຳເລັດໄປແລ້ວ, ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການຈາກທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຈາກນັ້ນບັນດາບົດລາຍງານການດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ຮູ້ໄດ້ເຖິງສະພາບການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມຂອງຊາວບ້ານ.
- ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມຫຼືບໍ່.
- ຮູ້ໄດ້ວ່າຕ້ອງສະໜັບສະໜູນ/ປັບປຸງວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າແນວໃດໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ຄຳແນະນຳ

- ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມຂອງແຕ່ລະບ້ານໃຫ້ຈະແຈ້ງ;
- ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງຈາກບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຂອງແຕ່ລະບ້ານ;
- ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງຈາກທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

ສະຫຼຸບ

ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັນດາວິທີການຕ່າງໆແມ່ນລວມເອົາບັນດາບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ ແລະ ປະສົບການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ບັນດາວິທີການ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆແມ່ນໄດ້ຮັບການກວດສອບ, ຮັບຮອງ ແລະ ເຫັນດີ ໃຫ້ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນແຕ່ລະປີບັນດາວິທີການແມ່ນຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ປະເມີນຄືນ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບັນດາວິທີການຕ່າງໆແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບປ່າໄມ້ຂົມຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ທີ່ອີງໃສ່ໃຊ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກປຶ້ມຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ແມ່ນມີ 3 ພາກຄື:

› ການສຳຫຼວດພາກສະໜາມ:

- ບັນທຶກຈຳນວນລຳຕົວແຫນແຕ່ລະຊຳອາຍຸຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມ.
- ບັນທຶກໜ້າຕ່າງຂອງລຳຕົວແຫນຂອງແຕ່ລະຊຳອາຍຸ.
- ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.
- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.

› ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ:

- ສົນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ອາດມີກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຂົມ.
- ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ.
- ຊາວບ້ານເຫັນດີກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວ ແລະ ສົນທະນາກັນ ແລະ ເຫັນດີກັບບົດລາຍງານທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ.

› ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ:

- ຮູ້ວ່າສະພາບການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມຂອງຊາວບ້ານເປັນແນວໃດ.
- ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມຫຼືບໍ່.
- ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງແດ່, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງຫຍັງແດ່ສຳລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນບັນດາບົດລາຍງານຕັ້ງກ່າວໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຂົມຂອງເຂົາເຈົ້າແບບຍືນຍົງ. ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ. ແຕ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້, ແຕ່ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເພີ່ມເພີ່ນຳໄປແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕັ້ງກ່າວ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍ່ຄືຄວາມຮູ້ຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນຈະນຳໄປສູ່ການພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ

ການຈັດຕັ້ງການບໍລິການໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຈະໝູນໃຊ້ຄູ່ມືສະບັບນີ້ໃນການບໍລິການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ແລະ/ຫຼື ໃຊ້ເພື່ອການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີຢູ່ພາຍໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສຸດທ້າຍນີ້, ເພື່ອໃຫ້ຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂທຸກປີ ເພື່ອລວບລວມເອົາບັນດາປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ຈາກຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າແມ່ນສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້

ໂດຍລວມແລ້ວ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນຄ້າຍຄືກັນກັບວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 2 ຂັ້ນຕອນແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາຍໃນບ້ານໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 3 ແມ່ນທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ໂດຍສະເພາະ ຂັ້ນຕອນທີ 1 ແມ່ນການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນເຊິ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນ ບ້ານ ຫຼື ປ່າໄມ້ບ້ານ, ສ່ວນຂັ້ນຕອນທີ 2 ແມ່ນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານປະຊຸມກັບຊາວບ້ານເພື່ອ ນໍາສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ ແລະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ. ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ 3 ເຊິ່ງແມ່ນທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກເປັນຜູ້ ປະເມີນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນທີ 1 ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 2 ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການ ໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1:

ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນຂອງບ້ານຢູ່ພາກສະໜາມ

1

ການສໍາຫຼວດຕອນ ປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກ

2

ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ລະບຽບການ ແລະ ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມ ງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍ ນອກປະເມີນບົດລາຍງານ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ

ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈໍານວນລໍາໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ ແລະ ຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານຄາດຄະເນຈໍານວນລໍາໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດຕັດໄດ້ໃນແຕ່ລະປີ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຂະໜາດຕົວແທນຂອງລໍາໄມ້ກວັນຂອງແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຄວາມຍາວຂອງປ່ອງລໍາຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງໆລຽງ ຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ 	<ul style="list-style-type: none"> • ແບບຟອມ 1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5), • ບົກ • ບັນທັດແທກໜ້າຕ່າງ
ໄລຍະເວລາ	
ຂຶ້ນກັບຈໍານວນຕອນປ່າໄມ້ກວັນ (ຕົວຢ່າງ: ບ້ານລຸນມີ 18 ha, ແລະ ໃຊ້ເວລາ 2 ມື້)	
ສະຖານທີ່	
ຕອນປ່າໄມ້ກວັນຂອງບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	
ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC	

ວິທີການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

› ຄວາມສໍາຄັນໃນການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ

- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ກວັນພາຍຫຼັງລະດູການເກັບກູ້;
- ໃຫ້ຮູ້ສະພາບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງປ່າໄມ້ກວັນຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້: ວິທີການເກັບກູ້, ອຸປະກອນການເກັບກູ້, ການທໍາລາຍຈາກສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ປະລິມານລໍາໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດເກັບກັໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.

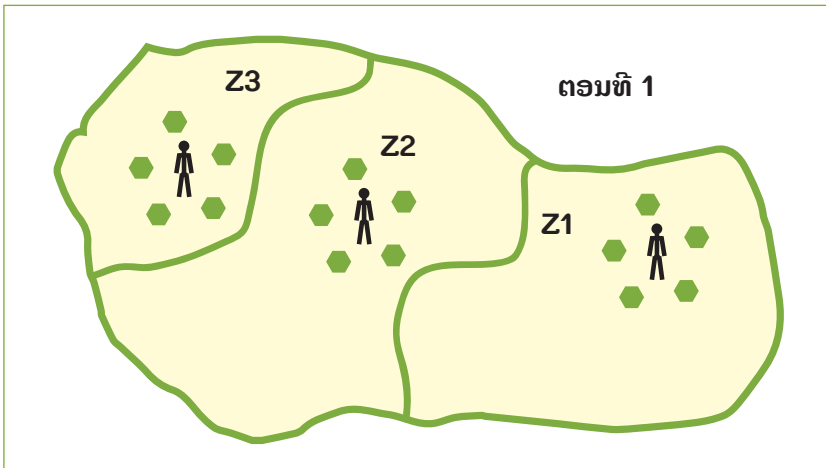

ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກສະໜາມ

› **ວິທີການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ**

- ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ.
- ການຄັດເລືອກຕອນປ່າໄມ້ກວັນທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້, ໂດຍອີງໃສ່ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນການປົກຄຸມຂອງໄມ້ກວັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, (ເບິ່ງຄູ່ມື CM), ໂດຍຈະແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ກວັນອອກເປັນ 3 ຕອນຍ່ອຍໃນການສໍາຫຼວດຄື: ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ.

ຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ກວັນເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ (Z1,Z2,Z3) ເພື່ອສໍາຫຼວດ

- ໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານນັບຈໍານວນສູມໄມ້ກວັນທີ່ເປັນຕົວແທນ;
- ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາສູມຕົວແທນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍແລ້ວ (ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງແມ່ນ 5 ສູມຕໍ່ຕອນຍ່ອຍ), ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານບັນທຶກຈໍານວນສູມຕົວແທນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ) ໂດຍໃຊ້ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ບັນທຶກຈໍານວນສູມຕົວແທນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ

ຕອນປ່າ	ຈໍານວນສູມ
ເຂດໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ	
ເຂດໜ້າແໜ້ນປານກາງ	
ເຂດໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ	
ລວມ	

- ບັນທຶກຈໍານວນລໍາໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຍ່າງໄປຕາມຫວ່າງຂອງບັນດາສູມຕົວແທນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ ແລະ ບັນທຶກຈໍານວນລໍາໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານບັນທຶກຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີໃນແຕ່ລະສູມ (3 ສູມ) ຂອງ ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານບັນທຶກຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີໃນແຕ່ລະສູມ (3 ສູມ) ຂອງ ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານບັນທຶກຈໍານວນລໍາອາຍຸ 3 ປີໃນແຕ່ລະສູມ (3 ສູມ) ຂອງ ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.

VBC ນັບຈໍານວນລໍາໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຕາຕະລາງສໍາລັບບັນທຶກຈໍານວນລໍາໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຈໍານວນສູມ	ຕອນຍ່ອຍ	ລໍາແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ		
		1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ
ສູມທີ 1	ເຂດໜາແໜ້ນຫຼາຍ			
ສູມທີ 2				
ສູມທີ 1	ເຂດໜາແໜ້ນປານກາງ			
ສູມທີ 2				
ສູມທີ 1	ເຂດໜາແໜ້ນໜ້ອຍ			
ສູມທີ 2				
ລວມ				

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າເພື່ອກໍານົດປະລິມານລໍາໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ ຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນໂດຍຄິດໄລ່ຈາກການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຕອນສາທິດ ແລະ ທົດລອງ..

- ການວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລໍາໄມ້ກວັນໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນ
 - ຄະນະກໍາມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຈະວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລໍາໄມ້ກວັນພຽງແຕ່ 1 ສຸມທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ກວັນ, ເຊິ່ງສຸມດັ່ງກ່າວທີ່ວັດແທກຕ້ອງສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຕອນຍ່ອຍດັ່ງກ່າວໄດ້.
 - ໃນການແທກໜ້າຕ່າງຂອງແຕ່ລະລໍາແມ່ນໃຫ້ແທກປ້ອງທີ 4 ໂດຍນັບຈາກພື້ນດິນຂຶ້ນມາ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງແມ່ນແທກລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ຈາກສຸມທີ່ເປັນຕົວແທນ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ຈາກສຸມທີ່ເປັນຕົວແທນ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ່າງຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຂຶ້ນໄປຈາກສຸມ.

ການວັດແທກໜ້າຕ່າງລໍາໄມ້ກວັນ

ບັນທຶກການວັດແທກ ແລະ ປະເມີນດັ່ງກ່າວໃສ່ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກຂະໜາດລໍາໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ກວັນ									
ເຂດມີຫຼາຍສຸມ			ເຂດມີສຸມປານກາງ			ເຂດມີສຸມໜ້ອຍ			
1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	
ສຸມ 1									
ລວມ									
ສະເລ່ຍ									

- ການປະເມີນປ່ອງຂອງລໍາໄມ້ກວັນ
 - VBC ສັງເກດປ່ອງຂອງລໍາໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.
 - VBC ປະເມີນປ່ອງຂອງລໍາຕົວແທນທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ.
 - VBC ປະເມີນປ່ອງລໍາຕົວແທນທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ.
 - VBC ປະເມີນປ່ອງຂອງລໍາຕົວແທນທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ.

ການປະເມີນດັ່ງກ່າວແມ່ນບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງສໍາລັບການບັນທຶກປ່ອງຂອງລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ

ລໍາ	ການປະເມີນ
ລໍາອາຍຸ 1 ປີ	
ລໍາອາຍຸ 2 ປີ	
ລໍາອາຍຸ > 3 ປີ	

ໝາຍເຫດ: ໃນການປະເມີນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ລະບຸລັກສະນະຂອງປ່ອງແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ: ປ່ອງຍາວ, ປ່ອງປານກາງ ແລະ ປ່ອງສັ້ນ.

- ການປະເມີນເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຍ່າງສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນທັງໝົດແລະສັງເກດສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນກວດກາ:

 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ.
 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.
 - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກລໍາໄມ້ກວັນທີ່ແກ່ຫັກ ແລະ ລົ້ມ.
 - ເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
 - ເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ຂອງຊາວບ້ານ (ຕັດບໍ່ຖືຖືກເຕັກນິກ, ຕັດໝົດສຸມ, ຕັດຕໍ່ສູງ), ແລະ ອື່ນໆ.

VBCເກັບກຳສະພາບຖືກທຳລາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ

ໃນການເກັບກຳສະພາບປ່າເສຍຫາຍແມ່ນບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງສຳລັບບັນທຶກເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ

ການສຳຫຼວດເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ				
ຖ້ຳຫາກປ່າໄມ້ ກວັນຖືກເສຍຫາຍ	ມີ /ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ha)	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂ
ການທຳລາຍຈາກສັດລ້ຽງ				
ການຖາງປ່າ, ຈູດປ່າ				
ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ				
ຕັດໄມ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນ ຕອນປ່າໄມ້ກວັນ				
ດິນເຊາະເຈື່ອນ				
ຕັດບໍ່ຖືກເຕັກນິກ				

ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ ແມ່ນມີຜົນໂດຍກົງກັບການຫຼຸດລົງຂອງຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ກວັນທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ໄດ້. ເຊິ່ງເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາທີ່ຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.

- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ

ຫຼັງຈາກທີ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໄດ້ສຳເລັດການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ, ຄະນະດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ ແລະ ຄາດຄະເນປະລິມານຂອງຜົນຜະລິດລຳໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ກວັນສຳລັບລະດູການຕໍ່ໄປໂດຍອີງຕາມບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:

- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນສຸມຕໍ່ເຮັກຕາແມ່ນ 220 ສຸມ ຕໍ່ເຮັກຕາ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າແມ່ນ.....ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລຳແມ່ນ 7 kg (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳໄມ້ກວັນຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າແມ່ນ.....ລຳ
- ຈຳນວນສຸມຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າແມ່ນ.....ສຸມ
- ຈາກການກວດກາຕິດຕາມປະເມີນປ່າຮູ້ວ່າມີ.....ເຮັກຕາ ເສຍຫາຍຈາກ
-ສະນັ້ນ, ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າ.....-
- =.....ເຮັກຕາ
- ຈຳນວນແຮງງານໃນບ້ານມີ.....ແຮງງານ
- ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ທີ່ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໃນໜຶ່ງລະດູການແມ່ນ.....ມື້
- ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໄດ້.....ລຳ/ຄົນ/ມື້.

ເນື້ອທີ່ລວມ.....ເຮັກຕາ - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ.....ເຮັກຕາ = ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ

3,553 ລໍາ → 1 ເຮັກຕາ

ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດແມ່ນ:.....ລໍາ → x? ເຮັກຕາ

$$X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ X 1 ເຮັກຕາ}}{3,553 \text{ ລໍາ}}$$

= ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ

ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ → ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດແມ່ນ:.....ລໍາ
ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ → X ? ລໍາ

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ X ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ}}{\text{ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ}}$$

= ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ

ຜ່ານການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມເຫັນວ່າມີຈໍານວນ.....ເຮັກຕາທີ່ເສຍຫາຍ

ຈາກ.....
ສະນັ້ນ, ຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:

$$X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ X 12 kg}}{1 \text{ ລໍາ}}$$

= ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....Kg

1,000 kg → 1 ໂຕນ

ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....Kg → x? ໂຕນ

$$X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....Kg} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ kg}}$$

$$= \text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ໂຕນ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລໍາແມ່ນ 12 kg (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$100\% \rightarrow \text{ຈໍານວນໂຕນ.....ໂຕນ}$$

$$80\% \rightarrow x ? \text{ ໂຕນ}$$

$$X = \frac{80\% \times \text{ຈໍານວນໂຕນ.....ໂຕນ}}{100\%}$$

$$= \text{ຈໍານວນທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.....ໂຕນ}$$

$$1 \text{ ລໍາ} \rightarrow 12 \text{ kg}$$

$$\text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ} \rightarrow x ? \text{ kg}$$

ແຕ່ວ່າເພື່ອການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜໍ່ທັງໝົດເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ:

> ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ

ໃນລະຫວ່າງການສໍາຫຼວດປ່າ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຫັນບັນດາ:

- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົບພໍ້ໃນເວລາສໍາຫຼວດຢູ່ໃນພາກສະໜາມ.
- ສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນໃນອະນາຄົດ.
- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານອາດສະເໜີສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂກ່ຽວກັບວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.

ແບບຟອມການສໍາຫຼວດປ່າແມ່ນເບິ່ງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກສໍາເລັດແລ້ວ, ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ໄດ້ບັນທຶກຈໍານວນລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ບັນທຶກໜ້າຕ້າງລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ບັນທຶກລັກສະນະປ່ອງຂອງຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ.
- ຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ຖ້າມີ.
- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.

ຫຼັງຈາກທີ່ສໍາເລັດ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນສາມາດໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃນການປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນທີ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໄດ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ. ສະນັ້ນ, ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການຄິດໄລ່ຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ:

- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນແມ່ນສາມາດໃຊ້ໃນການຕໍ່ລອງສັນຍາກັບບັນດາພໍ່ຄ້າ.
- ເປັນການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຈັດແບ່ງໂກຕາຂອງພາກລັດໃຫ້ແກ່ບັນດາພໍ່ຄ້າ ແລະ ເປັນການວາງແຜນທຸລະກິດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.
- ເປັນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ການຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ກວັນແບບຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຕ້ອງອີງຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ກວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- ບັນດາຂໍ້ມູນທັງໝົດຕ້ອງຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ບັນດາຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ ແລະ ລະບຽບການ

1

ການສຳຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກ

2

ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ລະບຽບການ ແລະ ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ

ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດພາກສະໜາມຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.
- ເພື່ອຈັດຕັ້ງເປີດການສິນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ການວາງແຜນການຄ້າຂາຍ ແລະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ.
- ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮັບຮອງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນກ່ອນສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ແກ່ທີມງານພາຍນອກປະເມີນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ນາຍບ້ານ • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ • ຊາວບ້ານ 	<ul style="list-style-type: none"> • ຜົນໄດ້ຮັບການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ • ແບບຟອມ 2: ສິນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການ • ບິກ
ໄລຍະເວລາ	
2-4 ຊົ່ວໂມງ	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC

ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

› ຄວາມສຳຄັນໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

- ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- ເປີດການສິນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ກວັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະພາບການຄ້າຂາຍ.
- ສິນທະນາ ແລະ ຄິດໄລ່ທ່າແຮງຜົນຜະລິດໃນລະດູການຕໍ່ໄປກັບຊາວບ້ານ.
- ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ.
- ໃຫ້ຊາວບ້ານຕົກລົງເຫັນດີກັບບົດສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທຶມງານພາຍນອກປະເມີນ.

› ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ກະກຽມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດປ່າໃນພາກສະໜາມ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຕ້ອງມີການຊຸກຍູ້ ແລະ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທຸກທ່ານຢູ່ພາຍໃນບ້ານດ້ວຍການປະສານງານທີ່ດີຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ນາຍບ້ານ.
- ລະຫວ່າງການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຕ້ອງສະເໜີຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການປະຊຸມຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມຕ້ອງເຂົ້າໃຈງ່າຍສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານ.

• ຫຼັງຈາກການສະເໜີບັນດາຜົນໄດ້ຮັບສໍາເລັດແລ້ວ, ຕ້ອງໄດ້ມີເວລາໃນການສົນທະນາກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄ້າຂາຍ. ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແມ່ນສາມາດນໍາໃຊ້ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້:

- ໃນບ້ານມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານສໍາລັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່, ຖ້າມີ, ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເທົ່າໃດຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ກໍລະນີບໍ່ມີ, ບ້ານທ່ານພິຈາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແນວໃດ;
- ປະລິມານໄມ້ກວັນທີ່ຂາຍໃນປີນີ້ເມື່ອສົມທຽບກັບປີຜ່ານມາມີຢູ່ຈັກໂຕນ (ເບິ່ງປື້ມບັນທຶກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດພາຍໃນບ້ານ)
- ໄດ້ມີການປະເມີນວ່າຜົນຜະລິດໃນປີນີ້ດີກວ່າປີຜ່ານມາ ບໍ່, ແມ່ນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ ແລະ ມີຫຍັງທີ່ປ່ຽນແປງ, ຍ້ອນຫຍັງ
- ຂະໜາດໜ້າງຳຕ້ອງຂອງປ່າໄມ້ກວັນເປັນແນວໃດເມື່ອສົມທຽບກັບປີຜ່ານມາ, ໄມ້ກວັນໜຶ່ງລໍາໄດ້ໄມ້ດົວຈັກກິໂລກຼາມ
- ທ່ານໄດ້ໄປຕັດໄມ້ກວັນໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນໄກອອກໄປກວ່າເກົ່າບໍ່ໃນແຕ່ລະປີ
- ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຫັນວ່າຍັງມີສັດລ້ຽງເຂົ້າທໍາລາຍ ແລະ ຍັງມີການຖາງປ່າຈູດປ່າໄມ້ກວັນ, ຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ
- ສະພາບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນຂອງຊາວບ້ານເປັນແນວໃດ, ທ່ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່, ຖ້າປ່າໄມ້ກວັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ.

• ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານຕ້ອງບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ.

• ສຸດທ້າຍນີ້, ຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ, ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຫັນວ່າ ຊາວບ້ານຍັງບໍ່ທັນເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງອາດຈະເປີດການສົນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການດັ່ງກ່າວຕື່ມໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- ຖ້າຫາກລະບຽບການບໍ່ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສົນທະນາ ແລະ ໃຫ້ຮູ້ວ່າຍ້ອນຫຍັງລະບຽບການດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ?
- ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ທ່ານຄິດວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ?
- ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ຊາວບ້ານຄິດວ່າຕ້ອງການເພີ່ມ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?
- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າ.

ແບບຟອມ 2 ສົນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບປ່າໄມ້ກວັນ, ສົນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການແມ່ນເບິ່ງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 6.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ສິນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບບັນດາປະເດີນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ກວັນ.
- ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ.
- ຊາວບ້ານຕົກລົງເຫັນດີກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ເຫັນດີກັບການສິນທະນາ ແລະ ບົດລາຍງານກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ໃຊ້ເວລາໃນການສິນທະນາກັບຊາວບ້ານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດຊັດເຈນ.
- ອ່ານລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ຖາມຊາວບ້ານວ່າຕ້ອງການຢາກໃຫ້ປັບປຸງລະບຽບການເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານ ບໍ່?
- ຊາວບ້ານຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີກັບບົດລາຍງານທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງ ແລະ ຈໍາກາປະທັບຈາກອໍານາດການປົກຄອງບ້ານກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນພາຍນອກເພື່ອປະເມີນຄືນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3:

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງແຕ່ລະບ້ານ

1

ການສຳຫຼວດຕອນ
ປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກ

2

ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວັນ,
ລະບຽບການ ແລະ
ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມ
ງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍ
ນອກປະເມີນບົດລາຍງານ
ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ
ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້ຂອງ ທຸກບ້ານ, ຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີຈາກຊາວບ້ານ.

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍບຸກຄົນພາຍນອກ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍ ກົງຕໍ່ກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ໂດຍກົງ. ທີມງານດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ວິຊາການຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ມີໜ້າທີ່ເປັນທີມງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງພາຍນອກ. ເຊິ່ງທີມງານ ປະເມີນຜົນພາຍນອກດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ່ອງໃນທຸກໆປີ. ການ ປະເມີນຜົນໂດຍທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າໄດ້ມີການຕິດຕາມ ກວດກາແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ມີບົດລາຍງານການສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຈາກບັນດາບ້ານແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບທ້ອນ ແລະ ປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຈາກຄະນະກຳມະການ ໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ. ຈາກການປະເມີນດັ່ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນ ຜົນພາຍນອກຈະສ້າງບົດລາຍງານການຂຶ້ນມາລາຍງານວ່າການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ປະສິດຜົນສຳເລັດ. ຫຼັງຈາກທີ່ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກໄດ້ສຳເລັດການວິເຄາະ ແລະ ການປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານແລ້ວ, ທີມງານຈະຕ້ອງໄດ້ເຊັນຮັບຮອງບັນດາບົດລາຍງານດັ່ງ ກ່າວ ແລ້ວສົ່ງກັບໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ ພ້ອມກັບຄຳເຫັນຕອບກັບ, ບັນດາຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ & ເອກະສານ
ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ: • ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	• ຟອມ 1 ແລະ 2 (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5 ແລະ 6) • ແບບຟອມການປະເມີນ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 7)
ໄລຍະເວລາ	• ບົກ
ຂຶ້ນກັບຈໍານວນບ້ານ (ຕົວຢ່າງ: ປົກກະຕິ 1 ບ້ານໃຊ້ເວລາ 2-4 ຊົ່ວໂມງ)	
ສະຖານທີ່	
ເຮືອນຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ, ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ.	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	
ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ	

ວິທີການຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

› ຄວາມສໍາຄັນຂອງການປະເມີນຜົນພາຍນອກ

- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກຊາວບ້ານ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນຫຼັງລະດູການເກັບກູ້ຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

› ວິທີການປະເມີນ

- ກະກຽມແບບຟອມການປະເມີນຜົນຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ.
- ເກັບທ້ອນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.
- ປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນດັ່ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຢູ່ 5 ພາກສ່ວນຫຼັກຄື:

1. ສິ່ງທີ່ພົບພໍ້ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄົບ 2 ຂັ້ນຕອນຂອງການຕິດຕາມກວດກາແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?
- ມີໃຜແຕ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນດັ່ງກ່າວ?
- ໄດ້ເຮັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນທັງໝົດຈັກຕອນ?
- ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?

2. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ

- ມີສຸມຕົວແທນຈັກສຸມທີ່ໄດ້ຮັບການສຳຫຼວດໃນປ່າໄມ້ກວັນແຕ່ລະຕອນ;
- ໃນປ່າໄມ້ກວັນແຕ່ລະຕອນ ມີໝໍ້ສືບພັນ/ລຳສືບພັນຈັກລຳ (ຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ);
- ລັກສະນະປ່ອງຂອງລຳໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊຳອາຍຸເປັນແນວໃດ
- ມີຕອນປ່າໄມ້ກວັນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ, ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ, ດົນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ ເທົ່າໃດ;
- ປະລິມານໄມ້ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປມີຈັກໂຕນ;
- ບ້ານທ່ານມີງົບປະມານໃຊ້ສຳລັບການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່, ຖ້າມີ ຈ່າຍແນວໃດ, ແລະ ຖ້າບໍ່ມີບ້ານທ່ານພິຈາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າແນວໃດ;
- ມີຈັກໂຕນໄມ້ນານທີ່ຂາຍໃນປີນີ້;
- ຜົນຜະລິດໄມ້ໃນປີນີ້ເປັນແນວໃດ ຖ້າທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ;
- ຂະໜາດຂອງລຳໄມ້ກວັນເປັນແນວໃດ, ໄມ້ກວັນໜຶ່ງລຳໄດ້ໄມ້ນານຈັກກິໂລກຼາມ;
- ຊາວບ້ານໄປຕັດໄມ້ໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນໄກບໍ່, (ໄປຕັດຢູ່ບ່ອນເກົ່າຄືປີຜ່ານມາບໍ່ ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ໄປຕັດໄກອອກໄປ);
- ມີຂັ້ນຫາຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ມີຂໍ້ສະເໜີຫຍັງແຕ່ຈາກຊາວບ້ານເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ;
- ຊາວບ້ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ປ່ອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່
- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ມີຫຍັງແຕ່ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ວິທີການທີ່ສະເໜີເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວ ມີຫຍັງແຕ່;
- ສະຫຼຸບ, ຜ່ານການປະເມີນ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງບ້ານເປັນແນວໃດ.

3. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນແບບຍືນຍົງ

- ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຈາກຊາວບ້ານບໍ່?
- ເຕັກນິກການຕັດໄມ້ຕ່າງໆຖືຖືກຕ້ອງບໍ່?
- ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການບໍ່?
- ຕ້ອງການເພີ່ມບາງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງບໍ່?

4. ຄຳແນະນຳໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກເຮັດການປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ ແລະ ຖ້າຫາກມີປະເດັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ, ທີມງານຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ການແນະນຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກໃນການເກັບກູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຕື່ມຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຽນບົດລາຍງານຕ່າງໆ.

5. ຄຳແນະນຳໃຫ້ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຝ່າຍລັດຖະບານ/ໂຄງການ

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ປະເມີນບັນດາຄຳສະເໜີທີ່ໄດ້ມາຈາກຊາວບ້ານອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ປະກອບຄຳແນະນຳ ແລະ/ຫຼື ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.

► ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານ

ສຸດທ້າຍນີ້, ຫຼັງຈາກທີ່ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນພາຍນອກໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສຳເລັດແລ້ວ ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການຈາກທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຈາກນັ້ນບັນດາບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແມ່ນສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ຈະຮູ້ວ່າສະພາບການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນຂອງຊາວບ້ານເປັນແນວໃດ.
- ຈະຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ ຫຼື ບໍ່.
- ຈະຮູ້ວ່າຕ້ອງໄດ້ສະໜັບສະໜູນ/ປັບປຸງຫຍັງແດ່ສຳລັບວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ຄຳແນະນຳ

- ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຂອງແຕ່ລະບ້ານໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ;
- ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງຈາກບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຂອງແຕ່ລະບ້ານ;
- ບົດລາຍງານການປະເມີນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງຈາກທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

ສະຫຼຸບ

ຄູ່ມືດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັນດາວິທີການຕ່າງໆແມ່ນ ລວມເອົາບັນດາບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ບັນດາ ວິທີການ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ແມ່ນໄດ້ຮັບການກວດສອບ, ການຮັບຮອງ, ເຫັນດີ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂດຍ ຊາວບ້ານນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນແຕ່ລະປີບັນດາວິທີການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງ ແລະ ປະເມີນຄືນ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບັນດາວິທີການຕ່າງໆແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ແທດ ເໝາະກັບສະພາບປ່າຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າທີ່ໃຊ້ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມນີ້, ເຮັດໃຫ້ປຶ້ມຄູ່ມືດ້ານວິຊາ ການສະບັບນີ້ ມີຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ 3 ພາກສ່ວນຄື:

› ການສຳຫຼວດພາກສະໜາມ:

- ບັນທຶກຈຳນວນລຳຕົວແທນແຕ່ລະຊຳອາຍຸຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ກວັນ.
- ບັນທຶກໜ້າຕ່າງຂອງລຳຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຊຳອາຍຸ.
- ບັນທຶກຄວາມຍາວຂອງປ່ອງຂອງລຳຕົວແທນແຕ່ລະຊຳອາຍຸ.
- ບັນທຶກເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນ ພ້ອມກັບລັກສະນະ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ເສຍຫາຍ.
- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ກວັນ.

› ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ:

- ສົນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບບັນດາປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ກວັນ.
- ປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ.
- ຊາວບ້ານເຫັນດີກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ກັບການສົນທະນາ ແລະ ບົດລາຍງານກ່ອນສິ່ງໃຫ້ທີມງານ ປະເມີນຜົນພາຍນອກ.

› ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ:

- ຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ກວັນຂອງຊາວບ້ານ.
- ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນຫຼືບໍ່.
- ຮູ້ວ່າມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ/ປັບປຸງແນວໃດກ່ຽວກັບວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສິ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອມີການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ. ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສິບການທີ່ໄດ້ຮັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີ ເຊິ່ງໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານແມ່ນຈະມີຄວາມສາມາດຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ແມ່ນຄວາມຮູ້ຄວາມຊຳນານຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ທີ່ຂຶ້ນກັບອົງການຈັດຕັ້ງການບໍລິການໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ສະມາຄົມ ເຊິ່ງຈະໝູນໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ໃນການໃຫ້ບໍລິການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ກວັນ ແລະ/ຫຼື ໃຊ້ເພື່ອການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີຢູ່ພາຍໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ສຸດທ້າຍນີ້, ເພື່ອໃຫ້ບັນດາຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ແຕ່ລະປີຄູ່ມືການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ແກ້ໄຂທຸກປີ ເພື່ອລວບລວມເອົາບັນດາປະສິບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ຈາກຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແລະ ຮັບປະກັນວ່າວິທີການດັ່ງກ່າວສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງໃນບັນດາບ້ານທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຄູ່ມືວິຊາການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກກ່ອນລະດູການເກັບກູ້

ໂດຍລວມແລ້ວ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ ກ່ອນລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນ ເຊັ່ນດຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມ ແລະ ປ່າໄມ້ກວັນ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 2 ຂັ້ນຕອນແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາຍໃນບ້ານໂດຍການມີສ່ວນຮວມຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 3 ແມ່ນການປະເມີນຈາກທີມງານພາຍນອກ. ໂດຍສະເພາະຂັ້ນຕອນທີ 1 ແມ່ນການລົງສໍາຫຼວດປ່າໄມ້ຫົກໃນພາກສະໜາມ ໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ, ສ່ວນຂັ້ນຕອນທີ 2 ແມ່ນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານປະຊຸມຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ ເພື່ອນໍາສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບຈາກການລົງສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ ແລະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ. ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ 3, ເຊິ່ງແມ່ນທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກເປັນຜູ້ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນທີ 1 ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ 2 ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1:

ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງບ້ານຢູ່ໃນພາກສະໜາມ

1

ການສໍາຫຼວດຕອນ
ປ່າໄມ້ຫົກ ໃນພາກ
ສະໜາມ

2

ສິນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບ
ປ່າໄມ້ຫົກ, ລະບຽບການ ແລະ
ຮັບຮ້ອງບົດລາຍງານກ່ອນ
ສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກປະເມີນ
ບົດລາຍງານການ
ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ
ປະເມີນໄມ້ຫົກຂອງ
ແຕ່ລະບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈໍານວນລໍາໄມ້ຫົກໃນແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ ແລະ ປະເມີນຜົນຜະລິດທີ່ເກັບກູ້ຈາກປ່າໄມ້ຫົກໃນແຕ່ລະປີ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຂະໜາດຕົວແທນຂອງລໍາໄມ້ຂົມຂອງແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.

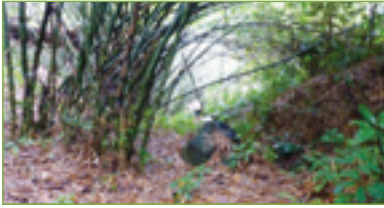
ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ 	<ul style="list-style-type: none"> • ແບບຟອມທີ 1: ການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 8) • ປຶກ • ຫັດແທກໜ້າຕ່າງ
ໄລຍະເວລາ	
ຂຶ້ນກັບຈໍານວນຕອນປ່າໄມ້ຫົກ (ຕົວຢ່າງ: ບ້ານຝາດມີ 58 ຫ່ວຍ, ແລະ ໃຊ້ເວລາ 2 ມື້)	
ສະຖານທີ່	
ຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC

ວິທີການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ

› ຄວາມສໍາຄັນໃນການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ

- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ຫົກ ກ່ອນລະດູການເກັບກູ້.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສະພາບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງປ່າໄມ້ຫົກຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້: ວິທີການເກັບກູ້, ອຸປະກອນການເກັບກູ້, ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ປະລິມານໜໍ່ຫົກທີ່ສາມາດເກັບກັບໃນລະດູການນີ້.

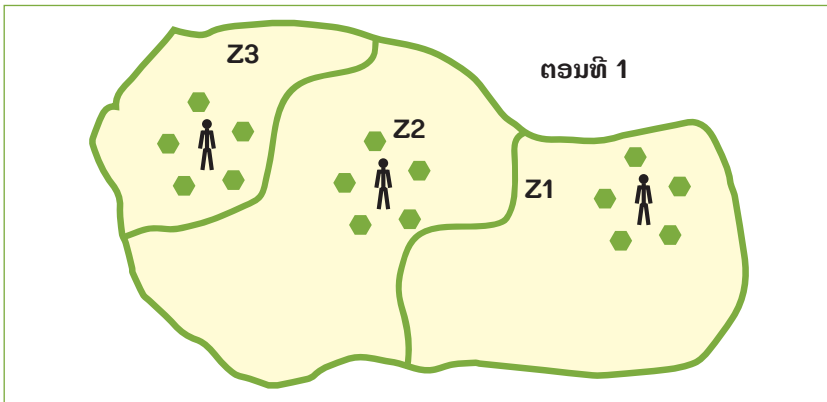

ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດປ່າໄມ້ຫົກໃນພາກສະໜາມ

› **ວິທີການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ**

- ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໃນຂັ້ນບ້ານ.
- ຄັດເລືອກຕອນປ່າໄມ້ຫົກທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້, ໂດຍອີງໃສ່ເຂດໜ້າແໜ້ນຂອງໄມ້ຫົກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, (ເບິ່ງຄູ່ມື CM), ໂດຍຈະແບ່ງຕອນປ່າໄມ້ຫົກອອກເປັນ 3 ຕອນຍ່ອຍໃນການສຳຫຼວດຄື: ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ.

ຕອນຍ່ອຍປ່າໄມ້ຫົກ: ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍເພື່ອສຳຫຼວດ

- ສຳລັບແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກທີ່ໄດ້ກຳນົດ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງບັນທຶກຈຳນວນສຸມຕົວແທນ.
- ໃນແຕ່ລະສຸມຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍທີ່ໄດ້ກຳນົດ (ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5 ສຸມຕໍ່ຕອນຍ່ອຍ) ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງບັນທຶກຈຳນວນສຸມຕົວແທນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ, ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ ແລະ ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ) ໃສ່ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ບັນທຶກຈຳນວນສຸມຕົວແທນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ

ຕອນ	ຈຳນວນສຸມ
ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຫຼາຍ	
ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນປານກາງ	
ເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນໜ້ອຍ	
ລວມ	

- ບັນທຶກຈໍານວນລໍາໄມ້ຫົກແຕ່ລະອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຍ່າງເຂົ້າໄປໃນສູນຕົວແທນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ ແລະ ບັນທຶກຈໍານວນລໍາໄມ້ຫົກໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ.
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານບັນທຶກຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ໃນແຕ່ລະສູນ (5 ສູນຕົວແທນຂອງຕອນຍ່ອຍ).
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານບັນທຶກຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸອາຍຸ 2 ປີ ໃນແຕ່ລະສູນ (5 ສູນຕົວແທນຕໍ່ຕອນຍ່ອຍ).

ການບັນທຶກຈໍານວນລໍາແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຕາຈະລາງບັນທຶກຈໍານວນລໍາໄມ້ຫົກ ໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຈໍານວນສູນ	ເຂດ	ຊໍ່າອາຍຸ	
		1 ປີ	2 ປີ
ສູນ 1	ຄວາມໜາແໜ້ນ ຫຼາຍ		
ສູນ 2			
ສູນ 1	ຄວາມໜາແໜ້ນ ປານກາງ		
ສູນ 2			
ສູນ 1	ຄວາມໜາແໜ້ນ ໜ້ອຍ		
ສູນ 2			
ລວມ			

ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າເພື່ອກຳນົດປະລິມານໜໍ່ທີ່ຈະສາມາດເກັບກູ້ຈາກຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.

- ການວັດແທກໜ້າຕ້າງຂອງລໍາໄມ້ຫົກໃນຕອນປ່າໄມ້ຫົກ
 - ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານວັດແທກໜ້າຕ້າງຂອງລໍາໄມ້ຫົກພຽງແຕ່ 1 ສູນຕົວແທນຕໍ່ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ. ເຊິ່ງສູນດັ່ງກ່າວທີ່ປະເມີນຕ້ອງສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຕອນຍ່ອຍດັ່ງກ່າວໄດ້.
 - ໃນການແທກໜ້າຕ້າງແຕ່ລະລໍາແມ່ນໃຫ້ແທກປ່ອງທີ 4 ໂດຍນັບຈາກຝັ່ນດິນຂຶ້ນມາ.
 - ວັດແທກໜ້າຕ້າງຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ຈາກສູນຕົວແທນ.

- ວັດແທກໜ້າຕ້າງຂອງລໍາທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ຈາກສຸມຕົວແທນ.
- ໃນການວັດແທກໜ້າຕ້າງຕົວແທນຂອງລໍາໄມ້ຫົກໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ ແມ່ນແທກ 3 ລໍາຕໍ່ຊໍ່າອາຍຸ (ຕົວຢ່າງ: ລໍາອາຍຸ 1 ປີ ແມ່ນແທກ 3 ລໍາ, ໃນຈໍານວນ 3 ລໍາດັ່ງກ່າວແມ່ນແທກລໍາໃຫຍ່ສຸດ 1 ລໍາ, ລໍາກາງ 1 ລໍາ ແລະ ລໍານ້ອຍສຸດ 1 ລໍາ).

ການວັດແທກໜ້າຕ້າງລໍາໄມ້ຫົກ

ການວັກແທກໜ້າຕ້າງດັ່ງກ່າວແມ່ນບັນທຶກເຂົ້າໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກຂະໜາດໜ້າຕ້າງລໍາໄມ້ຫົກແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຫົກ								
ຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ			ຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ			ຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ		
1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ

ສຸມ 1

ລວມ	
ຄ່າສະເລ່ຍ	

- ວັດແທກເນື້ອທີ່ຂອງການເປັນຂີ ແລະ ເນື້ອທີ່ທີ່ຍັງເຫຼືອພາຍໃນຕອນປ່າໄມ້ຫົກ
 - ຖ້າວ່າຕອນປ່າໄມ້ຫົກບໍ່ເປັນຂີ, ແມ່ນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ອັດຕາສ່ວນຂອງການເປັນຂີ ແລະ ເນື້ອທີ່ໄມ້ຫົກທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກການເປັນຂີ;
 - ແຕ່ຖ້າວ່າ ຕອນປ່າໄມ້ຫົກເປັນຂີ, ແມ່ນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫົກທີ່ເປັນຂີ ແລະ ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກການເປັນຂີ ວ່າມີຈັກເຮັກຕາ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກອັດຕາສ່ວນທີ່ເປັນຂີ ແລະ ເນື້ອທີ່ທີ່ຍັງເຫຼືອ

ຕອນ	ເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນ	ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ (ເຮັກຕາ)	ຈໍານວນ % ເປັນຂີ	ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫົກທີ່ຍັງເຫຼືອ (ເຮັກຕາ)
-----	------------------	-------------------------------	-----------------	---------------------------------------

ຕອນທີ1

ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ → 100%
 ຈໍານວນ % ເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: % → x?

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ} \times \text{ຈໍານວນ \% ເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: \%}{100\%}$$

$$= \text{ຈໍານວນເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: ເຮັກຕາ}$$

ເຮົາໄດ້:

$$\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ} - \text{ຈໍານວນເນື້ອທີ່ເປັນຂີ:..... ເຮັກຕາ} = \text{ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫີກທີ່ຍັງເຫຼືອ:.....ເຮັກຕາ}$$

- ການປະເມີນເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກ

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຍ່າງສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫີກທັງໝົດ ແລະ ສັງເກດສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນກວດກາ:

- ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ.
- ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດຕອນປ່າໄມ້ຫີກ.
- ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກລຳໄມ້ຫີກທີ່ແກ່ຫັກ ແລະ ລົ້ມ.
- ເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເກັບກຳເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫົກທີ່ຖືກທຳລາຍ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ການສຳຫຼວດ ແລະ ສັງເກດພື້ນທີ່ເສຍຫາຍໃນປ່າໄມ້ຫົກ?				
ປະເພດຄວາມເສຍຫາຍ	ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)	ສາເຫດຍ້ອນຫຍັງ?	ວິທີການແກ້ໄຂ
ຖືກທຳລາຍໂດຍສັດລ້ຽງ				
ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ				
ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ				
ບໍ່ອະນຸມັດໃຫ້ຕັດຕົ້ນໄມ້				
ດິນເຊາະເຈືອນ				
ເຕັກນິກການຂຸດຄົ້ນທີ່ຊັບຊ້ອນ				

ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກທີ່ຖືກທຳລາຍ ແມ່ນມີຜົນໂດຍກົງກັບການຫຼຸດລົງຂອງຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ຫົກໃນການສະໜອງຜົນຜະລິດໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້. ເຊິ່ງເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາທີ່ຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດໃນການໃຫ້ໜ້ອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.

- ການປະເມີນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ຫົກ
 - ໃນຂະນະດຽວກັນທີ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຢ່າງ ແລະ ສຳຫຼວດສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຍັງຕ້ອງໄດ້ປະເມີນເບິ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.
 - ປະເມີນຄວາມຊຸ່ມຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.
 - ອີງໃສ່ການປະເມີນ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດເບິ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ລະດັບຄວາມຊຸ່ມວ່າແຕ່ລະປີແມ່ນຄືກັນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງບໍ່ເມື່ອສົມທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ.
 - ໃນກໍລະນີທີ່ສຳຫຼວດ ແລະ ປະເມີນເຫັນວ່າຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຫຼຸດລົງ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຮູ້ສາເຫດ ແລະ ຫາວິທີການແກ້ໄຂ..

ໃນການປະເມີນ ແລະ ກຳນົດດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງບັນທຶກຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ

ການສຳຫຼວດຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ			
	ການສັງເກດ	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂ
ຝຸ່ນ/ໃບໄມ້			
ຄວາມຊຸ່ມ			

- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການນີ້

ຫຼັງຈາກທີ່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງໄດ້ສຳເລັດການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມແລ້ວ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ ແລະ ຄາດຄະເນປະລິມານຂອງຜົນຜະລິດໄມ້ຫົກ ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫົກສຳລັບລະດູການນີ້ ໂດຍອີງຕາມບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:

- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກແມ່ນ: ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຍັງແຮງ ຫຼື ບໍ່ເປັນຂີ້ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກແມ່ນ: ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ທັງໝົດ (ຈາກການສໍາຫຼວດ ແລະ ກວດກາປ່າໄມ້ຫົກ) ແມ່ນ ລໍາ ໃນຈໍານວນສຸມຕົວແທນທີ່ສໍາຫຼວດ (5 ສຸມ/ຕອນຍ່ອຍ. ລວມ 15 ສຸມ/ຕອນໄມ້ຫົກ)
- ຈໍານວນແຮງງານທີ່ເກັບກູ້ໝໍ້ພາຍໃນບ້ານແມ່ນ ຄົນ
- ສະເລ່ຍຈໍານວນມື້ທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ໝໍ້ໃນໜຶ່ງລະດູການແມ່ນ ມື້
- ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ກິໂລຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້.
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລໍາ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ໃນ 1 ເຮັກຕາ ສະເລ່ຍແມ່ນ 500 ລໍາ (ຂໍ້ມູນ E&D ແລະ CM)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລໍາ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ສາມາດໃຫ້ໝໍ້ 6 ໝໍ້ (ຂໍ້ມູນ E&D ແລະ CM)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໝໍ້ມີນໍ້າໜັກສະເລ່ຍ 0.93 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນ E&D)

$$\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.....ເຮັກຕາ} - \text{ເນື້ອທີ່ຖືກທໍາລາຍ.....ເຮັກຕາ} = \text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນ.....ເຮັກຕາ}$$

$$378 \text{ ລໍາ} \rightarrow 1 \text{ ເຮັກຕາ}$$

$$\text{ຈໍານວນລໍາ 1 ແລະ 2 ປີ ຈາກການສໍາຫຼວດ (ຂັ້ນຕອນທີ 1) ແມ່ນ.....ລໍາ} \rightarrow X ? \text{ ເຮັກຕາ}$$

$$X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາ 1 ແລະ 2 ປີ ຈາກການສໍາຫຼວດ (ຂັ້ນຕອນທີ 1) ແມ່ນ.....ລໍາ} \times 1 \text{ ເຮັກຕາ}}{378}$$

$$= \text{ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດຕົວຈິງ: ເຮັກຕາ}$$

ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດຕົວຈິງ: ເຮັກຕາ \rightarrow ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ 1) ແມ່ນ.....ລໍາ

ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ \rightarrow X ? ລໍາ

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ} \times \text{ຈໍານວນລໍາທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ 1) ແມ່ນ.....ລໍາ}}{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ}}$$

$$= \text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ}$$

1 ລຳ → 6 ໜໍ່

ຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 1 ແລະ 2 ປີ:ລຳ → X = ? ໜໍ່

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນລຳທັງໝົດ 1 ແລະ 2 ປີ:ລຳ} \times 6 \text{ ໜໍ່}}{1 \text{ ລຳ}}$$

$$= \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່}$$

ຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ ແມ່ນໄດ້ເຫັນວ່າມີເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍໂດຍ.....

1 ໜໍ່ → 0.93 ກິໂລກຼາມ

ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່ → x ? ກິໂລກຼາມ

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່} \times 0.93 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1 \text{ ໜໍ່}}$$

$$= \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ກິໂລກຼາມ}$$

1,000 ກິໂລກຼາມ → 1 ໂຕນ

ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ກິໂລກຼາມ → x ? ໂຕນ

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}}$$

$$= \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ກິໂລກຼາມ}$$

ແມ່ນມີຢູ່.....ເຮັກຕາ. ສະນັ້ນ, ວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:

100% → ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ

80% → x? ໂຕນ

$$X = \frac{80\% \times \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}}{100\%}$$

$$= \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການນີ້.....ໂຕນ}$$

ໃນການຄິດໄລ່ຫາປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ພາຍໃນບ້ານ,

ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານຕ້ອງປຽບທຽບຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ ການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານພາຍໃນບ້ານ, ແລະ ອະທິບາຍລະອຽດໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຮັບຮູ້ວ່າມີຈັກໂຕນໄມ້ ປ່ອງທີ່ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຈາກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງໃນຕະຫຼອດລະດູການເກັບກູ້ເພື່ອຮັບປະກັນການ ນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງໂດຍຊາວບ້ານ.

ແບບຟອມສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 8.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກສໍາເລັດແລ້ວ, ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ໄດ້ບັນທຶກຈໍານວນສຸມຕົວແທນໄມ້ຫີກຫວານ ແລະ ໄມ້ຫີກຄາຍໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງແຕ່ລະ ຕອນໄມ້ຫີກ.
- ໄດ້ບັນທຶກຈໍານວນລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ບັນທຶກໜ້າຕ້າງລໍາຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ຮູ້ເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ຫີກທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ, ຖ້າມີ.
- ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫີກ.

ຫຼັງຈາກທີ່ສໍາເລັດ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນສາມາດໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃນການປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກທີ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໄດ້ໃນແຕ່ລະລະດູການ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜົນຜະລິດຂອງໝໍ້. ສະນັ້ນ, ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການຄິດໄລ່ຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນປະກອບ ດ້ວຍ:

- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກແມ່ນສາມາດໃຊ້ໃນການຕໍ່ລອງສັນຍາກັບບັນດາພໍ່ຄ້າ.
- ເປັນການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຈັດແບ່ງໂກຕາຂອງພາກລັດໃຫ້ແກ່ບັນດາພໍ່ຄ້າ ແລະ ເປັນການວາງ ແຜນທຸລະກິດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.
- ເປັນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ແລະ ການຮັບປະກັນວ່າມີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປ່າ ໄມ້ຫີກແບບຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຕ້ອງອີງຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ຂົມຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- ບັນດາຂໍ້ມູນທັງໝົດຕ້ອງຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ບັນດາຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການວິເຄາະຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

ປະຊຸມກັບຊາວກ່ຽວກັບສະພາບປ່າໄມ້ຫົກ, ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ

1

ການສຳຫຼວດຕອນ
ປ່າໄມ້ຫົກ ໃນພາກ
ສະໜາມ

2

ສິນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບ
ປ່າໄມ້ຫົກ, ລະບຽບການ ແລະ
ຮັບຮ້ອງບົດລາຍງານກ່ອນ
ສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກປະເມີນ
ບົດລາຍງານການ
ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ
ປະເມີນໄມ້ຫົກຂອງ
ແຕ່ລະບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດພາກສະໜາມຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ ກ່ອນລະດູການເກັບກູ້.
- ເພື່ອຈັດຕັ້ງເປີດການສິນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຫົກ, ການວາງແຜນການຄ້າຂາຍ ແລະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
- ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮັບຮອງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກກ່ອນສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ແກ່ທີມງານ ພາຍນອກປະເມີນ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ
<ul style="list-style-type: none"> • ນາຍບ້ານ • VBCs • ປ່າໄມ້ບ້ານ • ຊາວບ້ານ 	<ul style="list-style-type: none"> • ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມ • ແບບຟອມທີ 2: ສິນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ, ສິນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການ • ບິກ
ໄລຍະເວລາ	
2-4 ຊົ່ວໂມງ	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	

ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງ VBC

ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ

› **ຄວາມສຳຄັນໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ**

- ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້.
- ເປີດການສິນທະນາກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງປ່າໄມ້ຫົກ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະພາບການຄ້າຂາຍ.
- ສິນທະນາ ແລະ ຄິດໄລ່ທ່າແຮງຜົນຜະລິດຈາກຕອນປ່າໄມ້ຫົກກັບຊາວບ້ານ.
- ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ.
- ຮັບຮອງຈາກຊາວບ້ານໃສ່ບົດສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານພາຍນອກປະເມີນ.

› **ວິທີການໃນການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ**

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ກະກຽມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດປ່າໃນພາກສະໜາມ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານທຸກທ່ານຮັບຮູ້.
- ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຕ້ອງມີການຊຸກຍູ້ ແລະ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທຸກທ່ານຢູ່ພາຍໃນບ້ານໂດຍການປະສານງານທີ່ດີຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ ແລະ ນາຍບ້ານ.
- ລະຫວ່າງການປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານຕ້ອງສະເໜີຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການປະຊຸມຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດໃນພາກສະໜາມຕ້ອງເຂົ້າໃຈງ່າຍສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານ.

• ຫຼັງຈາກການສະເໜີບັນດາຜົນໄດ້ຮັບສໍາເລັດແລ້ວ, ຕ້ອງໄດ້ມີເວລາສໍາລັບການສົນທະນາກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກທ່ານກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຂົມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄ້າຂາຍ, ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ມີການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແມ່ນສາມາດຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້:

- ໃນບ້ານມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານສໍາລັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່, ຖ້າມີ, ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເທົ່າໃດຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນສໍາລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ. ກໍລະນີບໍ່ມີ, ບ້ານທ່ານຈໍາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແນວໃດ;
 - ຫາໜ້ໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນ, ຊ່ວງທີ່ລະດູການຜ່ານມາ;
 - ມີຈັກໜ້ຕໍ່ກິໂລກຼາມ;
 - ທ່ານໄດ້ໄປຫາໜ້ໄມ້ຫົກໃນຕອນປ່າໄມ້ຫົກໄກອອກໄປບໍ່ໃນບໍ່ໃນແຕ່ລະປີ;
 - ທ່ານຄິດວ່າຜົນຜະລິດໃນປີນີ້ດີກວ່າປີຜ່ານມາບໍ່, ແມ່ນຫຼືບໍ່ແມ່ນ, ມີຫຍັງປ່ຽນ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ;
 - ສະພາບປ່າໄມ້ຫົກເປັນຂີ້ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປະລິມານໜ້ຫົກ ແລະ ກິດຈະກຳໄມ້ຫົກ (ການເກັບກູ້ ແລະ ຜະລິດ) ພາຍໃນບ້ານບໍ່;
 - ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຫັນວ່າຍັງມີສິດລ້ຽງເຂົ້າໄປທຳລາຍ ແລະ ຍັງມີການຖາງປ່າຈູດປ່າໄມ້ຂົມຢູ່, ຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ;
 - ທ່ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ຫົກໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່, ຖ້າປ່າໄມ້ຫົກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ.
 - ມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຍັງແດ່ທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ ແລະ ວິທີການສະເໜີເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາດັ່ງກ່າວມີຫຍັງແດ່ ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
- ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານຕ້ອງຢູ່ບົນຜົນຖານຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
- ສຸດທ້າຍນີ້, ຈາກການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາ, ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເຫັນວ່າຊາວບ້ານຍັງບໍ່ທັນເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ. ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງອາດຈະເປີດການສົນທະນາກ່ຽວກັບລະບຽບການຕໍ່ມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:
- ຖ້າຫາກລະບຽບການບໍ່ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຊາວບ້ານຕ້ອງໄດ້ສົນທະນາກັນ ແລະ ຕ້ອງຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງລະບຽບການດັ່ງກ່າວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ.
 - ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ທ່ານຄິດວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.
 - ມີລະບຽບການໃດແດ່ທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງການໃຫ້ເພີ່ມ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ.

ແບບຟອມ 2: ສົນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຫົກ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການແມ່ນເບິ່ງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 9.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ສົນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບບັນດາປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ຫົກ.
- ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
- ຊາວບ້ານເຫັນດີກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ເຫັນດີກັບການສົນທະນາ ແລະ ບົດລາຍງານ ທີ່ຈະສົ່ງໄປໃຫ້ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ.

ຄໍາແນະນໍາ

- ໃຊ້ເວລາໃນການສົນທະນາກັບຊາວບ້ານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດຊັດເຈນ.
- ອ່ານລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ຖ້າຈໍາເປັນ, ຮ່ວມມືກັບຊາວບ້ານເພື່ອປັບປຸງລະບຽບການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານ.
- ບົດລາຍງານທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາຕ້ອງເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກຊາວບ້ານ. ບົດລາຍງານຕັ້ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງ ແລະ ຈໍາກາປະທັບຈາກອໍານາດການປົກຄອງບ້ານກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກປະເມີນຄືນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3:

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

1

ການສຳຫຼວດຕອນ
ປ່າໄມ້ຫົກ ໃນພາກ
ສະໜາມ

2

ສົນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບ
ປ່າໄມ້ຫົກ, ລະບຽບການ ແລະ
ຮັບຮ້ອງບົດລາຍງານກ່ອນ
ສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ

3

ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກປະເມີນ
ບົດລາຍງານການ
ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ
ປະເມີນໄມ້ຫົກຂອງ
ແຕ່ລະບ້ານ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ ກ່ອນການເກັບຄູ່ຂອງທຸກບ້ານ, ຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ຫົກໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີຈາກຊາວບ້ານ.

ການປະເມີນຜົນພາຍນອກແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍທີມງານພາຍນອກ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ໂດຍກົງ. ເຊິ່ງທີມງານດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ້ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ວິຊາການຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ແລະ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ເຊິ່ງທີມງານປະເມີນພາຍນອກດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກໂຄງການພັດທະນາປ່າໄມ້ປ້ອງໃນທຸກໆປີ. ທີມງານນີ້ຈະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄດ້ມີບົດລາຍງານການສັງລວມການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຈາກບັນດາບ້ານແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບທ້ອນ ແລະ ປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງຂັ້ນບ້ານເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງຂັ້ນບ້ານ. ຈາກການປະເມີນດັ່ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນອີກສະບັບໜຶ່ງເພື່ອກຳນົດບັນດາປະເດັນທີ່ມີກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ. ຫຼັງຈາກທີ່ທີມງານໄດ້ສຳເລັດການວິເຄາະ ແລະ ປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານແລ້ວ ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ເຊັນຮັບຮອງບັນດາບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວພ້ອມດ້ວຍບັນດາຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ອຸປະກອນ & ເອກະສານ
ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ: • ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ • ວິຊາການຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	• ແບບຟອມ 1 ແລະ 2 (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 8 ແລະ 9) • ແບບຟອມການປະເມີນ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 10)
ໄລຍະເວລາ	• ບິກ
ຂຶ້ນກັບຈຳນວນບ້ານ (ຕົວຢ່າງ: ປົກກະຕິ 1 ບ້ານໃຊ້ເວລາ 2-4 ຊົ່ວໂມງ)	
ສະຖານທີ່	
ເຮືອນຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ, ຫ້ອງປະຊຸມບ້ານ	
ຄາດຄະເນງົບປະມານ	
ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ	

ວິທີການຂອງທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

› ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະເມີນຜົນພາຍນອກ

- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫີກຢູ່ພາຍໃນບ້ານ.
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປ່າໄມ້ຫີກໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກຊາວບ້ານ.
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກ ກ່ອນລະດູການເກັບກູ້ຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

› ວິທີການປະເມີນ

- ກະກຽມແບບຟອມການປະເມີນຜົນພາຍນອກ.
- ເກັບທ້ອນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫີກຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ.
- ປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫີກຕັ້ງກ່າວ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຢູ່ 5 ພາກສ່ວນຫຼັກຄື:

1. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກວິທີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

- ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄົບ 2 ຂັ້ນຕອນຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?
- ມີໃຜແຕ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າດັ່ງກ່າວ?
- ໄດ້ເຮັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຕອນປ່າໄມ້ຫົກປ່າທັງໝົດຈັກຕອນ?
- ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າບໍ່?

2. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການປະເມີນປ່າ

- ໄດ້ມີການສຳຫຼວດສຸມຕົວແທນຈຳນວນຈັກສຸມໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫົກ;
- ໃນແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫົກມີໜີ້ສິບພັນຈັກໜ່?(ຈຳນວນລຳທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ);
- ການປະເມີນໜ້າຕ່າງຂອງລຳແຕ່ລະຊຳອາຍຸເປັນແນວໃດ;
- ມີຕອນປ່າໄມ້ຫົກທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ, ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ປະມານຈັກເຮັກຕາ;
- ຄາດຄະເນປະລິມານໜີ້ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການນີ້ມີຈັກໂຕນ;
- ໃນປີນີ້ໄດ້ຂາຍໜີ້ຈັກໂຕນ;
- ບ້ານທ່ານມີງົບປະມານສຳລັບໃຊ້ໃນການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່;
- ສາມາດຫາໜີ້ໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນ;
- ຂະໜາດຂອງໜີ້ເປັນແນວໃດ? ມີຈັກໜີ້/ກິໂລກຼາມ;
- ຊາວບ້ານໄປຫາໜີ້ໃນຕອນປ່າໄມ້ຫົກໄກບໍ່, (ໄປຫາຢູ່ບ່ອນເກົ່າຄືປີຜ່ານມາບໍ່ ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ໄປຫາໜີ້ໄກອອກໄປ);
- ມີຂັ້ນຫາຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ມີຂໍ້ສະເໜີຫຍັງແຕ່ຈາກຊາວບ້ານເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ;
- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຊາວບ້ານມີຫຍັງແດ່, ໂດຍສະເພາະສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າ.

3. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກແບບຍືນຍົງ

- ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຈາກຊາວບ້ານບໍ່?
- ເຕັກນິກການເກັບກູ້ໜີ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນໃນການຫາໜີ້ຕ່າງໆຖືກຕ້ອງບໍ່?
- ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການບໍ່?
- ຕ້ອງການເພີ່ມບາງຂໍ້ລະບຽບການບໍ່?

4. ຄຳແນະນຳໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກເຮັດການປະເມີນບົດລາຍງານຂອງແຕ່ລະບ້ານ ແລະ ຖ້າຫາກມີປະເດັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ, ແມ່ນທີມງານຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ້ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ: ແນະນຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກການເກັບກູ້ໜີ້, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຕື່ມຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຽນບົດລາຍງານຕ່າງໆ.

5. ຄຳແນະນຳໃຫ້ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ/ໂຄງການ

ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ ປະເມີນບັນດາຄຳສະເໜີຈາກຊາວບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ/ຫຼື ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.

➤ ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານ

ສູດທ້າຍ, ຫຼັງຈາກທີ່ບົດລາຍງານການປະເມີນພາຍນອກໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສຳເລັດ, ບົດລາຍງານ ດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການຈາກທີມງານປະເມີນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຈາກນັ້ນບັນດາບົດລາຍງານການປະເມີນພາຍນອກດັ່ງກ່າວແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກ ຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຫຼັງຈາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນ:

- ໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງຊາວບ້ານ.
- ໄດ້ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກຫຼືບໍ່.
- ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການສະໜັບສະໜູນ/ປັບປຸງສຳລັບວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ຄຳແນະນຳ

- ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກຂອງແຕ່ລະບ້ານໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ;
- ໃນການປະເມີນບັນດາບົດລາຍງານ, ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງຂອງບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານຂອງແຕ່ລະບ້ານ;
- ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນພາຍນອກຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊັນຮັບຮອງຈາກທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

ສະຫຼຸບ

ຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ ແລະ ບັນດາວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນໄດ້ລວມເອົາບັນດາບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການທີ່ໄດ້ສະສົມມາເປັນໄລຍະເວລາ 3 ປີ. ບັນດາວິທີການ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບການກວດສອບ, ການຮັບຮອງ, ເຫັນດີ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຊາວບ້ານນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ. ບັນດາວິທີການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງ ແລະ ປະເມີນຄືນໃນແຕ່ລະປີ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວ ຈິງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປຶ້ມຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການສະບັບນີ້ ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກສ່ວນຄື:

▶ ການສຳຫຼວດພາກສະໜາມ:

- ໄດ້ບັນທຶກຈຳນວນສຸມຕົວແທນຂອງໄມ້ຫົກຫວານ ແລະ ໄມ້ຫົກຄາຍໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ ຂອງແຕ່ລະ ຕອນໄມ້ຫົກ.
- ໄດ້ບັນທຶກຈຳນວນລຳຕົວແທນແຕ່ລະຊຳອາຍຸໃນແຕ່ຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ບັນທຶກໜ້າຕ້າງຂອງລຳຕົວແທນແຕ່ລະຊຳອາຍຸໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ.
- ໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ, ຖ້າມີ.
- ໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຈາກແຕ່ລະຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.

▶ ປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ:

- ສິນທະນາແບບລະອຽດກັບຊາວບ້ານກ່ຽວກັບບັນດາປະເດີນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຫົກ.
- ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກ.
- ຊາວບ້ານຕົກລົງເຫັນດີກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ເຫັນດີກັບການສິນທະນາ ແລະ ບົດລາຍງານກ່ອນສິ່ງ ໃຫ້ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ.

▶ ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ:

- ຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບການຄຸ້ມຄອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກຂອງຊາວບ້ານ.
- ຮູ້ວ່າຊາວບ້ານໄດ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫົກຫຼືບໍ່.
- ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການມີທາງດ້ານການສະໜັບສະໜູນ/ປັບປຸງວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນອະນາຄົດ.
- ບົດລາຍງານການປະເມີນປ່າໄມ້ຫົກໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນໄປໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ.

ບັນດາຜົນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າແບບຍືນຍົງ. ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ. ແຕ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສິບການທີ່ໄດ້ມາຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້, ຈະເຮັດໃຫ້ທັງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເພີ່ມເພີ່ມນຳໄປແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກເຫຼົ່ານັ້ນ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງ ກໍຄືຄວາມຮູ້ຂອງຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານແມ່ນຈະນຳໄປສູ່ການພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຈັດຕັ້ງການບໍລິການໄມ້ປ່ອງ ຫຼື ສະມາຄົມ ເຊິ່ງຈະໝູນໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ໃນການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ ແລະ/ຫຼື ໃຊ້ເພື່ອໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າປະຈຳປີຢູ່ພາຍໃນບ້ານດ້ວຍຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ສຸດທ້າຍນີ້, ເພື່ອໃຫ້ບັນດາຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ແມ່ນຈະໄດ້ມີການ ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂທຸກໆ ປີ ເພື່ອລວບລວມເອົາບັນດາປະສິບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ມາຈາກຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າວິທີການໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງໃນແຕ່ລະບ້ານທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 1:

ລາຍຊື່ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (2015)

ວິຊາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VFMT)				
ລຳດັບ	ລາຍຊື່ຂອງ VFMT	ບ້ານ	ເມືອງ	ເບີໂທຕິດຕໍ່
ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຂົນ				
1	ທ່ານ ເທບພອນ	ບວຍ-ໜອງແດງ	ຊຳເໝືອ	030 9273072
2	ທ່ານ ສອນແກ້ວ	ຝາດ	ວຽງໄຊ	030 4793284
ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ຫີກ				
1	ທ່ານ ສອນແກ້ວ	ຝາດ	ວຽງໄຊ	030 4793284
2	ທ່ານ ບົວພອນ	ເໝືອດ	ວຽງໄຊ	020 98720154
ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນເຂດໂສຍ				
1	ທ່ານ ໄຊພອນ	ນຸນໃໝ່	ວຽງໄຊ	020 96476031
2	ທ່ານ ແສງທອງ	ນາທໍ່	ວຽງໄຊ	020 55320635
ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນເຂດວັງແຊງ				
1	ທ່ານ ວັນພອນ	ໂພນຊາຍ	ສິບເປົາ	020 97789991
2	ທ່ານ ເທບພອນ	ບວຍ-ໜອງແດງ	ຊຳເໝືອ	020 96541503

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່2:

ຟອມທີ່ 1: ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຊົມໃນ ພາກສະໜາມ

ວັນທີ່.....

ບ້ານ:.....ເມືອງ:.....ແຂວງ.....

ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ສໍາຫຼວດ:

1.....; 2.....

3.....; 4.....

5.....; 6.....

ຕອນທີ່:.....ຊື່ຕອນ:.....ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ

ມີຈັກເສັ້ນຊີ້ທີ່ໄດ້ສໍາຫຼວດໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມ?

ຕອນປ່າໄມ້ຂົມ	ພື້ນທີ່ໜໍ່ໃຫຍ່	ພື້ນທີ່ໜໍ່ກາງ	ພື້ນທີ່ໜໍ່ນ້ອຍ	ລວມ
ຈໍານວນເສັ້ນຊີ້ (50m ²)				
ລວມເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ m ²				

ໝາຍເຫດ: ບັນດາເສັ້ນຊີ້ການປະເມີນໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍແມ່ນຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງເຮັດ 2 ເສັ້ນຊີ້/ຕອນຍ່ອຍ (ເຂດໜໍ່ໃຫຍ່, ໜໍ່ກາງ ແລະ ໜໍ່ນ້ອຍ) ເນື້ອທີ່ຂອງເສັ້ນຊີ້ການປະເມີນຕ້ອງແມ່ນຂ້າງລະ 1 ແມັດ.

ຈໍານວນລໍາໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ນັບຈໍານວນລໍາໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸລໍາ 1 ປີ, 2 ປີ, ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ, ໃນເສັ້ນຊີ້ທີ່ປະເມີນຂະໜາດ 2m x 25m = 50 m² ໃນແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ຕອນຍ່ອຍ: ພື້ນທີ່ໜໍ່ໃຫຍ່, ພື້ນທີ່ໜໍ່ກາງ ແລະ ພື້ນທີ່ໜໍ່ນ້ອຍ).

ຈໍານວນເສັ້ນ	ຕອນຍ່ອຍ	ຊໍ່າອາຍຸ		
		1 ປີ	2 ປີ	ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ
ເສັ້ນທີ່ 1	ພື້ນທີ່ໜໍ່ໃຫຍ່			
ເສັ້ນທີ່ 2				
ເສັ້ນທີ່ 1	ພື້ນທີ່ໜໍ່ກາງ			
ເສັ້ນທີ່ 2				
ເສັ້ນທີ່ 1	ພື້ນທີ່ໜໍ່ນ້ອຍ			
ເສັ້ນທີ່ 2				
ລວມ				

ໝາຍເຫດ: ຈໍານວນໜໍ່ສືບພັນແມ່ນລໍາໄມ້ຂົມທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີໃນແຕ່ລະເສັ້ນຊີ້, ແລະ ຈໍານວນລໍາດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ຫາປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.

ການວັດແທກໜ້າຕ້າງ.

ວັດແທກ ແລະ ປຽບທຽບຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຂົມໃນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ 1 ປີ, 2 ປີ, ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ

ຂະໜາດລໍາໄມ້ຂົມ								
ພື້ນທີ່ໜ້ໃຫຍ່			ພື້ນທີ່ໜ້ກາງ			ພື້ນທີ່ໜ້ນ້ອຍ		
1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ

ເສັ້ນທີ 1 _____

ລວມ	_____
ສະເລ່ຍ	_____

ໝາຍເຫດ: ໃນການວັດແທກໜ້າຕ້າງຕົວແທນແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸຂອງລໍາໄມ້ຂົມແມ່ນແທກ 3 ລໍາຕໍ່ຊໍ່າອາຍຸ (ຕົວຢ່າງ: ລໍາອາຍຸ 1 ປີ ແມ່ນແທກ 3 ລໍາ, ໃນຈໍານວນ 3 ລໍາຕັ້ງກ່າວແມ່ນແທກລໍາໃຫຍ່ສຸດ 1 ລໍາ, ລໍາກາງ 1 ລໍາ ແລະ ລໍານ້ອຍສຸດ 1 ລໍາ). ແລະ ວັດແທກໂດຍ (cm).

ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມ.

ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຂອງປ່າໄມ້ຂົມ				
ຖ້າຫາກປ່າໄມ້ຂົມຖືກທໍາລາຍ	ມີ/ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ
ມີສັດລ້ຽງເຂົ້າໄປທໍາລາຍປ່າໜ້ຂົມ ບໍ່?	_____	_____	_____	_____
ມີຄົນຖາງປ່າ-ຈູດປ່າໄມ້ຂົມບໍ່?	_____	_____	_____	_____
ມີລໍາໄມ້ຂົມຫັກ, ລົ້ມບໍ່?	_____	_____	_____	_____
ມີການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນບໍ່?	_____	_____	_____	_____
ປ່າໄມ້ຂົມຖືກຂຸດເປັນຂຸມໃຫຍ່ ແລະເລິກບໍ່?	_____	_____	_____	_____

ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ.

ສໍາຫຼວດອິນຊີວິດຖຸ(ຝຸນ) ໃນພື້ນທີ່			
	ຂໍ້ສັງເກດ	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ
ອິນຊີວິດຖຸ/ຝຸນໃບໄມ້	_____	_____	_____
ຄວາມຊຸ່ມ	_____	_____	_____

ໝາຍເຫດ: A (ເພີ່ມຂຶ້ນ) B (ຫຼຸດລົງ), C (ຄືເກົ່າ).

ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ

- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳ 1 ແລະ 2 ປີ ແມ່ນ 1984 ລຳຕໍ່ເຮັກຕາ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D and CM)
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນ.....ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນ..... ລຳໃນເນື້ອທີ່ສຳຫຼວດທັງໝົດ 300 ຕາແມັດຂອງ 6 ເສັ້ນຊື່ທີ່ສຳຫຼວດ
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜໍ່ປະມານ 5 ໜໍ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D and CM)

ຜ່ານການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມເຫັນວ່າມີ.....ເຮັກຕາເສຍຫາຍຈາກ...
 ສະນັ້ນ, ວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:
 ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າ.....ເຮັກຕາ - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ.....ເຮັກຕາ =ເຮັກຕາ

$$124 \text{ ເຮັກຕາ} - 0.3 \text{ ເຮັກຕາຖືກທຳລາຍ} = 123.7 \text{ ເຮັກຕາ ຫຼື } 1,237,000 \text{ ຕາແມັດ}$$

$$300 \text{ ຕາແມັດ} \rightarrow 123 \text{ ລຳ}$$

$$1,237,000 \text{ ຕາແມັດ} \rightarrow x \text{ ?}$$

$$x = \frac{1,237,000 \times 123}{300} = 507,170 \text{ ລຳ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜໍ່ປະມານ 5 ໜໍ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ

$$1 \text{ ລຳ} \rightarrow 5 \text{ ໜໍ່}$$

$$507,170 \text{ ລຳ} \rightarrow x \text{ ? ໜໍ່}$$

$$x = \frac{507,170 \times 5}{1} = 2,535,850 \text{ ໜໍ່}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$1 \text{ ໜໍ່} \rightarrow 0.19 \text{ ກິໂລກຼາມ}$$

$$2,535,850 \text{ ໜໍ່} \rightarrow x \text{ ? ກິໂລກຼາມ}$$

$$x = \frac{2,535,850 \times 0.19}{1} = 481,811.5 \text{ ກິໂລກຼາມ}$$

$$\begin{aligned}
 &1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow 1 \text{ ໂຕນ} \\
 &481,811.5 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &x = \frac{2,535,850 \times 1}{1,000} = 481.81 \text{ ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ແຕ່ເພື່ອການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜໍ່ທັງໝົດທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &100\% \rightarrow 481.81 \text{ ໂຕນ} \\
 &80\% \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &x = \frac{80\% \times 481.81}{100\%} = 385.44 \text{ ໂຕນທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.}
 \end{aligned}$$

ສະນັ້ນ, ປະລິມານໜໍ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນປີຕໍ່ໄປຂອງບ້ານຂອງທ່ານມີເທົ່າໃດໂຕນ?

- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງທຸກຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນ.....ເຮັກຕາ.
- ພວກເຮົາຮູ້ຈໍານວນລໍາ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ທັງໝົດຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ 1 (ຈາກການສໍາຫຼວດ ແລະ ກວດກາປ່າໄມ້ຂົມ)ແມ່ນ ລໍາໃນເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດທັງໝົດ 300 ຕາແມັດຂອງ 6 ເສັ້ນທີ່ສໍາຫຼວດ (1 ເສັ້ນ 50 ຕາແມັດ).
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລໍາ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜໍ່ປະມານ 5 ໜໍ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D).
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນໍ້າໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D).
- ຜ່ານການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຂົມເຫັນວ່າມີເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ ຈາກ.....ແມ່ນ.....ເຮັກຕາ. ສະນັ້ນ, ວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:

$$\begin{aligned}
 &\text{ເນື້ອທີ່ຕອນປ່າໄມ້ຂົມ.....ເຮັກຕາ} - \text{ເນື້ອທີ່ຖືກທໍາລາຍ.....ເຮັກຕາ} = \text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ} \\
 & \hspace{15em} \text{ຫຼືຕາແມັດ}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &300 \text{ ຕາແມັດ} \rightarrow \text{ຈໍານວນລໍາທີ່ສໍາຫຼວດ.....ລໍາ} \\
 &\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ຕາແມັດ} \rightarrow x \text{ ?} \\
 &x = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ຕາແມັດ} \times \text{ຈໍານວນລໍາທີ່ສໍາຫຼວດ.....ລໍາ}}{300} \\
 &x = \text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ}
 \end{aligned}$$

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜໍ່ປະມານ 5 ໜໍ່/ປີ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &1 \text{ ລຳ} \rightarrow 5 \text{ ໜໍ່} \\
 &\text{ຈຳນວນລຳທັງໝົດ.....ລຳ} \rightarrow x \text{ ?} \\
 &X = \frac{\text{ຈຳນວນລຳທັງໝົດ.....ລຳ} \times 5 \text{ ໜໍ່}}{1} \\
 &X = \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່}
 \end{aligned}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກ 0.19 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &1 \text{ ໜໍ່} \rightarrow 0.19 \text{ ກິໂລກຼາມ} \\
 &\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່} \rightarrow x \text{ ?} \\
 &X = \frac{\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ.....ໜໍ່} \times 0.19 \text{ kg}}{1} \\
 &\text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜໍ່.....ກິໂລກຼາມ} \\
 &1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow 1 \text{ ໂຕນ} \\
 &\text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜໍ່..... ກິໂລກຼາມ} \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{\text{ນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງໜໍ່..... ກິໂລກຼາມ} \times 1}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}} \\
 &X = \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ແຕ່ເພື່ອການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜໍ່ທັງໝົດທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &100\% \rightarrow \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ} \\
 &80\% \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{80\% \times \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ.....ໂຕນ}}{100} \\
 &X = \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ.....ໂຕນ.}
 \end{aligned}$$

ໃນການຄິດໄລ່ຫາປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ພາຍໃນບ້ານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະລິມານໝໍ້ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຈາກຕອນປ່າໄມ້ຂົມແມ່ນມີປະມານໂຕນ, ແລະ ເຫັນວ່າຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານພາຍໃນບ້ານແມ່ນປະມານໂຕນ ຕໍ່ໜຶ່ງລະດູການ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ແບບຍືນຍົງຊາວບ້ານສາມາດຕ້ອງເກັບກູ້ບໍ່ໃຫ້ເກີນໂຕນ.

ຮັບຮອງແບບຟອມກ່ອນສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ

ທີ່ບ້ານ:.....ວັນທີ່:

- ນາຍບ້ານ
- ຫົວໜ້າ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC
- ສະມາຊິກ VBC

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ3:

ຟອມທີ່ 2:ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຊົມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ

ວັນທີ່:.....

ບ້ານ:.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງການສິນທະນາ:

1.....; 2.....

3.....; 4.....

5.....; 6.....

ສິນທະນາກ່ຽວກັບກັບສະພາບປ່າໄມ້ຂົນ

ລຳດັບ	ຫົວຂໍ້	ລາຍລະອຽດ	
1	ໃນບ້ານທ່ານມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານສຳລັບໃຊ້ໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່?	☐ ມີ	ຖ້າມີ, ຈ່າຍເທົ່າໃດຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນໃນການກວດກາປ່າ?
		☐ ບໍ່ມີ	ຖ້າບໍ່ມີ, ບ້ານທ່ານພິຈາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາປ່າຕິດຕາມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແນວໃດ?
2	ມີໜ່ວຍງານໃນປີນີ້?	=> ໂຕນ (ປັ້ມບັນທຶກ)	
3	ຂະໜາດຂອງລຳໄມ້ຂົນໃນປີນີ້ໃຫຍ່ຊໍ່າໃດ, ຈັກໜ່/ 1 ກິໂລກຼາມ?	=> ຈຳນວນໜ່/ກິໂລກຼາມ ໃນປີນີ້.....	
4	ທ່ານຄິດວ່າຜົນຜະລິດໜ່ໃນປີນີ້ດີກວ່າປີຜ່ານມາບໍ່? ແມ່ນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນ ແມ່ນຫຍັງທີ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?	☐ ແມ່ນ	ແມ່ນຫຍັງທີ່ປ່ຽນແປງ, ຍ້ອນຫຍັງ?
		☐ ບໍ່ແມ່ນ	ແມ່ນຫຍັງທີ່ປ່ຽນແປງ, ຍ້ອນຫຍັງ?
5	ທ່ານໄດ້ໄປຫາໜ່ຂົນໄກອອກໄປໃນທຸກໆປີໃນຕອນປ່າໜ່ຂົນບໍ່?	☐ ແມ່ນ	ເພາະວ່າ:
		☐ ບໍ່ແມ່ນ	ເພາະວ່າ:
6	ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງເຫັນວ່າມີສັດລ້ຽງທຳລາຍປ່າໜ່ຂົນ, ຫຼື ວ່າມີການຖາງປ່າຈູດປ່າໜ່ຂົນ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ ທ່ານຄິດວ່າຈະມີວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?	ວິທີແກ້ໄຂ	ວິທີແກ້ໄຂ:
7	ທ່ານຄິດວ່າປ່າໜ່ຂົນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່?	☐ ແມ່ນ	ເພາະວ່າ:
	ຖ້າປ່າໜ່ຂົນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງທ່ານຄິດວ່າມີວິທີການປັບປຸງແກ້ໄຂແນວໃດ?	☐ ບໍ່ແມ່ນ	ວິທີແກ້ໄຂ:
8	ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີມີຫຍັງແດ່?	ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ=> ຂໍ້ສະເໜີ=>	

ສິນທະນາກ່ຽວກັບ ກິດລະບຽບການຊົມຄອງປ່າໝໍ້ຂົມ

<p>ຈັດສັນຕອນປ່າໄມ້ຂົມມອບໃຫ້ບ້ານຄຸ້ມຄອງ</p> <p>ຕອນປ່າໄມ້ຂົມມອບໃຫ້ເປັນຂອງລວມບ້ານ.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>
<p>ມອບຕອນປ່າໄມ້ຂົມເປັນຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ສາມາດສະເໜີເອົາໃບຕາດິນລວມໝູ່ໄດ້.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>
<p>ສິດຊົມໃຊ້ຕອນປ່າໄມ້ຂົມສໍາລັບການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ</p> <p>ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການຊົມໃຊ້ເກັບກູ້ໜໍ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ຂົມເພື່ອການນໍາໃຊ້ໃນຄອບຄົວ.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>
<p>ຊາວບ້ານສາມາດເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນຕອນປ່າໄມ້ຂົມໄດ້.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>
<p>ຊາວບ້ານສາມາດຕັດຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ (ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າກາງ 20 ຊມ ລົງມາ) ສໍາລັບເຮັດເຮື້ວ ແລະ ເຮັດເຮືອນ.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>
<p>ສິດຊົມໃຊ້ຕອນປ່າໄມ້ຂົມສໍາລັບການຄ້າຂາຍ</p> <p>ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບກູ້ ແລະ ຂາຍໜໍ່ຂົມແຕ່ຕ້ອງປັບປັ້ນຖານລະບຽບການຫໍ່ມີ.</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ☐ ແມ່ນ</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ :</p>	<p>ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບແນວໃດ?</p>

ຊາວບ້ານໃຫ້ຄຽງແມ່ນບໍ່ສາມາດມາເກັບຖິ້ມໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ, & ຖ້າອະນຸຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທຶດທຶນລະບຽບອັນດຽວກັນ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

Forest management rules and regulation for ensuring regeneration of the khome bamboo forest

ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບຖິ້ມຂົນເພື່ອການຄ້າຂາຍແຕ່ຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທາງການຈັດຕັ້ງເຫັນດີໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ, ຕາມບັນທຶກຂໍ້ຕົວໄວ້ ໄລຍະເວລາເປີດປິດເພື່ອການຄ້າຂາຍແມ່ນ 01/12 - 30/03. ແຕ່ວ່າໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງຕາມລະດູການອອກໝໍ້ໃນແຕ່ລະປີ, ແລະ ໄລຍະເວລາເປີດປິດປາກແມ່ນຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານໃນແຕ່ລະປີ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເກັບຖິ້ມໝໍ້ເພື່ອການຄ້າຂາຍ ກ່ອນ ແລະ ຫລັງເວລາທີ່ມີການກຳນົດໃຫ້.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະອຸປະກອນທີ່ເໝາະໃນການເກັບໝໍ້, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຈັກຂຸດເອົາໝໍ້ເພາະ ຈະຂຸດເປັນຮູໃຫຍ່ ແລະ ຈະທຳລາຍປ່າໄມ້.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົນເພື່ອໃຫ້ປ່າໄມ້ຂົນມີຜົນຜະລິດໜໍ່ທີ່ດີ

ໃຫ້ຕັດໄມ້ຂົນທີ່ມີອາຍຸແກ່ກວ່າ 3 ປີອອກ (ເພື່ອການຈະເລີນໝັ້ນ).

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຕັດໄມ້ຂົນທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງ 3 ປີ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ບີດໄປໜ້ໜ້ອຍລົງ ແລະ ລຳດັ່ງກ່າວຈະເປັນພໍ້ແມ່ພັນໃນປີຕໍ່ໄປ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂົມ ເພື່ອປ້ອງກັນຕອນປ່າໄມ້ຂົມ **ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ ?**

ຫ້າມຖາງ ແລະ ຈູດປ່າໄມ້ຂົມ. ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:
 ແມ່ນ
 ຫ້າມລົງສັດໃນເນື້ອທີ່ປ່າໜ້ຂົມ. ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:
 ແມ່ນ
 ຫ້າມທຳລາຍປ່າຂອງປ່າໜ້ຂົມ. ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:
 ແມ່ນ

ການລົງໂທດ/ປັບໃໝ **ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ ?**

ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດກິດລະບຽບດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະໄດ້ປັບໃໝຕາມລະບຽບການທີ່
 ໄດ້ວາງໄວ້. ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:
 ແມ່ນ

ກິດລະບຽບໃໝ່ທີ່ສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ (ອະທິບາຍຈຸດປະສົງ):

.....

.....

.....

**ເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງແບບຟອມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນຈະສິ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ**

ທີ່ບ້ານ:.....

ວັນທີ່:.....

ນາຍບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່4:

ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການ ປະເມີນໄມ້ຊົມ

ການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ / ທີມງານປະເມີນພາຍນອກ

ບ້ານ:..... ເມືອງ:.....

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ:.....

ວັນທີ່ເດືອນປີເຮັດການປະເມີນ:.....

ສະຖານທີ່:.....

ທີມງານພາຍນອກ:

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກວິທີການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

	ຊື່ຕອນໄມ້ປ່ອງ	ເນື້ອທີ່ (ha)
ຕອນທີ່ 1		
ຕອນທີ່ 2		
ຕອນທີ່ 3		
ຕອນທີ່ 4		
ຕອນທີ່ 5		
ຕອນທີ່ 6		
ລວມ:		

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກວິທີການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

2 ແບບຟອມໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?

ໄດ້

ວັນທີ່ເດືອນປີສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:.....

ວັນທີ່ເດືອນປີສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ:

ບໍ່ໄດ້

ເພາະວ່າ:.....

ແມ່ນໃຜແດ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ແບບຟອມການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຕັ້ງກ່າວ?
ລາຍຊື່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ:

- 1); 2)
- 3); 4)
- 5); 6)

ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່? ສໍາຫຼວດຕົວຈິງຈັກຕອນ?

ໄດ້ ຖ້າໄດ້, ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກຕອນ?.....

ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກເຮັກຕາ?.....

ບໍ່ໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນ, ຍ້ອນຫຍັງ?

.....

ຊາວບ້ານເຫັນດີ ແລະ ເຊັນຮັບຮອງບົດລາຍງານບໍ່?

ໄດ້

ບໍ່ໄດ້

ເພາະວ່າ:

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນປ່າ

ມີຈັກເສັ້ນຊື່ທີ່ໄດ້ປະເມີນໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ?

- ຕອນທີ່ 1:ເສັ້ນຊື່.
- ຕອນທີ່ 2:ເສັ້ນຊື່.
- ຕອນທີ່ 3:ເສັ້ນຊື່.
- ຕອນທີ່ 4:ເສັ້ນຊື່.
- ຕອນທີ່ 5:ເສັ້ນຊື່.
- ຕອນທີ່ 6:ເສັ້ນຊື່.

ມີຈຳນວນໜ່ວຍສິບພັນ/ລຳສິບພັນຫຼາຍປານໃດໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ? (ລວມຈຳນວນລຳ 1 ປີ, 2 ປີ).

- ຕອນທີ່ 1: 1 ປີ2 ປີ.....
- ຕອນທີ່ 2: 1 ປີ2 ປີ.....
- ຕອນທີ່ 3: 1 ປີ2 ປີ.....
- ຕອນທີ່ 4: 1 ປີ2 ປີ.....
- ຕອນທີ່ 5: 1 ປີ2 ປີ.....
- ຕອນທີ່ 6: 1 ປີ2 ປີ.....

ມີຈັກເຮັກຕາຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ໄຟປ່າ, ລຳຫັກ ແລະ ລີ້ມ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ ໃນທັງໝົດທຸກຕອນປ່າໄມ້ຂົມ?

- ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ =>ເຮັກຕາ
- ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ =>ເຮັກຕາ
- ເສຍຫາຍຈາກລຳຫັກ ແລະ ລີ້ມ =>ເຮັກຕາ
- ເສຍຫາຍຈາກດິນເຊາະເຈື່ອນ =>.....ເຮັກຕາ
- ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້=>.....ເຮັກຕາ.

ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໜີ້ໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນ?

.....

ຂະໜາດຂອງໝໍ້ໄມ້ປ່ອງເປັນແນວໃດ?, ມີຈັກໝໍ້ຕໍ່ກິໂລກຼາມ?

ຈໍານວນໝໍ້/ກິໂລກຼາມ =>.....ໝໍ້.

ຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງເປັນແນວໃດຖ້າທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ? (ເບິ່ງປື້ມບັນທຶກ)

ຜົນຜະລິດໃນປີນີ້=>.....ໂຕນ.

ຜົນຜະລິດໃນປີຜ່ານມາ=>.....ໂຕນ.

ຄາດຄະເນປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນ ປີຕໍ່ໄປມີຈັກໂຕນ ໃນທັງໝົດທຸກຕອນປ່າໄມ້ຂົມ?

.....

ແຕ່ລະປີຊາວບ້ານໄປເກັບກູ້ໝໍ້ໄກອອກໄປບໍ່ ຫຼື ໄປເກັບກູ້ຢູ່ບ່ອນເກົ່າ?

.....

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ໃນເວລາທີ່ສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງມີຫຍັງແດ່? ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຫຍັງ?

.....

ສະຫຼຸບ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານເປັນແນວໃດ?

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ກໍານົດ & ລະບຽບການ

ຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ລະບຽບການທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່? ໃຫ້ໝາຍ (✓)

=> ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້

- ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລະບຽບການຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ແລະ ຍ້ອນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ?

a)

b)

-ລະບຽບໃໝ່ທີ່ສະເໜີ? ຍ້ອນຫຍັງ?

a)

b)

ການແນະນຳໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານ

.....

ຂໍ້ສະເໜີໃຫ້ກັບພາກສ່ວນພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ/ໂຄງການ

.....
.....
.....

**ທີມງານພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນຮັບຮອງບົດລາຍງານການການຕິດຕາມ
ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ**

ທີ່ບ້ານ.....

ວັນທີ່ເດືອນປີປະເມີນ.....

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່5:

ຟອມທີ່ 1: ການສໍາຫຼວດປ່າໄມ້ກວັນໃນພາກສະໜາມ

ວັນທີ, ເດືອນ, ປີ ການລົງສໍາຫຼວດຕົວຈິງ:.....

ບ້ານ:....., ເມືອງ:....., ແຂວງ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຜູ້ສໍາຫຼວດປ່າຕົວຈິງ:

ທ່ານ....., 2. ທ່ານ.....

ທ່ານ....., 4. ທ່ານ.....

ທ່ານ....., 6. ທ່ານ.....

ຕອນທີ່:.....,ຊື່ຕອນ:.....ເນື້ອທີ່ຕອນ:.....ເຮັກຕາ.

ຈຳນວນສູມທີ່ເປັນຕົວແທນໃນແຕ່ລະເຂດຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງຕອນໄມ້ກວັນ

ຕອນໄມ້ກວັນ	ຈຳນວນສູມ
ເຂດມີຫຼາຍສູມ(ສູມຖີ່)	
ເຂດມີສູມປານກາງ(ສູມຫ່າງ)	
ເຂດມີໜ້ອຍສູມ(ສູມຫ່າງຫຼາຍ)	
ລວມ	

ໝາຍເຫດ: ບັນດາສູມທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ແຕ່ລະເຂດ (ເຂດສູມຖີ່, ເຂດສູມຫ່າງ ແລະ ເຂດໜ້ອຍສູມ) ຂອງຕອນໄມ້ກວັນ ຢ່າງໜ້ອຍ ບໍ່ຫຼຸດ 3 ສູມ ຕໍ່ 1 ເຂດ.

ຈຳນວນໜໍ່/ລໍາແຕ່ລະຊໍ່າອາຍຸ

ບັນທຶກຈຳນວນລໍາອາຍຸ 1 ປີ, 2 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ >3 ປີ ໃນແຕ່ລະສູມ, ໃນແຕ່ລະເຂດ (ເຂດສູມຖີ່, ເຂດສູມປານກາງ ແລະ ເຂດໜ້ອຍສູມ) ໃສ່ຕາຕະລາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຈຳນວນສູມ	ເຂດ	ລໍາອາຍຸ		
		1 ປີ	2 ປີ	> 3 ປີ
ສູມ 1	ເຂດສູມຖີ່			
ສູມ 2				
ສູມ 1	ເຂດສູມປານກາງ			
ສູມ 2				
ສູມ 1	ເຂດໜ້ອຍສູມ			
ສູມ 2				
Total				

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ກວັນ

ບັນທຶກຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ກວັນ ໂດຍການແທກໜ້າຕ່າງ (cm) ເຊິ່ງປຽບທຽບໃນແຕ່ລະຊັ້ນອາຍຸ (ລໍາ 1ປີ, 2 ປີ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ຂຶ້ນໄປ) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຂະໜາດຂອງລຳໄມ້ກວັນ								
ເຂດສຸມຖີ່			ເຂດສຸມປານກາງ			ເຂດໜ້ອຍສຸມ		
1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ

ສຸມ 1

ລວມ

ສະເລ່ຍ

ໝາຍເຫດ: ວັດແທກຊັງຕີແມັດ (cm)

ລັກສະນະຂອງປ່ອງໄມ້ກວັນ

ປະເມີນລັກສະນະຄວາມຍາວຂອງປ່ອງລຳໄມ້ກວັນແຕ່ລະຊຳອາຍຸ 1 ປີ, 2 ປີ ແລະ >3 ປີ ໃສ່ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ສຸມ	ການປະເມີນ
ລຳ 1 ປີ	
ລຳ 2 ປີ	
ລຳ > 3 ປີ	

ໝາຍເຫດ: ໃຫ້ຂຽນຄຳວ່າ: ປ່ອງຍາວ, ປ່ອງປານກາງ, ປ່ອງສັ້ນ

ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ

ການປະເມີນເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ				
ຖ້າຫາກມີເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ	ມີ/ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່(ha)	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂ
ມີສັດລ້ຽງເຂົ້າທຳລາຍບໍ່?				
ມີການຖາງ ແລະ ຈູດປ່າໄມ້ກວັນບໍ່?				
ມີລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມບໍ່?				
ຕັດໄມ້ຈິງໃຫຍ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ				
ມີດິນເຊາະເຈື່ອນບໍ່?				
ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບຫຼັງ				
ລວມ				

ໝາຍເຫດ: ຖ້າປ່າໄມ້ກວັນຖືກທຳລາຍໃຫ້ລະບຸຕົວເລກ

ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ

- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນສຸມຕໍ່ເຮັກຕາແມ່ນ 137 ສຸມ ຕໍ່ເຮັກຕາ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າແມ່ນ.....ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລຳແມ່ນ 7 kg (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳໄມ້ກວນຫຼາຍກວ່າ 3 ປີ ຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າແມ່ນ.....ລຳ
- ຈຳນວນສຸມຈາກການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປ່າແມ່ນ.....ສຸມ
- ຈາກການກວດກາຕິດຕາມປະເມີນປ່າຮູ້ວ່າມີ.....ເຮັກຕາ
ເສຍຫາຍຈາກ.....ສະນັ້ນ,
ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນປ່າ.....- =.....ເຮັກຕາ
- ຈຳນວນແຮງງານໃນບ້ານມີ.....ແຮງງານ
- ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ທີ່ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໃນໜຶ່ງລະດູການແມ່ນ.....ມື້
- ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໄດ້.....ລຳ/ຄົນ/ມື້.

124 ເຮັກຕາ - 0.3 ເຮັກຕາທີ່ເສຍຫາຍ = 123.7 ເຮັກຕາ

3,553 ລຳ → 1 ເຮັກຕາ

122 ລຳ → x ?

$$x = \frac{122 \times 1 \text{ ເຮັກຕາ}}{3,553} = 0.03 \text{ ເຮັກຕາ}$$

0.03 ເຮັກຕາ → 122 ລຳ

123.7 ເຮັກຕາ → x ? ລຳ

$$x = \frac{123.7 \text{ ເຮັກຕາ} \times 122 \text{ ລຳ}}{0.03 \text{ ເຮັກຕາ}} = 503,046 \text{ ລຳ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລຳແມ່ນ 12 kg (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D), ສະນັ້ນ:

1 ລຳ → 12 ກິໂລກຼາມ

503,046 ລຳ → x?

$$x = \frac{503,046 \times 12 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1 \text{ ລຳ}} = 6,036,552 \text{ ກິໂລກຼາມ}$$

1,000 ກິໂລກຼາມ → 1 ໂຕນ

6,036,552 ກິໂລກຼາມ → x ? ໂຕນ

$$x = \frac{6,036,552 \text{ ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}} = 6,036 \text{ ໂຕນ}$$

ແຕ່ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 50% ຂອງໄມ້ເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ:

100% → 6,036 ໂຕນ
 50% → x ? ໂຕນ

$$X = \frac{50\% \times 6,036 \text{ ໂຕນ}}{100\%} = 3,018 \text{ ໂຕນ ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.}$$

ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປຂອງບ້ານທ່ານມີເທົ່າໃດ?

- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ກວ້ນແມ່ນ.....ເຮັກຕາ.
- ພວກເຮົາຮູ້ຈໍານວນລໍາ 3 ປີ ຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ 1 (ການສໍາຫຼວດ) ແມ່ນ..... ລໍາ ຈາກບັນດາສຸມຕົວແທນທີ່ໄດ້ສໍາຫຼວດ (3 ສຸມ/ຕອນຍ່ອຍ. ລວມທັງໝົດ 9 ສຸມ).
- ພວກເຮົາຮູ້ຄ່າສະເລ່ຍຈໍານວນລໍາ 3 ປີໃນ 1 ເຮັກຕາແມ່ນ 3553 ລໍາ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D).
- ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລໍາແມ່ນ 12 kg (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D).

ຜ່ານການສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມເຫັນວ່າມີຈໍານວນ.....ເຮັກຕາເສຍຫາຍຈາກ.....
 ສະນັ້ນ, ຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ:

ເນື້ອທີ່ລວມ.....ເຮັກຕາ - ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ.....ເຮັກຕາ = ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ

3,553 ລໍາ → 1 ເຮັກຕາ
 ຈໍານວນລໍາ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ → x? ເຮັກຕາ

$$X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ} \times 1 \text{ ເຮັກຕາ}}{3,553 \text{ ລໍາ}}$$

$$X = \text{ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ}$$

 ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ → ຈໍານວນລໍາ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ
 ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ → x ? ລໍາ

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ} \times \text{ຈໍານວນລໍາ 3 ປີຈາກການສໍາຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ່ 1)ແມ່ນ:.....ລໍາ}}{\text{ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ.....ເຮັກຕາ}}$$

$$X = \text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ 1 ລໍາແມ່ນ 12 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D). ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &1 \text{ ລໍາ} \rightarrow 12 \text{ ກິໂລກຼາມ} \\
 &\text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ} \rightarrow x \text{ ? ກິໂລກຼາມ} \\
 &X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາທັງໝົດ.....ລໍາ} \times 12 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1 \text{ ລໍາ}} \\
 &X = \text{ຈໍານວນລໍາ.....ກິໂລກຼາມ} \\
 &1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow 1 \text{ ໂຕນ} \\
 &\text{ຈໍານວນລໍາ.....ກິໂລກຼາມ} \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{\text{ຈໍານວນລໍາ.....ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}} \\
 &X = \text{ຈໍານວນລໍາ.....ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ແຕ່ວ່າເພື່ອການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 50% ຂອງໄມ້ທັງໝົດເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 &100\% \rightarrow \text{ຈໍານວນລໍາ.....ໂຕນ} \\
 &50\% \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{50\% \times \text{ຈໍານວນລໍາ.....ໂຕນ}}{100\%} \\
 &X = \text{ຈໍານວນທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການຕໍ່ໄປ.....ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ຈາກການຄິດໄລ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງປ່າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບຮູ້ແບບຍືນຍົງໃນລະດູການຕໍ່ໄປແມ່ນ.....ໂຕນ, ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານແມ່ນ.....ໂຕນ ຕໍ່ໜຶ່ງລະດູການ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອການເກັບຮູ້ແບບຍືນຍົງຊາວບ້ານຕ້ອງບໍ່ເກັບຮູ້ຫຼາຍກວ່າ ໂຕນຕໍ່ລະດູການ.

ຮັບຮອງການສໍາຫຼວດປະເມີນປ່າໄມ້ປ້ອງກ່ອນສິ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ:

ທີ່ບ້ານ:.....

ວັນທີ:.....

ນາຍບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງບ້ານ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງ
ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ້ອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ6:

ຟອມທີ 2:

ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ກວ້ນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ

ວັນທີ່:.....

ບ້ານ:.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງການສິນທະນາ:

1.....; 2.....

3.....; 4.....

5.....; 6.....

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 6

ລ/ດ	ຫົວຂໍ້	ລາຍລະອຽດ
1	ໃນບ້ານທ່ານມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານສໍາລັບໃຊ້ໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່?	☐ ມີ ຖ້າມີ, ຈ່າຍເທົ່າໃດຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນໃນການກວດກາປ່າ?
		☐ ບໍ່ມີ ຖ້າບໍ່ມີ, ບ້ານທ່ານພິຈາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາປ່າຕິດຕາມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງແນວໃດ?
2	ມີຈັກໂຕນໄມ້ນານທີ່ເກັບກູ້ ແລະຂາຍໃນປີນີ້ ?	=>ໂຕນໄມ້ນານ (ປື້ມບັນທຶກ)
3	ທ່ານຄິດວ່າຜົນຜະລິດໃນປີນີ້ດີກວ່າປີຜ່ານມາແມ່ນຫຼືບໍ່ແມ່ນ? ມີຫຍັງປ່ຽນ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?	☐ ແມ່ນ ມີຫຍັງປ່ຽນ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?
		☐ ບໍ່ແມ່ນ ມີຫຍັງປ່ຽນ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?
4	ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ກວັນເປັນແນວໃດເມື່ອທຽບກັບປີຜ່ານມາ? 1ລໍາມີຈັກກິໂລກຼາມໄມ້ນານ?	ປີນີ້:..... ປີຜ່ານມາ:.....
5	ທ່ານໄດ້ໄປຕັດໄມ້ໄກອອກໄປບໍ່ໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນໃນແຕ່ລະປີ?	☐ ແມ່ນ ຍ້ອນ:
		☐ ບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນ:
6	ຖ້າຫາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງເຫັນວ່າມີສັດລ້ຽງທໍາລາຍປ່າໄມ້ກວັນ, ຫຼືວ່າມີການຖາງປ່າຈູດປ່າ ແລະ ປ່າໄມ້ກວັນເສຍຫາຍຈາກດ້ານອື່ນໆທ່ານຄິດວ່າຈະມີວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?	ວິທີແກ້ໄຂ: ວິທີແກ້ໄຂ:
7	ສະຖານະການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນຂອງຊາວບ້ານເປັນແນວໃດ? ທ່ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ກວັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່? ຖ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງທ່ານຄິດວ່າມີວິທີການປັບປຸງແກ້ໄຂແນວໃດ?	☐ ແມ່ນ ເພາະວ່າ:
		☐ ບໍ່ແມ່ນ ວິທີແກ້ໄຂ:
8	ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີມີຫຍັງແດ່?	ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ=>
		ຂໍ້ສະເໜີ=>

ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ

<p>ຈັດສັນຕອນປ່າໄມ້ກວັນມອບໃຫ້ບ້ານຄຸ້ມຄອງ</p> <p>ຕອນປ່າໄມ້ກວັນມອບໃຫ້ເປັນຂອງລວມບ້ານ.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ?</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>ຈະປັບປຸງກົດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ມອບຕອນປ່າໄມ້ກວັນເປັນຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ສາມາດສະເໜີເອົາໃບຕາດົນລວມໝູ່ໄດ້.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p> <p>ໃນກໍລະນີຊາວບ້ານເຕີດສິນໃຈຈັດສັນພາຍໃນບ້ານແບ່ງຕອນຕົນປ່າໄມ້ກວັນໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວ, ຄອບຄົວໜຶ່ງມີສິດຂາຍກຳມະສິດໃຫ້ຄອບຄົວອື່ນໄດ້ພາຍໃນບ້ານ.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ສິດຊົມໃຊ້ຕອນປ່າໄມ້ກວັນສຳລັບການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ</p> <p>ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການຊົມໃຊ້ຕັດລຳໄມ້ກວັນເພື່ອການນຳໃຊ້ໃນຄອບຄົວ.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ?</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>ຈະປັບປຸງກົດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ຊາວບ້ານສາມາດເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນຕອນປ່າໄມ້ກວັນໄດ້.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ຊາວບ້ານສາມາດຕັດຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ (ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າກາງ 20 ຊມ ລົງມາ) ສຳລັບເຮັດຮົ່ວ ແລະ ເຮັດເຮືອນ.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ສິດຊົມໃຊ້ຕອນປ່າໄມ້ກວັນສຳລັບການຄ້າຂາຍ</p> <p>ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບກູ້ລຳໄມ້ກວັນ ແລະ ຄ້າຂາຍໄມ້ກວັນໄດ້ແຕ່ເຮັດງົບໄມ້ພື້ນຖານ ລະບຽບການທີ່ມີ.</p> <p>☐ ແມ່ນ</p>	<p>ລະບຽບຕັ້ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ?</p> <p>ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:</p> <p>.....</p>	<p>ຈະປັບປຸງກົດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ປຶ້ມຄູ່ມື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊຸມຊົນ

ຊາວບ້ານໃກ້ຄຽງແມ່ນບໍ່ສາມາດມາເກັບຄູ່ໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ, & ຖ້າອະນຸຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບອື່ນດຽວກັນ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

.....

ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນເພື່ອຮັບປະກັນການຝັ່ງຜູຂອງປ່າໄມ້ກວັນ

ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບຄູ່ລ່າໄມ້ກວັນເພື່ອການຄ້າຂາຍຮຽງແຕ່ຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທາງການຈັດຕັ້ງເຫັນດີໃຫ້ເຫັນ, ຕາມປັກກະຕິແລ້ວ ໄລຍະເວລາເປີດປ່າເພື່ອການຄ້າແມ່ນ 01/11-30/07. ແຕ່ວ່າໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງຕາມລະດູການອອກໝໍ້ໃນແຕ່ລະປີ, ແລະ ໄລຍະເວລາເປີດປ່າແມ່ນຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີຈາກຄະນະການໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນບ້ານໃນແຕ່ລະປີ.

ທ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເກັບຄູ່ລ່າໄມ້ກວັນເພື່ອການຄ້າຂາຍ ກ່ອນ ແລະ ຫລັງເວລາທີ່ມີການກຳນົດໃຫ້.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

.....

ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດລ່າໄມ້ກວັນລະຫວ່າງລະດູການໃຫ້ໝໍ້ເພາະມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍໃນການທຳລາຍໝໍ້.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

.....

ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນເພື່ອໃຫ້ປ່າໄມ້ກວັນມີຜົນຜະລິດລ່າໄມ້ທີ່ດີ

ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດລ່າໄມ້ກວັນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 3 ປີ (ເພື່ອການຈະເລີນຜົນ).

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

.....

ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ກວັນ ເພື່ອປ້ອງກັນເອນປ່າໄມ້ກວັນ

ທ້າມຖາງ ແລະ ຈູດປ່າໄມ້ກວັນ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

.....

ຫ້າມລ້ຽງສັດໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ກວ້າງ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ຫ້າມຫ້າລາຍປ້າຍຂອງປ່າໄມ້ກວ້າງ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຄົນງານຂອງບໍລິສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນລາຍໃນບ້ານເຂົ້າຕັດລໍາໄມ້ກວ້າງຂອງບ້ານ.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ການລົງໂທດ/ປັບໃໝ ລະບຽບດັ່ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່? **ຈະປັບປຸງກົດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?**

ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະໄດ້ປັບໃໝຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ວາງໄວ້.

ແມ່ນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຫຍັງ:

ລະບຽບການໃໝ່ທີ່ສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ (ອະທິບາຍຈຸດປະສົງ):

.....

.....

.....

**ເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງແບບຟອມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນຈະສິ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ**

ທີ່ບ້ານ:.....

ວັນທີ່:.....

ນາຍບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່7:

ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການ ປະເມີນໄມ້ກວ້ນ

ບ້ານ:..... ເມືອງ:.....

ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ:.....

ວັນທີ່ເຕືອນປີເຮັດການປະເມີນ:.....

ສະຖານທີ່:.....

ທີມງານພາຍນອກ:

1.....

2.....

3.....

4.....

ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ

	ຊື່ຕອນໄມ້ປ່ອງ	ເນື້ອທີ່ (ha)
ຕອນທີ່ 1		
ຕອນທີ່ 2		
ຕອນທີ່ 3		
ຕອນທີ່ 4		
ຕອນທີ່ 5		
ຕອນທີ່ 6		
ລວມ:		

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກວິທີການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

2 ແບບຟອມໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?

ໄດ້

ວັນທີ່ເດືອນປີສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:.....

ວັນທີ່ເດືອນປີສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ:

ບໍ່ໄດ້

ເພາະວ່າ:.....

ແມ່ນໃຜແດ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ແບບຟອມການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າດັ່ງກ່າວ?

ລາຍຊື່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ:

1); 2)

3); 4)

5); 6)

ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່? ສໍາຫຼວດຕົວຈິງຈັກຕອນ?

ໄດ້ ຖ້າໄດ້, ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກຕອນ?.....

ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກເຮັກຕາ?

ບໍ່ໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນ, ຍ້ອນຫຍັງ?

.....

ຊາວບ້ານເຫັນດີ ແລະ ເຊັນຮັບຮອງບົດລາຍງານບໍ່?

ໄດ້

ບໍ່ໄດ້

ຖ້າບໍ່ໄດ້, ຍ້ອນຫຍັງ?:

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນປ່າ

ມີຈັກສຸມທີ່ໄດ້ປະເມີນໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ?

ຕອນທີ່ 1:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 2:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 3:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 4:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 5:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 6:ສຸມ.

ມີຈຳນວນໜ່ວຍສິບຮ້ອນ/ລຳສິບຮ້ອນຫຼາຍປານໃດໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ? (ລວມຈຳນວນລຳ 1 ປີ, 2 ປີ ແລະ 3 ປີ)

ຕອນທີ່ 1: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ຕອນທີ່ 2: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ຕອນທີ່ 3: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ຕອນທີ່ 4: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ຕອນທີ່ 5: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ຕອນທີ່ 6: 1 ປີ2 ປີ.....3 ປີ.....

ລັກສະນະປ່ອງຂອງລຳໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊື່ອາຍເປັນແນວໃດ ໃນທຸກຕອນປ່າໄມ້ກວັນ?

ປ່ອງລຳອາຍ 1 ປີ.....

ປ່ອງລຳອາຍ 2 ປີ.....

ປ່ອງລຳອາຍ 3 ປີ.....

ມີຈັກເຮັກຕາຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ໄຟປ່າ, ລຳຫັກ ແລະ ລີ້ມ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ ໃນທຸກຕອນປ່າໄມ້ກວັນ?

ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ =>ເຮັກຕາ.

ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈູດປ່າ =>ເຮັກຕາ.

ເສຍຫາຍຈາກລຳຫັກ ແລະ ລີ້ມ =>ເຮັກຕາ.

ເສຍຫາຍຈາກດິນເຊາະເຈື່ອນ =>.....ເຮັກຕາ.

ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້=>.....ເຮັກຕາ.

ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ຕັດໄມ້ປ່ອງໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນ?

.....

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ປ່ອງເປັນແນວໃດ, ໜຶ່ງລໍາໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມໄມ້ນານ?

ລໍາໄມ້ກວ້ນໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມໄມ້ນານ=>.....

ຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງເປັນແນວໃດຖ້າທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ? (ເບິ່ງປຶ້ມບັນທຶກ)?

ຜົນຜະລິດໃນປີນີ້=>.....ໂຕນ.

ຜົນຜະລິດໃນປີຜ່ານມາ=>.....ໂຕນ.

ຄາດຄະເນປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນ ປີຕໍ່ໄປມີຈັກໂຕນຈາກທັງໝົກທຸກຕອນປ່າໄມ້ກວ້ນ?

.....

ແຕ່ລະປີຊາວບ້ານໄປຕັດລໍາໄມ້ປ່ອງໄກອອກໄປບໍ່ ຫຼື ໄປເກັບກູ້ຢູ່ບ່ອນເກົ່າ?

.....

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ໃນເວລາທີ່ສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງມີຫຍັງແດ່? ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຫຍັງ?

.....

ສະຫຼຸບ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານເປັນແນວໃດ?

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ກໍານົດ & ລະບຽບການ

ຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ລະບຽບການທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່? ໃຫ້ໝາຍ (✓)

=> ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້

- ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລະບຽບການຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ແລະ ຍ້ອນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ?

a)

b)

- ລະບຽບໃໝ່ທີ່ສະເໜີ? ຍ້ອນຫຍັງ?

a)

b)

ການແນະນຳໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານ

.....

ຂໍສະເໜີໃຫ້ກັບພາກສ່ວນພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ/ໂຄງການ

.....

.....

.....

**ທີມງານພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນຮັບຮອງບົດລາຍງານການການຕິດຕາມ
ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ສິ່ງກັບຄືນໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ**

ທີ່ບ້ານ.....

ວັນທີ່ເດືອນປີປະເມີນ.....

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 8:

ຟອມທີ່ 1: ການສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ຫຼືກໃນ ພາກສະໜາມ

ວັນທີ, ເດືອນ, ປີ ການລົງສໍາຫຼວດຕົວຈິງ:.....

ບ້ານ:....., ເມືອງ:....., ແຂວງ:.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຜູ້ສໍາຫຼວດປ່າຕົວຈິງ:

ທ່ານ....., 2. ທ່ານ.....

ທ່ານ....., 4. ທ່ານ.....

ທ່ານ....., 6. ທ່ານ.....

ຕອນທີ່:.....,ຊື່ຕອນ:.....ເນື້ອທີ່ຕອນ:.....ເຮັກຕ

ຈຳນວນສຸມຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ແຕ່ລະເຂດທີ່ມີຄວາມໜ້າແໜ້ນ ຂອງຕອນໄມ້ຫີກ

ບັນທຶກຈຳນວນສຸມຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ແຕ່ລະເຂດທີ່ມີຄວາມໜ້າແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນຂອງຕອນໄມ້ຫີກ

ຕອນໄມ້ຫີກ	ຈຳນວນສຸມ
ເຂດທີ່ມີຫຼາຍສຸມ	
ເຂດທີ່ມີສຸມປານກາງ	
ເຂດທີ່ມີໜ້ອຍສຸມ	
ລວມທັງໝົດ	

ໝາຍເຫດ: ບັນດາສຸມຕົວແທນໃນແຕ່ລະເຂດທີ່ມີຄວາມໜ້າແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນຂອງຕອນໄມ້ຫີກຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫຼຸດ 5 ສຸມ/1 ຕອນຍ່ອຍ (ເຂດທີ່ມີຫຼາຍສຸມ, ເຂດທີ່ມີສຸມປານກາງ ແລະ ເຂດທີ່ມີໜ້ອຍສຸມ).

ຈຳນວນໝໍ່/ລຳໄມ້ຫີກແຕ່ລະຊໍາອາຍຸ

ບັນທຶກຈຳນວນ ລຳໄມ້ຫີກທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ໃນແຕ່ລະສຸມຂອງແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ຄວາມທີ່ມີຫຼາຍສຸມ, ເຂດທີ່ມີສຸມປານກາງ ແລະ ເຂດທີ່ມີໜ້ອຍສຸມ) ໃສ່ຕາຕະລາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຈຳນວນສຸມ	ເຂດ	ອາຍຸ		
		1 ປີ	2 ປີ	> 3 ປີ
ສຸມ 1	ເຂດທີ່ມີຫຼາຍສຸມ			
ສຸມ 2				
ສຸມ 1	ເຂດທີ່ມີສຸມປານກາງ			
ສຸມ 2				
ສຸມ 1	ເຂດທີ່ມີໜ້ອຍສຸມ			
ສຸມ 2				
Total				

ໝາຍເຫດ: ບັນທຶກ 3 ລຳ ຕໍ່ ແຕ່ລະອາຍຸ (ລຳໃຫຍ່, ກາງ ແລະ ນ້ອຍ) ຂອງລຳໄມ້ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ແລະ ເອົາຄ່າສະເລ່ຍຂອງ ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ເຂດຫຼາຍສຸມ, ເຂດສຸມປານກາງ ແລະ ເຂດໜ້ອຍສຸມ).

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຫົກ

ບັນທຶກຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຫົກ ໂດຍການແທກໜາຕ່າງ (cm) ເຊິ່ງປຽບທຽບໃນແຕ່ລະຊັ້ນອາຍຸ (1 ປີ ແລະ 2 ປີ) ດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຂະໜາດຂອງລໍາໄມ້ຫົກ								
ຄວາມໜາແໜ້ນຫຼາຍ			ຄວາມໜາແໜ້ນປານກາງ			ຄວາມໜາແໜ້ນໜ້ອຍ		
1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ	1 ປີ	2 ປີ	>3 ປີ

ສຸມ 1 _____

ລວມ	
ຄ່າສະເລ່ຍ	

ໝາຍເຫດ: ບັນທຶກ 3 ລໍາ ຕໍ່ ແຕ່ລະອາຍຸ (ລໍາໃຫຍ່, ກາງ ແລະ ນ້ອຍ) ຂອງລໍາໄມ້ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ແລະ ເອົາຄ່າສະເລ່ຍຂອງ ແຕ່ລະຕອນຍ່ອຍ (ເຂດຫຼາຍສຸມ, ເຂດສຸມປານກາງ ແລະ ເຂດໜ້ອຍສຸມ).

ມີຈໍານວນຈັກ % ເປັນຂີ້ ແລະ ຈັກຈໍານວນຈັກເຮັກຕາທີ່ຍັງແຮງ ໃນຕອນໄມ້ຫົກ?

ວິທີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນແມ່ນ ສັງເກດ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າປ່າໄມ້ຫົກມີຈໍານວນຈັກ % ເປັນຂີ້ ແລະ ຈັກເຮັກຕາທີ່ຍັງແຮງ ດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຕອນໄມ້ຫົກ	ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ha)	% ເປັນຂີ້	ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ (ຍັງແຮງ) (ha)
-----------	--------------	---------------	-----------	--------------------------------

ຕອນທີ..... _____

ວິທີການຄິດໄລ່: ຕົວຢ່າງ: ຕອນປ່າໄມ້ຫົກມີເນື້ອທີ່ 18 ເຮັກຕາ ແລະ ເຮົາສັງເກດເຫັນວ່າ ມີຈໍານວນ 15 % ເປັນຂີ້ ສະນັ້ນເຮົາຄິດໄລ່ດັ່ງນີ້:

$$\begin{aligned}
 &100\% \rightarrow 18 \text{ ເຮັກຕາ} \\
 &15\% \rightarrow x \text{ ?} \\
 &x = \frac{15\% \times 18 \text{ ເຮັກຕາ}}{100\%} = 2.7 \text{ ເຮັກຕາ ເປັນຂີ້}
 \end{aligned}$$

=> ໝາຍຄວາມວ່າ: 15.3 ເຮັກຕາ ເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອ (ຍັງແຮງ) = 18 ເຮັກຕາ - 2.7 ເຮັກຕາ. ສະນັ້ນ, ລະດັບການເປັນຂີຂອງບ້ານພວກທ່ານແມ່ນ:

$$100\% \rightarrow \text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ: ເຮັກຕາ}$$

$$\text{ຈຳນວນ \% ເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: \%} \rightarrow \text{ຈຳນວນເນື້ອທີ່ເປັນຂີ } x = ?$$

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນ \% ເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: \%} \times \text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ: ເຮັກຕາ}}{100\%}$$

$$X = \text{ຈຳນວນເນື້ອທີ່ເປັນຂີ: ເຮັກຕາ}$$

ເຮົາໄດ້:

$$\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ.....ເຮັກຕາ} - \text{ຈຳນວນເນື້ອທີ່ເປັນຂີ..... ເຮັກຕາ} = \begin{matrix} \text{ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫົກ} \\ \text{ທີ່ຍັງເຫຼືອ.....ເຮັກຕາ} \end{matrix}$$

ພື້ນທີ່ເສຍຫາຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກ

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຳຫຼວດ ແລະ ສັງເກດພື້ນທີ່ເສຍຫາຍຂອງປ່າໄມ້ຫົກ				
ເງື່ອນໄຂຄວາມເສຍຫາຍ	ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ	ເນື້ອທີ່ (ha)	ສາເຫດຍ້ອນຫຍັງ?	ວິທີການແກ້ໄຂ
ມີສັດທຳລາຍບໍ່				
ໄຟໄໝ້ລາມປ່າບໍ່				
ລຳໄມ້ຫົກຫັກ ແລະ ລົ້ມບໍ່				
ດິນເຊາະເຈືອນບໍ່				
ລວມທັງໝົດ				

ໝາຍເຫດ: ຖ້າຫາກປ່າໄມ້ຫົກມີຄວາມເສຍຫາຍ, ຕ້ອງໄດ້ລະບຸເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍ ແລະ ສາເຫດ.

ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຕອນດິນປ່າໄມ້ຫົກ.

ການສຳຫຼວດ ແລະ ສັງເກດພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຫົກມີຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່			
	ການສັງເກດ	ສາເຫດຍ້ອນຫຍັງ?	ວິທີການແກ້ໄຂ
ອິນຊີວັດຖຸ/ໃບໄມ້			
ຄວາມຊຸ່ມ			

ໝາຍເຫດ: ໃຫ້ໝາຍ A (ເພິ່ນຂຶ້ນ), B (ຫຼຸດລົງ), C (ຄືເກົ່າ).

ຄິດໄລ່ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ຫີກທີ່ສາມາດເກັບກູ້ ໃນລະດູການນີ້

ຕົວຢ່າງ:

- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກແມ່ນ 100 ເຮັກຕາ.
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ທັງໝົດຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ 1 (ຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ກວດກາປ່າໄມ້ຫີກ) ແມ່ນ 120 ລຳ ໃນຈຳນວນສຸມຕົວແທນທີ່ສຳຫຼວດ (5 ສຸມ/ຕອນຍ່ອຍ. ລວມ 15 ສຸມ/ຕອນປ່າໄມ້ຫີກ).
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ແມ່ນມີ 378 ລຳຕໍ່ 1 ເຮັກຕາ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D).
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີ ສາມາດໃຫ້ໜໍ່ 6 ໜໍ່/ປີ/ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D).
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກສະເລ່ຍ 0.93 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D).

ຜ່ານການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ຫີກເຫັນວ່າມີເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍຈາກການທຳລາຍຂອງ ສັດລ້ຽງ ແມ່ນ 0.3 ເຮັກຕາ ແລະ 7 ເຮັກຕາ ຈາກປ່າໄມ້ຫີກເປັນຂີ້, ວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານທີ່ສາມາດ ເກັບກູ້ໃນລະດູການນີ້ ແມ່ນ:

ຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີ ໃນ 1 ເຮັກຕາ ແມ່ນ 378 ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D):

100 ຮຕ - 7.3 ຮຕ ເສຍຫາຍ = 92.7 ຮຕ

378 ລຳ → 1 ຮຕ

120 ລຳ → X = ? ຮຕ

$$X = \frac{120 \text{ ລຳ} \times 1 \text{ ຮຕ}}{378 \text{ ລຳ}} = 0.32 \text{ ຮຕ ເນື້ອທີ່ສຳຫຼວດຕົວຈິງ}$$

0.32 ຮຕ → 120 ລຳ

92.7 ຮຕ → x ? ລຳ

$$X = \frac{92.7 \text{ ຮຕ} \times 120 \text{ ລຳ}}{0.32 \text{ ຮຕ}} = 34,763 \text{ ລຳ/ຕອນ}$$

- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີ ສາມາດໃຫ້ໜໍ່ 6 ໜໍ່/ປີ/ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D)

1 ລຳ → 6 ໜໍ່

34,763 ລຳ → x ? ໜໍ່

$$X = \frac{34,763 \text{ ລຳ} \times 6 \text{ ໜໍ່}}{1 \text{ ລຳ}} = 208,578 \text{ ໜໍ່/ຕອນ}$$

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກສະເລ່ຍ 0.93 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກ E&D)

$$\begin{aligned}
 &1 \text{ ໜໍ່} \rightarrow 0.93 \text{ ກິໂລກຼາມ} \\
 &208,578 \text{ ໜໍ່} \rightarrow x \text{ ? ກິໂລກຼາມ} \\
 &X = \frac{208,578 \text{ ໜໍ່} \times 0.93 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1 \text{ ໜໍ່}} = 193,978 \text{ ກິໂລກຼາມ} \\
 &1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow 1 \text{ ໂຕນ} \\
 &193,978 \text{ ກິໂລກຼາມ} \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{193,978 \text{ ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}} = 193.978 \text{ ໂຕນ/ຕອນ}
 \end{aligned}$$

ແຕ່ວ່າ ເພື່ອນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືຍຍິງ ສະນັ້ນ ບ້ານຊາວຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜໍ່ທັງໝົດ:

$$\begin{aligned}
 &100\% \rightarrow 193.978 \text{ ໂຕນ} \\
 &80\% \rightarrow x \text{ ? ໂຕນ} \\
 &X = \frac{80\% \times 193.978 \text{ ໂຕນ}}{100\%} = 155.2 \text{ ໂຕນ ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ໃນລະດູການນີ້.}
 \end{aligned}$$

ການປະເມີນປະລິມານໜໍ່ໄມ້ຫົກທີ່ສາມາດເກັບກູ້ ໃນລະດູການນີ້

ປະລິມານໜໍ່ໄມ້ຫົກທີ່ສາມາດເກັບກູ້ ໃນລະດູການນີ້ເປັນແນວໃດ?:

- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ເສຍຫາຍທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກແມ່ນ: ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ເນື້ອທີ່ຍັງແຮງ ຫຼື ບໍ່ເປັນຂີ້ທັງໝົດຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫົກແມ່ນ: ເຮັກຕາ
- ພວກເຮົາຮູ້ຈຳນວນລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ທັງໝົດ (ຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ກວດກາປ່າໄມ້ຫົກ) ແມ່ນ ລຳ ໃນຈຳນວນສຸມຕົວແທນທີ່ສຳຫຼວດ (5 ສຸມ/ຕອນຍ່ອຍ. ລວມ 15 ສຸມ/ຕອນໄມ້ຫົກ)
- ຈຳນວນແຮງງານທີ່ເກັບກູ້ໜໍ່ພາຍໃນບ້ານແມ່ນ ຄົນ
- ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ໜໍ່ໃນໜຶ່ງລະດູການແມ່ນ ມື້ – ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ກິໂລ/ຄົນ/ມື້.
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ໃນ 1 ເຮັກຕາ ສະເລ່ຍແມ່ນ 500 ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D ແລະ ການວາງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ແລະ 2 ປີ ສາມາດໃຫ້ໜໍ່ 6 ໜໍ່ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D ແລະ ການວາງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ)
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກສະເລ່ຍ 0.93 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D)

ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຕອນປ່າໄມ້ຫົກ.....ເຮັກຕາ - ເນື້ອທີ່ຖືກທຳລາຍ.....ເຮັກຕາ = ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້
ຫົກຍັງເຫຼືອ(ຍັງແຮງ)..... ເຮັກຕາ

ຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີ ໃນ 1 ເຮັກຕາ ແມ່ນ 378 ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D):

378 ລຳ → 1 ເຮັກຕາ
 ຈຳນວນລຳ 1 ແລະ 2 ປີ ຈາກການສຳຫຼວດ(ຂັ້ນຕອນທີ 1)..... ລຳ → X = ? ເຮັກຕາ

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນລຳ 1 ແລະ 2 ປີ ຈາກການສຳຫຼວດ} \times 1 \text{ ເຮັກຕາ}}{378}$$
 X = ເນື້ອທີ່ສຳຫຼວດຕົວຈິງ..... ເຮັກຕາ
 ເນື້ອທີ່ສຳຫຼວດຕົວຈິງ..... ເຮັກຕາ → ຈຳນວນລຳ 1 & 2 ປີ ຈາກການສຳຫຼວດ
 (ຂັ້ນຕອນທີ 1):.....ລຳ

$$X = \frac{\text{ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ}..... \text{ເຮັກຕາ} \times \text{ຈຳນວນລຳ 1 ແລະ 2 ປີ ຈາກການສຳຫຼວດ}.....\text{ລຳ}}{\text{ເນື້ອທີ່ສຳຫຼວດຕົວຈິງ}..... \text{ເຮັກຕາ}}$$
 ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງຕອນ..... ເຮັກຕາ → x ? ລຳ
 X = ຈຳນວນລຳທັງໝົດ 1 & 2 ປີ: ລຳ/ຕອນ

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໜຶ່ງລຳ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີສາມາດໃຫ້ໜໍ 6 ໜໍ່/ປີ/ລຳ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D):

1 ລຳ → 6 ໜໍ່
 ຈຳນວນລຳທັງໝົດ 1 & 2 ປີ: ລຳ/ຕອນ → x ? ໜໍ່

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນລຳທັງໝົດ}..... \text{ລຳ} \times 6 \text{ ໜໍ່}}{1 \text{ ລຳ}}$$
 X = ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ:..... ໜໍ່/ຕອນ

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ 1 ໜໍ່ມີນ້ຳໜັກສະເລ່ຍ 0.93 ກິໂລກຼາມ (ຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງ E&D)

1 ໜໍ່ → 0.93 ກິໂລກຼາມ
 ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ: ໜໍ່ → x ? ກິໂລກຼາມ

$$X = \frac{\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ}..... \text{ໜໍ່} \times 0.93 \text{ ກິໂລກຼາມ}}{1 \text{ ໜໍ່}}$$

$$\begin{aligned}
 X &= \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ: ກິໂລກຼາມ} \\
 1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ} &\rightarrow 1 \text{ ໂຕນ} \\
 \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ:.....ກິໂລກຼາມ} &\rightarrow x ? \text{ ໂຕນ} \\
 X &= \frac{\text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດ:.....ກິໂລກຼາມ} \times 1 \text{ ໂຕນ}}{1,000 \text{ ກິໂລກຼາມ}} \\
 X &= \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ: ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ແຕ່ເພື່ອການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊາວບ້ານຈະເກັບກູ້ພຽງແຕ່ 80% ຂອງໜໍ່ທັງໝົດທີ່ມີໃນຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ສະນັ້ນ:

$$\begin{aligned}
 100\% &\rightarrow \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ: ໂຕນ} \\
 80\% &\rightarrow x ? \\
 X &= \frac{80\% \times \text{ນ້ຳໜັກໜໍ່ທັງໝົດ: ໂຕນ}}{100\%} \\
 X &= \text{ຈຳນວນໜໍ່ທັງໝົດທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນລະດູການນີ້: ໂຕນ}
 \end{aligned}$$

ຈາກການຄິດໄລ່ ແລະ ປະເມີນປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ພາຍໃນບ້ານ ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານການເກັບກູ້ໜໍ່ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງແມ່ນ ໂຕນ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງການເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ຫົກພາຍໃນບ້ານ ຕໍ່ລະດູການແມ່ນ ໂຕນ. ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ສະນັ້ນ ຊາວບ້ານຈະຕ້ອງເກັບກູ້ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໂຕນ.

ເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງແບບຟອມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນພາຍນອກ

ທີ່ບ້ານ:..... ວັນທີ່:.....

ນາຍບ້ານ ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 9:

ຟອມທີ 2:

ສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ຫຼືກາ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ

ວັນທີ່:.....

ບ້ານ:.....ເມືອງ.....ແຂວງ.....

ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງການສິນທະນາ:

1.....; 2.....

3.....; 4.....

5.....; 6.....

Plot No.:.....Plot's name:.....Area of the plot:.....ha.

ສິນທະນາຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ ກ່ຽວກັບສະພາບປ່າໄມ້ຫຼີກ

ລດ	ຫົວຂໍ້ສິນທະນາ	ລາຍລະອຽດ
1	ມີກອງທຶນໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານບໍ່ ທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ການກວດກາຕິດຕາມປ່າໄມ້ຫຼີກ?	☐ ມີ ຈໍານວນເທົ່າໃດຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້?
		☐ ບໍ່ມີ ຄວນພິຈາລະນາແນວໃດໃນການກວດກາປ່າໄມ້ ປ່ອງ ຂອງເຈົ້າ?
2	ມີຈັກກິໂລກຼາມ/ຄົນ/ມື້ ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ໃນຊ່ວງລະດູການເກັບກູ້? ມີຈໍານວນຈັກໜໍ່/ກິໂລກຼາມ?	=> ກິໂລກຼາມ/ຄົນ/ມື້
		=> ໜໍ່/ກິໂລກຼາມ
3	ພວກທ່ານໄດ້ໄປຫາໜໍ່ຫຼີກໄກອອກໄປໃນ ທຸກໆປີໃນຕອນປ່າໄມ້ຫຼີກບໍ່? ໝາຍ (✓)	☐ ແມ່ນ ເພາະວ່າ?
		☐ ບໍ່ແມ່ນ ເພາະວ່າ?
4	ພວກທ່ານຄິດວ່າ ຜົນຜະລິດໜໍ່ໄມ້ຫຼີກໃນປີ ນີ້ຈະດີກວ່າປີທີ່ຜ່ານມາບໍ່? ແມ່ນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ? ໝາຍ (✓)	☐ ແມ່ນ ເພາະວ່າ:
		☐ ບໍ່ແມ່ນ ເພາະວ່າ:
5	ການທີ່ໄມ້ຫຼີກເປັນຂີ ຫຼື ບໍ່ເປັນທ່ານຄິດ ວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການເກັບກູ້ ແລະ ການຊື້ຂາຍໄມ້ຫຼີກຢູ່ພາຍໃນບ້ານບໍ່? ໝາຍ (✓)	☐ ມີ ເພາະວ່າ:
		☐ ບໍ່ມີ ເພາະວ່າ:
6	ຖ້າວ່າ ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງເຫັນ ວ່າມີສັດລ້ຽງທໍາລາຍປ່າໄມ້ຫຼີກ, ຫຼື ວ່າມີການຖາງປ່າຈູດປ່າໄມ້ຫຼີກ ທ່ານຄິດ ວ່າຈະມີວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ ແນວໃດ?	ແກ້ໄຂ ເພາະວ່າ:

ລດ	ຫົວຂໍ້ສິນທະນາ	ລາຍລະອຽດ
7	<p>ທ່ານຄິດວ່າປ່າໄມ້ຫຼືກາກໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່?</p> <p>ຖ້າວ່າ ປ່າໄມ້ຫຼືກາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງທ່ານຄິດວ່າມີວິທີການປັບປຸງແກ້ໄຂແນວໃດ?</p>	<p>ເພາະວ່າ: ☐ ແມ່ນ</p> <hr/> <p>ເພາະວ່າ: ☐ ບໍ່ແມ່ນ</p>
8	<p>ແມ່ນຫຍັງແດ່ ເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄຳແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫຼືກາກ?</p>	<p>ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ=> </p> <p>ຂໍ້ສະເໜີ=> </p>

ປະຊຸມຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຫີກ

ການຈັດສັນຕອນປ່າໄມ້ຫີກໃຫ້ບ້ານ	ກິດລະບຽບນີ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຕອນປ່າໄມ້ຫີກທີ່ມີການຈັດສັນເປັນຂອງລວມບ້ານ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ມອບຕອນປ່າໄມ້ຮັກຈັດສັນເປັນຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ສາມາດສະເໜີເອົາໃບຕາດົນລວມໝູ່ໄດ້	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ໃນກໍລະນີ ຊາວບ້ານເຫັນດີ ແລະ ຕັດສິນໃຈໃຫ້ແບ່ງຕອນດິນຢ່ອຍຂອງຕອນປ່າໄມ້ຫີກໃຫ້ຄອບຄົວຮັບຜິດຊອບ “ພາຍໃນຕອນປ່າໄມ້ຫີກ”, ຄອບຄົວມີສິດ-ສາມາດຂາຍຕອນດິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄອບຄົວອື່ນໄດ້.	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບຫູ້ໝໍ້ ພາຍໃນຄອບຄົວ	ກິດລະບຽບນີ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການຊົມໃຊ້ເກັບຫູ້ປ່າໝໍ້ຮັກທີ່ມີການຈັດສັນເພື່ອການນໍາໃຊ້ໃນຄອບຄົວ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຊາວບ້ານສາມາດເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງຕົງໃນຕອນປ່າໄມ້ຫີກຈັດສັນໄດ້	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຊາວບ້ານສາມາດຕັດດິນໄມ້ນ້ອຍ (ໄມ້ຈິງ) ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າກາງ 20 ຊັງຕີແມັດ ລົງມາໄດ້ ສໍາລັບເຮັດຮົ່ວ ແລະ ເຮັດເຮືອນ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :

ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບກູ້ໜີ້ ເພື່ອການຄ້າຂາຍ	ກິດລະບຽບມີໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບກູ້ ແລະ ຂາຍໜີ້ຫາ ແຕ່ຕ້ອງປັນຜົນຖານລະບຽບການທີ່ມີ.	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຊາວບ້ານໃກ້ຄຽງແມ່ນບໍ່ສາມາດມາເກັບກູ້ໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ, & ຖ້າອະນຸຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດກິດລະບຽບອັນດຽວກັນ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການຮັບປະກັນການເກີດໃໝ່ຂອງໜີ້ໄມ້ທຶກໃນເຕອນໄມ້ທຶກ	ກິດລະບຽບມີໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຊາວບ້ານທຸກຄົນມີສິດໃນການເກັບກູ້ໜີ້ຮັກເພື່ອການຄ້າ ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທາງການຈັດຕັ້ງເຫັນດີໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ - ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ໂລຍະເວລາເປີດປິດປ່າເພື່ອການຄ້າແມ່ນ 01/8-30/09 ທຸກໆປີ. -ແຕ່ວ່າໂລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງຕາມລະດູການອອກໜີ້ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ໂລຍະເວລາເປີດປິດປ່າແມ່ນຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີຈາກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັນບ້ານໃນແຕ່ລະປີ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະອຸປະກອນທີ່ເໝາະໃນການເກັບໜີ້ ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຈັກຊຸດເອົາໜີ້ ເພາະຈະຂຸດເປັນຮູໄຫຍ່ ແລະ ຈະທົດລາຍຢ່າໄມ້	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການຮັກສາໜີ້ໄມ້ທຶກ	ກິດລະບຽບມີໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໜີ້ໜີ້ໄມ້ທຶກທີ່ມີຄວາມສູງ 150 ຊັງຕີແມັດຂຶ້ນໄປ, ເພື່ອຈົ່ງໄວ້ເປັນຜູ້ແມ່ນັ້ນ	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຕັດໄມ້ທຶກທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງ 3 ປີ (ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ປີຕໍ່ໄປໜ້ອຍລົງ)	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :

ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນຕອນປ່າໄມ້ຫົກ	ກິດລະບຽບມີໄດ້ດັດຕ້ຽງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຫ້າມຖາງ ແລະ ຈູດປ່າໄມ້ຫົກ.	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຫ້າມລົງສັດໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫົກ.	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ຫ້າມຫ້າລາຍປ້າຍຂອງປ່າໄມ້ຫົກ.	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :
ການລະເມີນ ແລະ ປັບໄໝ	ກິດລະບຽບມີໄດ້ດັດຕ້ຽງປະຕິບັດບໍ່?	ຈະປັບປຸງກິດລະບຽບນີ້ແນວໃດ?
ຖ້າຜູ້ໃດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບດັ່ງກ່າວແມ່ນ ຈະໄດ້ປັບໄໝຕາມລະບຽບກາມທີ່ໄດ້ວາງໄວ້	☐ ໄດ້ ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ :

ລະບຽບການໃໝ່ທີ່ສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ (ອະທິບາຍຈຸດປະສົງ):

.....

.....

.....

**ເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງແບບຟອມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ທີມງານປະເມີນຜົນ
ພາຍນອກ**

ທີ່ບ້ານ:.....

ວັນທີ່:.....

ນາຍບ້ານ

ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ

- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ
- ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ10:

ຟອມທີມງານປະເມີນພາຍນອກສໍາລັບການ ປະເມີນໄມ້ຫົກ

ບ້ານ:..... ເມືອງ:.....
 ຊະນິດໄມ້ປ່ອງ:.....
 ວັນທີ່ເຕືອນປີເຮັດການປະເມີນ:.....
 ສະຖານທີ່:.....
 ທີມງານພາຍນອກ:
 1.....
 2.....
 3.....
 4.....

ເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ

	ຊື່ຕອນໄມ້ປ່ອງ	ເນື້ອທີ່ (ha)
ຕອນທີ່ 1		
ຕອນທີ່ 2		
ຕອນທີ່ 3		
ຕອນທີ່ 4		
ຕອນທີ່ 5		
ຕອນທີ່ 6		
ລວມ:		

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກວິທີການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າ

2 ແບບຟອມໃນການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່?

ໄດ້

ວັນທີ່ເດືອນປີສໍາຫຼວດໃນພາກສະໜາມ:.....

ວັນທີ່ເດືອນປີສິນທະນາກ່ຽວກັບຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງແລະຂໍ້ກຳນົດ&ລະບຽບການ:.....

ບໍ່ໄດ້

ເພາະວ່າ:.....

ແມ່ນໃຜແດ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ແບບຟອມການການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຕັ້ງກ່າວ?

ລາຍຊື່ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ:

1); 2)

3); 4)

5); 6)

ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່? ສໍາຫຼວດຕົວຈິງຈັກຕອນ?

ໄດ້ ຖ້າໄດ້, ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກຕອນ?.....

ໄດ້ສໍາຫຼວດທັງໝົດຈັກເຮັກຕາ?

ບໍ່ໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ສໍາຫຼວດໝົດທຸກຕອນ, ຍ້ອນຫຍັງ?

.....

ຊາວບ້ານເຫັນດີ ແລະ ເຊັນຮັບຮອງບົດລາຍງານບໍ່?

ໄດ້

ບໍ່ໄດ້

ຖ້າບໍ່ໄດ້, ຍ້ອນຫຍັງ?:

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນປ່າ

ມີຈັກສຸມທີ່ໄດ້ປະເມີນໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ?

ຕອນທີ່ 1:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 2:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 3:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 4:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 5:ສຸມ.

ຕອນທີ່ 6:ສຸມ.

ມີຈຳນວນໜໍ່ສິບພັນ/ລຳສິບພັນຫຼາຍປານໃດໃນແຕ່ລະຕອນປ່າ? (ລວມຈຳນວນລຳ 1 ປີ, 2 ປີ)

ຕອນທີ່ 1: 1 ປີ2 ປີ.....

ຕອນທີ່ 2: 1 ປີ2 ປີ.....

ຕອນທີ່ 3: 1 ປີ2 ປີ.....

ຕອນທີ່ 4: 1 ປີ2 ປີ.....

ຕອນທີ່ 5: 1 ປີ2 ປີ.....

ຕອນທີ່ 6: 1 ປີ2 ປີ.....

ຂະໜາດຂອງລຳໄມ້ຫົກ

ຕອນທີ່ 1: ສະເລ່ຍ ລຳໄມ້ 1 ປີ & 2 ປີ = ຊມ

ຕອນທີ່ 2: ສະເລ່ຍ ລຳໄມ້ 1 ປີ & 2 ປີ = ຊມ

ຕອນທີ່ 3: ສະເລ່ຍ ລຳໄມ້ 1 ປີ & 2 ປີ = ຊມ

ຕອນທີ່ 4: ສະເລ່ຍ ລຳໄມ້ 1 ປີ & 2 ປີ = ຊມ

ມີຈັກເຮັກຕາຂອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ, ໄຟປ່າ, ລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ?

ເສຍຫາຍຈາກສັດລ້ຽງ =>ເຮັກຕາ

ເສຍຫາຍຈາກການຖາງປ່າ ແລະ ຈຸດປ່າ =>ເຮັກຕາ

ເສຍຫາຍຈາກລຳຫັກ ແລະ ລົ້ມ =>ເຮັກຕາ

ເສຍຫາຍຈາກດິນເຊາະເຈື່ອນ =>.....ເຮັກຕາ

ເສຍຫາຍຈາກເຕັກນິກການເກັບກູ້ໜໍ່ => ເຮັກຕາ

ຄາດຄະເນປະລິມານທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໃນປີນີ້ມີຈັກໂຕນ?

ຕອນທີ່ 1:ໂຕນ

ຕອນທີ່ 2:ໂຕນ

ຕອນທີ່ 3:ໂຕນ

ຕອນທີ່ 4:ໂຕນ

=> ລວມທັງໝົດ ໂຕນ

ພາຍໃນບ້ານມີກອງທຶນຂັ້ນບ້ານ ສໍາລັບການກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່?

ຖ້າວ່າມີ, ຮູບແບບການໃຊ້ຈ່າຍເປັນແນວໃດ?

ຖ້າວ່າບໍ່ມີ, ພວກທ່ານຄວນພິຈາລະນາແນວໃດໃນການກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ ຂອງພວກເຈົ້າ?

.....

ຊາວບ້ານສາມາດເກັບກູ້ໜໍ່ໄດ້ຈັກກິໂລກຼາມຕໍ່ຄົນຕໍ່ວັນ? ມີຈັກໜໍ່ຕໍ່ກິໂລກຼາມ?

=> ກິໂລກຼາມ/ຄົນ/ວັນ

ຈໍານວນໜໍ່/ກິໂລກຼາມ =>.....

ແຕ່ລະປີຊາວບ້ານໄປເກັບກູ້ໜໍ່ໄມ້ປ່ອງໄກອອກໄປບໍ່ ຫຼື ໄປເກັບກູ້ຢູ່ບ່ອນເກົ່າ?

.....

ມີບັນຫາຫຍັງແດ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ວິທີການໃດແດ່ ໃນການແກ້ໄຂໂດຍຊາວບ້ານ?

.....

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊາວບ້ານພົບພໍ້ໃນເວລາທີ່ສໍາຫຼວດຕອນປ່າໄມ້ປ່ອງມີຫຍັງແດ່? ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນແນວໃດ?

.....

ສະຫຼຸບ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງຢູ່ພາຍໃນບ້ານເປັນແນວໃດ?

.....

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ກຳນົດ & ລະບຽບການ

ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່? ໃຫ້ໝາຍ (✓)

=> ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້

- ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລະບຽບການຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ? ແລະ ຍ້ອນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ

a)

b)

- ລະບຽບໃໝ່ທີ່ສະເໜີ? ຍ້ອນຫຍັງ?

a)

b)

ການແນະນຳໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານ

.....

ຂໍ້ສະເໜີໃຫ້ກັບພາກສ່ວນພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ/ໂຄງການ

.....
.....
.....

ທີມງານພາຍນອກ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັນຮັບຮອງບົດລາຍງານການການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ສິ່ງກັບຄືນໃຫ້ແຕ່ລະບ້ານ

ທີ່ບ້ານ.....

ວັນທີ່ເດືອນປີປະເມີນ.....

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ທີມງານພາຍນອກ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ

ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການເປັນທີມງານ ເພື່ອການກາສ້າງຕັ້ງ, ຄວາມຍິນຍົງ ແລະ
ການປະຕິບັດງານແບບມີປະສິດທິພາບຂອງກຸ່ມ
ວິທີການຢູ່ຂັ້ນບ້ານ

ຄໍານໍາ ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ

ການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາເພື່ອຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ທີ່ກໍາລັງສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະສ້າງຕັ້ງກຸ່ມໃນອະນາຄົດເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງການເຮັດວຽກເປັນທີມ, ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີທັກສະທາງດ້ານການຊີ້ນຳຊະນາຊີກ, ການເຮັດວຽກ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ. ເປົ້າໝາຍຫຼັກໆ ຂອງການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ສະມາຊິກໃນການ:

- ລວບລວມຈຸດແຂງທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດມີ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຈະເລີນເຕີບໂຕ,
- ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມສາມາດເພິ່ງພາຕົວເອງໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການໆ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ການບໍ່ເອົາປຽບໃນການດໍາເນີນກິດຈະກຳຄ້າຂາຍ.
- ຮັບຮູ້ວ່າກຸ່ມ ແລະ ສະມາຊິກມີທ່າແຮງຫຍັງແດ່ ແລ້ວຕ້ອງປະຕິບັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງກຸ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ.

ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນການຊີ້ນຳ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມທີ່ສະໜອງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງສະມາຊິກກຸ່ມໃນການ:

- ກໍານົດຄວາມສໍາຄັນຂອງກຸ່ມ ແລະ ການສ້າງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສໍາລັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ.
- ເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການຄັດເລືອກຫົວໜ້າກຸ່ມ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສາມາດຂອງສະມາຊິກ.
- ສມາຊິກໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ ລວມທັງວິທີການລາຍງານຕ່າງໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກຸ່ມມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມເຊື່ອໃຈ ແລະ ປະຕິບັດງານໄດ້ດີຂຶ້ນ:
 - ການນໍາໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ການຄິດໄລ່ຕ່າງໆ ທາງການເງິນ;
 - ການວິເຄາະການຜະລິດ ແລະ ການຂາຍ;
 - ການຈັດກອງປະຊຸມສໍາລັບກຸ່ມ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ;
 - ການກໍານົດສິ່ງທ້າທາຍ/ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ແລະ ການສ້າງແຜນການຜະລິດ.
- ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການວິເຄາະຕະຫຼາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພໍ່ຄ້າເພື່ອເຈລະຈາຕໍ່ລອງສັນຍາ.

ການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ເປັນການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເນື້ອໃນຕ່າງໆ ນີ້ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການລວບລວມປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນຈາກຜູ້ປະກອບການເອງ. ການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ ແມ່ນເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ກຳນົດບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ ແລະ ອີງໃສ່ຜົນຂອງການກຳນົດນີ້, ສະມາຊິກຈະມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ.
- ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງກຸ່ມ ພ້ອມກັບໄດ້ມີການພັດທະນາໂຄງສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃໝ່ທີ່ເຫັນວ່າແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ, ຄວາມຄາດໝາຍ ແລະ ສະພາບຕົວຈິງຂອງກຸ່ມ (ຈາກຜົນໄດ້ຮັບທີ 1).
- ສະມາຊິກໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ໃນການຄັດເລືອງສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ. ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈຕົກຮຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກ.
- ສະມາຊິກໄດ້ປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງຕົວເອງ ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ ອີງຕາມຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງ ສະມາຊິກເອງ.
- ສະມາຊິກສາມາດບັນທຶກລາຍການຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນປຶ້ມຕິດຕາມ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າຂາຍ ໂດຍການໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່.
- ສະມາຊິກສາມາດນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເພື່ອວິເຄາະກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການຂາຍສຳລັບແຕ່ລະປີ.
- ກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນແບບໂປ່ງໃສ ແລະ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະມາຊິກເພື່ອ:
 - ລາຍງານກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າຂາຍ ພ້ອມກັບການວິເຄາະສະພາບການດັ່ງກ່າວ;
 - ກຳນົດຈຸດທີ່ຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ນຳສະເໜີແຜນການຜະລິດທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ;
 - ປະເມີນການນຳໃຊ້ເງິນຄ່າທຳນຽມເພື່ອຊຳລະຄ່າບໍລິການ.
- ສະມາຊິກມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພໍ່ຄ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຕໍ່ລອງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສັນຍາທີ່ດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍກວ່າເກົ່າ.

ວິທີການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້:

- ການຝຶກອົບຮົມຄວນອີງໃຊ້ເວລາ ແລະ ການປະກອບຊ່ວຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເພາະວ່າການຝຶກອົບຮົມ ຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄຳສຸພາສິດທີ່ວ່າ: “ເຮັດໄປນຳຮຽນໄປນຳ”:
 - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໝົດທຸກຄົນເຂົ້າໃຈທຸກໆ ໝວດທີ່ຄູ່ມືກຸ່ມໄດ້ນຳສະເໜີ, ມີການປະກອບສ່ວນ ແລະ ສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ຄົນອື່ນຝັງກ່ອນຈະເຂົ້າສູ່ໝວດຕໍ່ໄປ.
- ປຶ້ມຄູ່ມືຈະຕ້ອງຖືກຢາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມພ້ອມກັບເອກະສານ ແລະ ບົກ/ສໍ ເພື່ອໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນ ທີ່ຄົກຄືນໃນເວລາຫຼິ້ນເກມ ແລະ ບັນທຶກໂນດ.
- ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບແຕ່ລະໝວດຂອງການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂນດທີ່ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ບັນທຶກ ຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ເພື່ອເອົານຳໃຊ້ໃນອະນາຄົດ.
- ສະມາຊິກເກົ່າທີ່ອອກຈາກກຸ່ມ (ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ) ຈະຕ້ອງໃຊ້ເອກະສານ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ມາ ເພື່ອສອນສະມາຊິກໃໝ່ຕໍ່.
- ສະມາຊິກເກົ່າທີ່ອອກຈາກກຸ່ມ (ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ) ຈະຕ້ອງມອບເອກະ ສານທັງໝົດຂອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບສະມາຊິກໃໝ່ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ສະສົມມານັ້ນໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດ ແລະ ປັບປຸງ. ເຊິ່ງຈະເປັນການຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ.

ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃນເບື້ອງຕົ້ນໃນຮູບແບບຂອງບົດສະເໜີ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການຝຶກ ອົບຮົມໃຫ້ບັນດາບ້ານທີ່ຜະລິດຫັດຖະກຳ, ໝໍໄມ້ຂົມສິດ, ໄມ້ດົວ ແລະ ໄມ້ເສັ້ນຫຼາຍກວ່າ 30 ບ້ານ ເຊິ່ງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ. ອີງຕາມ ຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ ແທດເໝາະ ກັບສະພາບການເຮັດວຽກຂອງຊາວບ້ານໃນເຂດເນີນສູງຢູ່ພາກເໜືອຂອງປະເທດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຕາຕະລາງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໝວດຂອງການຝຶກອົບຮົມ

ຕາຕະລາງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໝວດຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະບົ່ງບອກເຖິງສະພາບລວມກ່ຽວກັບຈຳນວນ ໝວດທີ່ມີສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້, ລຳດັບຂອງແຕ່ລະໝວດ, ຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງແຕ່ລະວາລະ ພ້ອມກັບວັນ ແລະ ເວລາ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເປັນບ່ອນອີງສຳລັບຄູ່ມືກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ (ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ) ໃນການຈັດສັນເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ລະດັບ, ໄລຍະເວລາ ຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນຄວນວາງແຜນອີງໃສ່ຄວາມສາມາດ ແລະ ເວລາທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີ.

ໝວດ	ຫົວຂໍ້	ໄລຍະເວລາ
ໝວດທີ 1 ກຸ່ມແມ່ນຫຍັງ?	ກຳນົດກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບປະເພດກຸ່ມ.	20 ນາທີ
ໝວດທີ 2 ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມ.	1. ສະມາຊິກກຳນົດຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ. 2. ລະບົບຂອງການປະກອບສ່ວນໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ ແລະ/ຫຼື ການຮັກສາກຸ່ມໄວ້.	20-30 ນາທີ
ໝວດທີ 3 ການກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ.	ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄິດກ່ຽວກັບການກຳນົດ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີກັນກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ກຸ່ມມີຮ່ວມກັນ .	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 4 ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ, ການຄັດເລືອກ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.	1. ການສົນທະນາລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະ ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຮູບແບບໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ . 2. ການນຳໃຊ້ລະບົບການໃຫ້ຄະແນນສຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຜູ້ນຳຂອງກຸ່ມ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກຸ່ມ.	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 5 ການຮັບປະກັນການປະຕິບັດງານ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈຂອງກຸ່ມ.	1. ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດໃນການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈພາຍໃນກຸ່ມ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນ. 2. ສະມາຊິກສາມາດຈັດການສົນທະນາກັບກຸ່ມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອໂອ້ລົມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີ. 3. ການນຳໃຊ້ເກມທີ່ມີຊື່ວ່າ “trust fall game”	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 6 ປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ການຄິດໄລ່ທາງດ້ານການເງິນແບບງ່າຍໆ.	1. ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແນວຄິດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ບັນຊີແບບງ່າຍໆ ທີ່ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ກຳໄລ. 2. ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນໃນການມີປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ. 3. ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນແບບງ່າຍໆ ແລະ ຊັບຊ້ອນສຳລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 7 ການວິເຄາະການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.	1. ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນຂອງກຸ່ມ ເພື່ອວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. 2. ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນຂອງກຸ່ມເພື່ອວິເຄາະກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງພໍ່ຄ້າ ແລະ ກຳນົດລັກສະນະຂອງການຜະລິດ ທີ່ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກຸ່ມໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການເງິນຫຼາຍທີ່ສຸດ.	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ

ໝວດ	ຫົວຂໍ້	ໄລຍະເວລາ
ໝວດທີ 8 ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນບ້ານຜ່ານການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມສຳຄັນຂອງກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ. 2. ການເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງ ແລະ ການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມເພື່ອສະໜອງໃຫ້ກັບກອງທຶນ. 3. ຕົວຢ່າງຂອງການປັບໃຊ້ເງິນກອງທຶນ . 	30 ນາທີ
ໝວດທີ 9 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ປະກອບການໃນຕະຫຼາດ .	<ol style="list-style-type: none"> 1. ການເຂົ້າໃຈແບບງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ເຂັ້ມແຂງພ້ອມດ້ວຍການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງໂສ້ດັ່ງກ່າວ. 2. ຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ວິທີການປະສານງານກັນຂອງແຕ່ລະການເຊື່ອມຕໍ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. 3. ການນຳໃຊ້ລະບົບການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດເຊື່ອມຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອື່ນໆ . 	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 10 ການສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຄ້າຂາຍ ແລະ ການເຈລະຈາຕໍ່ລອງສັນຍາ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ການເຂົ້າໃຈງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບປະເພດສັນຍາທີ່ມີກັບຊາວນາ ຢູ່ ສປປ ລາວ. 2. ການວິເຄາະກ່ຽວກັບຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍຂອງສັນຍາໂດຍສະມາຊິກ. 3. ການນຳໃຊ້ SWOT ເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກກຸ່ມວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການໃນການເຮັດສັນຍາກັບພໍ່ຄ້າ. 4. ຂັ້ນຕອນໃນການເຈລະຈາຕໍ່ລອງ ແລະ ການເຮັດສັນຍາ. 	30 ນາທີ - 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝວດທີ 11 ການກຳນົດສິ່ງທ້າທ້າຍ/ຂໍ້ຕົກລົງຍາກ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ການເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ ແລະ ເສັ້ນທາງໃນການກຳນົດສິ່ງທ້າທ້າຍ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຍາກ. 2. ການສົນທະນາເປັນກຸ່ມແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍການນຳໃຊ້ການປະກອບສ່ວນຂອງສະມາຊິກທັງໝົດໃນການຄົ້ນຄວ້າຫາວິທີແກ້ໄຂ. 3. ການກຳນົດກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີແກ້ໄຂ. 	15-30 ນາທີ
ໝວດທີ 12 ການຈັດກອງປະຊຸມ, ການລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບຂອງການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ ແລະ ການວາງແຜນປະຈຳປີ.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະຊຸມກັບກຸ່ມແບບສະໜ້າສະເໝີ ເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ. 2. ຫົວຂໍ້ທົ່ວໄປທີ່ສາມາດນຳມາສົນທະນາໃນກອງປະຊຸມ ແລະ ການລາຍງານຂອງກຸ່ມ. 	15 ນາທີ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສໍາລັບທຸກໆ ໝວດ (1-12)	ອຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານສໍາລັບທຸກໆ ໝວດ (1-12)
<ul style="list-style-type: none"> • ນາຍບ້ານ • ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ • ຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄມ້ປ່ອງ ໃນອະນາຄົດ • ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄມ້ປ່ອງໃນປະຈຸບັນ • ວິຊາການຂັ້ນເມືອງ (ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ ແລະ /ຫຼື ກະສິກຳເມືອງ) 	<ul style="list-style-type: none"> • ບົດສະເໜີປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມສະບັບຫຍໍ້ສໍາລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ • ເຈ້ຍ A0 ສໍາລັບການນໍາສະເໜີ • ບິກ ແລະ ປຶ້ມຂຽນສໍາລັບການບັນທຶກ • ເຄື່ອງສາຍແອວຊີດີໂປຣເຈັກເຕີ (ຖ້າມີໄຟຟ້າໃຊ້ແບບສະດວກສະບາຍ)
ໄລຍະເວລາ	
ອີງຕາມໝວດ (ເບິ່ງຂ້າງເທິງ)	
ສະຖານທີ່	
ຫ້ອງປະຊຸມຂອງບ້ານ ຫຼື ເຮືອນນາຍບ້ານ	
ງົບປະມານທີ່ຄາດໝາຍ	

50,000 ກີບ ຕໍ່ ຄົນ

ໝວດທີ 1: ກຸ່ມແມ່ນຫຍັງ?

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງ:

- ການກຳນົດກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງແຕ່ລະປະເພດກຸ່ມ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕອບກັບຢ່າງພຽງພໍ. ຖ້າເຮັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈວ່າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຕ້ອງເຮັດວຽກນຳກັນເປັນທີມ.
- ມີກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຫຼາຍປະເພດທີ່ອາດຈະແທດເໝາະກັບຜູ້ຜະລິດ ແລະ/ຫຼື ບ້ານຕ່າງໆ.

ວິທີການ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມຈະໄດ້ຮັບເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳສະເໜີປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ທີ່ໄດ້ແປເປັນພາສາລາວ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນກຸ່ມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຫັນໜ້າໄປຫາຄູຝຶກເຊິ່ງຈະນຳສະເໜີກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມໃນແຕ່ລະໝວດ ໂດຍການນຳໃຊ້ພາສາລາວ ແລະ ພາສາໃນທ້ອງຖິ່ນໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ໂດຍການນຳໃຊ້ບັນດາເອກະສານທີ່ໄດ້ຢາຍໃຫ້. ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນໃນການສາຍແອວຊີດີຈະຊ່ວຍໃນການນຳສະເໜີ ຖ້າມີໄຟຟ້າ ແລະ ເນື້ອທີ່ສຳລັບການສາຍພາບໃສ່ໜ້າຈໍ.

ຄູຝຶກນຳສະເໜີຮູບທີ່ (ຂ້າງລຸ່ມນີ້) ແລະ ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຮູບພາບດັ່ງກ່າວ.

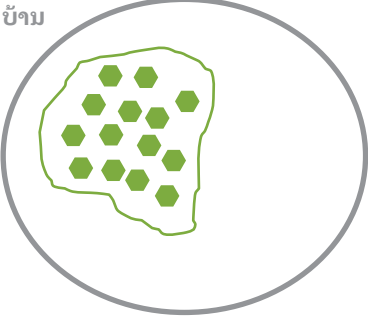
ຄູຝຶກນຳສະເໜີຂໍ້ມູນຕໍ່ໄປນີ້:

- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດເປັນ **ທີມງານ** ເຊິ່ງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນທີມງານນັ້ນ ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົວເອງ ດັ່ງນັ້ນທີມງານໂດຍລວມແລ້ວສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຕົວເອງມີ.
- ໃນເວລາທີ່ທີມງານ **ບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນ**:
 - ສະມາຊິກກໍ່ໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງ;
 - ສະມາຊິກກໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ;
 - ສະມາຊິກກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
 - ສະມາຊິກປະຕິບັດ ແລະ ຢູ່ແບບຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ;
 - ສະມາຊິກເຊື່ອໃຈທີມງານ ແລະ ສະມາຊິກນຳກັນໄດ້.
- ປະຈຸບັນນີ້, **ກຸ່ມພໍ່ຄ້າ ແລະ ຜູ້ຜະລິດ** ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວບ້ານເພື່ອ “ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງທີ່ສຸດ ເພື່ອເປັນກາສ້າງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດ”.

ຕົວຢ່າງປະເພດກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ້ອງຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍໂຄງການໄມ້ປ້ອງ

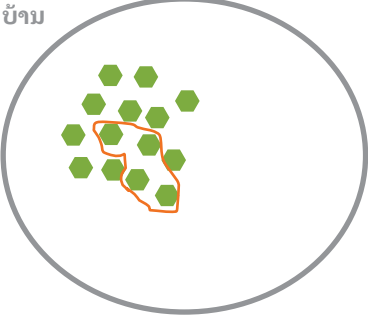
ບ້ານ

ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ເກັບກູ້ ແລະ ເຮັດການຕະຫຼາດ ສໍາລັບໝໍ້ໄມ້ (ໝໍ້ຫີກ ແລະ ໝໍ້ຂົມ):

- ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວບ້ານ (ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນ ຊາວບ້ານທຸກຄົນ) ເພື່ອການເກັບກູ້, ການປຸງແຕ່ງ (ໝໍ້ຫີກ) ແລະ ການຄ້າຂາຍ.
- ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນມີຄະນະກຳມະການ ທີ່ ຮັບຜິດຊອບເລື່ອງການວາງແຜນການຜະລິດ, ການກວດກາຄຸນນະພາບ ແລະ ການຈັດການເລື່ອງ ການຄ້າຂາຍໃຫ້ກຸ່ມ.

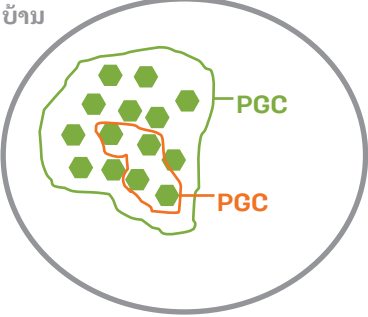
ບ້ານ

ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຫັດຖະກຳ:

- ສ້າງຕັ້ງໂດຍຊາວບ້ານຈຳນວນໜຶ່ງ (ບໍ່ແມ່ນຊາວບ້ານໝົດທຸກຄົນ) ເພື່ອການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າຂາຍຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ.
- ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີຄະນະກຳມະການທີ່ຮັບ ຜິດຊອບກ່ຽວກັບວາງແຜນການຜະລິດ, ການກວດກາ ຄຸນນະພາບ ແລະ ການຈັດການເລື່ອງການຄ້າຂາຍໃຫ້ ກຸ່ມ.

ບ້ານ

ຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ (PGC):

- ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາໂດຍກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແຕ່ໄດ້ຮັບ ການອະນຸມັດແລະ ຮັບຮອງຈາກນາຍບ້ານ.
- ຄະນະກຳມະການວາງແຜນການຜະລິດ, ກວດກາ ຄຸນນະພາບ ແລະ ຈັດການເລື່ອງການຄ້າຂາຍ .
- ຄະນະກຳມະການເຮັດວຽກໃຫ້ກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ **ແລະ ບໍ່ໄດ້** ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງອຳນາດການປົກຄອງ ບ້ານ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຄູ່ຝຶກໂດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສິນທະນາແລກປ່ຽນປະສົບການກັນ ພ້ອມກັບປະກອບຄໍາຄິດເຫັນກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຄີຍພົບເຫັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ຄ້າຍຄືກັບປະເພດກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ລະບຸຂ້າງເທິງພາຍໃນບ້ານ ຫຼື ໃກ້ໆ ກັບໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່
- ມີຕົວຢ່າງໃດແດ່ທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າແທດເໝາະກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາຫຼາຍທີ່ສຸດ?

ໝວດທີ 2: ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບກຸ່ມ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການໃຫ້ສະມາຊິກກຳນົດຂັ້ນຕີ ແລະ ຂໍ້ເສຍຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ.
- ລະບົບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ/ຫຼື ການເກັບຮັກສາກຸ່ມ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນໍາສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະກອບຄໍາຄິດເຫັນຕອບກັບຢ່າງພຽງພໍ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈຄວາມຈໍາເປັນໃນການສົນທະນາກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ ແລະ ສາມາດດໍາເນີນການສົນທະນາດັ່ງກ່າວໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີພາກສ່ວນໃດມາອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການກໍານົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຜ່ວພເຂົາມີຮ່ວມກັນ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການດໍາເນີນການວິເຄາະເລື່ອງຈຸດແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ (ຫຼື SWOT) ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າການປະເມີນປະຈໍາປີກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ການສືບຕໍ່ຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ວິທີການ

ໃນຖານະທີ່ເປັນກຸ່ມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຫັນໜ້າໄປຫາຄູຝຶກເຊິ່ງຈະນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບການເນື້ອໃນຂອງການຝຶກອົບຮົມໃນແຕ່ລະໝວດ ໂດຍການນໍາໃຊ້ພາສາລາວ ແລະ ພາສາທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນຈະຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມໂດຍການນໍາໃຊ້ບັນດາເອກະສານທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້. ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງສາຍແວວຊິດີໂປຣເຈັກເຕີ ຈະຊ່ວຍໃນການນໍາສະເໜີດັ່ງກ່າວຖ້າມີໄຟຟ້າ ແລະ ເນື້ອທີ່ສໍາລັບການສາຍພາບໃສ່ໜ້າຈໍ.

ຄູຝຶກຈະສະເໜີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ ກ່ອນທີ່ຊາວບ້ານຈະພິຈາລະນາກ່ຽວກັບສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ພວກເຂົາຄວນສົນທະນາກັນກ່ອນ.

- ຜົນປະໂຫຍດທີ່ພວກເຂົາມີຮ່ວມກັນແມ່ນຫຍັງ?
- ຜົນປະໂຫຍດຂອງສະມາຊິກແຕ່ລະທ່ານໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ສົນໃຈຈະເປັນສະມາຊິກ (ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວ) ຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງໄດ້ດີກວ່າບໍ່ຖ້າວ່າພວກເຂົາລວມຕົວກັນເປັນກຸ່ມ?
- ໝົດທຸກຄົນຈູ່ສືກຢາກສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຄືກັນບໍ່?

ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນການຮັບຝັງຄໍາຄິດເຫັນຂອງສະມາຊິກໝົດທຸກທ່ານ ແລະ ການທີ່ກຸ່ມມີຜົນປະໂຫຍດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ຄືກັນ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກຈະໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕອບຄໍາຖາມ ແລະ ບັນທຶກຄໍາຕອບໃສ່ເຈ້ຍ A0 ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໝົດທຸກຄົນເຫັນ.

ທຸກໆ ປີ, ຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແລ້ວ, ສະມາຊິກປະຈຸບັນພ້ອມດ້ວຍຜູ້ທີ່ສົນໃຈເປັນສະມາຊິກ ຈະຕ້ອງນໍາໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມສະບັບນີ້ ເພື່ອສົນທະນາກັນອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເພື່ອກວດສອບວ່າ:

- ໝົດທຸກຄົນມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນບໍ່?
- ຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະຄົນຈະບັນລຸໄດ້ດີກວ່າຖ້າພວກເຂົາຮ່ວມຕົວກັນເປັນກຸ່ມບໍ່?
- ໝົດທຸກຄົນຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມຕ້ອງການສືບຕໍ່ກຸ່ມຄືກັນໝົດບໍ່?
- ສະມາຊິກທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມໃນຕອນນີ້ ຈະທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມ ໃຫ້ສະມາຊິກໃນກຸ່ມຝັງ.

ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ວິທີການດໍາເນີນການສົນທະນາ ແລະ ການວິເຄາະຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງສະມາຊິກແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປກໍ່ແມ່ນການວິເຄາະເພື່ອສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຮັກສາກຸ່ມໄວ້.

ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງວິເຄາະແບບເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ. ເຄື່ອງມືໜຶ່ງທີ່ຄູ່ຝຶກຈະນໍາສະເໜີໃນຕອນນີ້ກໍ່ແມ່ນ **SWOT (ກາວິເຄາະຈຸດແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ)**. ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສະມາຊິກຄວນໃຊ້ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນປະຈໍາປີ.

ຄູ່ຝຶກຕ້ອງໃຊ້ເຈ້ຍ A0 ເພື່ອສ້າງຕາຕະລາງ SWOT ຂຶ້ນມາ ແລະ ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຕາຕະລາງນີ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ຄືກັບຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

<p style="text-align: center;">ຈຸດແຂງ</p> <p>ຈຸດດີ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສະມາຊິກຈະໄດ້ຮັບຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນຫຍັງ?</p>	<p style="text-align: center;">ຈຸດອ່ອນ</p> <p>ຈຸດອ່ອນຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ສະມາຊິກຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງແດ່?</p>
<p style="text-align: center;">ໂອກາດ</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະໃຫ້ປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ສະມາຊິກເຊິ່ງສະມາຊິກຈະບໍ່ໄດ້ຖ້າຢູ່ຕົວຄົນດຽວ?</p>	<p style="text-align: center;">THREATS</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະນໍາຄວາມສ່ຽງຫຍັງມາໃຫ້ສະມາຊິກແດ່ ເຊິ່ງຈະບໍ່ມີທາງເກີດຂຶ້ນຖ້າສະມາຊິກບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມ?</p>

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກຈະຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕື່ມຂໍ້ມູນເຂົ້າໄປໃນຟອມວິເຄາະ SWOT ແລະ ບັນທຶກຄໍາຕອບໃສ່ເຈ້ຍ A0 ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໝົດທຸກຄົນເຫັນ.

<p style="text-align: center;">ຈຸດແຂງ</p> <p>ຈຸດດີ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສະມາຊິກຈະໄດ້ຮັບຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນຫຍັງ?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 	<p style="text-align: center;">ຈຸດອ່ອນ</p> <p>ຈຸດອ່ອນຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ສະມາຊິກຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງແດ່?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3.
<p style="text-align: center;">ໂອກາດ</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະໃຫ້ປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ສະມາຊິກເຊິ່ງສະມາຊິກຈະບໍ່ໄດ້ຖ້າຢູ່ຕົວຄົນດຽວ?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 	<p style="text-align: center;">ຄວາມສ່ຽງ</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະນໍາຄວາມສ່ຽງຫຍັງມາໃຫ້ສະມາຊິກ ແຕ່ເຊິ່ງຈະບໍ່ມີທາງເກີດຂຶ້ນຖ້າສະມາຊິກບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມ?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3.

ໝວດທີ 3: ການກຳນົດວັດຖຸປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອກຳນົດ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີກັນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ສະມາຊິກມີຮ່ວມກັນ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະກອບຄຳເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າເຮັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະມາຊິກໃນກຸ່ມເພື່ອກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການໃນການນຳເອົາຄຳເຫັນຕອບກັບຂອງສະມາຊິກເພື່ອກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ ທີ່ແທດເໝາະກັບສະມາຊິກໝົດທຸກຄົນ.

ວິທີການ

ສຳລັບໝວດນີ້, ອົງໃສ່ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການວິເຄາະ SWOT ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນໝວດທີ 2, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດກຳນົດໂອກາດ ແລະ ຈຸດແຂງທີ່ມີຮ່ວມກັນ ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນຄົ້ນຄວ້າຫາຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມໂດຍອີງໃສ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ.

ຄູຝຶກຈະທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝັງຄືນ, ໂດຍການນຳໃຊ້ຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້ວ່າ, ຫຼັງຈາກທີ່ສະມາຊິກໄດ້ຕັດສິນໃຈສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແລ້ວ, ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແມ່ນຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການວິເຄາະ SWOT ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການເຮັດວຽກເປັນທີມເປັນຊຸມຊົນເຂົ້ານຳກັນ:

<p>ຈຸດແຂງ</p> <p>ຈຸດດີ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສະມາຊິກຈະໄດ້ຮັບຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແມ່ນຫຍັງ?</p>	<p>ຈຸດອ່ອນ</p> <p>ຈຸດອ່ອນຂອງການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ສະມາຊິກຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງແດ່?</p>
<p>ໂອກາດ</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະໃຫ້ປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ສະມາຊິກເຊິ່ງສະມາຊິກຈະບໍ່ໄດ້ຖ້າຢູ່ຕົວຄົນດຽວ?</p>	<p>ຄວາມສ່ຽງ</p> <p>ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະນໍາຄວາມສ່ຽງຫຍັງມາໃຫ້ສະມາຊິກແດ່ເຊິ່ງຈະບໍ່ມີທາງເກີດຂຶ້ນຖ້າສະມາຊິກ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມ?</p>

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຄວນຈື່ວ່າກຸ່ມທີ່ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຫຼາຍເກີນໄປຈະພົບພໍ້ບັນຫາໃນການບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ຄູ່ຝຶກຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈແນວໃດກັບຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຮູບພາບທາງຊ້າຍມີ ໝາຍເຖິງການມີຄວາມຄິດໃນການມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ. ເຊິ່ງຈະນໍາພາໄປສູ່ເຫດການຄືໃນຮູບພາບທາງຂວາມືນີ້, ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າມີຜູ້ຊາຍທ່ານໜຶ່ງ, ເຊິ່ງໃນນີ້ແມ່ນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຖືກດຶງໄປຫຼາຍທິດທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວບໍ່ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານຫຍັງໄດ້ເລີຍ, ຄ້າຍໆ ຄືກັບວ່າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດບໍ່ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຫຼາຍເກີນໄປ.

ຈາກຮູບພາບເຫຼົ່ານີ້, ຄູ່ຝຶກໄດ້ທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝັງຄືນວ່າ:

- ກຸ່ມຄວນມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ງ່າຍ, ໄດ້ຮັບຄວາມຕົກລົງຄເຫັນດີ ຈາກໝົດທຸກຄົນ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ແທ້.
- ກຸ່ມຄວນມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຮັດກຸ່ມ ແລະ ແທດເໝາະກັບສິ່ງທີ່ສະມາຊິກຕ້ອງການ.

ຫຼັງຈາກທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຄ່ອຍມາການກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມໄດ້ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກຄວນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍການນຳໃຊ້ເຈ້ຍ A0 ແລະ ນຳໃຊ້ຕາຕະລາງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼື ການເພີ່ມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ.

- ຂຽນຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັນກັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທັງໝົດ ໃສ່ໃນເຈ້ຍ.
- ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ລາຍການຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍແລ້ວ, ໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າພວກເຂົາຕົກລົງເຫັນດີກັບລາຍການຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ບໍ່.

ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ			ຄໍາເຫັນຈາກສະມາຊິກ
1. ຕົວຢ່າງ: ລາຄາທີ່ດີກວ່າເພື່ອໃຫ້ລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ			
2. ຕົວຢ່າງ: ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນດີກວ່າຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ			
3. ຕົວຢ່າງ: ອໍານາດໃນການຕໍ່ລອງດີຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສັນຍາທີ່ຄ້າຂາຍທີ່ດີກວ່າເກົ່າ			
4. ຕົວຢ່າງ: ສະມາຊິກກຸ່ມສາມາດພບປະກັບຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ດີຂຶ້ນ			

ຈາກການໃຫ້ຄໍາເຫັນແລ້ວ, ໃຫ້ຄັດເລືອກເອົາຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ສະມາຊິກຕ້ອງການ ແລະ ສິນທະນາກັນ:

ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ			ຄໍາເຫັນຈາກສະມາຊິກ
1. ຕົວຢ່າງ: ລາຄາທີ່ດີກວ່າເພື່ອໃຫ້ລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ			
2. ຕົວຢ່າງ: ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນດີກວ່າຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ			ຕ້ອງໄດ້ມີການສິນທະນາກັນນ້ອຍໜຶ່ງ
3. ຕົວຢ່າງ: ອໍານາດໃນການຕໍ່ລອງດີຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສັນຍາທີ່ຄ້າຂາຍທີ່ດີກວ່າເກົ່າ			ຕ້ອງໄດ້ມີການສິນທະນາກັນຫຼາຍ
4. ຕົວຢ່າງ: ສະມາຊິກກຸ່ມສາມາດພບປະກັບຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ດີຂຶ້ນ			

- ຫຼັງຈາກທີ່ສະມາຊິກທຸກຄົນໄດ້ສິນທະນາ ແລະ ຕົກລົງກັນແລ້ວ, ກໍ່ຈະມີການສະຫຼຸບວ່າຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃດໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ:

ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ	ຄຳເຫັນ
1. ຕົວຢ່າງ: ລາຄາທີ່ດີກວ່າເພື່ອໃຫ້ລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ	ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍສະມາຊິກໝົດທຸກຄົນ
2. ຕົວຢ່າງ: ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດ ຕະພັນດີກວ່າຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ	ຕ້ອງໄດ້ມີການສົນທະນາກັນ ແລະ ປັບປຸງ ເພື່ອເປັນເອກະພາບກັນ
3. ຕົວຢ່າງ: ອຳນາດໃນການຕໍ່ລອງດີຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສັນຍາທີ່ຄ້າຂາຍທີ່ດີກວ່າເກົ່າ	ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກສະເພາະຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ມີການສົນທະນາກັນເພື່ອເປັນເອກະພາບກັນ

- ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນພື້ນຖານສຳລັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ.
- ທຸກໆ ປີ ຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແລ້ວ, ສະມາຊິກຄວນດຳເນີນບົດຝຶກຫັດແບບດຽວກັນນີ້ ໂດຍການນຳໃຊ້ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານສຳລັບການປັບປຸງ ແລະ /ຫຼື ການເພີ່ມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃຫ້ກັບກຸ່ມສຳລັບປີຕໍ່ໜ້າກ່າວ.

ໝວດທີ 4: ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ, ການຄັດເລືອກ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກຸ່ມ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການໃຫ້ສະມາຊິກສິນທະນາ ແລະ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ.
- ການນຳໃຊ້ລະບົບການໃຫ້ຄະແນນສຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຫົວໜ້າກຸ່ມ ແລະ ມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູ່ຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄໍາເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າເຮັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຂະບວນການຮຽນຮູ້, ແລະ ຈະຮູ້ວ່າຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້ສໍາຄັນສໍາລັບການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມຄືແນວໃດ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດດໍາເນີນກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ. ສໍາລັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ພວກເຂົາສາມາດທໍາການທົບທວນຄືນ ແລະ ຕັດສິນວ່າພວກເຂົາຈະຮັກສາກຸ່ມໄວ້ ຫຼື ບໍ່.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການກຸ່ມ ໂດຍການນຳໃຊ້ລະບົບການຄັດເລືອກທີ່ເປັນທໍາແກ່ທຸກຄົນ. ສໍາລັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ສ້າງຕັ້ງແລ້ວ, ແມ່ນພວກເຂົາຈະທໍາການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການຮັກສາກຸ່ມໄວ້ ແລະ ການປັບປຸງ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດນຳໃຊ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ ນີ້ເພື່ອປັບປຸງກຸ່ມຕົວເອງ.

ວິທີການ

- ສິ່ງທີ່ **ສໍາຄັນຫຼາຍ** ກໍຄື ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທຸກທ່ານ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ເວົ້າມານີ້.
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າກຸ່ມໄດ້ມີການສືບຕໍ່ໜ້າທີ່ຕົວເອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ແມ່ນຈະໄດ້ມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ກັບສະມາຊິກທຸກຄົນທຸກໆ ປີ.

- ເມື່ອຮອດເວລາທີ່ສະມາຊິກເກົ່າຈະອອກໄປຈາກຄະນະກຳມະການ, ສະມາຊິກໃໝ່ຈະມາເບິ່ງບັນດາກິດຈະກຳໃນໝວດນີ້ຄືນ ແລະ ທຳການເລືອກຕັ້ງໃໝ່ ກ່ອນ ທີ່ສະມາຊິກເກົ່າຈະອອກໄປ.

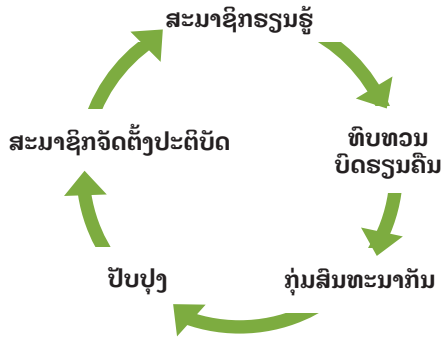
ຫຼັກສະນະໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແມ່ນ **ຂະບວນການຮຽນຮູ້.**

ຂະບວນການຮຽນຮູ້ ເປັນຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ເປັນວົງຈອນ ເຊິ່ງຈະມີກຸ່ມ ແລະ ສະມາຊິກກຸ່ມຮຽນຮູ້, ການຊຶມຊັບບົດຮຽນດ້ວຍຕົວເອງ ແລະ ນຳກັນກັບກຸ່ມ, ແລະ ເອົາມາສົນທະນາກັນເພື່ອປັບປຸງກຸ່ມ (ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ການກະທຳ) ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ດຳເນີນ) ແຜນປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ.

ຂະບວນການຮຽນຮູ້: ກິດຈະກຳໃນໝວດນີ້ ແມ່ນຂະບວນການຮຽນຮູ້ສຳລັບສະມາຊິກທຸກຄົນໃນກຸ່ມ

ການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງກຸ່ມ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການປະກອບສ່ວນຂອງກຸ່ມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສະມາຊິກທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີສຽງທີ່ເທົ່າທຽມກັນພາຍໃນກຸ່ມ.

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຮຽນຮູ້ແມ່ນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ໃນແຕ່ລະປີ, ກຸ່ມຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ເຕີບໂຕໄປນຳກັນ, ການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ ແລະ ຫົວໜ້າກຸ່ມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຄັດເລືອກກໍເປັນອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ.

ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ ຫຼື ການຮັກສາກຸ່ມ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຮັບຄຳອະທິບາຍຈາກຄູຝຶກວ່າ ຫຼັງຈາກທີ່ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກຸ່ມແລ້ວ, ພວກເຂົາສາມາດໃຫ້ຄະນະນຽງສຳລັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ທຸກໆ ປີ, ຫຼັງຈາກທີ່ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກຸ່ມແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຈະລົງຄະແນນສຽງກັນວ່າພວກເຂົາຈະຕັດສິນໃຈຮັກສາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຢູ່ໄວ້ບໍ່, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງດຳເນີນໃນທຸກໆ ປີ.

ຂັ້ນຕອນໃນການໃຫ້ຄະແນນສຽງອາດຈະເປັນໃນຮູບແບບຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມ:

1. ສະມາຊິກຂຽນໃສ່ເຈ້ຍນ້ອຍວ່າພວກເຂົາ **ເຫັນດີ** ຫຼື **ບໍ່ເຫັນດີ** ກັບການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ການເກັບຮັກສາກຸ່ມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນເອົາເຈ້ຍໃສ່ໃນໝວກທີ່ໃຊ້ເກັບຜົນຂອງການໃຫ້ຄະແນນສຽງຂອງລະຄົນ. **ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄວນຂຽນຊື່ຂອງຕົວເອງລົງໄປໃນເຈ້ຍ.**
2. ໃຫ້ຄົນທີ່ໝົດທຸກຄົນເຊື່ອໃຈ ແລະ ນັບຖື, ອ່ານ ແລະ ນັບຄະແນນສຽງ **ເຫັນດີ** ຫຼື **ບໍ່ເຫັນດີ** ໂດຍການໃຊ້ຕາຕະລາງທີ່ຄ້າຍຄືກັບຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້.
3. ຖ້າມີຄະແນນສຽງ **ເຫັນດີ** ຫຼາຍກວ່າຄະແນນສຽງ **ບໍ່ເຫັນດີ**, ແປວ່າກຸ່ມຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ.
4. ຖ້າມີຄະແນນສຽງ **ບໍ່ເຫັນດີ** ຫຼາຍກວ່າຄະແນນສຽງ **ເຫັນດີ**, ແປວ່າກຸ່ມກໍຈະບໍ່ຖືກສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກໄປ (ສຳລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ).

ຄະແນນສຽງທີ່ເຫັນດີກັບການສ້າງຕັ້ງ / ການຮັກສາກຸ່ມໄວ້

ເຫັນດີ	ບໍ່ເຫັນດີ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງ ທັງໝົດທີ່ເຫັນດີນຳ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງ ທັງໝົດທີ່ເຫັນບໍ່ດີນຳ
--------	-----------	------------------------------------	---------------------------------------

ຜົນຕັດສິນສຸດທ້າຍແມ່ນ:

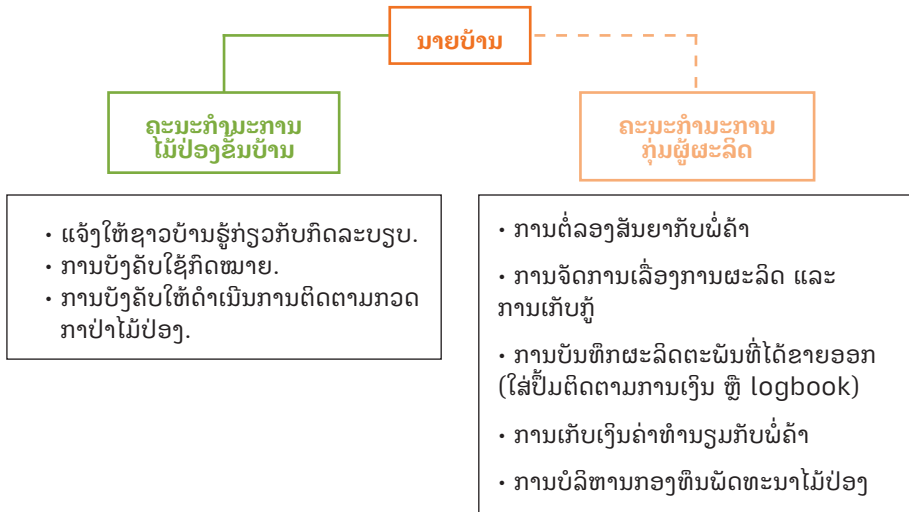
ການສິນທະນາເປັນກຸ່ມກ່ຽວກັບ ຜົນຂອງການຕັດສິນສຸດທ້າຍ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງການໃຫ້ຄະແນນສຽງຕໍ່ມື້ຫຼັງຈາກການສິນທະນາໄດ້ສຳເລັດລົງໄປແລ້ວ?

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູຝຶກສາມາດແຕ້ມຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ໃສ່ເຈ້ຍ A0 ແລະ ພາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກໃນການໃຫ້ຄະແນນສຽງ. ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງນີ້ດີແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບົບການສ້າງຕັ້ງ/ການຮັກສາກຸ່ມໄວ້, ຄູຝຶກກໍ່ຈະສາມາດສືບຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມ.

ໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ວ່າໃນເວລາທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງເປັນເທື່ອທຳອິດ, ສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດກໍ່ຄືການພັດທະນາໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ ໂດຍການນຳໃຊ້ເນື້ອໃນທີ່ມີຂ້າງລຸ່ມນີ້ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະມາຊິກໝົດທຸກຄົນ. ທຸກໆ ປີຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແລ້ວ ບັນດາສະມາຊິກຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວເພື່ອປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມຄືນ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະທີ່ສຸດກັບຂະບວນການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາ.

ປະຈຸບັນນີ້, ມີກຸ່ມຜູ້ຜະລິດບາງກຸ່ມເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການໄມ້ປ່ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງແບບນີ້ ເຊິ່ງມີ 3 ອົງປະກອບຫຼັກກໍ່ຄື: ນາຍບ້ານ, ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ (VBC), ແລະ ຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ (PGC). ຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຕ່າງກໍ່ມີພາລະບົດບາດຂອງຕົວເອງ:

ກຸ່ມທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາໃໝ່ສາມາດນຳໃຊ້ຕົວຢ່າງນີ້ເພື່ອສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຂອງຕົວເອງ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍ່ຄືຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າສະມາຊິກທຸກໆ ຄົນຄວນໃຫ້ຄະແນນສຽງກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງໃໝ່ນີ້.

ທຸກໆ ປີ, ຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແລ້ວ, ສະມາຊິກຄວນສິນທະນາກັນວ່າ ພວກເຂົາຍັງເຫັນດີກັບໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມຢູ່ ບໍ່ ແລະ ຈະທຳການປັບປຸງຄືແນວໃດ.

ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ

ຫຼັງຈາກທີ່ກຸ່ມໄດ້ພັດທະນາໂຄງສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວ, ກຸ່ມກໍ່ຈະສາມາດຕັດສິນກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ຈະມີພາຍໃນຄະນະກຳມະການ. ສະນັ້ນ, ທຸກໆ ປີ, ກຸ່ມດັ່ງກ່າວນີ້ກໍ່ຈະທຳການທົບທວນຄືນ ແລະ ສິນທະນາກັນກ່ຽວກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່. ບັນດາສະມາຊິກ ສາມາດນຳໃຊ້ກຣາຟຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນຕົວຢ່າງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບເຫຼົ່ານີ້ຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ປັບປຸງໂດຍກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການໄມ້ປ່ອງ:

ຫົວໜ້າກຸ່ມ	<ul style="list-style-type: none"> • ເປັນຕົວແທນຂອງກຸ່ມ. • ບໍລິຫານ ແລະ ຊີ້ນຳສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການກຸ່ມ. • ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ບົ່ງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍກັບສະມາຊິກກຸ່ມ. (ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງນາຍບ້ານ).
ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມ	<ul style="list-style-type: none"> • ຊ່ວຍເຫຼືອຫົວໜ້າກຸ່ມ. • ຮັບຜິດຊອບວຽກບັນຊີ << ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ>>ຂອງຄະນະກຳມະການກຸ່ມໄມ້ປ່ອງ.
ຜູ້ບໍລິຫານການເງິນ	<ul style="list-style-type: none"> • ຊ່ວຍເຫຼືອຫົວໜ້າກຸ່ມ • ຮັບຜິດຊອບວຽກບັນຊີ << ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ>>ຂອງຄະນະກຳມະການກຸ່ມໄມ້ປ່ອງ.
ທີມງານປ່າໄມ້ (1 ຫາ 4 ທ່ານ)	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕາມວ່າສະມາຊິກກຸ່ມໄມ້ປ່ອງໄດ້ມີການເຄົາລົບຮັກສາກົດລະບກ່ຽວກັບການເກັບກູ້. • ເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.
ທີມງານການຕະຫຼາດ (1 ຫາ 3 ທ່ານ)	<ul style="list-style-type: none"> • ພົດວິນັຍກັບພໍ່ຄ້າ. • ຕໍ່ລອງລາຄາ, ປະລິມານ ແລະ ໄລຍະເວລາ. • ວາງແຜນຕາຕະລາງເວລາສຳລັບມື້ເກັບກູ້ຂອງພໍ່ຄ້າ. • ແຈ້ງສະມາຊິກກ່ຽວກັບມື້ທີ່ພໍ່ຄ້າຈະມາເກັບກູ້.

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈເລື່ອງໂຄງສ້າງ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຫົວກຸ່ມແລ້ວ, ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມກໍ່ຈະຮູ້ວ່າຕ້ອງການສະມາຊິກໃນຄະນະກຳມະການຈຳນວນຈັກຄົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ຈະໃຫ້ຄະແນນສຽງເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຄະນະກຳມະການ. ລະບົບການໃຫ້ຄະແນນສຽງອາດຈະເປັນໃນຫຼັກສະນະແບບນີ້:

1. ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຂຽນຊື່ຂອງຄົນສອງຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການໃສ່ເຈ້ຍນ້ອຍ.
2. ເອົາເຈ້ຍນີ້ໄວ້ໃນໝວກທີ່ໃຊ້ສຳລັບການເກັບກຳຜົນຂອງການໃຫ້ຄະແນນສຽງທັງມົດ. ບັນດາສະມາຊິກບໍ່ຄວນຂຽນຊື່ຂອງຕົວເອງໃສ່ເຈ້ຍ
3. ໃຫ້ຄົນທີ່ໝົດທຸກຄົນເຄົາລົບນັບຖື ອ່ານຜົນຂອງການໃຫ້ຄະແນນສຽງ ແລະ ຂຽນຊື່ບຸກຄົນທີ່ຖືກຄັດເລືອກພ້ອມຈຳນວນຄະແນນສຽງທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບ
4. ອີງໃສ່ຈຳນວນຄະແນນສຽງທີ່ຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບ, ກໍ່ຈະສາມາດຕັດສິນເລື່ອງພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໄດ້.

ຊື່ຂອງສະມາຊິກ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທັງໝົດ
ທ້າວ. ກ		11
ທ້າວ. ຂ		3
ນາງ. ຄ		7
ນາງສາວ. ງ		5

5. ຄະແນນສຽງທີ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບ ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເພື່ອມອບໝາຍພາລະບົດບາດ:

- ກ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນສຽງສູງສຸດ: ຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
- ຂ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນສຽງສູງສຸດອັນດັບ 2: ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
- ຄ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນສຽງສູງສຸດອັນດັບ 3: ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດອັນດັບ 2

ຊື່ຂອງສະມາຊິກ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທັງໝົດ	ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ
ທ້າວ. ກ		11	ຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
ທ້າວ. ຂ		3	ສາມາດເປັນຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດອັນດັບ 2
ນາງ. ຄ		7	ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
ນາງສາວ. ງ		5	ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດອັນດັບ 2

6. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນຕ້ອງຖາມວ່າສະມາຊິກທີ່ຖືກຄັດເລືອກຍອມປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວບໍ່?

ຄຳຖາມນີ້ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສະມາຊິກຄະນະກຳມະການທີ່ຖືກຄັດເລືອກເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົວເອງ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດທີ່ຖືກມອບໝາຍມາ.

ຊື່ຂອງສະມາຊິກ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບ	ຈຳນວນຄະແນນສຽງທັງໝົດ	ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ສະມາຊິກຕົກລົງບໍ່?
ທ້າວ. ກ		11	ຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ	ຕົກລົງ
ທ້າວ. ຂ		3	ສາມາດເປັນຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດອັນດັບ 2	ຕົກລົງ
ນາງ. ຄ		7	ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ	ຕົກລົງ
ນາງສາວ. ງ		5	ຮອງຫົວໜ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດອັນດັບ 2	

7. ອີງໃສ່ຄຳຕອບຂອງຜູ້ກ່ຽວ, ກຸ່ມກໍ່ຈະສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າໃຜຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນຂັ້ນຕອນນີ້ກໍຄື, ສະມາຊິກທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການ ແລະ ພາລະບົດບາດທີ່ພວກເຂົາມີ.
8. ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດຕັດສິນວ່າສະມາຊິກຄົນໃດຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບພາລະບົດບາດໃດແດ່ (ອີງຕາມໂຄງສ້າງທີ່ສະມາຊິກກຸ່ມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາກ່ອນໜ້ານີ້) ໂດຍອີງໃສ່:
 - a. ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ
 1. ພວກເຂົາຢາກເຮັດວຽກນີ້ແທ້.
 2. ພວກເຂົາມີປະສົບການໃນການເຮັດກິດຈະກຳທີ່ຄ້າຍຄຽງກັບພາລະບົດບາດນີ້.
 3. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຈາກຄົນອື່ນ.
 4. ການຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງຈາກສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໝົດທຸກຄົນ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກສາມາດແຕ້ມຕາຕະລາງເຫຼົ່ານີ້ໃສ່ເຈ້ຍ A0 ແລະ ຝຶກເຮັດຂັ້ນຕອນຂ້າງເທິງນີ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບົບການໃຫ້ຄະແນນສຽງ ແລະ ການມອບໝາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແລ້ວ, ຄູ່ຝຶກກໍ່ຈະສາມາດສືບຕໍ່ການຝຶກອີບຣິມ.

ໝວດທີ 5: ການຮັບປະກັນ ການປະຕິບັດງານ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈຂອງກຸ່ມ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈພາຍໃນກຸ່ມ ເພື່ອການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນ.
- ການເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກສາມາດດໍາເນີນສິນທະນາພາຍໃນກຸ່ມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອເປັນການຍົກບັນຫາຂຶ້ນມາສິນທະນາ ແລະ ຫາວິທີແກ້ໄຂ.
- ການນໍາໃຊ້ເກມ “trust fall” (ເກມທີ່ຕ້ອງຫັນຫຼັງໃຫ້ສະມາຊິກຄົນອື່ນໃນກຸ່ມ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງລົ້ມລົງໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າສະມາຊິກຄົນອື່ນຈະຄ່ອຍຮັບເຮົາ).

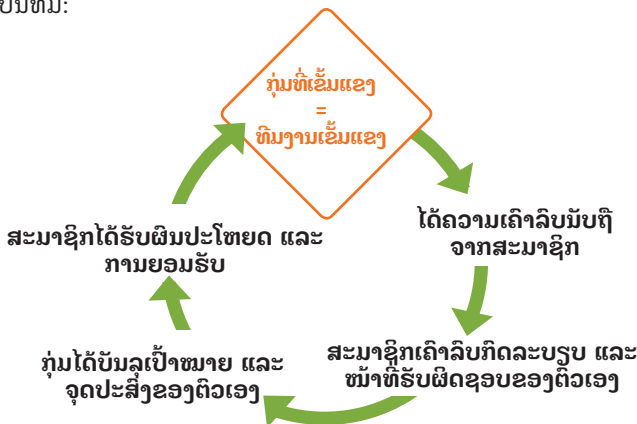
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນໍາສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄໍາເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈວ່າ **ຄວາມໂປ່ງໃສ** ແລະ **ຄວາມເຊື່ອໃຈ** ຂອງສະມາຊິກພາຍໃນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົວເອງໄດ້ດີ ແລະ ສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຕົວເອງມີ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດນໍາໃຊ້ສອງວິທີການເພື່ອສ້າງ **ຄວາມໂປ່ງໃສ** ແລະ **ຄວາມເຊື່ອໃຈ** ພາຍໃນກຸ່ມໃນກອງປະຊຸມຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ວິທີການ

ຄູຝຶກໄດ້ທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝັງວ່າ ກຸ່ມຈະສາມາດປະຕິບັດງານຂອງຕົວເອງໄດ້ດີກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າກຸ່ມມີການເຮັດວຽກເປັນທີມ:

ການເຮັດວຽກເປັນທີມນີ້ ຈະລວມເຖິງການເຄົາລົບນັບຖືກັນລະຫວ່າງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ, ການເຄົາລົບໃນພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ແຕ່ລະຄົນມີ, ລວມເຖິງການ ເຄົາລົບນັບຖືກິດລະບຽບ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກຸ່ມ.

ການເຄົາລົບນັບຖືດັ່ງກ່າວຈະສ້າງຄວາມເຊື່ອໃຈ ວ່າສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົວເອງໄດ້ດີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກິດລະບຽບຂອງກຸ່ມ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນກໍ່ຈະຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງມີ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພາລະບົດບາດທີ່ຕົວເອງມີຢູ່ໃນກຸ່ມ. ການເຮັດວຽກນຳກັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກຸ່ມບັນລຸ ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມໄດ້.

ຜົນປະໂຫຍດທີ່ມາກັບຄວາມສຳເລັດຂອງກຸ່ມ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຕົວເອງ ຈະເຮັດ ໃຫ້ສະມາຊິກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການຍອມຮັບ. ສະມາຊິກທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມທີ່ມີການຍອມຮັບວ່າເປັນກຸ່ມ ທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ກໍ່ຖືວ່າເປັນສະມາຊິກທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ນອກຈາກນີ້, ກໍ່ໄດ້ມີການທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝັງອີກວ່າ ຖ້າຕ້ອງການສ້າງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ (ແລະ ທີ່ມາງານທີ່ເຂັ້ມແຂງ), ປັດໄຈພາຍໃນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະປັດສະຈາກປັດບໍ່ໄດ້ກໍ່ຄື: ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈ.

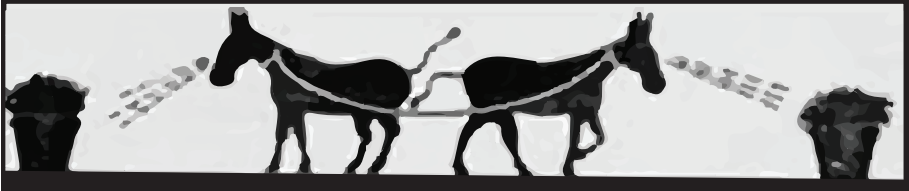
- ຄວາມໂປ່ງໃສ ແມ່ນການມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ທີ່ຕ້ອງມີເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ:
 - ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຮູ້ ແລະ ບໍ່ຮູ້.
 - ສິ່ງທີ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໄດ້ເຮັດ ແລະ ວ່າງແຜນທີ່ຈະເຮັດ.
 - ຄວາມຄາດໝາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນມີສຳລັບຕົວເອງ ແລະ ສຳລັບກຸ່ມ.
- ຄວາມເຊື່ອໃຈ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫຼາຍທີ່ສຸດສຳລັບກຸ່ມ ແລະ ການສ້າງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງສະມາຊິກ:
 - ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນ.
 - ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອວ່າສະມາຊິກທຸກຄົນເຮັດວຽກນຳກັນ ແລະ ເຫັນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີນຳກັນ.

ໃນເວລາທີ່ມີກຸ່ມເຮັດວຽກນຳກັນເປັນທີມ ບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈກັນລະຫວ່າງ ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ, ສະມາຊິກຈະມີຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວໃນເວລາທີ່ກຸ່ມພົບພໍ້ກັບບັນຫາ ຫຼື ສິ່ງທ້າທາຍ ຕ່າງໆ.

ການເຮັດວຽກນຳກັນເພື່ອກຳນົດ ແລະ ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີຢູ່ໃນກຸ່ມ, ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມສາມາດ ບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງຕົວເອງໄດ້.

ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຮູບພາບນີ້ວ່າແນວໃດ, ຄູ່ຝຶກຈະສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າ:

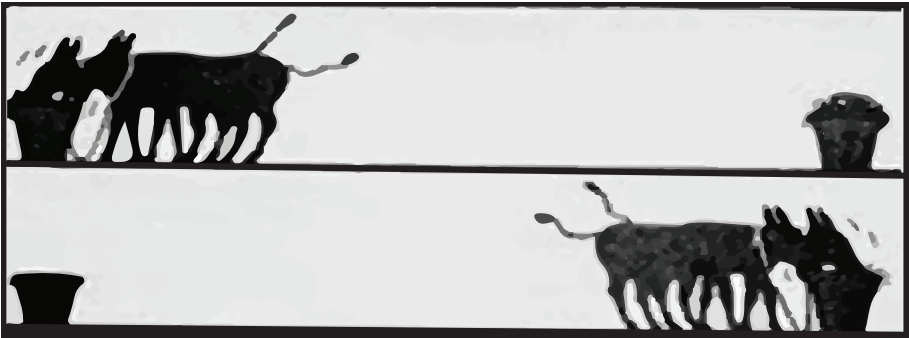
ສະມາຊິກພາຍໃນກຸ່ມເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັນແຕ່ບາງຄັ້ງກໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ໃນເວລາທີ່ສະມາຊິກສົນໃຈແຕ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົວເອງ, ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະ ສູນເສຍຄວາມເຊື່ອໃຈທີ່ມີຕໍ່ກັນ ແລະ ກັນ.

ແຕ່ ພວກເຂົາຈະລິ້ນວ່າພວກເຂົາເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ເພາະສະນັ້ນການຕໍ່ສູ້ການກໍ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ.

ໃນເວລາທີ່ສະມາຊິກໂອ້ລົມກັນແບບເປີດເຜີຍ ແລະ ມີຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ພວກເຂົາກໍ່ຈະສາມາດຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວໄດ້.

ຈາກການເຮັດວຽກນຳກັນ, ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນກຸ່ມຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງການ.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ກໍ່ຄືຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບຮູບພາບດັ່ງກ່າວ ກ່ອນຈະເວົ້າເລື່ອງຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈລະຫວ່າງສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບການປະຕິບັດວຽກງານຂອງກຸ່ມ ແລະ ເພື່ອຄວາມສຳເລັດຂອງກຸ່ມ, ແລ້ວຖ້າທຸກເຂົາໃຈແບບນັ້ນແລ້ວ, ຄູ່ຝຶກກໍ່ຈະຖາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:

- ສະມາຊິກໃນກຸ່ມສາມາດສ້າງ **ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈ** ພາຍໃນກຸ່ມຄືແນວໃດ?

ອີງໃສ່ຄຳຕອບຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ຄູ່ຝຶກສາມາດນຳສະເໜີວິທີການຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກໃນກຸ່ມມີ **ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈ** ຫຼາຍຂຶ້ນ:

- ການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ: **ການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ** ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນສາມາດແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຕົວເອງມີໃນເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຝັງຄຳເຫັນຕອບກັບຂອງຄົນພາຍໃນກຸ່ມ.

ສະມາຊິກໃນກຸ່ມສາມາດນຳໃຊ້ຕາຕະລາງທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃນເວລາທີ່ຈັດກອງປະຊຸມ. ກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້ຄວນຖືກດຳເນີນຢ່າງໜ້ອຍປີໜຶ່ງເທື່ອໜຶ່ງ.

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສະມາຊິກ		 ຄຳເຫັນຂອງກຸ່ມ
1. ມີຈຸດປະສົງແລະເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຢູ່ໃນກຸ່ມ		
2. ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີກ່ຽວກັບການເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ		
3. ບໍ່ຮູ້ສຶກດີປານໃດກັບການເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ		
4. ກຸ່ມສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງສຳຄັນຕໍ່ກຸ່ມ?		
5. ຄຳເຫັນອື່ນ		

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກສາມາດແຕ້ມຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ໃສ່ເຈ້ຍ A0 ແລະ ຝຶກເຮັດຂັ້ນຕອນຂ້າງເທິງນີ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈດີ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບລະບົບການໃຫ້ຄະແນນສຽງ ແລະ ມອບໝາຍພາລະບົດບາດແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ຮັບຜິດຊອບແລ້ວ, ຄູ່ຝຶກກໍ່ຈະສາມາດດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຕໍ່.

- ການສ້າງຄວາມເຊື່ອໃຈ ໂດຍການຫຼິ້ນເກມໃນເວລາຈັດກອງປະຊຸມກັບກຸ່ມ: ເກມທີ່ມີຊື່ວ່າ **Trust fall** (ການຫັນຫຼັງໃຫ້ສະມາຊິກຄົນອື່ນໃນກຸ່ມ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງລົ່ມລົງໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າຈະມີສະມາຊິກຄົນອື່ນຄ່ອຍ)
 1. ທຸກຄົນຢືນຢູ່ທາງຫຼັງອາສາສະໝັກທ່ານໜຶ່ງໂດຍທີ່ເປີດແຂນຖ້າຮັບເອົາຄົນໆ ນັ້ນ.
 2. ໃຫ້ອາສາສະໝັກຄົນນັ້ນຂຶ້ນໄປຢືນຢູ່ເທິງຕ່ຳໂດຍຫັນຫຼັງໃສ່ຄົນໃນກຸ່ມ, ເອົາແຂນກອດເອົາໄວ້ ແລະ ຫຼັບຕາ.

3. ອາສະສະໝັກຄົນດັ່ງກ່າວ, ທີ່ເອົາແຂນກອດເອົາ ແລ້ວ ຫຼັບຕາໄວ້ຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຫງາຍຫຼັງລົງ ແລະ ຈະຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທີ່ຢືນຢູ່ທາງຫຼັງຈະເປີດແຂນຖ້າຮັບ.
4. ໃນຂະນະທີ່ອາສາສະໝັກຄົນດັ່ງກ່າວກຳລັງຫງາຍຫຼັງລົງ, ສະມາຊິກກຸ່ມທີ່ຢືນຢູ່ທາງຫຼັງ ຈະຄ່ອຍ ຮັບຕົວລາວ ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວລົມລົງຝັນ.
5. ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນກຸ່ມຈະຕ້ອງພັດປ່ຽນກັນເປັນອາສາສະໝັກທີ່ຢືນຢູ່ເທິງຕ່າງຢ່າງໜ້ອຍຜູ້ລະຄັ້ງ.
6. ຫຼັງຈາກນັ້ນທາງກຸ່ມກໍ່ຈະມາສິນທະນາກັນ:
 - ແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມມີຄວາມຮູ້ສຶກຄືແນວໃດກັບການເປັນຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເທິງຕ່າງ ແລະ ກຳລັງລົມລົງ?
 - ແຕ່ລະຄົນຮູ້ສຶກແນວໃດກັບການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຸ່ມທີ່ກຳລັງເປີດແຂນຮັບຜູ້ທີ່ກຳລັງລົມ ລົງມາ ແລະ ການທີ່ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບໝູ່ທີ່ເຊື່ອໃຈເຮົາ?

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຫຼະນເກັມນີ້ຈົນກວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຜ່ານການສະແດງເປັນຜູ້ ທີ່ກຳລັງລົມລົງ.

ໝວດທີ 6: ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນ (Logbook) ແລະ ການຄິດໄລ່ທາງດ້ານການເງິນແບບງ່າຍໆ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບການເງິນ ແລະ ບັນຊີສໍາລັບລາຍຮັບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ກໍາໄລ.
- ການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ວິທີການຕື່ມຂໍ້ມູນເຂົ້າປຶ້ມຕິດຕາມດັ່ງກ່າວ.
- ການນໍາໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນແບບງ່າຍໆ ແລະ ແບບຊັບຊ້ອນສໍາລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນໍາສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບຄໍາເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຂອງການຕື່ມຂໍ້ມູນເຂົ້າປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນສໍາລັບກຸ່ມ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ຜົນກໍາໄລ ແລະ ການຂາດຫິນ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດຕື່ມຂໍ້ມູນເຂົ້າປຶ້ມຕິດຕາມແບບງ່າຍໆ ຫຼື ແບບຊັບຊ້ອນ ເພື່ອຄິດໄລ່ຜົນກໍາໄລ ຫຼື ການຂາດຫິນຂອງກຸ່ມເຊິ່ງມາຈາກບັນດາຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການຂອງພວກເຂົາໄດ້ຂາຍ.

ວິທີການ

ໃນໝວດນີ້, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແມ່ນການເຂົ້າໃຈວ່າການບັນທຶກຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນ ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບກຸ່ມ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບເງິນທີ່ກຸ່ມໄດ້ໃຊ້ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສະໜອງບໍລິການ (ລາຍຈ່າຍ) ແລະ ເງິນທີ່ເຂົາກຸ່ມໄດ້ມາ, ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການຂາຍຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການ (ລາຍຮັບ). ສິ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນວ່າກຸ່ມຂອງພວກເຂົາມີການເຮັດວຽກຄີແນວໃດ ແລະ ຈະມີວິທີເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ກໍາໄລຫຼາຍຂຶ້ນແນວໃດ.

ປຶ້ມຕິດຕາມສາມາດຊ່ວຍໃນການຕິດຕາມລາຍການທັງມິດນີ້

ລາຍຮັບ ແມ່ນເງິນທີ່ເຂົ້າ: ອາດຈະເປັນເງິນທີ່ມາຈາກການຂາຍສິ່ງທີ່ໄດ້ຜະລິດ, ສິ່ງທີ່ໄດ້ຫາມາ ຫຼື ບໍລິການ/ແຮງງານ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແມ່ນເງິນທີ່ອອກ: ອາດຈະເປັນເງິນທີ່ໃຊ້ຊື້ອຸປະກອນເພື່ອຜະລິດສິນຄ້າ, ແຮງງານ ຫຼື ບໍລິການຂອງບຸກຄົນອື່ນ.

ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຄວນມີຄົນໜຶ່ງທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການບັນທຶກຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນ. ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງ:

- ເກັ່ງເລື່ອງການເງິນ.
- ມີທັກສະທາງດ້ານຄະນິດສາດ.
- ມີຄວາມພິຖິພິຖັນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃນການບັນທຶກລາຍການທາງການເງິນໃຫ້ກຸ່ມ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຮູ້ວ່າ:

ຜົນກຳໄລ: ມີລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ການຂາດທຶນ: ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍກວ່າລາຍຮັບ.

ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດບັນທຶກຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນປຶ້ມຕິດຕາມ **ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ແບບງ່າຍໆ**, ເຊັ່ນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອການຄິດໄລ່ຜົນກຳໄລແບບງ່າຍ:

ຜະລິດຕະພັນ	ລາຍຮັບ (I)	ມື້ຂາຍ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດ (ກີບ)	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມ (E)	ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫຼືນ (I - E)
1. A	15,000 ກີບ	8/7/2015	3,000 (ອຸປະກອນທີ 1), 5,000 (ອຸປະກອນທີ 2)	8,000	7,000 ກຳໄລ
2. B	50,000 ກີບ	6/6/2015	20,000 (ອຸປະກອນທີ 1) 20,000 (ອຸປະກອນທີ 2) 13,000 (ອື່ນໆ)	53,000	-3,000 ຂາດຫຼືນ

ສຳລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ມີພະນັກງານການເງິນທີ່ມີຄວາມສາມາດຫຼາຍກວ່ານີ້ ຫຼື ເກັບທາງດ້ານການເງິນຫຼາຍກວ່ານີ້, ແມ່ນສາມາດ **ສ້າງປຶ້ມຕິດຕາມທີ່ຊັບຊ້ອນກວ່ານີ້** (ເຊັ່ນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້). ປຶ້ມຕິດຕາມທີ່ຊັບຊ້ອນກວ່ານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດບັນທຶກລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໄດ້ລະອຽດກວ່ານີ້. ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມສາມາດວິເຄາະປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫຼືນໄດ້ຢ່າງລະອຽດ.

ປຶ້ມຕິດຕາມລາຍຈ່າຍທີ່ຊັບຊ້ອນ:

ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຜະລິດຂາຍ	ອຸປະກອນທີ່ຊື້ມາ	ມື້ທີ່ຊື້ມາ	ຊື້ມາຈາກໃຜ?	ຄ່າອຸປະກອນ (C) ກີບ	ຈຳນວນອຸປະກອນທີ່ຊື້ມາ (N)	ຄ່າໃຊ້ໃຈລວມ C x N
1. ຜະລິດຕະພັນ A	ອຸປະກອນທີ 1	2/7/2015	ທ່ານ. ກ (ບ້ານຝາດ)	1,000	2,000 kg	2,000,000
2. ຜະລິດຕະພັນ A	ອຸປະກອນທີ 2	4/7/2015	ທ່ານ. ຂ (ບ້ານຝາດ)	50,000	20	1,000,000
ລວມ	ມີອຸປະກອນ 2 ໜ່ວຍ					3,000,000

ປຶ້ມຕິດຕາມລາຍຮັບທີ່ຊັບຊ້ອນ:

ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຂາຍ	ມື້ທີ່ຂາຍ	ຂາຍໃຫ້ໃຜ?	ລາຄາຂາຍ (P) ກີບ	ຈຳນວນຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກິໂລ ທີ່ໄດ້ຂາຍ (N)	ລາຍຮັບທັງໝົດ P x N + F
1. ຜະລິດຕະພັນ A	17/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 1	33,500	100 kg	3,350,000
2.					
ລວມ					3,350,000

ຈາກປຶ້ມຕິດຕາມເຫຼົ່ານີ້, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າກຸ່ມໃດກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ອີງຕາມລາຍຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບຂອງກຸ່ມ:

$$\text{ລາຍຮັບ} - \text{ລາຍຈ່າຍ} = \text{ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ}$$

ໂດຍທົ່ວໄປ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະໄດ້ກຳໄລໃນເວລາທີ່ມີລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າລາຍຈ່າຍ.

ກົງກັນຂ້າມ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະຂາດທຶນໃນເວລາທີ່ມີລາຍຈ່າຍຫຼາຍກວ່າລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສົມມຸດການຄິດໄລ່ໂດຍການໃຊ້ຕົວຢ່າງຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ໝວດທີ 7: ການວິເຄາະການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນ (logbook) ເພື່ອວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.
- ການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນຂອງກຸ່ມ ເພື່ອວິເຄາະປະເພດພໍ້ຄ້າທີ່ຊື້ຜະລິດຕະພັນນຳກຸ່ມ ແລະ ກຳນົດຮູບແບບຂອງການຜະລິດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູ່ຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ ເພື່ອວິເຄາະກ່ຽວກັບປະເພດຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍ ແລະ ຊອກຫາພະລິດຕະພັນທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼາຍທີ່ສຸດ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ ເພື່ອວິເຄາະກ່ຽວກັບຫຼັກສະນະຂອງພໍ້ຄ້າທີ່ມາຊື້ຜະລິດຕະພັນນຳ ແລະ ກຳນົດວ່າພໍ້ຄ້າຄົນໃດແດ່ທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼາຍທີ່ສຸດສຳລັບຜະລິດຕະພັນບາງຊະນິດ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດກຳນົດວ່າການຜະລິດໃດແດ່ທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາ (ປະເພດຜະລິດຕະພັນ) ແລະ ລະບົບການຄ້າຂາຍໃດແດ່ (ພໍ້ຄ້າ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນ) ທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ວິທີການ

ການວິເຄາະລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກຜະລິດຕະພັນ

ຄູ່ຝຶກທັບທວນຄືນວ່ານອກຈາກຄວາມສາມາດທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດມີໃນການປະເມີນຜົນກຳໄລ ແລະ ການຂາດຫິນຂອງກຸ່ມແລ້ວ ອີງໃສ່ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ປຶ້ມຕິດຕາມກໍ່ຍັງສາມາດຊ່ວຍກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ ໃນການວິເຄາະກ່ຽວກັບການຜະລິດຂອງພວກເຂົາ.

- ການຄິດໄລ່ຈຳນວນຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍພ້ອມລາຄາ.
- ເວລາໃດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການຂາຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປະເພດໃດແດ່ທີ່ຂາຍດີ.
- ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຜະລິດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາຄາທີ່ດີທີ່ສຸດ.
- ຕ້ອງໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍປານໃດໃນການສ້າງຜະລິດຕະພັນບາງຊະນິດ.
- ຜະລິດຕະພັນທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼາຍທີ່ສຸດ ໂດຍທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າທີ່ສຸດ (ແຮງງານ ແລະ ຈຸປະກອນ).

ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ - ໝວດທີ 7

ຕົວຢ່າງ, ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຈາກການໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າພໍ່ຄ້າທີ 1 ໃຫ້ລາຄາຜະລິດຕະພັນ A ປະເພດ 1 ທີ່ສູງກວ່າຜະລິດຕະພັນ A ປະເພດ 2.

ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຂາຍ	ມື້ທີ່ຂາຍ	ຂາຍໃຫ້ໃຜ?	ລາຄາຂາຍ (P) ກີບ	ຈຳນວນຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກິໂລ ທີ່ໄດ້ຂາຍ (N)	ລາຍຮັບທັງໝົດ $P \times N + F$
ຜະລິດຕະພັນ A ປະເພດ 1	17/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 1	50,000	30	1,500,000
ຜະລິດຕະພັນ A ປະເພດ 2	17/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 1	25,000	30	1,750,000
ລວມ					3,250,000

ຈາກປຶ້ມຕິດຕາມ (logbook), ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະສາມາດທຳການວິເຄາະແບບເລິກເຊິ່ງໄດ້. ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຫັນວ່າຈາກການໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນແບບງ່າຍໆ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດວິເຄາະແລະ ຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຈະໄດ້ມາຈາກຜະລິດຕະພັນບາງຊະນິດໄດ້. ຕົວຢ່າງ:

ຜະລິດຕະພັນ	ຈຳນວນເງິນ	ເປີເຊັນ
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ A ທີ່ຂາຍໄດ້ປີນີ້ (kg)	100	100% total sold
ລວມລາຍຮັບຈາກຜະລິດຕະພັນ (ກີບ)	3,250,000	100% total income
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນປະເພດ 1 ຂອງຜະລິດຕະພັນ A	30	30% ຂອງຍອດຂາຍ
ລາຍຮັບຈາກຜະລິດຕະພັນປະເພດ 1 ຂອງຜະລິດຕະພັນ A (ກີບ)	1,500,000	47% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນປະເພດ 2 ຂອງຜະລິດຕະພັນ A ທີ່ໄດ້ຂາຍ (kg)	70	70% ຂອງຍອດຂາຍ
ລາຍຮັບຈາກຜະລິດຕະພັນປະເພດ 2 ຂອງຜະລິດຕະພັນ A (ກີບ)	1,750,000	53% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ
ລາຄາສະເລ່ຍ (ກີບ)	32,500	

ຈາກຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ (ທີ່ນຳໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງ), ການວິເຄາະລາຍຮັບໃນການຜະລິດແບບງ່າຍໆ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ:

ຄວາມໝາຍສໍາລັບສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກໍຄື:

- ຜະລິດຕະພັນປະເພດ 1 ຈະສ້າງລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າຜະລິດຕະພັນປະເພດ 2 ຂອງຜະລິດຕະພັນ A.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຫຼາຍກວ່າໃນການສ້າງຜະລິດຕະພັນປະເພດ 2 ຫຼາຍກວ່າປະເພດ 1.
- ບາງທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການສ້າງຜະລິດຕະພັນປະເພດ 1 ຫຼາຍກວ່າຜະລິດຕະພັນປະເພດ 2....

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແລະຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສົມມຸດການຄິດໄລ່ໂດຍການໃຊ້ລາຍຮັບຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກ.

ການວິເຄາະກ່ຽວກັບພໍ່ຄ້າ

ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນກໍຄື ຄວນເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງການໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ (Logbooks) ແລະ ການໂອ້ລົມກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກຸ່ມອື່ນ ເພາະມັນຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດວິເຄາະຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດໄດ້ (ຈາກພໍ່ຄ້າ ແລະ ຜູ້ບລິໂພກ).

- ຄິດໄລ່ຈໍານວນຜະລິດຕະພັນທີ່ພໍ່ຄ້າໄດ້ຊື້.
- ມີຜະລິດຕະພັນຫຍັງແດ່ທີ່ພໍ່ຄ້າຢາກຊື້ຫຼາຍທີ່ສຸດ?
- ໄລຍະເວລາໃນການຜະລິດທີ່ດີທີ່ສຸດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ລາຄາຈາກພໍ່ຄ້າທີ່ສູງທີ່ສຸດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນບາງຊະນິດ.
- ພໍ່ຄ້າລາຍໃດທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເໝາະໃຫ້ລາຄາດີທີ່ສຸດ ແລະ ມີການຈ່າຍຄ່າທໍານຽມ?
- ແລະ ອື່ນໆ...

ຕົວຢ່າງ, ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແລະ ໂດຍການໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ (logbook), ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າພໍ່ຄ້າທີ 1 ໃຫ້ລາຄາທີ່ສູງກວ່າສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ A ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຄ້າທີ 2 ໃຫ້ລາຄາທີ່ສູງກວ່າສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ B.

ຜະລິດຕະພັນທີ່ຂາຍ	ມື້ທີ່ຂາຍ	ຂາຍໃຫ້ໃຜ?	ລາຄາຂາຍ (P) ກີບ	ຈໍານວນຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກິໂລທີ່ໄດ້ຂາຍ (N)	ລາຍຮັບທັງໝົດ P x N + F
ຜະລິດຕະພັນ A	17/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 1	33,500	100 Kg	3,350,000
ຜະລິດຕະພັນ B	17/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 1	25,000	100 Kg	2,500,000
ຜະລິດຕະພັນ A	25/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 2	28,000	100 Kg	2,800,000
ຜະລິດຕະພັນ B	25/7/2015	ພໍ່ຄ້າ 2	35,000	1,000	3,500,000
ລວມ					12,150,000

ຄູ່ມືກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ - ໝວດທີ 7

ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ (logbook), ກຸ່ມຈະສາມາດທຳການວິເຄາະແບບເລິກເຊິ່ງກວ່ານີ້ ຢ່າງທີ່ເຫັນໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້. ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຫັນວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີປຶ້ມຕິດຕາມການເງິນແບບງ່າຍໆ, ແຕ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກໍຍັງສາມາດຄິດໄລ່ລາຍຮັບລວມທີ່ໄດ້ມາຈາກພໍ່ຄ້າຕ່າງໆ ໄດ້ສຳລັບແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນທີ່ຂາຍ.

ໃນທຸກໆ ປີ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍຄື ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຕ້ອງໄດ້ວິເຄາະລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກຜະລິດຕະພັນຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃກ້ຊິດ ໂດຍການນຳໃຊ້ປຶ້ມຕິດຕາມ (logbook) ແບບຂ້າງເທິງນີ້ ເພື່ອສ້າງຕາຕະລາງຄິດໄລ່ຄືກັບຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຜະລິດຕະພັນ A	ຈຳນວນ	ຜະລິດຕະພັນ B	ຈຳນວນ
ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກຜະລິດຕະພັນ A ແລະ ຜະລິດຕະພັນ B (ກີບ)	12,150,000	ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກຜະລິດຕະພັນ A ແລະ ຜະລິດຕະພັນ B (ກີບ)	12,150,000
ຜະລິດຕະພັນ A ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍ (kg)	200	ຜະລິດຕະພັນ B ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍ (kg)	200
ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກຜະລິດຕະພັນ A (ກີບ)	6,150,000	ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກຜະລິດຕະພັນ B (ກີບ)	6,000,000
ຜະລິດຕະພັນ A ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 1 (kg)	100	ຜະລິດຕະພັນ B ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 1 (kg)	100
ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກ ພໍ່ຄ້າທີ 1 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ A (ກີບ)	3,350,000	ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກ ພໍ່ຄ້າທີ 1 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ B (ກີບ)	2,500,000
ຜະລິດຕະພັນ A ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 2 (kg)	100	ຜະລິດຕະພັນ B ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 2 (kg)	100
ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກ ພໍ່ຄ້າທີ 2 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ A (ກີບ)	2,800,000	ລາຍຮັບທັງໝົດຈາກ ພໍ່ຄ້າທີ 2 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ B (ກີບ)	3,500,000

ຄວາມໝາຍສຳລັບສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກໍຄື:

- ລາຍຮັບຈາກຜະລິດຕະພັນ A ຄືກັນກັບຜະລິດຕະພັນ B. ແຕ່
 - ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ A, ພໍ່ຄ້າທີ 1 ໃຫ້ລາຄາທີ່ດີກວ່າພໍ່ຄ້າທີ 2 ແລະ
 - ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ B, ພໍ່ຄ້າທີ 2 ໃຫ້ລາຄາທີ່ດີກວ່າພໍ່ຄ້າທີ 1.
- ພໍ່ຄ້າທັງສອງມາຊື້ໃນເວລາທີ່ຕ່າງກັນ. ພໍ່ຄ້າທີ 1 ມາກ່ອນພໍ່ຄ້າທີ 2.
- ໝາຍຄວາມວ່າສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດກໍຄື ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຜະລິດຕະພັນ A ພາຍໃນເວລາໜຶ່ງອາທິດ ແລະ ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 1. ອີກອາທິດໜຶ່ງຜ່ານມາ, ແມ່ນໃຫ້ສ້າງຜະລິດຕະພັນ B ແລະ ຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າທີ 2. ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່ານີ້(ພາຍໃນອາທິດ) ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະໃຫ້ລາຄາດີທີ່ສຸດ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສົມມຸດການຄິດໄລ່ໂດຍການນຳໃຊ້ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກ.

ໝວດທີ 8: ການສ້າງກອງທຶນບ້ານໂດຍການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ຄວາມສຳຄັນຂອງກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ.
- ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງຂອງກອງທຶນ ແລະ ການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມເພື່ອສະໜອງໃຫ້ກັບກອງທຶນ.
- ຕົວຢ່າງຂອງການປັບໃຊ້ເງິນກອງທຶນ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູ່ຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄຳເຫັນຕອບກັບ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸກຳລັງຈາກນັ້ນກໍຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມສຳລັບກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ ແລະ ການນຳໃຊ້ກອງທຶນຕ່າງໆ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການກຳນົດຮູບແບບຂອງເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ສາມາດເຈລະຈາຕໍ່ລອງກັບພໍ່ຄ້າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ເພື່ອຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບຮູບແບບຂອງເງິນຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ສະເໜີວິທີການຕ່າງໆ ໃນນຳໃຊ້ກອງທຶນ.

ວິທີການ

ການກຳນົດ ແລະ ເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ, ເພາະວ່ານີ້ຄືອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງການຝຶກອົບຮົມແບບຮອບດ້ານ ເພື່ອພັດທະນາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ອີງໃສ່ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ, ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ໂຄງການອື່ນໆ, ເຊິ່ງໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃນການພັດທະນາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ໄດ້ເຫັນວ່າກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານສຳລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ມີຄວາມສຳຄັນໃນ:

- ການສະໜັບສະໜູນກຸ່ມ ໂດຍການສະໜອງເງິນເພື່ອການດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເພື່ອການປູກ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເພື່ອການຝຶກອົບຮົມໂດຍຊ່ຽວຊານມີອາຊີບ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມີງົບປະມານສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດກອງປະຊຸມ.
- ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ກຸ່ມຈ່າຍເງິນໃຫ້ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການກຸ່ມສຳລັບວຽກງານບໍລິການຂອງພວກເຂົາ.
- ການສະໜັບສະໜູນຊາວບ້ານໃນເວລາທີ່ມີບັນຫາ, ເຊັ່ນເງິນກູ້ຢືມ.
- ການສະໜັບສະໜູນສະມາຊິກໃນການຈັດຊື້ຊື່ປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງມືສຳລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ.

- ການນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງສະມາຊິກກຸ່ມ ແລະ ດ້ວຍການຕົກລົງເຫັນດີຂອງກຸ່ມທັງໝົດ ອີງໃສ່ຜົນຂອງການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຄຳນຶງວ່າກ່ອນສ້າງກອງທຶນໄມ້ປ່ອງບ້ານ ກຸ່ມຕ້ອງໄດ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບສະມາຊິກ ແລະ ພໍ່ຄ້າກ່ອນ ເພື່ອສົນທະນາກັນ:

- ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ **ຕ້ອງການ** ເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມນຳພໍ່ຄ້າ.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພໍ່ຄ້າພາກັນຕັດສິນກ່ຽວກັບເງິນຄ່າທຳນຽມທີ່ທາງສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງກັນ.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດມີຄວາມສາມາດໃນການຕໍ່ລອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພໍ່ຄ້າຕົກລົງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳນຽມ.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຄັດເລືອກເອົາສະມາຊິກທ່ານໜຶ່ງເພື່ອຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ການບັນທຶກເຂົ້າປຶ້ມຕິດຕາມຂອງກຸ່ມ:
 - ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນ **ພະນັກງານການເງິນ** ທີ່ຖືກຄັດເລືອກໂດຍກຸ່ມ ແລະ ມີທັກສະ ແລະ ຕ້ອງການປະຕິບັດພາລະບົດບາດດັ່ງກ່າວ.
- ສະມາຊິກທີ່ເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມ, ຈະຕ້ອງ **ລາຍງານກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ເກັບ** ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ເງິນດັ່ງກ່າວເປັນປະຈຳ.

ກຸ່ມສາມາດນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄິດໄລ່ເງິນຄ່າທຳນຽມຄືກັບຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຜະລິດຕະພັນ	ລາຄາຂອງຜະລິດຕະພັນ (ກີບ)	ລາຍຮັບປະຈຳປີທີ່ໄດ້ມາຈາກຜະລິດຕະພັນ	ທາງເລືອກທີ 1: ຄ່າທຳນຽມສຳລັບຜະລິດຕະພັນແຕ່ລະອັນ	ທາງເລືອກທີ 2: ຄ່າທຳນຽມອີງໃສ່ມູນຄ່າທັງໝົດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ພໍ່ຄ້າໄດ້ຊື້ໃນທຸກໆ ຄັ້ງ	ທາງເລືອກທີ 3: ອັດຕາດອກເບ້ຍແບບຄົງທີ່ສະເໝີໂດຍພໍ່ຄ້າ
A	10,000	2,000,000 (ຂາຍອອກ 200) 4 ຄັ້ງ ຕໍ່ປີ, ຄັ້ງລະ 500,000 ກີບ	1000 ກີບ /ຊັ້ນ; 200 x 1000 ກີບ = 200,000 ກີບ	10% ຂອງມູນຄ່າທັງໝົດ ຕໍ່ ຄັ້ງ x 4 ຄັ້ງ/ປີ. = 10% ຂອງ 500,000 ກີບ/ຄັ້ງ x 4 ຄັ້ງ = 200,000 ກີບ	ຄ່າທຳນຽມປະຈຳປີ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນ 100,000 ກີບ
B

ອີງໃສ່ບັນດາທາງເລືອກທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ສະເໜີ, ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພໍ່ຄ້າຄວນສົນທະນາ, ຕໍ່ລອງ ແລະ ຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບລະບົບການຄິດໄລ່ເງິນຄ່າທຳນຽມທີ່ແທດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງທັງສອງຝ່າຍ.

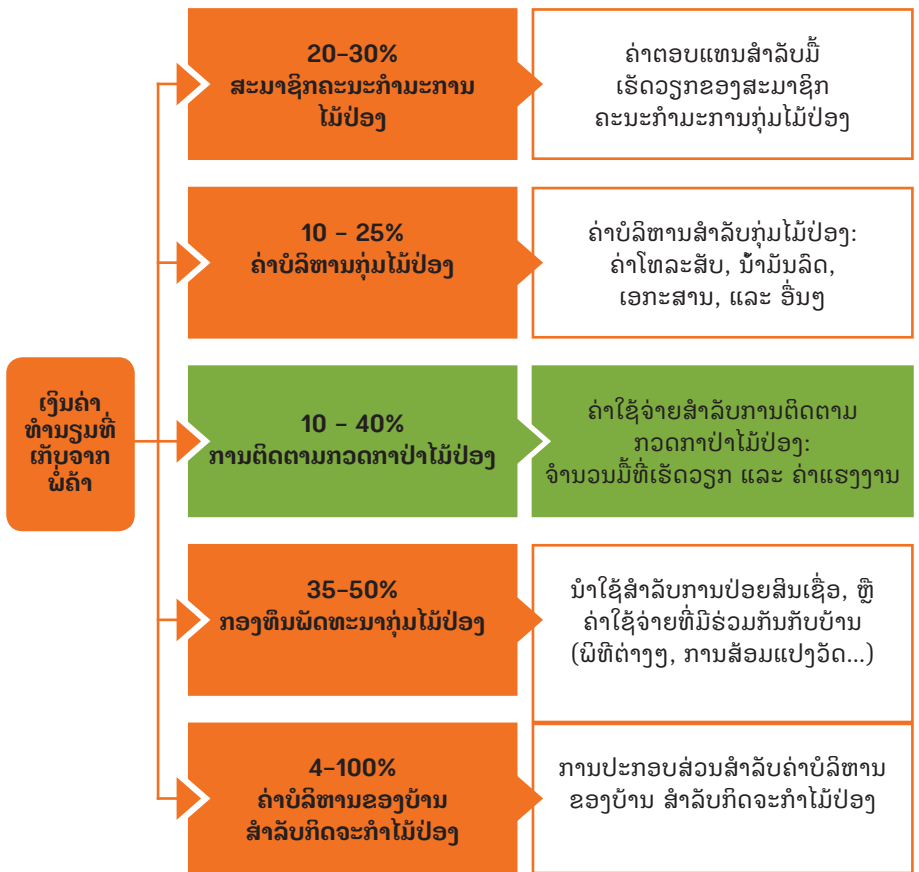
ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະນຳໃຊ້ຕາຕະລາງທີ່ຄືກັນກັບຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ ກັບບັນດາຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂາຍ ຫຼື ສະໜອງ ເພື່ອຝຶກໃນການສ້າງໂຄງສ້າງສຳລັບການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມສຳລັບກຸ່ມຂອງພວກເຂົາ ເຊິ່ງຈະມີການສົມມຸດເຫດການ ໂດຍການໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສະແດງເປັນສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ທີ່ສະເໜີທາງເລືອກໃນການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມໃຫ້ພໍ່ຄ້າ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບາງຄົນຈະສະແດງເປັນພໍ່ຄ້າທີ່ສະເໜີອີກທາງເລືອກໜຶ່ງໃນການເກັບຄ່າທຳນຽມໃຫ້ກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ການກຳນົດວິທີການນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈວິທີການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວ, ພວກເຂົາຄວນຮູ້ວ່າວິທີການດັ່ງກ່າວຈະມີປະໂຫຍດກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງໄດ້ມີ.

ນອກຈາກການເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມເພື່ອສ້າງຕັ້ງກອງທຶນແລ້ວ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະນຳໃຊ້ກອງທຶນນີ້ແນວໃດ. ຕົວຢ່າງ, ຄູຝຶກສາມາດນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງໃນການນຳໃຊ້ກອງທຶນທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດບາງກຸ່ມໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງການໄມ້ປ່ອງ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈດີວ່າໂຄງສ້າງການນຳໃຊ້ທຶນສາມາດຖືກພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄືແນວໃດ, ຄູຝຶກຕ້ອງອະທິບາຍຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ຢ່າງລະອຽດ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈຕື່ມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທຶນໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້, ຄູຝຶກຕ້ອງພາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ້ມໂຄງສ້າງຂອງການນຳໃຊ້ທຶນທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມໃຫ້ສຸດກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ.

ໝວດທີ 9: ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ປະກອບການໃນຕະຫຼາດ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການເຂົ້າໃຈແບບງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.
- ຄວາມສໍາຄັນຂອງແຕ່ລະການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ວິທີການປະສານງານກັນຂອງແຕ່ລະການເຊື່ອມຕໍ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.
- ການນໍາໃຊ້ລະບົບການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນສໍາລັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອື່ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນໍາສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄໍາເຫັນຕອບກັບຢ່າງພຽງພໍ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ລະດັບຂອງການປະສານງານຂອງແຕ່ລະຂໍ້ຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ເພື່ອກໍານົດຄວາມພ້ອມຂອງຕະຫຼາດ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກໍາມາ ເພື່ອວິເຄາະຄວາມໄດ້ປຽບຂອງພວກເຂົາທາງດ້ານການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອເຂົ້າຫາຕະຫຼາດທີ່ດີກວ່າ ແລະ ການເຈລະຈາຕໍ່ລອງກັບຄູ່ຮ່ວມມື.

ວິທີການ

ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ເຫັນພາລະບົດບາດຂອງຕົວເອງ ໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນກໍ່ຄືຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພາລະລວມງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູຝຶກຈະນໍາສະເໜີກຣາຟຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຫັນ:

ພາບງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປະຕິບັດງານໄດ້ດີ

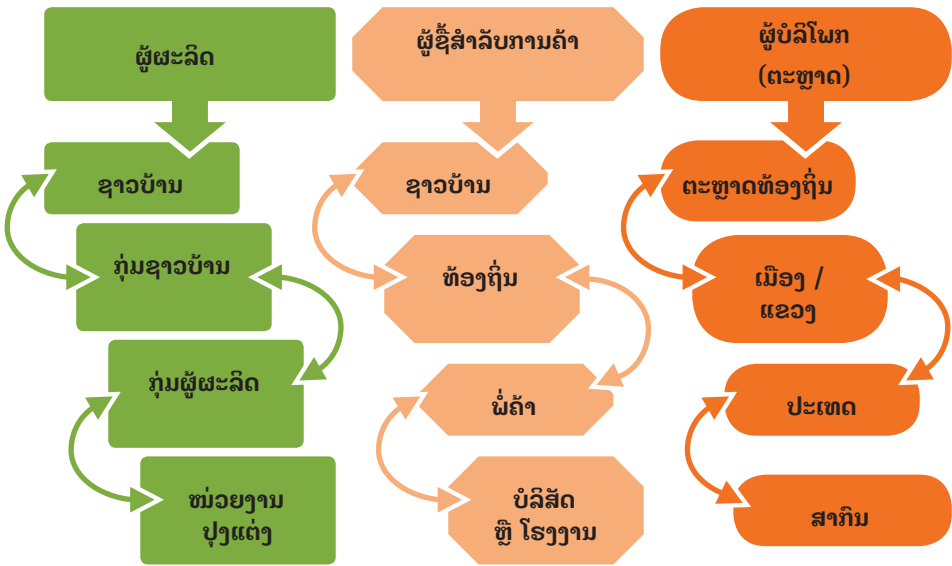
ຊາວບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມ ຜູ້ຜະລິດ → ຜູ້ເກັບກູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ → ພັດທະນາ → ບໍລິສັດ ຫຼື ໂຮງງານ → ຜູ້ບໍລິໂພກ

ຄໍາອະທິບາຍກ່ຽວກັບກະສາຟ:

- ທຸກໆ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຈະມີການເຊື່ອມຕໍ່ເປັນຈໍານວນຫຼາຍ ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ສອງຝ່າຍ ຜ່ານການປະສານງານ ແລະ ການສົນທະນາກັນ.
- ຊາວບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ສ້າງຜະລິດຕະພັນ, ເຊິ່ງຜ່ານຂັ້ນຕອນການປຸງແຕ່ງເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບ, ໄດ້ຖືກຂາຍໃຫ້ຜູ້ເກັບກູ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຜູ້ເກັບກູ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນໄປເກັບເອົາຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຊໍາລະເງິນໃຫ້ກັບຜູ້ຜະລິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ຂາຍຜະລິດຕະພັນໃຫ້ພັດທະນາ ເຊິ່ງສາມາດນໍາເອົາ ຜະລິດຕະພັນໄປປຸງແຕ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນຕໍ່ມ ກ່ອນຂາຍໃຫ້ບໍລິສັດ ຫຼື ໂຮງງານ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ບໍລິສັດ ຫຼື ໂຮງງານກໍ່ສາມາດນໍາເອົາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໄປປຸງແຕ່ງເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າອີກເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ/ຫຼື ນໍາເອົາຜະລິດຕະພັນໄປຫຸ້ມຫໍ່ ກ່ອນເອົາໄປຂາຍໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກ.
- ໃນບາງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແມ່ນຈະບໍ່ມີຜູ້ເກັບກູ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ສະນັ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແມ່ນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ຕົວລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ, ພັດທະນາ/ບໍລິສັດ (ຫຼື ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມຂອງ ຜູ້ຊື້), ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ ໃນຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ການຂາຍ.

ໃນທຸກໆ ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແມ່ນຕ້ອງມີການປະສານງານຢ່າງເລິກເຊິ່ງລະຫວ່າງບັນດາອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຕ່ລະການເຊື່ອມຕໍ່: ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຊື້, ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຂອງການປະສານງານລະຫວ່າງກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້:

ຄູ່ຝຶກອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າພາຍໃນບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຊາວບ້ານສາມາດປະສານງານກັນເປັນກຸ່ມຊາວບ້ານໄດ້ ເຊິ່ງກຸ່ມຊາວບ້ານເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປະສານງານກັນເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກໍ່ສາມາດປະສານງານກັນເປັນໜ່ວຍງານປຸງແຕ່ງໄດ້. ສໍາລັບຜູ້ຊື້, ຕ່ອງໂສ້ຈະປະກອບດ້ວຍຊາວບ້ານ ທີ່ຂາຍຜະລິດຕະພັນໃຫ້ກັບຜູ້ເກັບກໍາຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງສາມາດຂາຍຕໍ່ໃຫ້ກັບພໍ່ຄ້າໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພໍ່ຄ້າກໍ່ຂາຍຕໍ່ໃຫ້ບໍລິສັດ ແລະ ໂຮງງານ. ສໍາລັບຜູ້ບໍລິໂພກ, ອາດຈະເປັນຜູ້ບໍລິໂພກຢູ່ຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງ, ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ຊາວບ້ານ ແລະ ຜູ້ເກັບກໍາຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນສາມາດຂາຍຜະລິດຕະພັນໃຫ້ໂດຍກົງເລີຍ ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຄ້າ ແລະ ບໍລິສັດ/ໂຮງງານ ສາມາດຂາຍຜະລິດຕະພັນໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

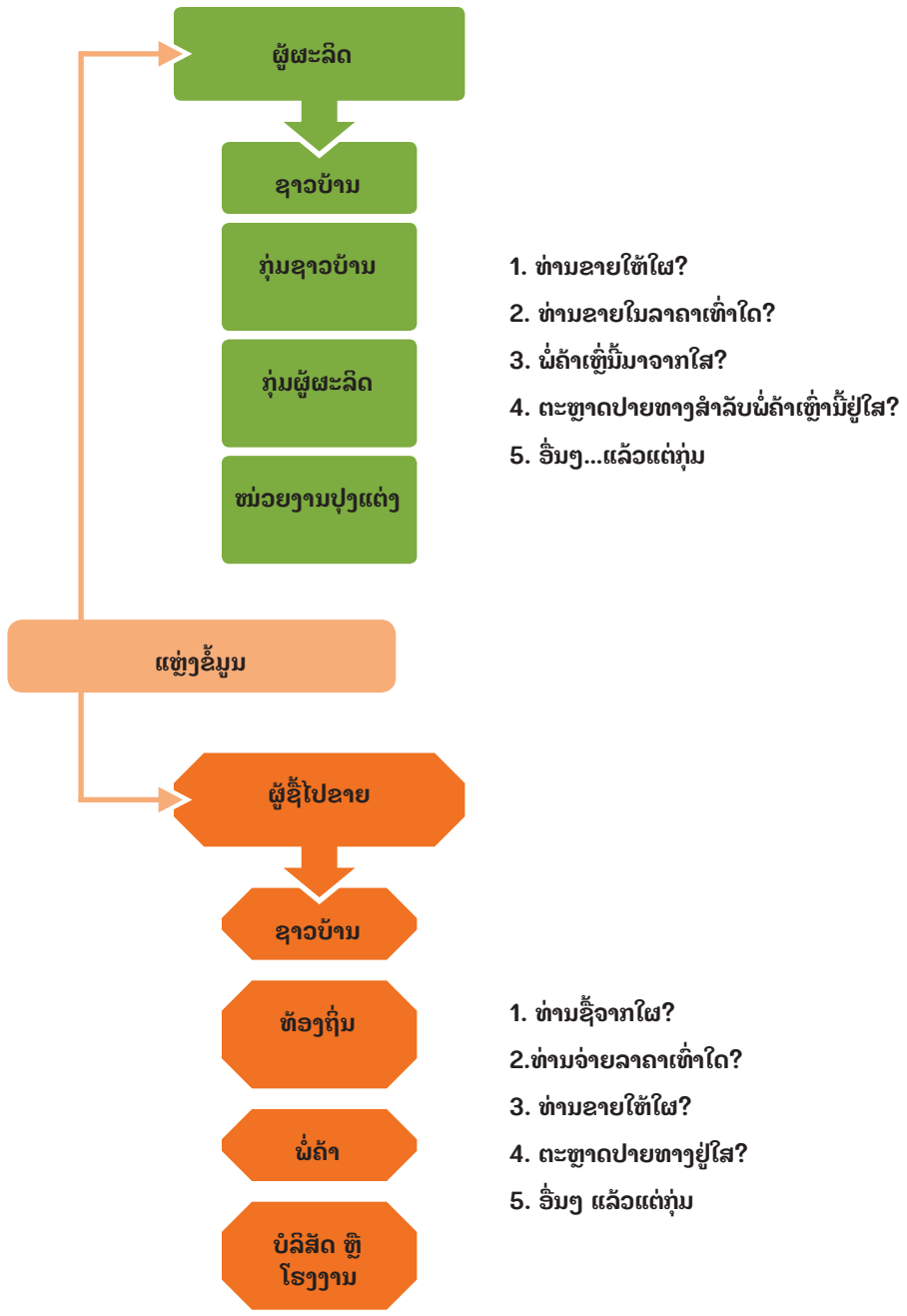
ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຊື້ໄປຂາຍ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຢູ່ໃນລະດັບໃດຂອງຕ່ອງໂສ້ແລ້ວ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກໍ່ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຄົ້ນຄວ້າຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກສ່ວນເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີການຕິດຕໍ່ປະສານງານກັນ ແລະ ຮູ້ຈັກກັນເພື່ອໃຫ້ມີຊ່ອງທາງເຂົ້າຫາຕະຫຼາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ (ພໍ່ຄ້າ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ).

ເພື່ອລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອື່ນໆ, ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດ:

- ແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນກັບກຸ່ມຜູ້ຜະລິດລາຍອື່.
- ຫາຂໍ້ມູນຈາກອໍານາດການປົກຄອງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ແລະ ອື່ນໆ).
- ຖາມຜູ້ເກັບກໍາຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ພໍ່ຄ້າ ຫຼື ຕົວແທນບໍລິສັດໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ເຂົ້າມາໃນໝູ່ບ້ານ.

ໃນເວລາເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດນຳໃຊ້ຄຳຖາມຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ:

ຖ້າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຖາມຄຳຖາມຂ້າງເທິງນີ້ ພວກເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຜະລິດ	ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່	ຂໍ້ມູນຈາກພໍ່ຄ້າ	ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່
1. ຜູ້ເກັບກຳຜະລິດຕະພັນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ພໍ່ຄ້າ, ຫຼື ບໍລິສັດແມ່ນໃຜ	ຊື່, ເບີໂທລະສັບຂອງຜູ້ຊື້ໄປຂາຍ	ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານແມ່ນໃຜ, ຜູ້ເກັບກຳຜະລິດຕະພັນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ພໍ່ຄ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼື ບໍລິສັດຊື່ຜະລິດຕະພັນມາຈາກໃສ	ຊື່ບ້ານ ຫຼື ສະຖານທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
2. ລາຄາຂາຍຂອງຜະລິດຕະພັນ	ລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງສຳລັບຜະລິດຕະພັນປະເພດຕ່າງໆ	ພວກເຂົາຈ່າຍລາຄາເທົ່າໃດ?	ລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງສຳລັບຜະລິດຕະພັນປະເພດຕ່າງໆ
3. ຜະລິດຕະພັນຖືກຂາຍຢູ່ໃສ.	ຊື່ຂອງພໍ່ຄ້າ ຫຼື ບໍລິສັດນອກເມືອງ ຫຼື ແຂວງ	ພ່ອນທີ່ຜະລິດຕະພັນຖືກຂາຍອອກ	ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກຄົນສຸດທ້າຍ ຫຼື ໂຮງງານ

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສົມມຸດເຫັດການໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບາງທ່ານສະແດງເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ສ່ວນຄົນອື່ນໆ ແມ່ນສະແດງເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ຢູ່ໃກ້ໆ, ແລ້ວຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບາງທ່ານສະແດງເປັນພໍ່ຄ້າ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ໃນບົດບາດຕັ້ງກ່າວ, ຈະຖາມ ແລະ ຕອບຄຳຖາມຂ້າງເທິງນີ້. ຄູ່ຝຶກໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງຄຳຖາມຂຶ້ນມາຕື່ມ ເຊິ່ງພວກເຂົາເຫັນວ່າເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນການວິເຄາະຄຳຕອບທີ່ພວກເຂົາຈະຕື່ມເຂົ້າໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຜະລິດ	ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່	ຂໍ້ມູນຈາກພໍ່ຄ້າ	ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່
1. ໃຜ:	ຊື່ ແລະ ເບີໂທລະສັບ::	1. ໃຜ:	ຊື່ບ້ານ:
2. ລາຄາ:	ປະເພດ ແລະ ລາຄາ:	2. ລາຄາທີ່ຈ່າຍ:	ປະເພດ ແລະ ລາຄາ:
3. ບ່ອນຂາຍຜະລິດຕະພັນ:	ຊື່ຂອງພໍ່ຄ້າພາຍນອກ:	3. ບ່ອນທີ່ພໍ່ຄ້າໄປຂາຍ:	ສະຖານທີ່ສຸດທ້າຍ:
4. ອື່ນໆ:			

ສູດທ້າຍນີ້, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນກໍຄື ຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບປະໂຫຍດທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຈາກການໄດ້ຂໍມູນຈາກພາກສ່ວນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ມີການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຕະຫຼາດ. ເພື່ອສະໜັບສະໜູນສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້, ຄູ່ມືກນໍາສະເໜີຮູບພາບຕໍ່ໄປນີ້ ແລະ ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນີ້ວ່າແນວໃດ:

ຄໍາອະທິບາຍຂອງຄູ່ມື: ຜູ້ຜະລິດສາມາດຕິດຕໍ່ຫາຜູ້ບໍລິໂພກ (ຕະຫຼາດ) ແລະ ຜູ້ຊື້ເພື່ອປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໃນປະຈຸບັນ ໂດຍການຕິດຕໍ່ທາງໂທລະສັບ ຫຼື ການຕິດຕໍ່ຫາພວກເຂົາໂດຍກົງ. ການຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ (ຕະຫຼາດ) ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສາມາດຕໍ່ລອງ, ປະສານງານເລື່ອງການຜະລິດ ແລະ ການວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ກຳນົດໃນການຂາຍກັບຜູ້ຊື້ທີ່ດີກວ່າເກົ່າ.

ໝວດທີ 10: ການສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຄ້າຂາຍ ແລະ ການເຈລະຈາຕໍ່ລອງສັນຍາ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການເຂົ້າໃຈແບບງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບປະເພດສັນຍາກັບຊາວນາທີ່ມີ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
- ການໃຫ້ສະມາຊິກວິເຄາະຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງສັນຍາ.
- ການໃຫ້ສະມາຊິກນຳໃຊ້ SWOT ເພື່ອວິເຄາະຄວາມຈຳເປັນໃນການເຮັດສັນຍາກັບພໍ່ຄ້າ.
- ຂັ້ນຕອນການຕໍ່ລອງ ແລະ ການເຮັດສັນຍາ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບຄຳຄິດເໝາະຕອບກັບ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ສຳເລັດ, ສິ່ງທີ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບປະເພດສັນຍາງ່າຍໆ ທີ່ແທດເໝາະກັບພວກເຂົາ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດກຳນົດຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງການພັດທະນາ ແລະ ການເຮັດສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມີຂອງພວກເຂົາ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດວິເຄາະແບບຈຸດແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ (SWOT) ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໃນການສ້າງ ແລະ ເຮັດສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມີຂອງພວກເຂົາ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກຣາຟງ່າຍໆ ເພື່ອຊອກຫາຊ່ອງທ່າງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານ ເພື່ອພັດທະນາ, ຕໍ່ລອງ ແລະ ຕົກລົງເຮັດສັນຍາ.

ວິທີການ

ຈາກໝວດທີ່ແລ້ວ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນທີ່ພວກເຂົາມີໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບປະໂຫຍດທີ່ມີຈາກການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນກໍຄືຕ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການສ້າງກຸ່ມຊາວນາ ເຊັ່ນດຽວກັບການນຳໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ພວກເຂົາມີ ເພື່ອການເຈລະຈາຕໍ່ລອງສັນຍາທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແຕ່ລະຝ່າຍ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄູຝຶກເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການເວົ້າເລື່ອງແນວຄວາມຄິດງ່າຍໆ ກ່ຽວກັບສັນຍາ ແລະ ກຸ່ມຊາວນາ:

- ຄຳວ່າ contract ໃນພາສາລາວ ແມ່ນເອີ້ນວ່າ “ສັນຍາຜູ້ກຳນົດສ່ວນ”: ຂໍ້ຕົກລົງໃນການຜະລິດລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ – ພໍ່ຄ້າ (ຜູ້ເກັບກຳຜະລິດຕະພັນ, ພໍ່ຄ້າ ຫຼື ບໍລິສັດ) ແລະ ຜູ້ຜະລິດລາຍໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ:
 - ຕົກລົງເຫັນດີໃນການຜະລິດ ແລະ ການຂາຍຜະລິດຕະພັນ;

- ຕົກລົງເຫັນດີກັບປະລິມານ, ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການຈັດສົ່ງ;
 - ຕົກລົງເຫັນດີກັບລາຄາ ອີງຕາມຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ;
 - ຕົກລົງເຫັນດີກັບການຊື້ ແລະ ວິທີການຊຳລະເງິນ.
 - ແມ່ນມີຮູບແບບສັນຍາທີ່ມີການນຳໃຊ້ຫຼາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ແມ່ນສັນຍາ “2+3” ສຳລັບກຸ່ມຊາວນາ:
 - ຊາວນາ/ຜູ້ຜະລິດຈະລົງທຶນ 2 ຢ່າງ: ດິນ ແລະ ແຮງງານ. ຖ້າບໍ່ຕ້ອງການດິນ (ບໍລິສັດ ຫຼື ພໍ່ຄ້າທີ່ທາງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ເຊັນສັນຍານຳ ໄດ້ມີການສະໜອງດິນແລ້ວ), ຊາວນາບໍ່ມີດິນ, ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການຈະເອົາດິນເຂົ້າໃນສັນຍາ, ດັ່ງນັ້ນມີແຕ່ແຮງງານທີ່ເປັນປັດໄຈນຳເຂົ້າຫຼັກຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດພາຍໃນສັນຍານີ້ (ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ກາຍເປັນສັນຍາ 1+4).
 - ນັກລົງທຶນ/ພໍ່ຄ້າ/ບໍລິສັດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບເລື່ອງ: ຕະຫຼາດ, ຫິນ/ການເງິນ/ເງິນກູ້ຢືມ, ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.
- ສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນການມາທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນທີ່ອາດມີໃນສັນຍາປະເພດ 2+3 (ຫຼື 1+4):

ຈຸດດີ

1. ໂອກາດທີ່ລາຍຮັບຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື.
2. ຄວາມສ່ຽງຫຼຸດລົງ
3. ການສະໜອງລາຄາທີ່ຮັບປະກັນ ແລະ ຄົງທີ່
4. ການເຂົ້າຫາສິນເຊື່ອ/ເງິນກູ້ຢືມ, ປັດໄຈນຳເຂົ້າ, ການຜະລິດ, ການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານການຕະຫຼາດ
5. ການໄດ້ນຳສະເໜີເລື່ອງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທີການຜະລິດ ທີ່ຈະຊ່ວຍເພີ່ມການຜະລິດ, ຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດ, ແລະ ຫັກສະຂອງຜູ້ຜະລິດ.
6. ການຍອມຮັບຈາກພາກສ່ວນອື່ນໆ
7. ການສະໜັບສະໜູນທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຈາກລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາໂຄງການ

ຈຸດອ່ອນ

1. ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສ ຫຼື ບໍ່ຕິດໜັ້ນັກລົງທຶນ/ພໍ່ຄ້າຜ່ານການກູ້ຢືມເງິນ.
2. ເກີດການຂາດແຄນສະບຽງອາຫານ ເພາະວ່າມີການປ່ຽນຈາກການເຮັດໄຮ່ເຮັດນາ ຫຼື ການໄປຊອກຫາອາຫານຕາມທຳມະຊາດມາເປັນການຜະລິດ
3. ເງື່ອນໄຂໃນຕະຫຼາດບໍ່ໜັ້ນຄົງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການ ຫຼື ລາຄາຂຶ້ນໆ ລົງໆ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສຍລາຍຮັບ
4. ອາດຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍນັກລົງທຶນໂກງໃນຕອນຕໍ່ລອງ ແລະ ຫຼັງຈາກການຕໍ່ລອງສັນຍາ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາຫຼຸດລົງ ແລະ ການຊຳລະເງິນຊັກຊ້າ.
5. ຄວາມສ່ຽງໃນການຜະລິດ ຖ້າເຕັກໂນໂລຊີບໍ່ເໝາະກັບຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ສະມາຊິກທຸກທ່ານໃນກອງປະຊຸມກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ຈະຕ້ອງດຳເນີນບົດຝຶກຫັດ ແບບນີ້ ເພື່ອກຳນົດຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນດຳເນີນກອງປະຊຸມກຸ່ມຜູ້ຜະລິດແບບ mock ເພື່ອກຳນົດ ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃຫຍ່ໆ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຕົກລົງເຮັດສັນຍາກັບບໍລິສັດ ຫຼື ພໍ່ຄ້າ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ສາມາດນຳໃຊ້ຝຸ້ນແມັດຂ້າງລຸ່ມນີ້ເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ຈຸດດີສຳລັບກຸ່ມ

1. ລາຍຮັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ: _____
2. ຄວາມສ່ຽງຫຼຸດລົງ: _____
3. ການຮັບປະກັນ: _____
4. ການເຂົ້າເຖິງເງິນກູ້ຢືມ, ປັດໄຈນຳເຂົ້າແລະບໍລິການ: _____
5. ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ດີຂຶ້ນ: _____
6. ການຍອມຮັບ: _____
7. ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາໂຄງການ: _____

ອື່ນໆ: _____

ຈຸດເສຍສຳລັບກຸ່ມ

1. ການຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສ ຫຼື ເປັນໝໍ້ ພໍ່ຄ້າ/ນັກລົງທຶນ: _____
2. ການທີ່ມີອາຫານບໍ່ພຽງພໍ: _____
3. ຕະຫຼາດ/ລາຄາທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ: _____
4. ຄວບຄຸມໂດຍ ພໍ່ຄ້າ: _____
5. ຄວາມສ່ຽງຂອງການຜະລິດທີ່ເກີດຈາກເຕັກໂນໂລຊີທີ່ບໍ່ເໝາະກັບຄວາມ ສາມາດຂອງຜູ້ຜະລິດ: _____

ອື່ນໆ: _____

ຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຮັດບົດຝຶກຫັດກ່ຽວກັບການກຳນົດຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງການສ້າງ ແລະ ເຊັນສັນຍາແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນພວກເຂົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມຈຳເປັນຂອງການປະເມີນຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນດັ່ງກ່າວ ໂດຍການເຮັດວຽກນຳກັນເປັນກຸ່ມ.

- ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍໃນການວິເຄາະ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດດຳເນີນການວິເຄາະ SWOT ຕໍ່ມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ (ຈຸດແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ) ເພື່ອເບິ່ງວ່າສັນຍາດັ່ງກ່າວມີຜົນດີສຳລັບກຸ່ມບໍ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຝຶກວິເຄາະ SWOT ໂດຍການນຳໃຊ້ຕາຕະລາງທີ່ຄືກັນກັບ ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້. ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດກາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ຕາຕະລາງນີ້ເລີຍ ຫຼື ບໍ່ກໍອາດຈະດັດແກ້ເພື່ອ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ມີຜົນ: ຕໍ່ການບັນລຸຈຸດປະສົງ

ມີຄວາມສ່ຽງ: ຕໍ່ການບັນລຸຈຸດປະສົງ

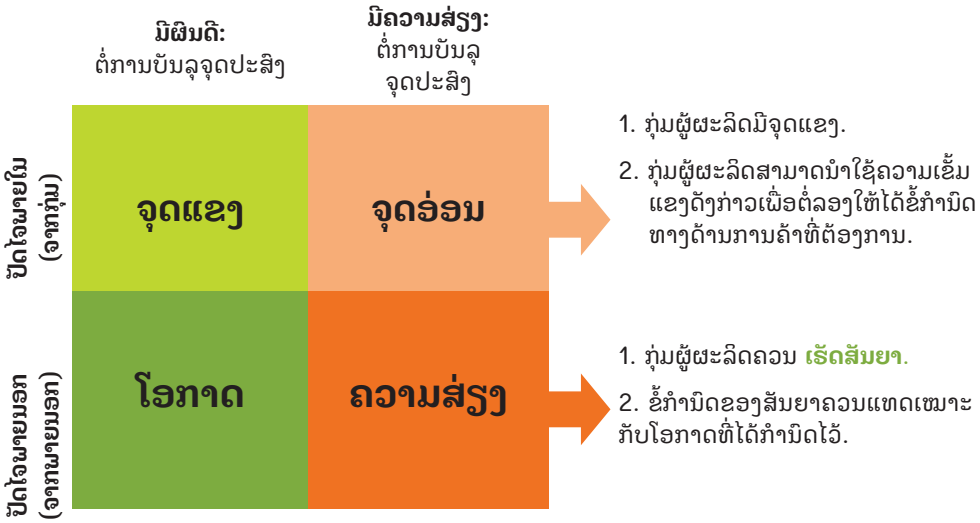
ປັດໄຈພາຍໃນ (ຈາກກຸ່ມ)	ຈຸດແຂງ: ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດມີຈຸດດີຫຍັງແດ່ ທີ່ສາມາດ ນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງສັນຍາທີ່ດີ?	ຈຸດອ່ອນ: ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດມີຈຸດອ່ອນຫຍັງແດ່ທີ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສັນຍາທີ່ດີ ຫຼຸດລົງ?
	ໂອກາດ: ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະໄດ້ຫຍັງຈາກສັນຍາ ເຊິ່ງກຸ່ມຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຖ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດ ສັນຍາ?	ຄວາມສ່ຽງ: ໄພອັນຕະລາຍ ຫຼື ຜົນກະທົບທີ່ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ສະມາຊິກຈະໄດ້ຮັບຈາກ ການເຮັດສັນຍາ?

ການວິເຄາະ SWOT ແບບຖືກຕ້ອງ ແລະ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດສັນຍາກັບພໍ່ຄ້າ ຫຼື ບໍລິສັດ ບໍ່.

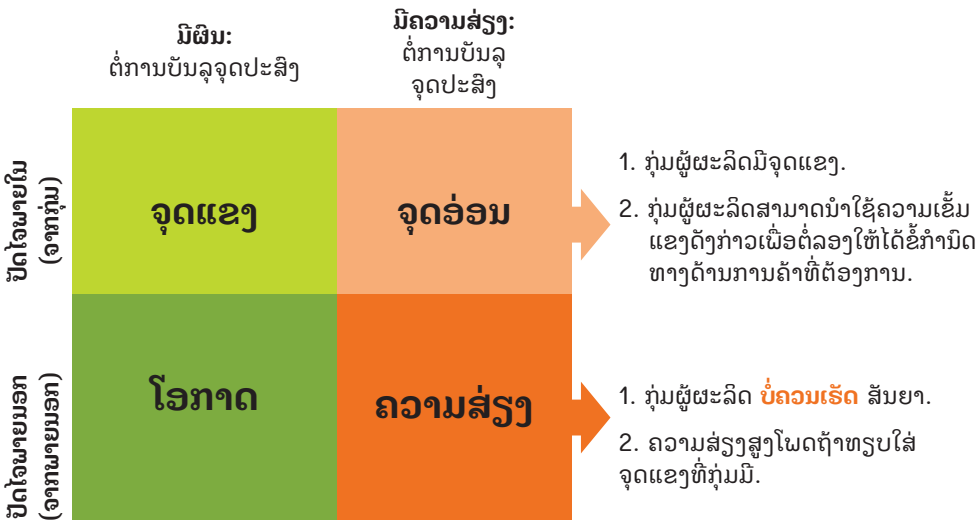
ຄຳແນະນຳຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນສາມາດໃຫ້ບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ ອີງຕາມການວິເຄາະ SWOT ຂອງພວກເຂົາ:

› ມີຈຸດແຂງ ແລະ ໂອກາດຫຼາຍ ແລະ ຈຸດອ່ອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໜ້ອຍ

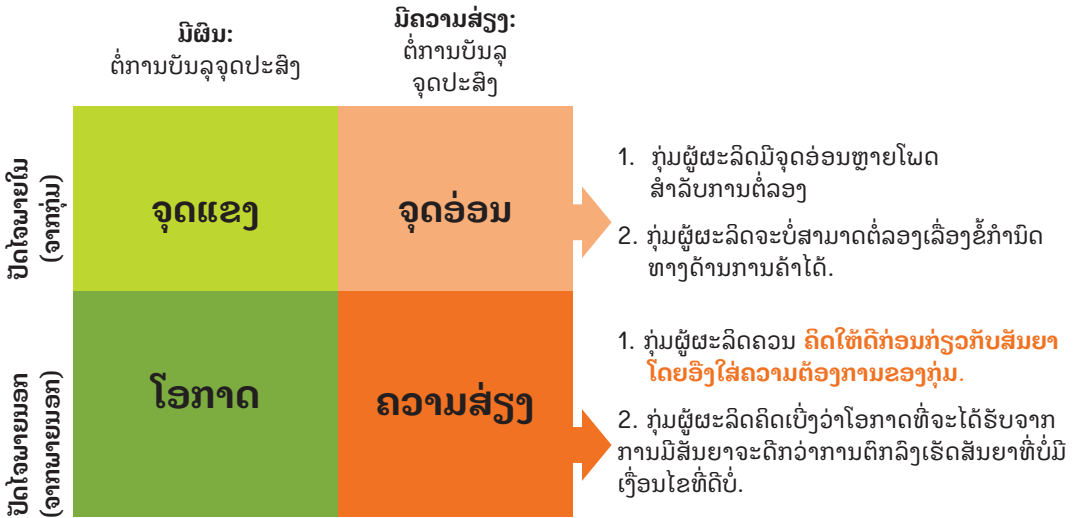

› ມີຈຸດແຂງຫຼາຍ ແຕ່ວ່າຄວາມສ່ຽງຫຼາຍໂພດ

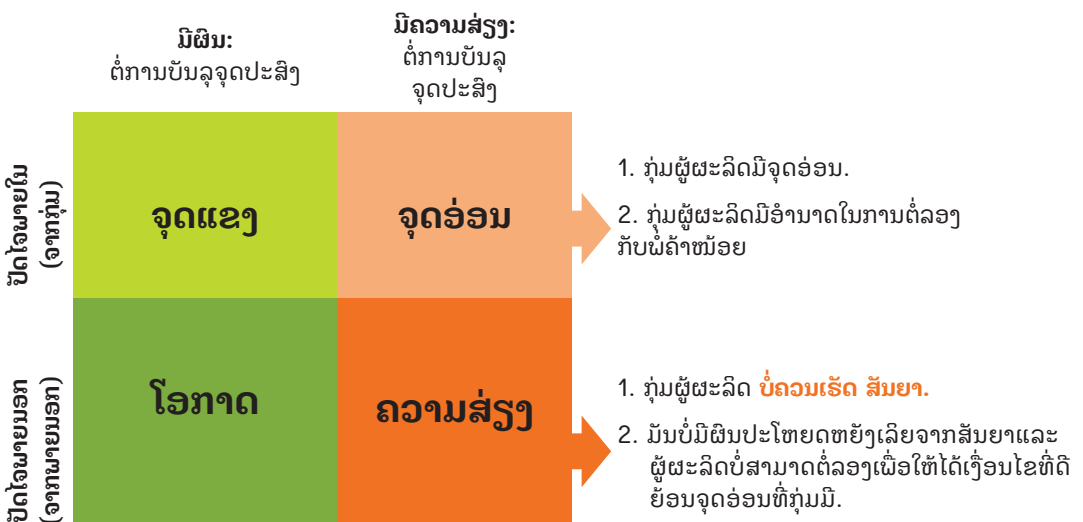

➢ ມີຈຸດອ່ອນຫຼາຍ ແຕ່ວ່າໂອກາດສໍາລັບອະນາຄົດກໍ່ຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັນ

➢ ຈຸດອ່ອນຫຼາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງກໍ່ຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັນ

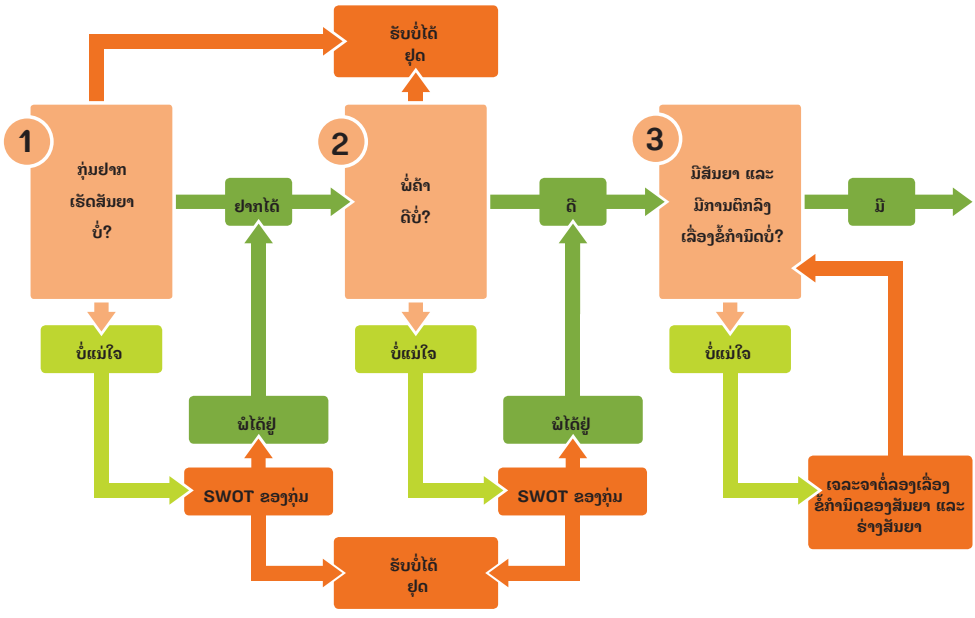

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນເບິ່ງຜົນຂອງການວິເຄາະ SWOT ຈາກບົດຝຶກຫັດທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອກຳນົດວ່າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ມີເຫດການໃດໃນ 4 ເຫດການ (ຂ້າງເທິງນີ້) ທີ່ຖືກຕ້ອງກັບ ການວິເຄາະຂອງພວກເຂົາ.

ຫຼັງຈາກທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄດ້ວິເຄາະແບບ SWOT ແລ້ວ, ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ກຳລັງແບບຂ້າງລຸ່ມນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງ ແລະ ການເຊັນສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມື.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈແບບເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍກ່ຽວກັບກຳລັງນີ້, ຄູ່ຝຶກຄວນ ໃຊ້ເວລາໃນການອະທິບາຍແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ (3 ຂັ້ນຕອນຫຼັກ). ທຸກໆ ຄຳຖາມໃນກຳລັງນີ້ຈະສະເໜີເສັ້ນ ທາງໄປຕໍ່ ທີ່ສາມາດເລືອກໄດ້ອີງຕາມຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄຳຖາມ. ການເບິ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນແບບຊ້າໆ, ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຂອງພວກເຂົາ ຮູ້ແບບຄຳວ່າ ວ່າຕ້ອງໄດ້ສ້າງ, ເຈລະຈາຕໍ່ລອງ ແລະ ຕົກລົງເຊັນສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມືຄືແນວໃດ.

ໝວດທີ 11: ການກຳນົດສິ່ງທ້າທາຍ / ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ການເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການສິນທະນາເປັນກຸ່ມ ແລະ ວິທີການກຳນົດສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ.
- ການສິນທະນາຂອງກຸ່ມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໂດຍໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນປະກອບສ່ວນເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ.
- ການກຳນົດຜູ້ທີ່ຈະມາສະໜັບສະໜູນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີແກ້ໄຂ.

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູ່ຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕອບກັບຢ່າງພຽງພໍ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການດຳເນີນກອງປະຊຸມກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ເພື່ອກຳນົດບັນຫາທີ່ກຸ່ມມີຢູ່ ຫຼື ອາດຈະມີໃນອະນາຄົດ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ ພ້ອມກັບການກຳນົດຜູ້ທີ່ຈະມາສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ທາງກຸ່ມແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້.

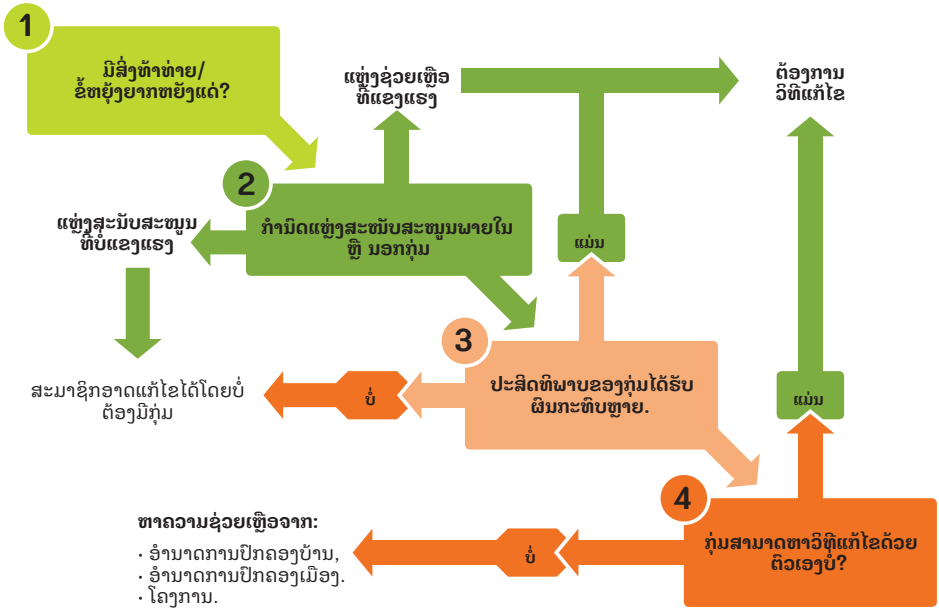
ວິທີການ

ຄູ່ຝຶກໄດ້ທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຟັງຄືນ ວ່າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້ດີທີ່ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າກຸ່ມມີການເຮັດວຽກເປັນທີມນຳກັນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກຸ່ມ. ແຕ່ໃນເມື່ອວ່າບັນດາທີມງານ ຫຼື ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດປະກອບດ້ວຍຄົນ, ບັນຫາລະຫວ່າງບຸກຄົນ ຫຼື ພາຍໃນກຸ່ມກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດປະຕິບັດງານໄດ້ດີ ແມ່ນການກຳນົດບັນຫາ, ການສິນທະນາ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາກັບກຸ່ມ.

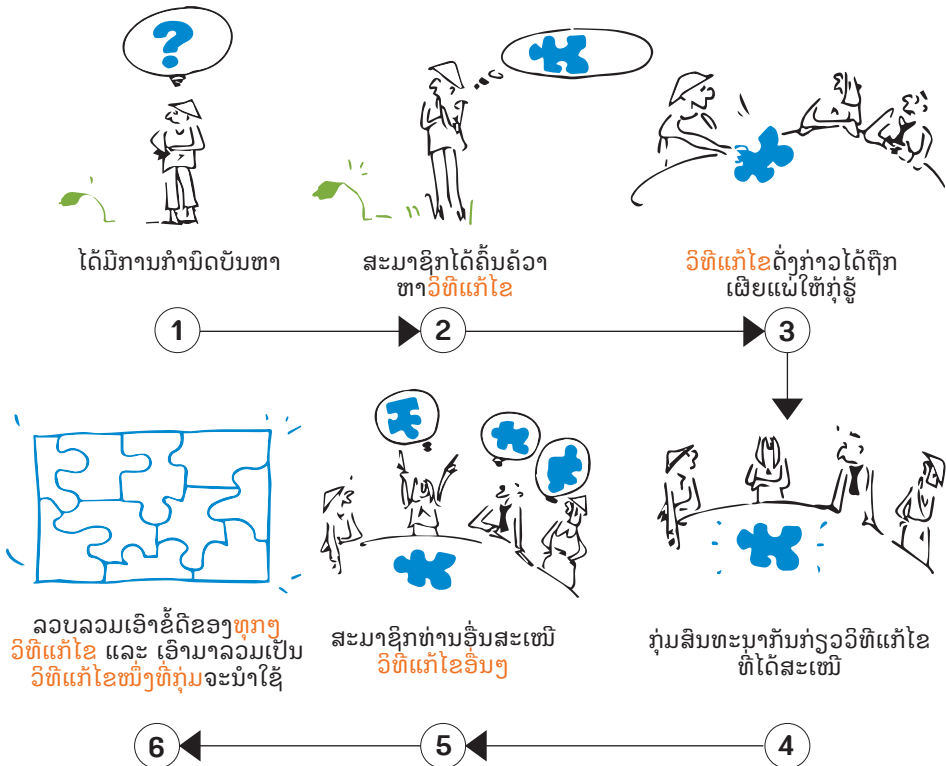

ໃນເວລາທີ່ກຸ່ມພົບພໍ້ບັນຫາ, ສິ່ງທີ່ອິດທິພົນເຮັດກໍ່ຄືການຊອກຫາ ແລະ ກຳນົດບັນຫາດັ່ງກ່າວ:

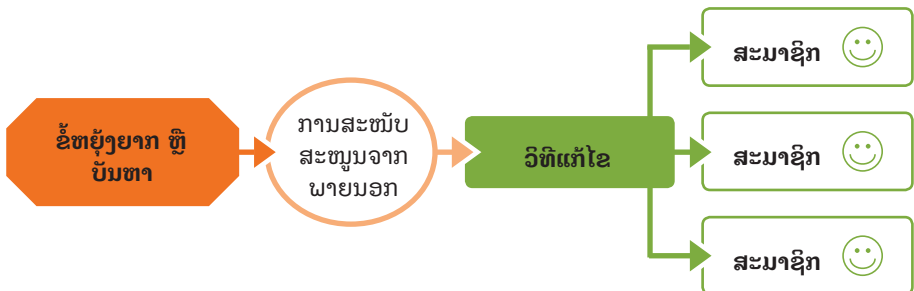

ຫຼັງຈາກທີ່ສິ່ງທ້າທ້າຍ/ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໄດ້ຖືກກຳນົດໃນປະຊຸມຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ການສົນທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖືກັນ, ກຸ່ມກໍ່ຈະສາມາດຊອກຫາວິທີແກ້ໄດ້.

ໃນເວລາທີ່ມີບັນຫາທີ່ຫາທີ່ແກ້ໄຂຍາກສຳລັບກຸ່ມ, ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້, ກໍ່ຄື ສະມາຊິກກຸ່ມສາມາດປຶກສາຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມໄດ້

ສໍາລັບແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ໂດຍສະເພາະບັນດາກຸ່ມທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດວ່າພາກສ່ວນໃດທີ່ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ:

ການສະໜັບສະໜູນຈາກພາຍນອກ

ການຮູ້ຊື່ ແລະ ເບີໂທລະສັບເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ

- ອໍານາດການປົກຄອງບ້ານ:
 - ນາຍບ້ານ;
 - ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ພາຍໃນບ້ານ.
- ລັດຖະບານ:
 - ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO);
 - ຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າເມືອງ (DOIC);
 - ອື່ນໆ.
- ພາກສ່ວນອື່ນໆ ເຊັ່ນບັນດາໂຄງການ (ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ, TABI, WWF ແລະ ອື່ນໆ).

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກຄວນນໍາໃຊ້ກຣາຟຊ້າງເທິງນີ້ ແລະ ຫຼິ້ນເກມກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເພື່ອກຳນົດບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂ ຫຼື ພາກສ່ວນພາຍນອກທີ່ຈະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນກຸ່ມ.

ໝວດທີ 12: ການຈັດກອງປະຊຸມ, ການລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບຊ່ອງການປະຕິບັດງານຂອງກຸ່ມ ແລະ ການວາງແຜນປະຈຳປີ

ໃນໝວດນີ້, ຫົວຂໍ້ການຝຶກອົບຮົມຈະເວົ້າເຖິງ:

- ຄວາມສໍາຄັນຂອງການຈັດກອງປະຊຸມນໍາກຸ່ມແບບສະໝໍາສະເໝີ ເພື່ອປັບປຸງກຸ່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຫົວຂໍ້ທົ່ວໄປທີ່ສາມາດສົນທະນາກັນໃນກອງປະຊຸມ ແລະ ການລາຍງານຂອງກຸ່ມ.

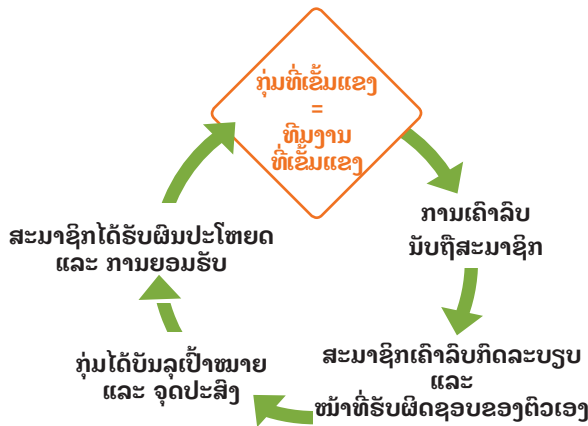
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍ

ຄູຝຶກຄວນໃຊ້ເວລາໃນການນໍາສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບຄໍາເຫັນຕອບກັບຢ່າງພຽງພໍ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ດີ, ສິ່ງທີ່ຈະບັນລຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຄື:

- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດວາງແຜນ ແລະ ດໍາເນີນກອງປະຊຸມຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ເພື່ອລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງກຸ່ມໃຫ້ສະມາຊິກທຸກທ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈພາຍໃນກຸ່ມ.

ວິທີການ

ໃນໝວດນີ້, ຄູຝຶກຈະເລີ່ມຕົ້ນການຝຶກອົບຮົມໂດຍການນໍາສະເໜີຮູບກຣາຟທາງລຸ່ມນີ້ ແລະ ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າກຣາຟດັ່ງກ່າວມີຄວາມໝາຍຄືແນວໃດ:

ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈໃນກຸ່ມ

ຮອດຕອນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງກຣາຟນີ້ໄດ້ ເພາະມັນເປັນການສະຫຼຸບກ່ຽວກັບອົງປະກອບຫຼັກໆ ຂອງການຝຶກອົບຮົມເພື່ອສ້າງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ພວກເຂົາຄວນຈື່ວ່າກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈພາຍໃນກຸ່ມ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈພາຍໃນກຸ່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມປະຕິບັດງານໄດ້ດີ, ຄະນະກຳມະການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຄວນປະຊຸມກັນແບບສະໝໍ່າສະເໝີ.

ໃນກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍ່ຄືຕ້ອງເຊີນອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ແນວໂຮມບ້ານເຂົ້າຮ່ວມພ້ອມ ເພື່ອປະກອບຄຳຄິດເຫັນ.

- ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ໃຫ້ເຊີນອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງພ້ອມ (ທ້ອງຖານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະສິກາ ເມືອງ) ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສົນທະນາ

ເພື່ອກະກຽມສຳລັບກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້, ຄະນະກຳມະການຄວນກຳນົດ:

- ມີຂອງການປະຊຸມ.
- ສະຖານທີ່ປະຊຸມ.
- ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຖືກເຊີນ.
- ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມ:
 - ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການປັບປຸງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ. ໃຫ້ໃຊ້ໝວດທີ 4 ແລະ ໝວດທີ 5;
 - ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າຂາຍ: ໃຫ້ນຳໃຊ້ການວິເຄາະການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າຂາຍ (ໝວດທີ 7 ແລະ ໝວດທີ 8);
 - ການລາຍງານທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມ ຫຼື ສຳມະນາທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນມາໃນບໍ່ດົນມານີ້. ໃຫ້ໃຊ້ໝວດທີ 6;
 - ການຍົກປະເດັນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາສົນທະນາເປັນກຸ່ມ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ. ໃຫ້ໃຊ້ໝວດທີ 11
 - ອື່ນໆ....

ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນກໍ່ຄືວາລະ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ວັນເວລາຂອງກອງປະຊຸມຈະຕ້ອງແທດເໝາະກັບເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ.

ໃນພາກປະຕິບັດ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຝຶກ ແລະ ສົມມຸດການວາງແຜນຈັດກອງປະຊຸມກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ໂດຍການກຳນົດຈຸດປະສົງ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ວາລະຂອງກອງປະຊຸມພ້ອມ.

ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງຂອງຊຸມຊົນ

ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຮຽບຮຽງໂດຍອີງໃສ່ປະສົບການໂຄງການເປັນເວລາ 5 ປີ, ສະນັບ ສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອົງການ GRET ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ເຊິ່ງເປັນແຂວງພູດອຍເຂດພາກເໜືອ ສປປ ລາວ, ພາຍໃຕ້ຄວາມຮ່ວມຢ່າງໃກ້ຊິດ ກັບພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ. ຕາມແນວທາງແມ່ນແນໃສ່ການພັດທະນາ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ, ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ.

ລາຍລະອຽດພາກສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ໂຄງການໄດ້ປະຍຸກໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງໄດ້ມີສ່ວນ ໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ລາຍລະອຽດດ້ານວິທີການຢູ່ໃນສີພາກຕໍ່ໄປນີ້ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ທາງໂຄງການໄດ້ພັດທະນາ: i. ເຕັກນິກການຫົດລອງວິທີການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງ, ເຊິ່ງໄດ້ຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດໃນການອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ii. ສະນັບສະໜູນຊາວບ້ານໃນການກະກຽມແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ; iii. ການກວດກາຕິດປ່າໄມ້ປ່ອງປະຈໍາປີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຊາວບ້ານ; iv. ສ້າງຕັ້ງແລະ ເຝິກອົບຮົມກຸ່ມຜູ້ຜະລິດໄມ້ປ່ອງ.

ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນີ້ ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງຂະບວນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນເພື່ອພັດທະນາແບບຍືນຍົງແລະໃຫ້ເກີດຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ຕາມຕ່ອງໂສ້ ມູນຄ່າ.

Diffusion: Gret, Campus du Jardin tropical
45 bis Avenue de la Belle Gabrielle,
94736 Nogent-sur-Marne Cedex, France
Tél. : 33 (0)1 70 91 92 00
Site web : www.gret.org